1592

COMPENDIARIA GRÆCÆ GRAMMATICES INSTITUTIO

IN USUM

SEMINARII PATAVINI.

Suprema hac editione cura, atque studio castigata, & adaucta.

Pertinet ad Locum S. M. Terre, Carmeli

S. Anthimi

PATAVII, M.DC.LXXXXVI.

Ex Typographia Seminarii.

SUPERIORUM PERMISSU.

GRÆCORUM LITERÆ.

Figura.		Nomen.	Poteſtas.
Α α	ἄλφα	Alpha	a
Β β	βῆτα	Vita	v
Γ γ Ϝ	γάμμα	Gamma	g
Δ δ	δέλτα	Dhelta	dh
Ε ε	ἐψιλὸν	E pſilon	e tenue
Ζ ζ	ζῆτα	Zita	z
Η η	ἦτα	Ita	i longum
Θ ϑ θ	ϑῆτα	Thita	th
Ι ι	ἰῶτα	Iota	i
Κ κ	κάππα	Cappa	c, k
Λ λ	λάμβδα	Lamda	l
Μ μ	μῦ	My	m.
Ν ν	νῦ	Ny	n
Ξ ξ	ξῦ	Xi	x
Ο ο	ὀ μικρὸν	O micròn	o parvum
Π π ϖ	πῖ	Pi	p
Ρ ρ	ῥῶ	Rho	r
Σ σ ς	σῖγμα	Sigma	ſ
Τ τ ⅂	ταῦ	Tau	t
Υ υ	ὐψιλὸν	Y pſilon	y tenue
Φ φ	φῖ	Phi	ph
Χ χ	χῖ	Chi	ch
Ψ ψ	ψῖ	Pſi	pſ
Ω ω	ὠμέγα	O mega	o magnum

Ex literis ſeptem ſunt vocales φωνήεντα, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
Reliquæ ſeptendecim ſunt conſonantes, σύμφωνα.

Divisio Vocalium.

Vocales { Longæ, μακρὰ, η, ω. Breves, βραχέα, ε, ο. Ancipites, ἀμφίβολα, α, ι, υ. }

Vocales { Mutabiles, μεταβολικὰ, α, ε, ο. Immutabiles, ἀμεταβολικά, η, ι, υ, ω. }

Vocales { Præpositivæ, προτακτικὰ, α, ε, η, ο, ω. Subjunctivæ, ὑποτακτικὰ, ι, υ. }

Diphtongi { Propriæ, κύριαι, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου. Impropriæ, καταχρηστικαὶ, ᾳ, ῃ, ῳ, ηυ, υι, ωυ. }

Diphtongi { Mutabiles, αι, αυ, οι. Immutabiles, ει, ευ, ου. }

Divisio Consonantium.

Consonantes sunt duplices: mutæ, ἄφωνα, & semivocales, ἡμίφωνα.

Mutæ dividuntur in { Tenues, ψιλὰ, π, κ, τ. Medias, μέσα, β, γ, δ. Aspiratas, δασέα, φ, χ, θ. }

Antistoicha, i. opposita earum { π, β, φ. κ, γ, χ. τ, δ, θ. }

Semivocales sunt vel { Duplices, διπλᾶ, ζ, ξ, ψ. Liquidæ, vel immutabiles, ἀμετάβολα, λ, μ, ν, ρ. }

σ est suæ potestatis litera.

Accentus.

Accentus, προσῳδίαι sunt tres: acutus, ´ Θεός, *Deus*: gravis ` τιμὴ, *honor*, circumflexus ῀: ποιῶ, *facio*. Acutus habet locum in ultima syllaba, penultima, antepenultima: Circumflexus in ultima, & penultima: Gravis tantùm in ultima signatur, sed in omni syllaba intelligitur, in qua nullus est accentus.

Omnis acutus finalis in orationis contextu vertitur in gravem, præter τίς interrogativum.

Spiritus πνεύματα, duo sunt, lenis, ψιλὸν asper, δασύς.

Om-

Omnis dictio incipiens à vocali, vel diphtongo spiritum tenuem, vel asperum accipit in principio. Omnes dictiones incipientes ab ὑ vel ῥ aspirantur. Sed si in medio ρ geminatur, prius levigatur, alterum aspiratur, ut ἔῤῥωσο, vale.

Apostrophus est nota rejectæ vocalis ob vocalem sequentem.

Rejiciuntur per Apostrophen vocales α, ε, ι, ο, diphtongi αι, οι, ut κατ᾽ αὐτὸν pro κατὰ αὐτόν. Si sequens vocalis aspiretur, mutatur tenuis præcedens in aspiratam, ἀφ᾽ ἡμῶν, pro ἀπὸ ἡμῶν.

Diversa quarundam literarum pronuntiandi ratio.

Γ γ ante γ, ξ, χ, sonat perinde, ut ν: ἄγγελος, *nuncius*: λύγξ, *singultus, vel lynx fera*: ἔγχος *hasta*. sic ante κ, sed ipsum κ sonandum, ut g, πέφαγκα, *apparui*.

Τ τ post ν, ut d latinum: τὸν τάνταλον, *Tantalum*.

Ν ν ante β, μ, π, ut μ: τὸν βίον, *vitam*: τὴν μερίδα, *particulam*: τὸν πίθον per β, *dolium*.

Π π post μ, ut b Latinum: πέμπω, *mitto*. Itidem post ν, in diversis dictionibus: τὸν πίθον, *dolium*.

Octo sunt partes Orationis.

Articulus, ἄρθρον. Nomen, ὄνομα. Pronomen, ἀντωνυμία. Verbum, ῥῆμα. Participium, μετοχή. Adverbium, ἐπίῤῥημα. Conjunctio, σύνδεσμος. Præpositio, πρόθεσις.

Numeri ἀριθμοὶ, tres. Singularis ἑνικὸς: Dualis, δυϊκὸς: Pluralis, πληθυντικὸς.

Casus, πτώσεις, sunt quinque. Nominativus, ὀρθή: Genitivus, γενική: Dativus, δοτική: Accusativus, αἰτιατική: Vocativus, κλητική.

Genera sunt tria. Masculinum, ἀρσενικὸν: Fœmininum, θηλυκὸν: Neutrum, οὐδέτερον.

Articulus.

Articulus duplex. Præpositivus, προτακτικὸς, ut, ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. Subjunctivus, ὑποτακτικὸς, ut ὃς, ἣ, ὃ, qui, quæ, quod.

	Singular. N. G. D. A.	Dual. N. A.	G. D.	Plural. N. G. Da. A.
Masc.	ὁ, τοῦ, τῷ, τόν.	τὼ,	τοῖν.	οἱ, τῶν, τοῖς, τούς.
Fœm.	ἡ, τῆς, τῇ, τήν.	τὰ,	ταῖν.	αἱ, τῶν, ταῖς, τάς.
Neut.	τὸ, τοῦ, τῷ, τό.	τὼ,	τοῖν.	τὰ, τῶν, τοῖς, τά.

Articulus subjunctivus.

	Singular. N. G. D. A.	Dual. N. A.	G. D.	Plural. N. G. Da. A.
Masc.	ὅς, οὗ, ᾧ, ὅν.	ὥ,	οἷν.	οἵ, ὧν, οἷς, οὕς.
Fœm.	ἥ, ἧς, ᾗ, ἥν.	ἅ,	αἷν.	αἵ, ὧν, αἷς, ἅς.
Neut.	ὅ, οὗ, ᾧ, ὅ.	ὥ,	οἷν.	ἅ, ὧν, οἷς, ἅ.

Sic ὅςις, ἥτις, ὅτι, & ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ.

Declinationes κλίσεις, sunt decem, quinque nominum simplicium, quinque nominum contractorum.

Quatuor priores declinationes simplicium sunt parisyllabicæ, non crescentes genitivo. Quinta verò est imparisyllabica, i. genitivo crescens, ex qua oriuntur omnes declinationes contractorum.

Declinatio Prima.

Declinatio prima duas habet terminationes, ας, & ης, generis tantùm masculini, ut ὁ αἰνείας, Æneas; ὁ χρύσης, Chryses: sed ὁ καὶ ἡ λῃστὴς, latro communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. Nom. ὁ αἰνείας, Gen. τοῦ αἰνείου, Dat. τῷ αἰνείᾳ, Acc. τὸν αἰνείαν, Voc. ὦ αἰνεία.

Dual. Nom. & Acc. τὼ αἰνεία, Gen. & Dat. τοῖν αἰνείαιν, Voc. ὦ αἰνεία.

Plu-

Plural. Nom. οἱ αἰνεῖαι, Gen. τῶν αἰνειῶν. Dat. τοῖς αἰνείαις, Acc. τὰς αἰνείας, Voc. ὦ αἰνεῖαι.

Sing. Nom. ὁ χρύσης, Gen. τοῦ χρύσου, Dat. τῷ χρύσῃ, Acc. τὸν χρύσην, Voc. ὦ χρύση.

Dual. Nom. & Acc. τὼ χρύσα, Gen. & Dat. τοῖν χρύσαιν; Voc. ὦ χρύσα.

Plural. Nom. οἱ χρύσαι, Gen. τῶν χρυσῶν, Dat. τοῖς χρύσαις, Acc. τοὺς χρύσας, Voc. ὦ χρύσαι.

Sing. Nom. ὁ κριτὴς, judex, Gen. τοῦ κριτοῦ, Dat. τῷ κριτῇ, Acc. τὸν κριτὴν, Voc. ὦ κριτὰ.

Dual. Nom. Acc. Vocat. τὼ κριτὰ, Genit. Dat. τοῖν κριταῖν,

Plural. οἱ κριταὶ, Gen. τῶν κριτῶν, Dat. τοῖς κριταῖς, Acc. τοὺς κριτὰς, Voc. ὦ κριταὶ.

De Genitivo.

Omnis Genitivus pluralis desinit perpetuò in ων.

In prima autem, & secunda declinatione semper circumflectitur in ultima.

De Dativo.

Dativus singularis in quatuor primis declinationibus habet ι semper subscriptum, scilicet, ᾳ, ῃ, ῳ, punctulo subjecto.

Quædam nomina in ας, Doricè declinata formant Gen. in ᾶ, ut ὁ θωμᾶς, τοῦ θωμᾶ.

De Vocativo.

Atticè semper Vocativus est idem cum nominativo, & Poeticè semper usurpatur pro nominativo.

Nomina in	της, ut μηπέτης, consiliarius. Gentilia, ut Σκύθης, Scytha. Poetica in πης, ut κυνώπης, impudens. Composita à πωλῶ vendo, μετρῶ metior, τρίβω tero,	formant Vocativũ in α brevi, ut ὦ μηπέτα, ὦ σκύθα.

Secunda Declinatio.

Duas complectitur terminationes, α, & η, generis fœminini, ut ἡ μῦσα musa, ἡ τιμὴ, honos.

Sing. Nom. ἡ μῦσα, Gen. τῆς μύσης, Dat. τῇ μύσῃ, Acc. τὴν μῦσαν, Voc. ὦ μῦσα.

Dual. Nom. & Acc. τὰ μύσα, Gen. & Dat. ταῖν μύσαιν, Voc. ὦ μύσα.

Plural. Nom. αἱ μῦσαι, Gen. τῶν μυσῶν, Dat. ταῖς μύσαις. Acc. τὰς μύσας. Voc. ὦ μῦσαι.

Sing. Nom. ἡ φιλία, Gen. τῆς φιλίας, Dat. τῇ φιλίᾳ, in reliquis, ut μῦσα.

Sing. Nom. ἡ θάλασσα, Gen. τῆς θαλάσσης, Dat. τῇ θαλάσσῃ, Acc. τὴν θάλασσαν, Voc. ὦ θάλασσα.

Dual. Nomin. Accus. Vocat. θαλάσσα, Gen. Dat. ταῖν θαλάσσαιν.

Plural. Nom. αἱ θάλασσαι, Gen. τῶν θαλασσῶν, Dat. ταῖς θαλάσσαις, Acc. τὰς θαλάσσας, Voc. ὦ θάλασσαι.

Sing. Nom. ἡ τιμὴ, Gen. τῆς τιμῆς, Dat. τῇ τιμῇ, Acc. τὴν τιμὴν. Voc. ὦ τιμὴ.

Dual. Nom. & Acc. τὰ τιμὰ, Gen. & Dat. ταῖν τιμαῖν, Voc. ὦ τιμὰ.

Plural. Nom. αἱ τιμαὶ, Gen. τῶν τιμῶν, Dat. ταῖς τιμαῖς, Acc. τὰς τιμὰς, Voc. ὦ τιμαὶ.

Sing. Nom. ἡ λύπη, Gen. τῆς λύπης, Dat. τῇ λύπῃ, Acc. τὴν λύπην, Voc. ὦ λύπη,

Dual. Nom. Acc. Voc. λύπα, Gen. Dat, ταῖν λύπαιν.

Plural. Nom. αἱ λύπαι, Gen. τῶν λυπῶν, Dat. ταῖς λύπαις, Acc. τὰς λύπας, Voc. ὦ λύπαι.

Finita in δα, θα, ρα, & α purum faciunt genitivum in ας, & dativum in ᾳ, sic Ἀθηνᾶ, Minerva, Ναυσικᾶ, Nausica, μνᾶ, mina, contracta ex ἀθηνάα, ναυσικάα, μνάα. A purum dicitur, cùm vocalis, vel diphtongus præcedit α.

Quædam nomina secundæ Declinationis in Dativo, & Accu-

sativo

sativo singulari patiuntur Metaplasmum, ut ἀλκὶ pro ἀλκῇ robori, & plurima augentur syllabis φι, & φιν, ut θύρα janua, θύρηφι.

Tertia Declinatio.

Duas continet terminationes ος, & ον; ος masculini, fœminini, & communis; & ον neutrius; ut ὁ λόγος sermo, τὸ ξύλον, lignum.

Sing. Nom. ὁ λόγος, Gen. τοῦ λόγου, Dat. τῷ λόγῳ, Acc. τὸν λόγον, Voc. ὦ λόγε.

Dual. Nom. & Acc. τὼ λόγω, Gen. & Dat. τοῖν λόγοιν, Voc. ὦ λόγω.

Plural. Nom. οἱ λόγοι, Gen. τῶν λόγων, Dat. τοῖς λόγοις, Acc. τοὺς λόγους, Voc. ὦ λόγοι.

Sing. Nom. ὁ καρπὸς, Gen. τοῦ καρποῦ, Dat. τῷ καρπῷ, Acc. τὸν καρπὸν, Voc. ὦ καρπὲ.

Dual. Nom. Accus. Vocat. καρπὼ, Gen. Dat. τοῖν καρποῖν.

Plural. Nom. οἱ καρποὶ, Gen. τῶν καρπῶν, Dat. τοῖς καρποῖς, Acc. τοὺς καρποὺς, Voc. ὦ καρποὶ.

Sing. Nom. ὁ ἄγγελος, Gen. τοῦ ἀγγέλου, Dat. τῷ ἀγγέλῳ, Acc. τὸν ἄγγελον, Voc. ὦ ἄγγελε.

Dual. Nom. Accus. Voccat. ἀγγέλω, Gen. Dat. τοῖν ἀγγέλοιν.

Plural. Nom. οἱ ἄγγελοι, Gen. τῶν ἀγγέλων, Dat. τοῖς ἀγγέλοις, Acc. τοὺς ἀγγέλους, Voc. ὦ ἄγγελοι.

Nomina contracta ὁλοπαθῆ tertiæ Declinationis.

Sing. Nom. ὁ νόος, νοῦς, Gen. τοῦ νόου, νοῦ, Dat. τῷ νόῳ, νῷ, Acc. τὸν νόον, νοῦν, Voc. ὦ νόε, νοῦ.

Dual. Nom. Acc. Voc. νόω, νώ cum acuto, Gen. Dat. τοῖν νόοιν, νοῖν.

Plural. Nominat. οἱ νόοι, νοῖ, Genit. τῶν νόων, νῶν, Dat. τοῖς νόοις, νοῖς, Accusat. τοὺς νόους, νοῦς, Vocat. ὦ νόοι, νοῖ.

Sing.

Sing. Nom. τὸ ξύλον, Gen. τοῦ ξύλου, Dat. τῷ ξύλῳ, Acc. τὸ ξύλον, Voc. ὦ ξύλον.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ξύλω, Gen. & Dat. τοῖν ξύλοιν, Voc. ὦ ξύλω.

Plural. Nom. τὰ ξύλα, Gen. τῶν ξύλων, Dat. τοῖς ξύλοις, Acc. τὰ ξύλα, Voc. ὦ ξύλα.

Poeticè Dativus, & Accusativus singularis, & Dativus pluralis mutantur per Metaplasmum, ut παρθένι pro παρθένῳ, ἄστρασι pro ἄστροις, σάββασι pro σαββάτοις. pauca patiuntur Apocopen, ut ἔρι pro ἔριον, lana: & nonnullis φι, & φιν adjungitur, ut στρατόφι pro στρατὸς, exercitus.

Quarta Declinatio Atticorum propria.

Duas habet terminationes, ως & ων; ως masculini, fœminini, & communis generis, & ων neutrius: ut ὁ μενέλεως, Menelaus, τὸ εὔγεων fertile.

Sing. Nom. ὁ μενέλεως, Gen. τοῦ μενέλεω, Dat. τῷ μενέλεῳ, Acc. τὸν μενέλεων, Voc. ὦ μενέλεως.

Dual. Nom. & Acc. τὼ μενέλεω, Gen. & Dat. τοῖν μενέλεῳν, Voc. ὦ μενέλεω.

Plural. Nom. οἱ μενέλεῳ, Gen. τῶν μενέλεων, Dat. τοῖς μενέλεῳς, Voc. τοὺς μενέλεως, Voc. ὦ μενέλεῳ.

Sing. Nom. τὸ εὔγεων, Gen. τοῦ εὔγεω, Dat. τῷ εὔγεῳ, Acc. τὸ εὔγεων, Voc. ὦ εὔγεων.

Dual. Nom. & Acc. τὼ εὔγεω, Gen. & Dat. τοῖν εὔγεῳν, Voc. ὦ εὔγεω.

Plural. Nom. τὰ εὔγεω, Gen. τῶν εὔγεων, Dat. τοῖς εὔγεῳς, Acc. τὰ εὔγεω, Voc. ὦ εὔγεω.

Quinque nomina hujus Declinationis formant Accusativum in ω, uti ἄθως, ἄθω, Atho mons, ἕως, ἕω, aurora, κέως, κέω, Ceos insula, κῶς, κῶ, Cos insula, λαγὼς, λαγὼ, lepus.

Veteres Attici ν finalem ex accusativo removerunt, ut ἀγήρω pro ἀγήρων. Unicum est nomen hujus Declinationis in ως neutrius generis: τὸ χρέως, debitum.

Quin-

Quinta Declinatio imparifyllabica.

Novem habet terminationes, quatuor vocales, α, ι, υ, ω, & quinque confonantes, ν, ρ, σ, ξ, ψ, genera verò comprehendit omnia.

Sing. Nom. ὁ πτὺν, Gen. τοῦ πτῦνος, Dat. τῷ πτῦνι, Acc. τὸν πτῦνα, Voc. ὦ πτύν.

Dual. Nom. & Acc. τὼ πτῦνε, Gen. & Dat. τοῖν πτύνοιν, Voc. ὦ πτῦνε.

Plural. Nom. οἱ πτῦνες, Gen. τῶν πτύνων, Dat. τοῖς πτῦσι, Acc. τοὺς πτῦνας, Voc. ὦ πτῦνες.

Sing. Nom. τὸ σῶμα, Gen. τοῦ σώματος, Dat. τῷ σώματι, Acc. τὸ σῶμα, Voc. ὦ σῶμα.

Dual. Nom. & Acc. τὼ σώματε, Gen. & Dat. τοῖν σωμάτοιν, Voc. ὦ σώματε.

Plural. Nominat. τὰ σώματα, Genit. τῶν σωμάτων, Dat. τοῖς σώμασι, Acc. τὰ σώματα, Vocat. ὦ σώματα.

Accufativus definit in α.

Excipiuntur:

- Gravitona in ις, & υς pura in genitivo, quæ formant accufativum in ιν, & υν, ut ὁ ὄφις ferpens, τὸν ὄφιν. ὁ βότρυς racemus, τὸν βότρυν.
- Gravitona in ις, & υς non purè declinata utramque retinent terminationem, α, & ν, ut ἡ ἔρις, contentio, τὴν ἔριδα, & ἔριν. ὁ νέηλυς, advena, τὸν νεήλυδα, & νέηλυν.
- Nomina in αυς, & ους, formant accafativum in αυν ουν, ut γραῦς anus, γραῦν. βοῦς, bos, βοῦν, poeticè βόα. Sed ποῦς, pes, habet πόδα, & ὀδοὺς, dens ὀδόντα.

Vo-

Vocativus similis est Nominativo.

Excipiuntur

Quæ declinantur per εντ⊗ in genitivo, & adjectiva in ων, & εις, vocativum enim formant in εν, ut ὁ καὶ ἡ τέρην, ὦ τέρεν, tener: ὁ χαρίεις, gratiosus, ὦ χαρίεν, & ὦ χαρίει.

Gravitona in ηρ formant vocativum in ερ, ut ἡ μήτηρ, mater, ὦ μῆτερ, & quatuor acutitona. ὁ πατὴρ, pater, ὁ δαὴρ, levir, ἀνὴρ, vir, σωτὴρ, salvator, ὦ πάτερ, δᾶερ, ἄνερ, σῶτερ.

Nomina in ευς & ους abjiciunt σ, ut βασιλεὺς, rex, ὦ βασιλεῦ· præter πὸς pes, ὦ πὸς, & ὀδὸς, dens, ὦ ὀδὸς ad differentiam adverbii πῦ, ubi, & ὁδῦ, obiter.

Gravitona in υς, & ις formant vocativum in ι & υ, ut βότρυς botrus, ὦ βότρυ. ὄφις serpens, ὦ ὄφι. & παῖς, ὦ παῖ puer. Excipe Σαλαμὶς.

Quædam polysyllaba composita in ων formant vocativum in ον, Ἀγαμέμνων, ὦ Ἀγάμεμνον.

De Dativo Plurali.

Dativus pluralis formatur vel à Dativo singulari assumendo σ ante ι, & abjiciendo δ, θ, ν, τ, vel à nominativo singulari, addendo ι in nominibus exeuntibus in ξ, ψ, vel diphtongo, ut Ἄραψ, Arabs, ἄραψι. βασιλεὺς, rex, βασιλεῦσι. κόραξ, corvus, κόραξι.

Cùm penultima Dativi singularis sit longa positione, fit longa in Dativo plurali, addendo ι post ε, & υ post ο, ut τιθέντι, τιθεῖσι, λέοντι, λέουσι.

Nomina, quæ Syncopen patiuntur, formant dativum pluralem in ασι, ut πατὴρ, πατράσι. Sed in Accusat. singul. πατέρα, & μητέρα, tantùm leguntur, quia πάτρα patriam, & μήτρα, matricem significant.

Dativus Poeticus formatur à genitivo singulari mutando ⊗ in εσι, vel εσσι, ut ἥρω⊗, ἡρώεσι, & ἡρώεσσι, heros: ἔπε⊗, ἐπέεσσι, verbum.

Qui-

Quibusdam neutris huius declinationis in ος *additur syllaba* φι *vel* φιν, *ut* στῆθος, *pectus*, στήθεσφι· μελεδών, *cura*, μελεδονόφι, *suntque indeclinabilia.*

Apocope etiam accidit in hac declinatione in omnibus casibus singularibus: ut in Nominativo τὸ σκέπα, *pro* σκέπασμα, *tegmen. In Genitivo,* τῆς ἄλω, *pro* ἄλωντος. *In Dativo,* τῇ δαΐ, *pro* δαΐδι, *pugnę:* παράκοιτι *pro* παρακοίτιδι, *uxori:* τῷ ἱδρῷ, *pro* ἱδρῶτι, *sudori. In Accusativo,* τὸν Ἀπόλλω, *pro* Ἀπόλλωνα. τὸν ἱδρῶ, *pro* ἱδρῶτα, *sudorem. In Vocativo,* ὦ Λαοδάμα, *pro* Λαοδάμαν, *Laodamas:* Αἴα, *pro* Αἴαν, *Ajax.*

Nominibus, & verbis in ι, *vel* ε *desinentibus* ν *additur, si vocalis, vel diphtongus subsequatur: ut* λέγουσιν ἐκείνοις· τύπτουσιν ἐκεῖνον· ἔτυπτεν αὐτὸν.

Ut variæ sunt terminationes Nominativi, ita variæ etiam vocales, & consonantes sunt ante ος Genitivi, quæ hic subjiciuntur.

α. τὸ γράμμα, τος, *litera.*	υν. ὁ μόσσυν, υνος, *turris.*
ι. τὸ μέλι, τος, *mel.*	τὸ ζευγνῦν, ῦντος, *jungens.*
υ. γόνυ, υος, *genu.*	ων. ὁ κλὼν, ωνὸς, *ramus.*
τὸ ἄστυ, εος.	ἡ χελιδὼν, όνος, *hirundo.*
ω. ἡ λητώ, όος, *Latona.*	ὁ ξενοφῶν, ῶντος, *Xenophon.*
αν. ὁ παιὰν, ᾶνος, *Pean.*	ὁ δράκων, οντος, *draco.*
τὸ τύψαν, αντος, *quod verberavit.*	ξ. ὁ θώραξ, ακος, *thorax.*
	ὁ ἄναξ, ακτος, *rex.*
εν. τὸ τέρεν, ενος, *tenerum.*	ὁ ἅρπαξ, αγος, *rapax.*
τὸ χαρίεν, εντος, *gratiosum.*	ἡ θρὶξ, τριχὸς, *capillus.*
ην. ὁ ἕλλην, ηνος, *Grecus.*	ἡ πτέρυξ, υγος, *ala.*
ὁ ποιμὴν, ένος, *pastor.*	ὁ ὄνυξ, υχος, *unguis.*
ιν. ἡ ἀκτὶν, ῖνος, *radius.*	ἡ ἀλώπηξ, εκος, *vulpes.*
ον. τὸ μεῖζον, ονος, *majus.*	ρ. ἡ δάμαρ, αρτος, *uxor.*
τὸ τύπτον, οντος, *verberans.*	τὸ ἧπαρ, ατος, *hepar.*
ουν. τὸ δίπουν, οδος, *bipes.*	ὁ φθεὶρ, ειρὸς, *pediculus.*
τὸ τυψοῦν, οῦντος, *verberaturum.*	ἡ χεὶρ, ειρὸς, *manus.*
	ηρ. ὁ σὴρ, ηρὸς, *vermis.*

ὁ σω-

ὁ σωτὴρ, ῆρος, *servator*,
ὁ αἰθὴρ, έρος, *æther*.
ὁ ἀνὴρ, έρος, & ἀνδρός, *vir*.
ορ. τὸ ἦτορ, ορος, *cor*.
υρ. ὁ καὶ ἡ μάρτυρ, υρος, *testis*.
ωρ. ὁ φῶρ, ωρὸς, *fur*.
ὁ Ἕκτωρ, ορος, *Hector*.
τὸ ὕδωρ, ατος, *aqua*.
ας. ὁ Αἴας, αντος, *Ajax*.
ὁ μέλας, ανος, *niger*.
ἡ μονὰς, άδος, *unitas*.
τὸ γῆρας, ατος, *senectus*.
αις. ἡ δαὶς, αιτὸς, *convivium*.
ὁ καὶ ἡ παῖς, αιδὸς, *puer, puella*.
αυς. ἡ ναῦς, vel νηῦς, αὸς, vel ηὸς, *navis*.
εις. ὁ κτεὶς ενὸς, *pecten*.
ὁ χαρίεις, εντος, *gratus*.
ἡ κλεὶς, ειδὸς, *clavis*.
ευς. ὁ βασιλεὺς, έος, *rex*.
ης. ἡ ἐσθὴς, ῆτος, *vestis*.
ὁ τιμῆς, ῆντος, *honoratus*.
ὁ Κλήμης, εντος, *Clemens*.
ὁ Δημοσθένης, εος, *Demosthenes*.
ις. ὁ ὄφις, ιος, *serpens*.
ὁ Πάρις, ιδος, *Paris*.
ὁ καὶ ἡ ὄρνις, ιθος, *avis*.
ος. τὸ τεῖχος, εος, *murus*.
τὸ τετυφὸς, ότος, *verberans*.
ους. ὁ καὶ ἡ βοῦς, οὸς, *bos*.
ὁ πλακοῦς, οῦντος, *placenta*.
ὁ ὀδοὺς, όντος, *dens*.
ὁ ποὺς, οδὸς, *pes*.
τὸ οὖς, ὠτὸς, *auris*.
υς. ὁ μῦς, μυὸς, *mus*.
ὁ πέλεκυς, υος, *securis*.
ἡ χλαμὺς, ύδος, *chlamys*.
ὁ ζευγνὺς, ύντος, *jungens*.
ἡ κόρυς, υθος, & υος, *galea*.
ως. ὁ γέλως, ωτος, *risus*.
ἡ αἰδὼς, όος, *pudor*.
ὁ Τρὼς, ωὸς, *Trojanus*.
λς. ὁ ἅλς, λὸς, *sal*.
ἡ ἅλς, λὸς, *mare*.
νς. ἡ ἕλμινς, νθος, *tinea*.
ρς. ὁ καὶ ἡ μάκαρς, ρτος, *beatus*.
ψ. ὁ ὢψ, πὸς, *vultus*.
ὁ Ἄραψ, βος, *Arabs*.
ἡ κατῆλιψ, φος, *scala*.

Quinque declinationes nominum contractorum.

Declinationes nominum contractorum oriuntur è quinta simplicium.

Appellantur nomina contracta, quia in illis duæ syllabæ contrahuntur in unam, vel Synæresi, quæ fit, cùm duæ vocales in unam ita coeunt, ut ambæ serventur: ut τείχεϊ, τείχει; *vel Crasi, cùm utraque vocalis, vel altera mutatur, ut* τείχεα, τείχη.

Pri-

Prima Declinatio Contractorum.

Tres continet terminationes, in ης masculini, fœminini, & communis generis: ut ὁ Δημοσθένης, *Demosthenes*, ἡ τριήρης, triremis: ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, verus: in ες, & ος neutrius: ut τὸ μέλος, membrum; τὸ [ἀλ]ηθὲς, verum.

Sing. Nom. ὁ Δημοσθένης, Gen. τοῦ Δημοσθένεος, ους, Dat. τῷ Δημοσθένεϊ, ει, Acc. τὸν Δημοσθένεα, ην, Voc. ὦ Δημόσθενες.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Δημοσθένεε, η, Gen. & Dat. τοῖν Δημοσθενέοιν, οῖν· Voc. ὦ Δημοσθένεε, η.

Plur. Nom. οἱ Δημοσθένεες, εις. Gen. τῶν Δημοσθενέων, ῶν. Dat. τοῖς Δημοσθένεσι, Acc. τοὺς Δημοσθένεας, εις, Voc. ὦ Δημοσθένεες, εις·

Sing. Nom. τὸ τεῖχος, Gen. τοῦ τείχεος, ους· Dat. τῷ τείχεϊ, ει, Acc. τὸ τεῖχος, Voc. ὦ τεῖχος.

Dual. Nom. & Acc. τὼ τείχεε, τείχη. Gen. & Dat. τοῖν τειχέοιν, οῖν, Voc. ὦ τείχεε, τείχη.

Plural. Nom. τὰ τείχεα, η, Gen. τῶν τειχέων, ῶν, Dat. τοῖς τείχεσι, Accusat. τὰ τείχεα, τείχη, Vocat. ὦ τείχεα, χη.

Sing. Nom. ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, καὶ τὸ ἀληθὲς, Gen. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἀληθέος, οῦς, Dat. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ ἀληθέϊ, εῖ, Accus. τὸν καὶ τὴν ἀληθέα, ῆ, καὶ τὸ ἀληθὲς, Voc. ὦ ἀληθὴς, καὶ ἀληθὲς.

Dual. Nom. & Accusat. τὼ καὶ τὰ καὶ τὼ ἀληθέε, ῆ, Genit. Dat. τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν ἀληθέοιν, οῖν, Voc. ὦ ἀληθέε, ῆ.

Plural. Nom. οἱ καὶ αἱ ἀληθέες εῖς, καὶ τὰ ἀληθέα, ῆ, Gen. τῶν ἀληθέων, ῶν· Dat. τοῖς καὶ ταῖς, καὶ τοῖς ἀληθέσι· Acc. τοὺς καὶ τὰς ἀληθέας, εῖς, καὶ τὰ ἀληθέα, ῆ. Voc. ὦ ἀληθέες, εῖς, & neut. ἀληθέα, ῆ.

Regula.

Nomina propria hujus declinationis, & composita ab ἔτος, *in quibusdam casibus parisyllabicè inflectuntur: ut* ὁ Ἀριστοφάνης,

φάνης, τ̃ Ἀριστοφάνου, Aristophanes: ὁ ἐπιλαέτης, τοὺς ἐπιλαέτους.

Nomina, quæ desinunt in ης purum, contrahuntur Atticè in Accusativo in α, ut ὁ καὶ ἡ εὐφυής, ingeniosus, Accusat. τ̃ καὶ τὴν εὐφυέα, εὐφυᾶ.

Secunda Declinatio.

Duas habet terminationes; ις, masculini, & fœminini generis, ut ὁ ὄφις serpens, ἡ πόλις civitas: & ι neutrius, ut τὸ σίνηπι sinapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τ̃ ὄφιος, Dat. τῷ ὄφϊι, ὄφι, Acc. τ̃ ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ὄφιε, Gen. & Dat. τοῖν ὀφίοιν, Voc. ὦ ὄφιε.

Plural. Nominat. οἱ ὄφιες, ὄφις, Gen. τ̃ ὀφίων, Dat. τοῖς ὄφισι, Accusat. τὰς ὄφιας, ὄφις, Vocat. ὦ ὄφιες, ὄφις.

Sing. Nom. τὸ σίνηπι, Gen. τ̃ σινήπιος, Dat. τῷ σινήπϊι, πι, Acc. τὸ σίνηπι, Voc. ὦ σίνηπι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ σινήπιε, Gen. & Dat. τοῖν σινηπίοιν, Voc. ὦ σινήπιε.

Plural. Nom. τὰ σινήπια, σίνηπι, Gen. τ̃ σινηπίων, Dat. τοῖς σινήπισι, Acc. τὰ σινήπια, πι, Voc. ὦ σινήπια, πι.

Usitatior est in hac dec. inflexio Attica per εως in gen. singulari: per εων in duali: per εων in plurali. Contrahitur datiuus sing. in ει, quæ contractio manet in tribus casibus pluralibus, præterquam in neutris, ubi ex εα, fiat, η: ut

Sing. Nom. ὄφις. Gen. ὄφεως. Dat. ὄφεϊ, ει. Acc. ὄφιν. Voc. ὄφι, Dual. Nom. & Acc. ὄφεε, ὄφει. Pural. Nom. ὄφεες εις. Gen. ὄφεων. Dat. ὄφεσι. Acc. ὄφεας, εις. Voc. ὄφεες, εις.

Regula.

Casus Attici accentum habent in antepenultima, quamvis ultima sit longa.

Ter-

Tertia Declinatio.

Unicam habet terminationem, generis masculini tantùm, in εὺς, ut ὁ βασιλεὺς, rex.

Sing. Nom. ὁ βασιλεὺς, Gen. τοῦ βασιλέος, & έως, Att. Dat. τῷ βασιλέϊ, λεῖ, Acc. τὸν βασιλέα, Voc. ὦ βασιλεῦ.

Dual. Nom. & Acc. τὼ βασιλέε, λῆ, Gen. & Dat. τοῖν βασιλέοιν, Voc. ὦ βασιλέε, λῆ.

Plural. Nom. οἱ βασιλέες, εῖς· Gen. τῶν βασιλέων, Dat. τοῖς βασιλεῦσι, Acc. τοὺς βασιλέας, λεῖς, Vocat. ὦ βασιλέες, λεῖς.

Quarta Declinatio.

Duas habet terminationes, ὼς & ὼ, generis fœminini tantùm, ut ἡ Λητὼ, Latona: ἡ αἰδὼς, verecundia.

Sing. Nom. ἡ λητὼ, Gen. τῆς λητόος, οῦς, Dat. τῇ λητόϊ, οῖ Acc. τὴν λητόα, τὼ, Voc. ὦ λητοῖ.

Dual. Nom. & Acc. τὰ λητὼ, Gen. & Dat. ταῖν λητοῖν, Voc. ὦ λητώ.

Plural. Nom. αἱ λητοί, Gen. τῶν λητῶν, Dat. ταῖς λητοῖς, Acc. τὰς λητοὺς, Voc. ὦ λητοί.

Numerus singularis tantùm in hac Declinatione contrahitur: Numerus Dualis, & pluralis sequuntur formam tertiæ Declinationis simplicium.

Vocativus singularis similis est Dativo, qui desinit in οῖ.

Quinta Declinatio.

Quinta Declinatio duas complectitur terminationes, ας purum, & ρας generis neutrius: ut τὸ κρέας, caro: τὸ κέρας cornu.

Sing. Nom. τὸ κέρας, Gen. τοῦ κέρατος, κέραος, κέρως, Dat. τῷ κέρατι, κέραϊ, κέρᾳ, Accus. τὸ κέρας, Vocat. ὦ κέρας·

Dual. Nom. & Accus. τὼ κέρατε, κέραε, κέρα, Gen. & Dat. τοῖν κεράτοιν, κεράοιν, κερῷν, Vocat. ὦ κέρατε, κέραε, κέρα·

Plural. Nominat. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, Genit. τῶν κε-

 ράτων,

ράτων, κεράων, κερῶν, Dat. τοῖς κέρασι, Accusat. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, Voc. ὦ κέρατα, κέραα, κέρα.

Contractio fit tollendo τ, ut κέρας, κέρατος, κέραος.

Nomina Anomala, quæ contrahuntur, sunt, vel

- Ὁλοπαθῆ, *quæ contrahuntur in omnibus casibus, ut*
  1. *νόος, νοῦς mens; ῥόος, ῥοῦς fluxus; πλόος, πλοῦς navigatio; ἁπλόος, ἁπλοῦς simplex; διπλόος, διπλοῦς duplex; σάος salvus, σῶς Att. & σῶν Ac.*
  2. *χρυσοῦς aureus, ἀργυροῦς argenteus, χαλκοῦς æreus, à nominibus in εος.*
  3. *σημόεις, σημοῦς, σημόεντος, σημοῦντος· πλακόεις, πλακοῦς, πλακόεντος, πλακοῦντος, placenta.*
  4. *ὁ τιμῆς, τιμῆντος, à τιμήεις, honoratus.*
  5. *In ηρ circumflexa, ut κῆρ κῆρος, à κέαρ, cor; & παῖς παιδὸς, à πάϊς, puer.*
  6. *ὁ μοσῆς, τοῦ μοσοῦ· ὁ μωυσῆς, τοῦ μωυσοῦ· ὁ μωσεὺς, μωσέως· ὁ μωυσεὺς, μωυσέως·*
  7. *ὁ θαλῆς, θαλοῦ· ὁ θάλης, θάλητος.* Οἰδίπους, Οἰδίποδος. Οἰδιπόδης, Οἰδιπόδου, *Oedipus. Itē ὀστέον, os offis, ὀστοῦν, Gen. έου, οῦ, Dat. έῳ, ῷ.*
- Ὀλιγοπαθῆ, *quæ paucioribus casibus contrahuntur, ea sunt, vel*
  1. Substantiva *barytona in υς, quæ contrahuntur in Nominativo, Accusativo, & Vocativo plurali in υς, ut ἐριννύες ἐριννῦς, furiæ.*
  2. *Imparisyllabica in ους, quæ contrahuntur in Nominat. Accusat. & Voc. plur. in ους, ut βόες boves; βοῦς, Dor. βῶς.*
  3. *Adjectiva in υς, quorum masculina in Dativo singulari, Nominat. Accus. & Voc. plur. contrahuntur more primæ Declinationis contractorum, ut ἡδὺς, ἡδέος, ἡδέϊ, ἡδεῖ.*
  4. *Comparativa, quæ contrahuntur in Accusat. singulari, Nominat. Accus. & Voc. plurali, ut Accusat. μείζονα, μείζοα, μείζω. Nom. μείζονες, μείζοες, μείζους, Accusat. μείζονας, μείζοας, μείζους, τὰ μείζονα, μείζοα, μείζω.*

He-

Heteroclita.

Heteroclita sunt, quæ à communi declinandi ratione deflectunt.

Heteroclita genere.

In singulari numero generis sunt masculini, in plurali neutrius, δεσμὸς vinculum, τὰ δεσμά; ἐρετμὸς remus, τὰ ἐρετμά; ζυγὸς jugum, τὰ ζυγά; κύκλος circulus, τὰ κύκλα; λύχνος lucerna, τὰ λύχνα; μοχλὸς vectis, τὰ μοχλά; νῶτος dorsum, τὰ νῶτα; σταθμὸς statio, τὰ σταθμά; τράχηλος collum, τὰ τράχηλα.

In singulari numero generis fœminini, in plurali neutrius sunt, ἡ κέλευθος via, τὰ κέλευθα; ἡ δίφρος currus, τὰ δίφρα; *quibus addi potest*, ὁ καὶ ἡ τάρταρος, τὰ τάρταρα.

Quatuor singulari numero generis sunt fœminini, duali verò masculini, ut ἡ γυνὴ mulier, τὼ γυναῖκε; ἡ ὁδὸς via, τὼ ὁδώ, cum compositis; ἡ πόλις civitas, τὼ πόλιε; ἡ χεὶρ manus, τὼ χεῖρε,

Heteroclita casibus.

Aptóta sunt:
- Nomina literarum, ut ἄλφα, βῆτα.
- Quæ Apocopen patiuntur, ut δῶ pro δῶμα domus; τρόφι pro τρόφιμον nutrimentum.
- Omnes numeri à quatuor.
- Poetica in φι, & φιν.
- Similiter βρέτας statua, δέμας corpus, σέβας veneratio, ὄναρ somnium, δέπας poculum, ὄφελος utilitas, σέλας lumen, νῶκαρ torpor, δῶς donum, &c.

Monoptóton tantùm unum est, ὦ τᾶν, ò amice, vel amici ab ἔτης.

Diptóta, ἄμφω, ἀμφοῖν· οἱ φθοῖς, τοὺς φθοῖας, placentæ: ἄτα pro ἄπνα quædam, Nominat. & Accus. plur.

Triptóta, ἀλλήλων, λων, λων· ἀλλήλοις, αις, οις, ἀλλήλους,

 λας,

λας, λα· τȣ̃ ἀρνὸς, τ̀ ἄρνα, οἱ ἄρνες, τῶν ἀρνῶν, agnus. His adde sanctum nomen, Ἰησȣ̃ς, Ἰησȣ̃, Ἰησȣ̃, Ἰησοῦ, Ἰησȣ̃· sic diminutiva circumflexa in ῦς, ut ὁ διονῦς, baculus, Gen. τȣ̃ ῦ, Dat. τῷ ῦ, Acc. τ̀ ῦν.

Vocativo carent Indefinita, & Interrogativa.

Heteroclita numero.

Plurali carent, ἡ ἅλς mare; ἡ γῆ, terra: ὁ ἀὴρ, aer, τὸ πῦρ, ignis: τὸ ἔλαιον, oleum, & nomina propria.

Singulari carent, ἄλφιτα, ἐπιτίμια, μέγαρα, ἀθῆναι, θῆβαι, ὀνείρατα, & festa deorum cum plurimis aliis.

Heteroclita declinatione.

Quædam sunt neutra in αρ, quæ à nominibus in ας genitivum mutuantur, ut φρέαρ, puteus: ἧπαρ, jecur: ὕδωρ, aqua; ἦμαρ dies, Gen. φρέατος, ἥπατος, ὕδατος, ἤματος. His addi potest γάλα, lac, γάλακτος; γυνὴ, mulier, γυναικὸς·

Redundantia in Nominativo.

Ζεὺς, Jupiter, decem habet rectos, Δεὺς, Βδεὺς, Ζὴν, Ζὰν, Ζῆς, Ζὰς, Δὶς, Δὴν, Δὰν, Ζεὺς, Gen. Ζηνὸς, vel Διὸς, Dat. Ζηνὶ, vel Διΐ, Acc. Ζῆνα, vel Δία, Voc. ὦ Ζεῦ. τὸ κάρα, κάρηνον, κὰρ indeclinabile. κρᾶς, κρατὸς, κράας, κράατος, caput. ὁ υἱὸς, τȣ̃ υἱȣ̃. ὁ υἱεὺς, τȣ̃ υἱέως· ὁ υἷς, τȣ̃ υἷος, ὗος, filius, ναῦς, νηῦς navis, Genit. ναὸς, & νηὸς· μάκαρ, μάκαρς, μακάρεος felix: ἡ ἀκτὶς, καὶ ἀκτὶν, radius: ὁ δεῖπνος, καὶ τὸ δεῖπνον, cœna; ὁ δένδρος, καὶ τὸ δένδρον, lignum: μάρτυς, μάρτυρ, μάρτυρος, testis: ὁ σκότος, καὶ τὸ σκότος, tenebræ: ὁ ἔλεος, καὶ τὸ ἔλεος, misericordia: δάκρυ, καὶ δάκρυον lacrymæ.

Redundantia genitivo.

Δάρης, Δάρȣ, Δάρεως, Δάρητος, Dares: γόνυ, γόνυος, γόνατος, genu: ὁ λᾶας, lapis, λάας, & Crasi λᾶς. ὁ λᾶς, τȣ̃ λάȣ.

ὁ λᾶυς,

ὁ λάας, τοῦ λάα· τὸ λᾶον, τοῦ λάεος· ὁ λαΐς; λαΐος, ὁ λᾶς, τοῦ λαὸς, Μίνως, Μίνωος, Μίνω, Minos. γέλος, γέλωτος, & γέλω, risus. δόρυ hasta, δόρυος & δουρὸς per Metathesin, & δόρας, δόρατος, δόρατι, Poet. δουρὶ· δούρας, δούρατος. δόρος, δόρεος, δόρους.

De Patronymicis.

Patronymicum eſt, quod vel à patre, vel ab alia quapiam ſuæ familiæ perſona derivatur.

Patronymica

- Maſculina deſinunt vel
  - *In* ίδης, *quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando terminationem in* ίδης, *ut à* Πηλέως, έως *fit* Πηλεΐδης, *&* *per Synæreſin* Πηλείδης, *Jonicè* Πηληΐδης, *&* Πηληϊάδης·
  - *In* άδης, *cùm nomen ſit vel primæ declinationis* ſimpl. *ut* Βόρεας Βορεάδης· *vel deſinit purè, ut* ἥλιος, ἡλιάδης.
- Fœminina deſinunt vel
  - *In* ίς, *&* άς· *quæ fiunt à Maſculinis removendo* δη, *ut* Νεστορίδης, Νεστορίς· ἡλιάδης, ἡλιάς·
  - *In* ίνη *vel* ώνη, *quæ fiunt à genitivis primitivorum, mutando ultimam ſyllabam in* ίνη, *vel* ώνη, *ut* Ἄδραστος, Ἀδράστου, Ἀδραστίνη· Ἰκάριος, Ἰκαρίου, Ἰκαριώνη·

Patronymica Jonica deſinunt in ίων, *ut* Κρονίων, Πηλείων, Ἀτρείων·

Diminutiva varias habent terminationes

- Masc. in
  - ων, μωρίων, stultulus.
  - αξ, λίθαξ, lapillulus.
  - σκος, νεανίσκος, juvenis.
  - λος, ναύτιλος, nautila.
- Fem. in
  - ις, κρηνὶς, fonticulus.
  - σκη, παιδίσκη, puellula.
  - νη, πολίχνη, urbecula.
- Neutra in
  - ιον, ut γνωμίδιον, sententiola, πολίχνιον, urbecula.

Possessiva terminantur in

- κος, ut μουσικὸς, musicus, à μοῦσα·
- ιος, ut οὐράνιος, cœlestis, ab οὐρανὸς·
- νος, ut ἀνθρώπινος, humanus, ab ἄνθρωπος.
- ειος, ut ἀνθρώπειος, humanus, ab ἄνθρωπος.
- ώδης, ut λιθώδης, lapidosus, à λίθος·
- ος purum, ut πατρῷος, paternus, à πατὴρ.

Adjectiva.

Adjectiva in ος purum, & ρος faciunt fœmininum per α, reliqua per η, ut ἅγιος, ἁγία, ἅγιον, sanctus: ἀνθηρὸς, ἀνθηρὰ, ἀνθηρὸν, floridus: excipitur ὄγδοος, όη, οον, octavus.

Quatuor adjectiva formant neutrum genus per ο, ἄλλος, τηλικοῦτος, τοσοῦτος, τοιοῦτος, & tria pronomina, οὗτος, αὐτὸς, ἐκεῖνος·

Adjectiva in	formant fœmin. per	neutrum per
υς	εῖα	υ
εις	εσσα	εν
οῦς	ῆ	οῦν

ut
- ὀξὺς, acutus. ὀξεῖα, ὀξὺ,
- χαρίεις, gratiosus. χαρίεσσα. χαρίεν,
- ἁπλοῦς, simplex. ἁπλῆ, ἁπλοῦν,

Excipe πολὺς, πολλὴ, πολύ· Acc. πολὺν, πολλὴν, πολὺ· Poet. πολλὸν· Gen. πολέος· Dat. πολέϊ. Plural. Nom. πολέες, Gen. πολέων, Dat. πολέσι, Acc. πολέας.

Adjectiva in ας habent fœmininum in α, neutrum in αν, ut πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis. Sed μέγας, μεγάλη, μέγα, Gen.

μεγά-

μεγάλου, μεγάλης, μεγάλου, Dat. μεγάλῳ, μεγάλῃ, μεγάλῳ, Acc. μέγαν, μεγάλην, μέγα· μέλας, μέλαινα, μέλαν, niger, Gen. μέλανος, μελαίνης, μέλανος. τάλας, τάλαινα, τάλαν, miser, Gen. τάλανος, ταλαίνης, τάλανος·

Sing. Nom. ὁ πᾶς, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν. Gen. παντός, πάσης, παντός, Dat. παντί, πάσῃ, παντί, Acc. πάντα πᾶσαν, πᾶν, Voc. ὦ πᾶς, πᾶσα, πᾶν.

Dual. Nom. Acc. Voc. πάντε, πάσα, πάντε· Gen. & Dat. παντοῖν, πάσαιν, παντοῖν·.

Plural. Nom. πάντες, πᾶσαι, πάντα, Gen. πάντων, πασῶν, πάντων, Dat. πᾶσι, πάσαις, πᾶσι. Acc. πάντας, πάσας, πάντα, Voc. ὦ πάντες, πᾶσαι, πάντα.

Adjectiva per tria genera, & duas terminationes declinata, desinunt in { ης, ις, υς, ους, ην, ων } & formant neutrum per { ες, ι, υ, ουν, εν, ον }.

ut { ὁ καὶ ἡ ἀληθής, καὶ τὸ ἀληθές, verus.
ὁ καὶ ἡ εὔχαρις, καὶ τὸ εὔχαρι, gratiosus.
ὁ καὶ ἡ ἄδακρυς, καὶ τὸ ἄδακρυ, sine lacrymis.
ὁ καὶ ἡ πολύπους, καὶ τὸ πολύπουν, multipes.
ὁ καὶ ἡ τέρην, καὶ τὸ τέρεν, tener.
ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, καὶ τὸ εὔδαιμον, felix. }

Sic ὁ καὶ ἡ τὶς καὶ τὸ τὶ, aliquis Genit. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ τινός, Dat. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ τινί, Accus. τὸν καὶ τὴν τινά, καὶ τὸ τὶ, &c. τίς, τί, τίνος, quis, quæ, quid.

Quædam sunt trium generum, ut ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ μάκαρ felix: ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ ἅρπαξ rapax.

Numeralia.

Numeralia quædam sunt cardinalia, quædam ordinalia.

Cardinalia sunt εἷς unus: δύο vel δύω, duo: τρεῖς tres: τέσσαρες quatuor, quæ sic inflectuntur.

Masculino εἷς ἑνὸς ἑνὶ ἕνα unus.

Fœminino μία μιᾶς μιᾷ μίαν una.

Neutro ἓν ἑνὸς ἑνὶ ἓν unum.

Eodem modo declinantur composita ab εἷς, ὐδεὶς, & μηδεὶς, nemo, nullus, ὐδεμία, μηδεμία, ὐδὲν, μηδὲν·

Δύο, Atticè Δύω, duo: Genitivo, & Dativo δυοῖν, & δυεῖν Atticè: Dativo δυσὶ Poeticè.

Sed δύο omnium generum, & omnium casuum esse observatur.

Plural. οἱ καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία, Gen. τῶν τριῶν, Dat. τοῖς τρισὶ, Acc. τὺς καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία, tres.

Plur. οἱ καὶ αἱ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα, Gen. τῶν τεσσάρων, Dat. τοῖς τέσσαρσι, Accusat. τὺς καὶ τὰς τέσσαρας, καὶ τὰ τέσσαρα·

A quatuor usque ad centum non declinantur numeralia, ut πέντε *quinque*, ἓξ *sex*, ἑπτὰ *septem*, ὀκτὼ *octo*, ἐννέα *novem*, δέκα, *decem*, ἕνδεκα *undecim*, δώδεκα *duodecim*, δεκατρεῖς *tredecim*, δεκατέσσαρες *quatuordecim*, δεκαπέντε *quindecim*, *&c.* εἴκοσι *viginti*, εἰκοσιεῖς *viginti unus*, εἰκοσιδύο *viginti duo*, *&c.* τριάκοντα *triginta*, τεσσαράκοντα *quadraginta*, πεντήκοντα *quinquaginta*, ἑξήκοντα *sexaginta*, ἑβδομήκοντα *septuaginta*, ὀγδοήκοντα *octoginta*, ἐννενήκοντα *nonaginta*, ἑκατὸν *centum*.

Quæ numerum centenarium sequuntur, declinabilia sunt, οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, *ducenti, ducentæ, ducenta.* τριακόσιοι *trecenti*, τεσσαρακόσιοι *quadringenti*, πεντακόσιοι *quingenti*, ἑξακόσιοι *sexcenti*, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἐννακόσιοι, χίλιοι *mille*, δισχίλιοι *bis mille*, τρισχίλιοι, τετρακισχίλιοι, πεντακισχίλιοι, *&c.* μύριοι *decies mille*, δισμύριοι, τρισμύριοι, *& sic deinceps.*

Ordinalia sunt, quæ ad interrogationem, πόσος *quotus, aptè respondent, ut* πρῶτος *primus*, δεύτερος *secundus*, τρίτος *ter-*

tertius, τέταρτος *quartus*, πέμπτος *quintus*, ἕκτος *sextus*, ἕβδομος *septimus*, ὄγδοος *octavus*, ἔννατος *nonus*, δέκατος *decimus*, ἑνδέκατος *undecimus*, δωδέκατος *duodecimus*, τρισκαιδέκατος *decimus tertius*, τεσσαρεσκαιδέκατος, *&c.* εἰκοστὸς *vigesimus*, εἰκοστὸς πρῶτος, εἰκοστὸς δεύτερος, *&c.* τριακοστός. τεσσαρακοστός, πεντηκοστός, ἑξηκοστός, ἑβδομηκοστός, ὀγδοηκοστός, ἐννενηκοστός, ἑκατοστός, *centesimus*: διακοσιοστός, τριακοσιοστός, *&c.* χιλιοστὸς *millesimus*: δισχιλιοστός, *bis millesimus, &c.* μυριοστός, *decies millesimus*, δισμυριοστὸς *vicies millesimus, &c. Præterea sunt nomina dialia, quæ dierum spatium significãt*, τριταῖος *tertianus*, τεταρταῖος *quartanus, &c. idest, erumpens, aut aliquid agens die 3. 4. &c.*

Græci numeros his literis exprimunt.

α 1.	β 2.	γ 3.	δ 4.	ε 5.	ϛ 6.	ζ 7.	η 8.
θ 9.	ι 10.	ια 11.	ιβ 12.	ιγ 13.	ιδ 14.	ιε 15.	
ιϛ 16.	ιζ 17.	ιη 18.	ιθ 19.	κ 20.	λ 30.	μ 40.	
ν 50.	ξ 60.	ο 70.	π 80.	ϟ 90.	ρ 100.	σ 200.	
τ 300.	υ 400.	φ 500.	χ 600.	ψ 700.	ω 800.		
ϡ 900.	͵α 1000.						

Comparatio Nominum.

Adjectiva in ος formant comparativum mutando ς in τερος, & superlativum in τατος.

ut { ἔνδοξος, ἐνδοξότερος, ἐνδοξότατος.
ἐνδόξη, ἐνδοξοτέρα, ἐνδοξοτάτη·
ἔνδοξον, ἐνδοξότερον, ἐνδοξότατον.

Quæ penultimam habent brevem, mutant ο in ω in comparativo, & superlativo, ut φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος, prudens, prudentior, prudentissimus. Excipe

κενός,

κενὸς, κενότερος, κενότατος, vacuus: στενὸς, στενότερος, στενότατος, angustus.

Reliqua adjectiva comparantur per έστερος, & έστατος. sed in ας per άντερος, & άντατος, in υς sæpè per ίων, & ιστος, ut.

θετικὸν· Positivus.	συγκριτικὸν· Comparativus.	ὑπερθετικὸν· Superlativus.	
In ων, σώφρων,	σωφρονέστερος,	σωφρονέστατος,	modestus.
In ας, μέλας,	μελάντερος,	μελάντατος,	niger.
In εις, χαρίεις,	χαριέστερος,	χαριέστατος,	gratiosus.
In ης, εὐσεβὴς,	εὐσεβέστερος,	εὐσεβέστατος,	gratiosus.
In ους, ἁπλοῦς,	ἁπλούστερος,	ἁπλούστατος,	simplex.
In υς, εὐρὺς,	εὐρύτερος, & εὐρίων,	εὐρύτατος, & εὔριστος,	latus.

Comparatio irregularis.

Positivus	Comparativus	Superlativus
Bonus, Ἀγαθὸς, Ἐσθλὸς, Καλὸς	ἀμείνων melior, ἀρείων, βελτίων, vel βέλτερος, κρείττων, vel κρείσσων, λωΐων, vel λωΐτερος, λῴων, καλλίων, φέρτερος.	Optimus. ἄριστος. βέλτιστος. κράτιστος. λῷστος. κάλλιστος. φέριστος, & φέρτατος.
Malus, Κακὸς	κακώτερος, κακίων, χείρων, χερείων: pejor	κάκιστος, χείριστος: pessimus.
Parvus, Μικρὸς	μικρότερος, μείων minor, ἥττων, ἥσσων, ἐλάττων, ἐλάσσων	μικρότατος, ἐλάχιστος. Minimus.

Μέγας, μείζων, & μάσσων, μέγιστος, magnus, major, maximus.

Αἰσχρὸς, αἰσχίων, αἴσχιστος, turpis.

Ἐχθρὸς, ἐχθίων, ἔχθιστος, inimicus.

Ῥᾴδιος, ῥᾴων, ῥᾷστος, facilis.

Πο-

Πολὺς, πλείων, & πλέων, πλεῖστος, multus.
Φίλος, φίλτερος, φίλτατος, & φίλιστος, Poet. amicus.

Attici formant multa per ίστερος & ίστατος, & nonnulla per έστερος & έστατος, à positivis in ος·
Λάλος, λαλίστερος, λαλίστατος, loquax.
Ὀλίγος, ὀλιγίστερος, ὀλιγίστατος vel ὀλίγιστος, paucus, &c.

Comparantur etiam:

- Substantiva: ut
  - κέρδος lucrum, κερδίων, κέρδιστος.
  - κῦδος gloria, κυδίων, κύδιστος.
- Pronomen: αὐτὸς, αὐτότατος·
- Verbum:
  - Βάλλω, βέλτερος, βέλτιστος.
  - Φέρω, φέρτερος, φέρτατος, φέριστος, & φέρτιστος.
- Adverbia:
  - Ἄνω suprà, ἀνώτερος, ἀνώτατος·
  - Μάλα valdè, μᾶλλον, μάλιστα·
  - Κάτω infrà, κατώτερος, κατώτατος·
  - Πόῤῥω longè, Πορῥώτερος, Πορῥώτατος·
  - Πέρα ultrà, περαίτερος, περαίτατος·
  - Ἔξω extrà, ἐξώτερος, ἐξώτατος·
  - Ἐγγὺς propè ἐγγύτερος, ἐγγίων, ἐγγύτατος vel ἔγγιστος·
- Præpositiones:
  - Ὑπὲρ super, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος, per Sync. ὕπατος.
  - Πρὸ antè, πρότερος, πρότατος, πρόατος, πρῶτος·
- Participium:
  - Ἐῤῥωμένος robustus, ἐῤῥωμενέστερος, ἐῤῥωμενέστατος·

Pronomina.

Pronomina primitiva sunt ἐγὼ ego, σὺ tu, οὗ sui.

Possessiva sunt ἐμὸς meus, σὸς tuus; ὃς vel ἑὸς, suus, νωΐτερος noster duorum, σφωΐτερος vester duorum, ἡμέτερος noster, ὑμέτερος vester, σφέτερος suus.

Demonstrativa sunt οὗτος hic, ἐκεῖνος ille.

Relativum unum, αὐτὸς ipse.

Com-

Composita sunt, ἐμαυτοῦ mei ipsius, σεαυτοῦ tui ipsius, ἑαυτοῦ sui ipsius.

Ἐγὼ ego.

Sing. Nom. ἐγὼ, Gen. ἐμοῦ, Dat. ἐμοὶ, Acc. ἐμὲ, & per Aphæresin, μοῦ, μοὶ, μὲ·

Dual. Nom. & Acc. νῶϊ, νὼ, Gen. & Dat. νῶϊν, νῷν.

Plural Nom. ἡμεῖς, Gen. ἡμῶν, Dat. ἡμῖν, Acc. ἡμᾶς.

Σὺ tu.

Sing. σὺ, σοῦ, σοὶ, σὲ. Dual. σφῶϊ, σφὼ, σφῶϊν, σφῷν.

Plural. ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς·

οὗ sui.

Sing. Nominativo caret, Gen. οὗ, οἷ vel ἑοῖ, ἕ. Dual. σφωὲ, σφὲ, σφωΐν, σφὶν. Plural. σφεῖς, σφῶν, σφίσι, σφᾶς.

Reliqua per tria genera, more Adjectivorum, & ut nomina secundæ, & tertiæ Declinationis inflectuntur.

ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμὸν·
νωΐτερος, νωϊτέρα, νωΐτερον.
ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον·
σὸς vel τεὸς, σὴ, τεὴ, σὸν, τεὸν·
σφωΐτερος, σφωϊτέρα, σφωΐτερον·
ὑμέτερος ὑμετέρα ὑμέτερον·
ἑὸς vel ὃς, ἑὴ, vel ἣ, ἑὸν vel ὃν·
σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον·

οὗτος, αὕτη, τοῦτο·
ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο·
αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ·
ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ·
σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ·
ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ·

Sing. Nom. οὗτος, αὕτη, τοῦτο· Gen. τούτου, ταύτης, τούτου· Dat. τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ. Acc. τοῦτον, ταύτην, τοῦτο·

Dual. Nom. Acc. & Voc. τούτω, ταύτα, τούτω. Gen. & Dat. τούτοιν, ταύταιν, τούτοιν·

Plural. Nom. οὗτοι, αὗται, ταῦτα. Genit. τούτων. Dat. τούτοις, ταύταις, τούτοις· Acc. τούτους, ταύτας, ταῦτα.

Sic variatur ἐκεῖνος.

Pronomina composita, quæ carent Nominativo.

Gen. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ. Gen. σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ. Gen. ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ.

Pro-

Pronomen infinitum δεῖνα.

Ο'δεῖνα, vel δεῖς, τοῦ δεῖνος, & δείνατος, τῷ δεῖνι, & δείνατι, τὸν δεῖνα.

Ἡ δεῖνα, τῆς δεῖνος, τῇ δεῖνι, τὴν δεῖνα.

Τὸ δεῖνα, τοῦ δεῖνος, τῷ δεῖνι, τὸ δεῖνα.

Verbum.

Conjugationes συζυγίαι sunt tredecim, sex Barytonorum, tres Contractorum, quatuor Verborum in μι.

Vocantur Barytona, quia gravem habent tonum in ultima, qui non appingitur, sed intelligitur ita, ut accentus sit in penultima.

Conjugationes verborum dignoscuntur per literas Characteristicas, quæ figurativæ, vel indices appellantur.

Litera Characteristica est; quæ præcedit ω, vel ομαι. Sed πτ, κτ, μν, prior litera est Characteristica.

Characteristica pendet à mutis literis, quæ dividuntur in		primæ	secundæ	tertiæ
	Tenues	Π	Κ	Τ
	Medias	Β	Γ	Δ
	Aspiratas	Φ	Χ	Θ

Regula.

Futurum habet semper Σ vel actu, vel potestate, numquam verò Τ, quod est servile, & abjicitur.

In prima, secunda, & tertia Conjugatione Futurum adsciscit Tenuem suæmet conjugationis: Præteritum verò Perfectum aspiratam, quæ respondeat Tenui sui futuri. Vt in

Prima		Fu.		Præt.		
	π τέρπω	ψω	τέρψω	φα	τέτερφα	Delecto.
	β λείβω		λείψω		λέλειφα	Sacrifico.
	φ γράφω		γράψω		γέγραφα	Scribo.
	πτ τύπτω		τύψω		τέτυφα	Verbero.

Secun-

Secunda	κ	πλέκω	Fut. ξω	πλέξω	Pret. χα	πέπλεχα	Plico.
	γ	λέγω		λέξω		λέλεχα	Dico.
	χ	τρέχω		θρέξω		τέτρεχα	Curro.
	κτ	τίκτω		τέξω		τέτεχα	Pario.
Tertia	τ	ἀνύτω	Fut. σω	ἀνύσω	Præt. κα	ἤνυκα	Perficio.
	δ	ᾄδω		ᾄσω		ᾖκα	Cano.
	θ	πλήθω		πλήσω		πέπληκα	Impleo.
Quarta	σσ	ὀρύσσω	Fu. ξω & σω	ὀρύξω	Præt. χα, κα.	ὤρυχα	Fodio.
	ττ	πλάττω		πλάσω		πέπλακα	Formo.
	ζ	παίζω		παίξω		πέπαικα	Ludo.
	ζ	φράζω		φράσω		πέφρακα	Dico.

In quarta conjugatione alia verba sequuntur secundam, alia tertiam, alia utramque. Finita igitur in ζω formant futurum in σω, & præteritum in κα, ut tertia; exceptis 23. quæ sequuntur secundam: item 4. aliis, quæ vel secundam, vel tertiam indifferenter imitantur. Viginti tria in ζω, quæ faciunt ξω in Futuro, & χα in præterito, distingui possunt ratione præcedentis vocalis α, ι, υ, ω: unde fient ἄζω, ΐζω, ΰζω, ὤζω. Terminatio ἄζω erit in undecim; ΐζω in septem, ΰζω in quatuor, ὤζω in uno.

Fut. ξω. Pret. χα,

- αἰάζω, *lamentor, lugeo.*
- ἀλαλάζω, *jubilo, ululo, fremo.*
- ἀλαπάζω, *diripio, spolio.*
- βαστάζω, *porto, bajulo.*
- κλάζω, Fut. κλάγξω, *clamo, clango, strideo.*
- πλάζω, Fut. πλάγξω, *errare facio, disjicio.*
- κράζω, *clamo, vociferor.*
- νυστάζω, *dormito.*
- στάζω, *stillo.*
- σταλάζω, *idem.*
- στενάζω, *ingemisco, suspiro.*
- ἐγγυαλίζω, *in manum do, trado.*
- θρυλλίζω, *murmuro, frango, tero.*
- λελίζω, *concutio, torqueo, clamo.*

ςηρί-

στηρίζω, *firmo, ſtabilio, figo.* στίζω, *pungo, punctis noto.* στυφελίζω, *quatio, disjicio.* τρίζω, *ſtrideo.* ἀτύζω, *terreo, ſtupefacio.* γρύζω, *grunnio, hiſco, mutio.* ὀλολύζω, *ululo.* σφύζω, *ſalio, mico, palpito.* οἰμώζω, *lugeo, mœreo, fleo.*	Fut. ξω, Præt. χα.
ἁρπάζω, *rapio.* παίζω, *ludo, jocor.* σαλπίζω, *buccina cano.* φατίζω, *dico, fateor.*	Fut. ξω, & σω Præt. χα, & κα

Finita in σσω formant futurum in ξω, præteritum in χα; exceptis 8. quæ ſequuntur tertiam: uno, quod & tertiam, & quartam imitatur; itemque uno, quod habet in futuro σσω, ut in præſenti.

ἐρέσσω, *remigo.* πτίσσω, *pinſo, tundo.* βράσσω, *bullio, ferveo.* ἱμάσσω, *loris cædo, ſcutica impello.* ἰνάσσω, *vires addo, vires exero.* νάσσω, *complano, premo.* πάσσω, *ſpargo, aſpergo.* πλάσσω, *fingo, formo.*	Fut. σω. Præt. κα.

Unum, quod & ξω, & σω facit, eſt ἀφύσσω, *haurio, acquiro.*

Unum, quod facit σσω, ut in præſenti, eſt πέσσω, *aſſo, coquo.* Affert .n. Heſych. fut. πέσσω, *aſſabo, coquam*: idemque teſtatur apud Arcades uſitatum eſſe, πέσσεται, pro ὀπτήσει. i. *aſſabit, coquet.*

Sunt etiam tria διττολογούμενα, hoc eſt, quæ habent in præſenti duplicem terminationem, σφάζω, vel σφάττω, *occido, macto*: ἀλύζω, *vel* ἀλύσσω, *anxio animo ſum, indignor, vito.*

Hæc

Hæc duo faciunt ξω, & χα. Tertium est φρίζω, rectiùs φρίσσω, Atticè φρίττω, *horreo, horresco, formido*. Hoc in futuro quidem habet ξω, ut φρίξω, at in præterito κα, ut πέφρικα, unde verbale ἡ φρίκη, *horror*.

Quinta	λ ψάλλω	Fu.	ψαλῶ	Præt.	ἔψαλκα	Psallo.
	μ νέμω		νεμῶ		νενέμηκα	Distribuo.
	ν φαίνω		φανῶ		πέφαγκα	Ostendo.
	ρ σπείρω	ῶ	σπερῶ	κα	ἔσπαρκα	Sero.
	μν τέμνω		τεμῶ		τετέμηκα	Scindo.

Quinta pro figurativis habet quatuor liquidas λ, μ, ν, ρ; quæ dicuntur immutabiles, quòd immutatæ retineantur in futuro, cujus ultima circumflectitur, penultima corripitur.

In sexta est ω purum, τίω: Fut. τίσω: Præt. τέτικα. Honoro.

Sexta, cùm nullam habeat ex mutis in præsenti, in Futuro habet solum σ, in præterito autem κ. Nam, quæ in Futuro habent simplex σ, in præterito recipiunt κ.

In Activo, & Medio octo sunt tempora, præsens, χρόνος ἐνεστὼς. Præteritum imperfectum, Παρατατικὸς. Perfectum, Παρακείμενος. Plusquam perfectum, Ὑπερσυντελικὸς. Aoristus primus, & secundus, Ἀόριστος πρῶτος, καὶ δεύτερος. Futurum primum, & secundum, Μέλλων πρῶτος καὶ δεύτερος. In Passivo additur Paulò post Fut. Μετ' ὀλίγον μέλλων χρόνος.

Modi Ἐγκλίσεις.

Quinque, ut apud Latinos, Indicativus Ὁριστική. Imperativus Προστακτική. Optativus Εὐκτική. Subjunctivus Ὑποτακτική. Infinitivus Ἀπαρέμφατος.

Regula.

Cùm prima persona pluralis exit in μεν, prima dualis deest. Cùm tertia pluralis exit in σι, vel ται, tertia dualis eadem est cum secunda.

Modus

Modus Indicativus, à quo omnes alii Modi deducuntur.

Tempus præsens.

S. { τύπτω, τύπτεις, τύπτει. *Verbero.*
D. { τύπτετον, τύπτετον.
P. { τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.

Unde imperfectum.

S. { ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε. *Verberabam.*
D. { ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην.
P. { ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.

Futurum primum.

S. { τύψω, τύψεις, τύψει. *Verberabo.*
D. { τύψετον, τύψετον.
P. { τύψομεν, τύψετε, τύψουσι.

Unde Aoristus primus.

S. { ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε. *Verberavi.*
D. { ἐτύψατον, ἐτυψάτην.
P. { ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.

Perfectum.

S. { τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε. *Verberavi.*
D. { τετύφατον, τετύφατον.
P. { τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.

Unde plusquam perfectum.

S. { ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει. *Verberaveram.*
D. { ἐτετύφειτον, ἐτετυφείτην.
P. { ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν.

Aoristus secundus.

S. { ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε. *Verberavi.*
D. { ἐτύπετον, ἐτυπέτην.
P. { ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Unde Futurum secundum.

S.	τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ.	*Verberabo.*
D.	τυπεῖτον, τυπεῖτον.	
P.	τυποῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.	

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

S.	τύπτε, τυπτέτω.	*Verbera.*
D.	τύπτετον, τυπτέτων.	
P.	τύπτετε, τυπτέτωσαν.	

Aoristus primus.

S.	τύψον, τυψάτω.	*Verberato tu.*
D.	τύψατον, τυψάτων.	
P.	τύψατε, τυψάτωσαν.	

Aoristus secundus.

S.	τύπε, τυπέτω.	*Verberato tu.*
D.	τύπετον, τυπέτων.	
P.	τύπετε, τυπέτωσαν.	

Perfectum, & Plusquam perfectum.

S.	τέτυφε, τετυφέτω.	*Verberaveris.*
D.	τετύφετον, τετυφέτων.	
P.	τετύφετε, τετυφέτωσαν.	

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

S.	τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι.	*Verberarem.*
D.	τύπτοιτον, τυπτοίτην.	
P.	τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.	

Futurum primum.

S.	τύψοιμι, τύψοις, τύψοι.	*Verberem.*
D.	τύψοιτον, τυψοίτην.	
P.	τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.	

Aori-

Aoristus primus.

S. τύψαιμι, τύψαις, τύψαι. *Verberaverim.*
D. τύψαιτον, τυψαίτην.
P. τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Aoristus Æolicus, Atticis usitatissimus.

S. τύψεια, τύψειας, τύψειε. *Verberaverim.*
D. τυψείατον, τυψειάτην.
P. τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν.

Perfectum, & Plusquam Perfectum.

S. τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι. *Verberavissem.*
D. τετύφοιτον, τετυφοίτην.
P. τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.

Aoristus secundus.

S. τύποιμι, τύποις, τύποι. *Verberaverim.*
D. τύποιτον, τυποίτην.
P. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Futurum secundum.

S. τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ. *Verberem.*
D. τυποῖτον, τυποίτην.
P. τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum, ἐὰν.

S. τύπτω, τύπτῃς, * τύπτῃ. *Si verberem, vel*
D. τύπτητον, τύπτητον. *verberarem.*
P. τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

** Jones addunt σι terti is personis singularibus, ut τύπτῃσι pro τύπτῃ.*

Aoristus primus ἐὰν.

S. τύψω, τύψῃς, τύψῃ. *Si verberavero.*
D. τύψητον, τύψητον.
P. τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Aoristus secundus ἐὰν.

S. τύπω, τύπῃς, τύπῃ. *Si verberavero.*
D. τύπητον, τύπητον.
P. τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Perfectum, & plusquam perfectum ἐὰν.

S. τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ. *Si verberaverim.*
D. τετύφητον, τετύφητον.
P. τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

Modus Infinitivus.

Præsens, & Imperfectum, τύπτειν.
Futurum primum, τύψειν.
Aoristus primus, τύψαι.
Perfectum, & plusquam, τετυφέναι.
Aoristus secundus, τυπεῖν.
Futurum secundum, τυπεῖν.

Participium.

Præsens, & Imperfectum.

M. ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος. *Verberans.*
F. ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης.
N. τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

Futurum primum.

M. ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος. *Verberaturus.*
F. ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης.
N. τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος.

Aoristus primus.

M. ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος. *Qui verberavit.*
F. ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης.
N. τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.

Perfectum, & plusquam.

M. ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος. *Qui verberavit.*
F. ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας.
N. τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος.

Aori-

Aoristus secundus.

M. ὁ τυπὼν, τοῦ τυπόντος. *Qui verberavit.*
F. ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.
N. τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόντος.

Futurum secundum.

M. ὁ τυπῶν, τοῦ τυποῦντος. *Verberaturus.*
F. ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.
N. τὸ τυποῦν, τοῦ τυποῦντος.

Cognata tempora in Voce Activa.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Partic.
Præs.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imp.	ἔτυπτον					
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφὼς
Plusq.	ἐτετύφειν					
Fut. α	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Aor. α	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Aor. β	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπὼν
Fut. β	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν

	Indic.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Partic.
Præs.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων
Imp.	ἔλεγον					
Perf.	λέλεχα	λέλεχε	λελέχοιμι	λελέχω	λελεχέναι	λελεχὼς
Plusq.	ἐλελέχειν					
Fut. α	λέξω		λέξοιμι		λέξειν	λέξων
Aor. α	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμι		λέξαι	λέξας
Aor. β	ἔλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέξω	λεγεῖν	λεγὼν
Fut. β	λεγῶ		λεγοῖμι	λέγω	λεγεῖν	λεγῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	πείθω	πεῖθε	πείθοιμι	πείθω	πείθειν	πείθων
Imp.	ἔπειθον					
Perf.	πέπεικα	πέπεικε	πεπείκοιμι	πεπείκω	πεπεικέναι	πεπεικὼς
Plusq.	ἐπεπείκειν					
Fut. α	πείσω		πείσοιμι		πείσειν	πείσων
Aor. α	ἔπεισα	πεῖσον	πείσαιμι	πείσω	πεῖσαι	πείσας
Aor. β	ἔπιθον	πίθε	πίθοιμι	πίθω	πιθεῖν	πιθὼν
Fut. β	πιθῶ		πιθοῖμι		πιθεῖν	πιθῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	φράζω	φράζε	φράζοιμι	φράζω	φράζειν	φράζων
Imp.	ἔφραζον					
Perf.	πέφρακα	πέφρακε	πεφράκοιμι	πεφράκω	πεφρακέναι	πεφρακὼς
Plusq.	ἐπεφράκειν					
Fut. α	φράσω		φράσοιμι		φράσειν	φράσων
Aor. α	ἔφρασα	φράσον	φράσαιμι	φράσω	φράσαι	φράσας
Aor. β	ἔφραδον	φράδε	φράδοιμι	φράδω	φραδεῖν	φραδὼν
Fut. β	φραδῶ		φραδοῖμι		φραδεῖν	φραδῶν

In-

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	σπείρω	σπεῖρε	σπείροιμι	σπείρω	σπείρειν	σπείρων
Imp.	ἔσπειρον					
Perf.	ἔσπαρκα	ἔσπαρκε	ἐσπάρκοιμι	ἐσπάρκω	ἐσπαρκέναι	ἐσπαρκώς
Plusq.	ἐσπάρκειν					
Fut. α	σπερῶ		σπεροῖμι		σπερεῖν	σπερῶν
Aor. α	ἔσπειρα	σπεῖρον	σπείραιμι	σπείρω	σπεῖραι	σπείρας
Aor. β	ἔσπαρον	σπάρε	σπάροιμι	σπάρω	σπαρεῖν	σπαρών
Fut. β	σπαρῶ		σπαροῖμι		σπαρεῖν	σπαρῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	ἀκούω	ἄκουε	ἀκού ω	ἀκούω	ἀκούειν	ἀκούων
Imp.	ἤκουον					
Perf.	ἤκουκα	ἤκουκε	ἠκούκοιμι	ἠκούκω	ἠκουκέναι	ἠκουκώς
Plusq.	ἠκούκειν					
Fut. α	ἀκούσω		ἀκούσοιμι		ἀκούσειν	ἀκούσων
Aor. α	ἤκουσα	ἄκουσον	ἀκούσαιμι	ἀκούσω	ἀκοῦσαι	ἀκούσας
Aor. β	ἤκοον	ἄκοε	ἀκόοιμι	ἀκόω	ἀκοεῖν	ἀκοών
Fut. β	ἀκοῶ		ἀκοοῖμι		ἀκοεῖν	ἀκοῶν

Temporum formatio.

Præsens.

Præsens est thema, & fundamentum, ut τύπτω.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsenti, mutando ω in ον, & præponendo augmentum, ut τύπτω, ἔτυπτον.

Augmentum.

Augmentum est duplex, Syllabicum, αὔξησις, συλλαβικὴ, & Temporale, χρονικὴ. Syllabicum augmentum est ε, cùm verbum incipit à consonante; tunc enim ε præfigitur Imperfecto, Plusquam perfecto, Aoristo primo, Aoristo secundo modi Indicativi, sed non in reliquis modis.

Attici mutant ε Syllabicum augmentum in Temporale η, ut ἔμελλον, ἤμελλον, futurus eram.

Verbis incipientibus ab ο, vel ω, Attici præfigunt ε, ὁράω, ἑώραον, videbam.

Poetæ Præponunt ε Aoristis sive à vocali, sive à diphthongo incipientibus, ut ἔειπα, pro εἶπα, dixi.

Si verbum incipiat à ῥ, geminatur ῥ post ε, ut ῥίπτω, ἔῤῥιπτον.

Temporale augmentum.

Temporale augmentum est, cùm verbum incipit à mutabili vocali, vel à mutabili diphthongo.

Mutabiles vocales sunt α, ε, ο, α, & ε mutantur in η, ut ἀκούω, ἤκουον, audiebam: ἐλεύθω, ἤλευθον, veniebam: & ο in ω, ut ὀρύττω, ὤρυττον, fodiebam.

Mutabiles diphthongi sunt, αι, αυ, οι. αι mutatur in ῃ, ut αἴρω, ᾖρον, tollebam: αυ in ηυ, ut αὐξάνω, ηὔξανον, augebam: οι in ῳ, ut οἰκίζω, ᾤκιζον, habitabam.

Si verbum incipiat ab immutabili vocali, vel ab immutabili diphthongo, idem erit initium omnium temporum.

Voca-

Immutabiles:
- Vocales:
  - η, ἠχέω, ἤχεον, sono, sonabam.
  - ι, ἰξάω, ἴξαον, visco aves capio.
  - υ, ὑβρίζω, ὕβριζον, injuria afficio.
  - ω, ὤθω, ὦθον, impello.
- Diphthongi:
  - ει, εἰκάζω, εἴκαζον, assimilo.
  - ευ, εὐθύνω, εὔθυνον, dirigo.
  - ου, οὐτάζω, οὔταζον, vulnero.

Atticè tamen ευ, *mutatur in* ηυ, εὔχομαι, ηὐχόμην, *oro, orabam: &* εἴδω, *scio, plusquam perfectum*, εἰδήκειν, *per Sync.* εἴδειν, *& Atticè* ᾔδειν, *sciveram.*

Exceptiones.

Quatuor sunt verba incipientia ab α, quæ augmentum non admittunt: ut ἄω, ἆον, spiro: ἀΐω, ἄϊον, audio, ἀηθέσσω, ἀήθεσσον, insuetus sum: ἀηδίζομαι, ἀηδιζόμην, tædio afficior.

Quædam ab ε incipientia, in imperfecto adsciscunt ι, ut ἔχω, εἶχον, habeo: ἕλω, εἷλον, capio: ἕλκω, ἑλκύω, ἑλκίζω, traho: ἕρπω, ἑρπίζω, serpo: ἑστιάω, sto: ἕπομαι, sequor: ἐρέω, dico: ἑστιάω, convivio excipio: ἕζω, sedeo: ἐάω, sino. ἕω, induo: ἐρύω, traho: ἐθίζω, assuefacio: ἐργάζομαι, operor: ἔπω, εἶπον, dico, quod servat augmentum in omnibus modis: ἔθω, assuesco, præteritum medium εἴωθα, interposito ω.

ε ante ο *non mutatur, sed* ο *in* ω *vertitur: ut* ἑορτάζω, ἑώρταζον, *festum celebro.*

Quædam etiam ab οι incipientia nullum habent augmentum, ut οἰδάνω, οἴδανον, tumeo: οἰκουρέω, domum custodio:

stodio: οἰνόω, in vinum verto: οἰμάω, concito; & quædam alia.

De augmentis compositorum.

Verba habent augmentum in initio, si componantur, vel cum

- Nomine, ut φιλοσοφέω, ἐφιλοσόφουν, Philosophor.
- Præpositione, quæ non mutat significationem verbi, ut καθεύδω, ἐκάθευδον, dormio: vel si simplicia nullo sunt in usu, ut ἀντιβολῶ, supplico, ἠντιβόλουν, ἐμμελῶ, ἠμμέλουν, curo.
- ὁμῶς, vel ὁμοῦ, & α privativa particula, ut ἀφρονέω, ἠφρόνουν, insipiens sum: ὁμολογέω, ὡμολόγουν, confiteor.

Augmentum erit in medio inter præpositionem, & verbum, si

- Præpositio mutet significationem verbi, ut καταγινώσκω, κατεγίνωσκον, condemno: ἀπολαύω, fruor, ἀπέλαυον, & ἀπήλαυον.
- Componantur cum δυς, & εὐ, δυσαρεστέω, δυσηρέστουν, displiceo: εὐεργετέω, εὐηργέτουν, benefacio; nisi consonans, vel immutabilis vocalis sequatur: ut δυστυχέω, ἐδυστύχουν, infelix sum.

Quædam in principio, & in medio augentur, ut ἐνοχλέω, ἠνώχλουν, turbo: ἀνορθόω, ἠνώρθουν, corrigo.

Præpositiones in compositis præfixæ vocalibus suam propriam vocalem amittunt, tàm in præsenti, quàm in præterito, ut παρακούω, παρήκουον, perperam audio.

Excipe περὶ, & πρὸ, quæ nunquam vocalem amittunt, & aliquando ἀμφὶ: πρὸ autem sæpè contrahitur, ut προέχω, προὔχω, præcedo.

Præ-

Præpositio mutat suam tenuem in aspiratam, si verbum incipiat ab aspirata, ut καθάπτομαι, attingo, à κατ & ἅπτομαι.

Regula.

Jones ex omnibus præteritis abjiciunt augmentum, ut τύπτον *pro* ἔτυπτον.

Futurum primum.

Formatur à præsenti mutando ultimam syllabam in conjugatione	Prima	in	ψω.
	Secunda		ξω.
	Tertia		σω.
	Quarta		σσω, cum duplici σσ, & ττω cum duplici ττ, in ξω, sed ζω in σω.
	Quinta		λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ, circumflexa.
	Sexta		σω.

Regula.

Penultima futuri primi semper longa, nisi in quinta conjugatione, ubi semper brevis est, vel elidendo secundam consonantem, ut τέμνω, τεμῶ, scindo; vel secundam vocalem diphtongi, ut φαίνω, φανῶ, ostendo; vel breviando ancipitem, ut κρίνω, κρινῶ, judico.

Dissyllaba in έω formant futurum in εύσω, ut πλέω, navigo, πλεύσω, ῥέω, fluo, ῥεύσω, præter δέω, δήσω, ligo, as.

Tria sunt futura, quæ spiritum thematis non servant, ut θρέψω à τρέφω, nutrio; θρέξω à τρέχω, curro; ἕξω ab ἔχω, habeo, ad differentiam Adverbii ἔξω, extrà.

In Polysyllabis *quartæ conjugationis Attici tollunt* σ, *&*

circum-

circumflectunt ῶ, ut νωμίζω, νομιῶ, arbitror: βαδίζομαι, βαδιοῦμαι, gradior.

Dores mutant in quarta conjugatione ζω in σδω, ut κωμάσδω, pro κωμάζω, lascivio; & futura in σω, in ξω, ut βαδίζω, βαδίσω, βαδίξω, & κλείω, claudo, κλείσω, κλαξῶ, & κλασῶ.

Æoles efferunt Futurum in ρῶ per σω, ut ὄρω, concito, ρῶ, ὄρσω.

Poetæ in futuro sextæ conjugationis sæpe abjiciunt σ, ut δήω, inveniam, pro δήσω, à δέω, κλείω, laudabo, pro κλείσω, & κέω, seu κείω, cubabo, pro κέσω, à κέω.

Aoristus primus.

Aoristi sunt tempora incertæ significationis, cùm incertum sit, an paulò antè, an multò antè præterierit.

Aoristus primus formatur à futuro primo mutando ω in α, & præponendo augmentum, ut τύψω, ἔτυψα.

Exceptiones.

Quinque sunt Aoristi primi, qui futuri primi characteristicam non assumunt, ut ἔθηκα posui, ἔδωκα dedi, ἧκα misi, εἶπα dixi, ἤνεγκα tuli.

Penultima Aoristi primi semper longa, unde in quinta conjugatione ᾰ mutatur in η, si in præsenti sit α purum, ut ψαλῶ, ἔψηλα, cano; si autem in præsenti sit αι, tunc ᾱ communiter in Aor. pri. retinetur; licèt Atticè mutetur in η, ut μιαίνω maculo, ἐμίανα; Atticè ἐμίηνα: ε in ει, ut σπερῶ, ἔσπειρα, sero.

Ex quibusdam Aoristis primis σ excluditur, ut pro ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα, à χέω, fundo: ἔκαυσα, ἔκηα, à καίω, uro: ἔσευσα, ἔσευα, à σεύω, moveo: ἤλευα, ab ἀλεύω, vito, & ἤκεια, ab ἀκέω, sano.

Præ-

Præteritum Perfectum.

Præteritum perfectum formatur à futuro primo mutando in conjugatione	Prima ψω in φα. Secunda ξω in χα. Tertia σω in κα. Quarta ξω in χα, & σω in κα. Quinta λῶ, ρῶ, ῶ, in κα, μῶ in μηκα, & νῶ in κα. Sexta σω in κα.	Et repetitur prima consonans thematis cùm ε, si verbum incipiat à simplice consonante, ut τύψω, τέτυφα, vel à muta cum liquida. Sin à duplici, vel à pluribus simplicibus, tantùm ε præponitur, ut ζάω vivo, ἔζηκα, στέλλω ἔσταλκα.

Cùm verbum incipit ab aspirata, adsumit suam tenuem, ut θύω, sacrifico, τέθυκα. Si incipiat à ῥ, geminatur ῥ, & ε tantùm præfigitur, ut ῥίπτω, projicio, ἔῤῥιφα.

Regulæ.

Si verbum incipiat à vocali, vel diphthongo immutabili, idem erit initium præteriti, & imperfecti, ut ἥκουν, ἥκουκα.

Dissyllaba quintæ conjugationis mutant ε futuri in α, ut στέλλω, mitto, στελῶ, ἔσταλκα.

Dissyllaba in είνω, ίνω, ύνω, abjiciunt ν futuri in præterito, ut κτείνω, κτενῶ, ἔκτακα, interficio: θύνω, θυνῶ, τέθυκα, ruo. Cætera mutant ν in γ, ut φαίνω, ostendo, πέφαγκα, μολύνω, contamino, μεμόλυσκα; Γρηγορέω, & γνωρίζω, tantùm ε præponunt, etsi à muta cum liquida incipiant, ἐγρηγόρηκα enim, & ἐγνώρικα tantùm sunt in usu.

Verba incipientia à πτ, κτ, μν, repetunt primam literam thematis, ut κτάομαι, κέκτημαι, possideo: μνάομαι, commemoro, μέμνημαι, præter κτείνω, ἔκτακα, occido.

Atti-

Attici verbis incipientibus ab α, ε, ο, brevibus, præponunt duas priores literas thematis, ut ἀλήθω, ἤληκα, ἀλήλεκα, molo: ἐρείζω, ἤρεικα, ἐρήρεικα, contendo, & tertia syllaba corripitur, si numerum trium syllabarum excesserit.

Si verbum incipiat à λ, vel μ, Attici præfigunt ει præterito, ut λείβω, εἴληφα, accipio: μείρομαι, εἵμαρμαι, sortior, unde εἱμαρμένη, sors, fatum.

In verbis dissyllabis primæ, & secundæ conjugationis Attici convertunt ε penultimam perfecti in ο, ut στρέφω, verto, ἔστροφα, κλέπτω, furor, κέκλοφα.

Plusquam perfectum.

Formatur à præterito, mutando α in ειν, & præponendo ε, si verbum incipiat à simplici consonante, ut τέτυφα, ἐτετύφειν.

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur à præsenti mutando ω in ον, præponendo augmentum, & servando characteristicam præsentis, ut τύπτω, ἔτυπον.

Penultima hujus Aoristi plerumque brevis, unde, si penultima præsentis sit longa positione, posterior consonans abjicitur, ut κάμνω, laboro, ἔκαμον.

Vocales præsentis in penultima Aoristi β ita mutantur:
- ε, η, ω, αι, αυ mutantur in α, ut
  - δέρω, ἔδαρον, excorio.
  - λήβω, ἔλαβον, accipio.
  - τρώγω, ἔτραγον, comedo.
  - καίω, ἔκαον, uro.
  - παίω, ἔπαον, sedo.
  - ἔλεγον, ἔβλεπον, ἔφλεγον excipiuntur.
- ευ in υ, ut φεύγω, fugio, ἔφυγον.
- ου in ο, ut ἀκούω, audio ἤκοον.
- ει in ι, ut λείπω, ἔλιπον, sed in quinta conjugatione mutatur in
  - Dissyllabis in α, ut σπείρω, sero, ἔσπαρον.
  - Trissyllabis in ε, ut ὀφείλω, debeo, ὤφελον.

Quæ-

Quædam tamen dissyllaba habent penultimam longam, ut ᾄδω, cano, ᾖδον, ἕλκω, traho, εἷλκον; & pauca trissyllaba, ut ἐνέγκω, fero, ἤνεγκον. πέρθω, devasto, ἔπαρθον.

Observatio.

Observandum est in quarta conjugatione, si futurum primum exit in σω, Aoristus secundus desinit in δον, si in ξω, in γον, ut φράζω φράσω, dico, ἔφραδον, τάττω, τάξω, ἔταγον, ordino.

Septem Aoristi secundi formantur irregulariter.

- βλάπτω, ἔβλαβον, noceo.
- καλύπτω, ἐκάλυβον, tego.
- κρύπτω, ἔκρυβον, abscondo.
- βάπτω, ἔβαφον, tingo.
- σκάπτω, ἔσκαφον, fodio.
- ῥάπτω, ἔῤῥαφον, suo.
- θάπτω, ἔταφον, sepelio.

Jones in hoc tempore geminatione uti solent, ut pro ἔκαμον, κέκαμον, laboravi.

Verba sextæ conjugationis carent plerumque Aoristo secundo, & futuro secundo, & præterito medio.

Futurum secundum.

Formatur ab Aoristo secundo mutando ον in ῶ circumflexum, & abjiciendo augmentum, ut ἔτυπον, τυπῶ.

Reliqui modi cum suis temporibus formantur ab Indicativo, tempora similia à suis similibus.

Para-

Paradigma Vocis Passivæ.

Indicativus Modus.

Præsens.

S. τύπτομαι, * τύπτῃ, τύπτεται. *Verberor.*
D. τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
P. τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Unde Imperfectum.

S. ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο, *Verberabar.*
D. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐσθην,
P. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Aoristus secundus.

S. ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη. *Verberatus fui.*
D. ἐτύπητον, ἐτυπήτην.
P. ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Unde futurum secundum.

S. τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται.
D. τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, εσθον. *Verberabor.*
P. τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Perfectum.

S. τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται. *Verberatus sum.*
D. τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον.
P. τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί.

Unde plusquam perfectum.

S. ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο. *Verberatus eram.*
D. ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην,
P. ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, ἐτετυμμένοι ἦσαν.

Unde paulò post Futurum.

S. τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται. *Mox verberabor, vel*
D. τετυψόμεθον, τετύψεσθον, εσθον. *jam verberatus sum.*
P. τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται.

* *Quatuor verba formant secundam personã in ει, βούλομαι, βούλει. ὄπτομαι ὄπτει. οἴομαι, οἴει. ἔομαι, ἔει, & facta crasi, εἶ.*

Aoristus primus.

S. ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη. *Verberatus fui.*
D. ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην.
P. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Unde futurum primum.

S. τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται.
D. τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, εσθον. *Verberabor.*
P. τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

S. τύπτου, τυπτέσθω. *Verberare.*
D. τύπτεσθον, τυπτέσθων.
P. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Perfectum, & plusquam.

S. τέτυψο, τετύφθω. *Verberare.*
D. τέτυφθον, τετύφθων.
P. τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Aoristus α.

S. τύφθητι, τυφθήτω. *Verberator tu!*
D. τύφθητον, τυφθήτων.
P. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoristus β.

S. τύπηθι, τυπήτω. *Verberator tu!*
D. τύπητον, τυπήτων.
P. τύπητε, τυπήτωσαν.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

S. τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο. *Verberarer.*
D. τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην.
P. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Perfectum, & plusquam.

S. τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη. *Verberatus essem.*
D. τετυμμένω εἴητον, εἰήτην.
P. τετυμμένοι εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Aoristus α.

S. τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη. *Verberatus sim, vel fuerim.*
D. τυφθείητον, τυφθειήτην.
P. τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

Aoristus β.

S. τυπείην, τυπείης, τυπείη. *Verberatus sim, vel fuerim.*
D. τυπείητον, τυπειήτην.
P. τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν.

Futurum α.

S. τυφθησοίμην, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο. *Verberer.*
D. τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, σοίσθην.
P. τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο.

Futurum β.

S. τυπησοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο. *Verberer.*
D. τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον, σοίσθην.
P. τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιντο.

Paulò post Futurum.

S. τετυψοίμην, τετύψοιο, τετύψοιτο. *Mox Verberarer.*
D. τετυψοίμεθον, τετύψοισθον, τετυψοίσθην.
P. τετυψοίμεθα, τετύψοισθε, τετύψοιντο.

Modus subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum ἐάν.

S. τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται. *Si verberer, vel*
D. τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον. *verberarer.*
P. τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Pre-

Perfectum, & plusquam perf. ἐάν.

S. τετυμμένος, ὦ, ἦς, ἦ, *Si verberatus sim, vel essem.*
D. τετυμμένω, ἦτον, ἦτον.
P. τετυμμένοι, ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoristus α. ἐάν.

S. τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ. *Si verberatus sim, vel fuerim, vel fuero.*
D. τυφθῆτον, τυφθῆτον.
P. τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Aoristus β. ἐάν.

S. τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ. *Si verberatus fuero.*
D. τυπῆτον, τυπῆτον.
P. τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Modus Infinitivus.

Præs. & imperf. τύπτεσθαι.
Perf. & Plusquam. τετύφθαι.
Aoristus primus. τυφθῆναι.
Aoristus secundus. τυπῆναι.
Futurum α. τυφθήσεσθαι.
Futurum β. τυπήσεσθαι.
Paulò post Fut. τετύψεσθαι.

PARTICIPIA.

Præsens, & Imperfectum.

S. ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου. *Qui verberatur.*
D. ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.
P. τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Perfectum, & Plusquam Perf.

S. ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου. *Verberatus.*
D. ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης.
P. τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου.

Aoristus α. — *Verberatus.*

M. ὁ τυφθεὶς, τοῦ τυφθέντος.
F. ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης.
N. τὸ τυφθὲν, τοῦ τυφθέντος.

Aoristus β. — *Verberatus.*

M. ὁ τυπεὶς, τοῦ τυπέντος.
F. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.
N. τὸ τυπὲν, τοῦ τυπέντος.

Futurum α. — *Verberandus.*

M. ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου.
F. ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης.
N. τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου.

Futurum β. — *Verberandus.*

M. ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου.
F. ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης.
N. τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.

Paulò post Futurum. — *Mox verberandus.*

M. ὁ τετυψόμενος, τοῦ τετυψομένου.
F. ἡ τετυψομένη, τῆς τετυψομένης.
N. τὸ τετυψόμενον, τοῦ τετυψομένου.

Cognata tempora in voce Passiva.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. β.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπείς
Fut.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπήσεσθαι	τυπησόμενος
Perf.	τέτυμμαι	τέτυψο	τετυμμένος εἴην	τετυμμένος ὦ	τετύφθαι	τετυμμένος
Plusq.	ἐτετύμμην					
Paul. p.	τετύψομαι		τετυψοίμην		τελύψεσθαι	τελυψόμενος
Aor. α.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθείς
Fut. α.	τυφθήσομαι		τυφθησοίμην		τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	λέγομαι	γέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. β.	ἐλέγην	λέγηθι	λεγείην	λεγῶ	λεγῆναι	λεγείς
Fut. β.	λεγήσομαι		λεγησοίμην		λεγήσεσθαι	λεγησόμενος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμένος εἴην	λελεγμένος ὦ	λελέχθαι	λελεγμένος
Plusq.	ἐλελέγμην					
Paul. p.	λελέξομαι		λελεξοίμην		λελέξεσθαι	λελεξόμενος
Aor. α.	ἐλέχθην	λέχθητι	λεχθείην	λεχθῶ	λεχθῆναι	λεχθείς
Fut. α.	λεχθήσομαι		λεχθησοίμην		λεχθήσεσθαι	λεχθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπίθην	πίθητι	πιθείην	πιθῶ	πιθῆναι	πιθείς
Fut. β.	πιθήσομαι		πιθησοίμην		πιθήσεσθαι	πιθησόμενος
Perf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πεπεισμένος εἴην	πεπεισμένος ὦ	πεπεῖσθαι	πεπεισμένος
Plusq.	ἐπεπείσμην					
Paul. p.	πεπείσομαι		πεπεισοίμην		πεπείσεσθαι	πεπεισόμενος
Aor. α.	ἐπείσθην	πείσθητι	πεισθείην	πεισθῶ	πεισθῆναι	πεισθείς
Fut. α.	πεισθήσομαι		πεισθησοίμην		πεισθήσεσθαι	πεισθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	φράζομαι	φράζου	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor. β.	ἐφράδην	φράδηθι	φραδείην	φραδῶ	φραδῆναι	φραδείς
Fut. β.	φραδήσομαι		φραδησοίμην		φραδήσεσθαι	φραδησόμενος
Perf.	πέφρασμαι	πέφρασο	πεφρασμένος εἴην	πεφρασμένος ὦ	πεφράσθαι	πεφρασμένος
Plusq.	ἐπεφράσμην					
Paul. p.	πεφράσομαι		πεφρασοίμην		πεφράσεσθαι	πεφρασόμενος
Aor. α.	ἐφράσθην	φράσθητι	φρασθείην	φρασθῶ	φρασθῆναι	φρασθείς
Fut. α.	φρασθήσομαι		φρασθησοίμην		φρασθήσεσθαι	φρασθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	σπείρομαι	σπείρου	σπειροίμην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
Imperf.	ἐσπειρόμην					
Aor. β.	ἐσπάρην	σπάρηθι	σπαρείην	σπαρῶ	σπαρῆναι	σπαρεὶς
Fut. β.	σπαρήσομαι		σπαρησοίμην		σπαρήσεσθαι	σπαρησόμενος
Perf.	ἔσπαρμαι	ἔσπαρσο	ἐσπαρμένος εἴην	ἐσπαρμένος ὦ	ἐσπάρθαι	ἐσπαρμένος
Pluſq.	ἐσπάρμην					
Paul. p.	ἐσπάρσομαι		ἐσπαρσοίμην		ἐσπάρσεσθαι	ἐσπαρσόμενος
Aor. α.	ἐσπάρθην	σπάρθητι	σπαρθείην	σπαρθῶ	σπαρθῆναι	σπαρθεὶς
Fut. α.	σπαρθήσομαι		σπαρθησοίμην		σπαρθήσεσθαι	σπαρθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀκούομαι	ἀκούου	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imperf.	ἠκουόμην					
Aor. β.	ἠκόην	ἀκόηθι	ἀκοείην	ἀκοῶ	ἀκοῆναι	ἀκοεὶς
Fut. β.	ἀκοήσομαι		ἠκοησοίμην		ἀκοήσεσθαι	ἀκοησόμενος
Perf.	ἤκουσμαι	ἤκουσο	ἠκουσμένος εἴην	ἠκουσμένος ὦ	ἠκοῦσθαι	ἠκουσμένος
Pluſq.	ἠκούσμην					
Paul. p.	ἠκούσομαι		ἠκουσοίμην		ἠκούσεσθαι	ἠκουσόμενος
Aor. α.	ἠκούσθην	ἀκούσθητι	ἀκουσθείην	ἀκουσθῶ	ἀκουσθῆναι	ἀκουσθεὶς
Fut. α.	ἀκουσθήσομαι		ἀκουσθησοίμην		ἀκουσθήσεσθαι	ἀκουσθησόμενος

VOX PASSIVA.

Novem sunt tempora in voce Passiva, quorum tria deducuntur ab Activa.
- Præsens.
- Præteritum.
- Aoristus secundus.

Præsens.

Præsens formatur à præsenti Activo, mutando ω in ομαι, ut τύπτω, τύπτομαι,

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsenti, mutando μαι in μην, & præponendo augmentum, ut τύπτομαι, ἐτυπτόμην.

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur ab Aoristo secundo Activo vertendo ον, in ην, ut ἔτυπον, ἐτύπην.

Futurum secundum.

Futurum secundum formatur à tertia persona Aoristi β, addendo σομαι, & abjiciendo augmentum, ut ἐτύπη, τυπήσομαι.

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à præterito Activo, mutata terminatione Activi in μαι
- Pro characteristica.
- Prima, & secunda Conjugatio assumunt suam mediam, nempe prima β, secunda γ: prima tamen ob euphoniam mutat β in μ, ut τέτυφα, τέτυμμαι; Secunda autem conservat, ut λέλεχα, λέλεγμαι. Secunda, & tertia persona singularis in his duabus Conjugationibus poscunt tenuem suæ Conjugationis; & quidem secunda habet tenuem non actu, sed potestate, hoc est characteristicam futuri, in qua tenuis continetur; ut in prima

ma Conjugatione τέτυψαι, in secunda λέλεξαι: tertia verò persona habet actualem tenuem suæ Conjugationis, ut in prima τέτυπται, in secunda λέλεκται. Notandum est autem, quoad terminationem, secundam personam præteriti passivi desinere in omnibus Conjugationibus in σαι, vel potestate, ut in prima, & secunda, & in nonnullis verbis quartæ, quæ sequuntur secundam; vel actu, ut in cæteris; tertiam verò semper in ται.

Tertia assumit σ.

Quarta plerumque habet σ, ut Tertia; aliquandò tamen habet ξ, ut secunda, sicut jam dictum est.

Quinta, mutato κα in μαι, retinet in passivo, ut in activo, λ, μ, ν, ρ; inserto pariter post μ, η, in verbis, quæ desinunt in præsenti in μω, & μνω. In illis tamen, quæ desinunt in ν, non mutatur, saltem in scriptione, ν in γ, ut in activo; sed retinetur; solùm ante μ in omnibus primis personis mutatur ob euphoniam in μ; Cæterùm, ubi ν deperditur in præterito activo, hic etiam deperditur.

Sexta interdùm assumit σ, idest, quandò penultima præteriti est brevis; interdùm rejicit, nempe quandò penultima præteriti est longa.

Excipe ἤκουσμαι ab ἀκούω, audio: κέκρουσμαι à κρούω pulso: ἔπαισμαι à παίω, impingo: κεκέλευσμαι à κελεύω, jubeo: κέκλεισμαι à κλείω, claudo: σέσεισμαι à σείω, quatio: ἔγνωσμαι à γνω, cognosco.

A verbis in νω Attici faciunt præter. passiv. per σμαι, ut μιαίνω inquino, μεμίασμαι· φαίνω, appareo, πέφασμαι.

Quæ habent ρε implicitum cum consonante, mutant ε in α, ut στρέφω, ἔστροφα, ἔστραμμαι, verto. Excipe βέβρεγμαι à βρέχω, rigo.

Ut autem ea, quæ diximus, clariùs inspiciantur, subjiciam exempla omnium Conjugationum.

Exem-

Exemplum	Primæ.	τέτυμμαι,	ψαι,	πται,	τύπτω
	Secundæ.	λέλεγμαι,	ξαι,	κται,	λέγω
	Tertiæ.	πέπεισμαι,	σαι,	σται,	πείθω
	Quartæ.	τέταγμαι,	ξαι,	κται,	à τάσσω, vel ττω
	vel	πέφρασμαι,	σαι,	σται,	φράζω
	Quintæ.	λ. ἔψαλμαι,	σαι,	ται,	ψάλλω
		ρ. ἔσπαρμαι,	σαι,	ται,	σπείρω
		μ. νενέμημαι,	σαι,	ται,	νέμω
		ν. πέφασμαι,	νσαι,	νται,	φαίνω
	Sextæ.	τετέλεσμαι,	σαι,	σται,	τελέω ῶ
	Vel	πεποίημαι,	σαι,	ται,	ποιέω ῶ

Plusquam perfectum.

Plusquam perfectum formatur à perfecto, mutando μαι in μην, & præfigendo ε, si præteritnm incipiat à simplici consonante, ut τέτυμμαι, ἐτετύμμην.

Perfectum, & plusquam perfectum in secunda, & tertia persona duali interserunt σ, cùm tertia singularis definit in το, vel ται purum: cùm verò definit in ται, vel το impurum, circumloquimur tertiam pluralem per participium, & εἰσὶ, ut τέτυπται, τετυμμένοι εἰσὶ.

Iones formant tertiam pluralem à tertia singulari in perfecto, & plusquam perfecto, interserendo α ante ται, vel το, ut ἔψαλται, ἐψάλαται. Verùm, si tenuis præcedat, vertitur in suam aspiratam, & σ in θ, aliquandò in δ, ut τέτυπται τετύφαται; πέπεισαι; πεπείθαται; ἐσκέδασαι, ἐσκεδάδαται. Si vocalis longa, vel diphthongus sequitur, plerumque corripitur, ut τέθειται, τεθέαται.

Aoristus primus.

Aoristus primus formatur à tertia persona singulari præteriti, mutando ται in θην, & tenues in aspiratas,

retinendo augmentum imperfecti, ut τέτυπ̄ται. ἐτύφθην.

Exceptio.

Excipiuntur:
ἐμνήσθην à μέμνηται, recordatus ſum, } quæ adſumunt σ
ἐῤῥώσθην ab ἔῤῥωται, convalui, }
ἐσώθην, à σέσωσται, ſervatus ſum, quod abjicit σ.
εὑρέθην ab εὕρηται, inventus ſum, } quæ cum paucis aliis mutant η in ε.
ἡρέθην ab ᾕρηται, ſublatus ſum, }
ἐτέθην à τέθειται, poſitus ſum, }

Verba, quæ in præterito verterant ε in α, in Aoriſto primo reſumunt ε, ut ἔστραμμαι, ἐστρέφθην, & quæ abjecerunt ν, poeticè hic illud recipiunt, ut ἐκλίνθην pro ἐκλίθην, inclino.

Futurum primum.

Futurum primum formatur à tertia perſona ſingulari Aoriſti primi addendo σομαι, & amovendo augmentum, ut ἐτύφθη, τυφθήσομαι.

Paulò poſt Futurum.

Paulò poſt Futurum formatur à ſecunda perſona præteriti, poſito ομ ante αι, ut τέτυψαι, τετύψομαι.

Reliqui modi formantur ab Indicativo, & tempora à ſuis temporibus.

Verbum Medium.

Verbum Medium dicitur, quia mediam inflexionem, & mediam ſignificationem, partim paſſivam, partim activam habet.

Acti-

Activam habet terminationem in perfecto, & plusquam perfecto, in reliquis temporibus passivam.

Hæc verba non dicuntur Media propter significationem, quasi ubivis Activè, vel Passivè arbitrio nostro accipi possint, ut communia apud Latinos, sed quòd saltem nonnulla, & in quibusdam temporibus, utramque significationem habent, ut ἄγομαι, duco, & ducor.

Activa significatio tribuenda est (ut aliqui volunt) Præteritis, Aoristis, & Futuris Mediis, & Activè sunt interpretanda, nisi figurata locutio aliud suadeat, aut per se passionem significent, ut τέτηκα à τήκω, contabui: σέσηπα à σήπω, computrui: μέμηνα à μαίνω insanivi: ὄλωλα, ἀπόλωλα, perii, & similia.

Co-

Cognata tempora in voce Media.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθε	υπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. β.	ἐτυπόμην	τυποῦ	τυποίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος
Fut. β.	τυποῦμαι		τυποίμην		τυπεῖσθαι	τυπούμενος
Perf.	τέτυπα	τέτυπε	τετύποιμι	τετύπω	τετυπέναι	τετυπώς
Plusq.	ἐτετύπειν					
Fut. α.	τύψομαι		τυψοίμην		τύψεσθαι	τυψόμενος
Aor. α.	ἐτυψάμην	τύψαι	τυψαίμην	τύψωμαι	τύψασθαι	τυψάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	λέγομαι	λέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. β.	ἐλεγόμην	λεγοῦ	λεγοίμην	λέγωμαι	λεγέσθαι	λεγόμενος
Fut. β.	λεγοῦμαι		λεγοίμην		λεγεῖσθαι	λεγούμενος
Perf.	λέλογα	λέλογε	λελόγοιμι	λελόγω	λελογέναι	λελογώς
Plusq.	ἐλελόγειν					
Fut. α.	λέξομαι		λεξοίμην		λέξεσθαι	λεξόμενος
Aor. α.	ἐλεξάμην	λέξαι	λεξαίμην	λέξωμαι	λέξασθαι	λεξάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπιθόμην	πιθοῦ	πιθοίμην	πίθωμαι	πιθέσθαι	πιθόμενος
Fut. β.	πιθοῦμαι		πιθοίμην		πιθεῖσθαι	πιθούμενος
Perf.	πέποιθα	πέποιθε	πεποίθοιμι	πεποίθω	πεποιθέναι	πεποιθώς
Plusq.	ἐπεποίθειν					
Fut. α.	πείσομαι		πεισοίμην		πείσεσθαι	πεισόμενος
Aor. α.	ἐπεισάμην	πεῖσαι	πεισαίμην	πείσωμαι	πείσασθαι	πεισάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	φράζομαι	φράζου	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor. β.	ἐφραδόμην	φραδοῦ	φραδοίμην	φράδωμαι	φραδέσθαι	φραδόμενος
Fut. β.	φραδοῦμαι		φραδοίμην		φραδεῖσθαι	φραδούμενος
Perf.	πέφραδα	πέφραδε	πεφράδοιμι	πεφράδω	πεφραδέναι	πεφραδώς
Plusq.	ἐπεφράδειν					
Fut. α.	φράσομαι		φρασοίμην		φράσεσθαι	φρασόμενος
Aor. α.	ἐφρασάμην	φράσαι	φρασαίμην	φράσωμαι	φράσασθαι	φρασάμενος

In-

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	σπείρομαι	σπείρου	σπειροίμην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
Imperf.	ἐσπειρόμην					
Aor. β.	ἐσπαρόμην	σπαροῦ	σπαροίμην	σπάρωμαι	σπαρέσθαι	σπαρόμενος
Fut. β.	σπαροῦμαι		σπαροίμην		σπαρεῖσθαι	σπαρούμενος
Perf.	ἔσπορα	ἔσπορε	ἐσπόροιμι	ἐσπόρω	ἐσπορέναι	ἐσπορώς
Pluſq.	ἐσπόρειν					
Fut. α.	σπεροῦμαι		σπεροίμην		σπερεῖσθαι	σπερούμενος
Aor. α.	ἐσπειράμην	σπεῖραι	σπειραίμην	σπείρωμαι	σπείρασθαι	σπειράμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀκούομαι	ἀκούου	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imperf.	ἠκουόμην					
Aor. β.	ἠκοόμην	ἀκοοῦ	ἀκοοίμην	ἀκόωμαι	ἀκοέσθαι	ἀκοόμενος
Fut. β.	ἀκοοῦμαι		ἀκοοίμην		ἀκοεῖσθαι	ἀκοούμενος
Perf	ἤκουα	ἤκουε	ἠκούοιμι	ἠκούω	ἠκουέναι	ἠκουώς
Pluſq.	ἠκούειν					
Fut. α.	ἀκούσομαι		ἀκουσοίμην		ἀκούσεσθαι	ἀκουσόμενος
Aor. α.	ἠκουσάμην	ἄκουσαι	ἀκουσαίμην	ἀκούσωμαι	ἀκούσασθαι	ἀκουσάμενος

Formatio temporum in voce Media.

Præsens est idem cum præsenti passivo.

Imperfectum est idem cum imperfecto passivo.

Aoristus secundus

Formatur ab Aoristo secundo Activo, mutando ον in όμην, ut ἔτυπον, ἐτυπόμην. Et formatur, sicut imperf. pass. in reliquis modis, sicut præsens.

Aoristus primus

Formatur ab Aoristo primo Activo, addendo μην, ut ἔτυψα, ἐτυψάμην.

Sing. ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο. Dual. ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην. Plur. ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Futurum primum

Formatur à futuro primo activo, vertendo ω in ομαι, ut τύψω, τύψομαι. Sed in quinta conjugatione in ῦμαι, ut ψαλῶ, ψαλῦμαι. Et formatur, sicut Præs. Pass. sic in reliquis modis, nisi in Imperativo, ubi deest.

Futurum secundum

Formatur à futuro primo activo, mutando ω in ῦμαι, ut τυπῶ, τυπῦμαι, τυπῆ, τυπεῖται.

Sing. τυπῦμαι, τυπῆ, τυπεῖται, Dual. τυπύμεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθον, Plur. τυπύμεθα, τυπεῖσθε, τυπῦνται.

Excipe πίομαι, bibam: ἔδομαι, edam: φάγομαι, edam: φάγεσαι, φάγεται, & Poetica illa βέομαι, ibo: νέομαι; per Crasin νεῦμαι, ibo.

Præteritum Medium

Formatur à præterito Activo assumendo Characteristicam Aoristi secundi pro sua, ut τέτυφα, τέτυπα.

In sexta conjugatione tollitur κ, ut λέλυκα, λέλυα, à λύω. Et formatur, sicut præteritum Activi: sic in reliquis modis.

Iones item tollunt κ ex præterito Medio, & penultimam

corri-

corripiunt, ut γάω, nascor, γήσω, γέγαα pro γέγηκα: μάω valdè cupio, μήσω, μέμαα pro μέμηκα, unde participia γεγαὼς, & γεγὼς, μεμαὼς, & μεμὼς.

Imperat. Aorist. α.

Sing. τύψαι, τυψάτω. Dual. τύψατον, τυψάτων, Plural. τύψατε, τυψάτωσαν.

Optat. Aorist. α.

Sing. τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο. Dual. τυψαίμεθον, τύψαισθον, τυψαίσθην. Plural. τυψαίμεθα, τύψαισθαι, τύψαιντο.

Regulæ.

Penultima præteriti medii est eadem cum penultima præteriti activi plerumque.

Sed in penultima præsentis Activi { ει, αι, α } mutatur in { οι, η, η }

ut { πείθω, πέποιθα, persuadeo. φαίνω, πέφηνα, appareo. θάλλω, τέθηλα, germino. }

Sed α aliquando servatur, ut ἔψαλα.

Dissyllaba, quæ habent ε in penultima futuri, mutant ε in ο in penultima præteriti Medii, ut λέγω, λέξω, λέλογα; & σπείρω, σπερῶ, ἔσπορα, sero.

Cùm χ, vel φ sit charachteristica thematis, idem est præteritum activum, & præteritum Medium, ut γέγραφα.

Præteritum plusquam perfectum Medium

Formatur à præterito, mutando α in ειν, & præponendo ε, si verbum incipiat à simplici consonante, vel à muta cum liquida, ut τέτυπα, ἐτετύπειν, ut in voce Activa.

Paradigma primæ conjugationis per omnes modos, tempora, & participia.

Modus Indicativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præsens.	τρέπω	τρέπομαι	τρέπομαι
Imperfect.	ἔτρεπον	ἐτρεπόμην	ἐτρεπόμην
Perfect.	τέτρεφα	τέτραμμαι	τέτροπα
Plusquam	ἐτετρέφειν	τετράμμην	ἐτετρόπειν
Aoristus α	ἔτρεψα	ἐτρέφθην	ἐτρεψάμην
Aoristus β	ἔτραπον	ἐτράπην	ἐτραπόμην
Futur. α	τρέψω	τρεφθήσομαι	τρέψομαι
Futur. β	τραπῶ	τραπήσομαι	τραποῦμαι
Paulò post		τετράψομαι	

Modus Imperativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præs.& Imp.	τρέπε	τρέπου	τρέπου
Perf.& plus.	τέτρεφε	τέτραψο	τέτροπε
Aoristus α	τρέψον	τρέφθητι	τρέψαι
Aoristus β	τράπε	τράπηθι	τραποῦ

Mo-

Modus Optativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέποιμι	τρεποίμην	τρεποίμην
Perf. & pluſ.	τετρέφοιμι	τετραμμένος εἴην	τετρόποιμι
Aoriſtus α	τρέψαιμι	τρεφθείην	τρεψαίμην
Aoriſtus β	τράποιμι	τραπείην	τραποίμην
Futur. α	τρέψοιμι	τρεφθησοίμην	τρεψοίμην
Futur. β	τραποῖμι	τραπησοίμην	τραποίμην
Paulò poſt		τετραψοίμην	

Modus ſubjunctivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέπω	τρέπωμαι	τρέπωμαι
Perf. & pluſ.	τετρέφω	τετραμμένος ὦ	τετρόπω
Aoriſtus α	τρέψω	τρεφθῶ	τρέψωμαι
Aoriſtus β	τράπω	τραπῶ	τράπωμαι

Modus infinitivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέπειν	τρέπεσθαι	τρέπεσθαι
Perf. & pluſ.	τετρεφέναι	τετράφθαι	τετροπέναι
Aoriſtus α	τρέψαι	τρεφθῆναι	τρέψασθαι
Aoriſtus β	τραπεῖν	τραπῆναι	τραπέσθαι
Futur. α	τρέψειν	τρεφθήσεσθαι	τρέψεσθαι
Futur. β	τραπεῖν	τραπήσεσθαι	τραπεῖσθαι
Paulò poſt		τετράψεσθαι	

Participium.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præs.& Imp.	τρέπων	τρεπόμενος	τρεπόμενος
Perf.& plus.	τετρεφὼς	τετραμμένος	τετροπὼς
Aoristus α	τρέψας	τρεφθεὶς	τρεψάμενος
Aoristus β	τραπὼν	τραπεὶς	τραπόμενος
Futur. α	τρέψων	τρεφθησόμενος	τρεψόμενος
Futur. β	τραπῶν	τραπησόμενος	τραπούμενος
Paulò post.		τετραψόμενος	

Verba circumflexa, sive contracta.

Verba circumflexa sic dicuntur, quia habent circumflexum in ultima sy llaba præsentis.

Oriuntur è verbis sextæ conjugationis in έω, άω, όω, unde tres sunt circumflexorum conjugationes:

Prima in έω Secunda in άω Tertia in όω	Fut. in	ήσω ήσω ώσω	Præt. in	ηκα ηκα ωκα

Exceptiones in prima conjugatione.

Quædam Verba primæ conjugationis formant futurum, atq; præteritum & in ήσω, & έσω, ηκα, & εκα, cum η, & ε, ut καλέω voco, αἰνέω laudo, φρονέω sapio, φορέω gesto, κορέω satio, τελέω, perficio, πονέω laboro, &c.

Dissyllaba formant futurum in εύσω, scilicet, χέω, fundo, ῥέω fluo, πνέω flo, πλέω navigo. Excipitur δέω, δήσω, ligo, ligas.

Exceptiones in secunda conjugatione.

Verba, quæ habent ε, vel ι, & plurima, quæ habent λ, vel ρ, consonante non præcedente ante άω, formant futurum in άσω, & præteritum in ακα, ut ἐάω, ἐάσω, permitto: κοπιάω, κοπιάσω, laboro: δράω, δράσω, facio: γελάω, γελάσω

λάσω, rideo. Hæc tamen καίω, vel κάω, uro; & κλάω, frango, formant futurum καύσω, & κλαύσω.

Exceptiones in tertia conjugatione.

Verba in όω, quæ à nomine descendunt, formant futurum in ώσω, præteritum in ωκα, per ω, ut à χρυσὸς, χρυσόω, χρυσώσω, κεχρύσωκα, reliqua per ο.

Contrahuntur præsens, & imperfectum in Indicativo; in reliquis modis solummodò præsens.

Verba circumflexa carent Aoristo secundo, futuro secundo, & præterito Medio.

Exceptio.

Quæ in ω impurum post contractionem desinunt, in prima, & secunda conjugatione habent Aoristum secundum, futurum secundum, & præteritum Medium, ut δουπέω, δουπῶ, ἔδουπον, sono.

In dissyllabis primæ conjugationis prima singularis, prima quoque, & tertia pluralis non contrahuntur, ut πλέω, πλέομεν, πλέουσι, non πλῶ, πλοῦμεν, πλοῦσι, uti nec in Optativis, nec Subjunctivis. In dissyllabis secundæ conjugationis omnes personæ contrahuntur.

Ratio contrahendi.

In prima conjugatione { εε, εο, } contrahitur in { ει. ου. }

Si vocalis longa, aut diphthongus sequitur ε, fit contractio tollendo ε.

In secunda conjugatione.

Si ο, vel ω sequitur α, fit contractio in ω.

Si quævis alia vocalis, vel diphthongus sequitur α, fit contractio in α.

Dores contrahunt άεις in ῆς, άει in ῆ, & άειν in ῆν, ut ὁράεις, ὁρῆς; ὁράει, ὁρῆ; ὁράειν, ὁρῆν; & Attici in his quatuor, ut ζῶ, ζῆς, ζῆ, vivo: πεινῶ, νῆς, νῆ esurio: διψῶ

ῶς, ῆ, sitio; χρῶμαι, χρῆ, χρῆται, χρῆσθαι, *utor.*

Æoles vertunt in infinitivo ᾶν *in* αῖς, *ut* γελαῖς *pro* γελᾶν;

Poetæ in secunda hac conjugatione post contractionem in ω *præponunt* ο, *ut* καρηκομῶντες, καρηκομόωντες, à καρηκομάω, caput comatum habeo; & α nonnunquam geminant, ut ηβάασθαι pro ηβᾶσθαι.

In tertia conjugatione.

Si ω, vel η sequitur ο, fit contractio in ω.

Si ε, vel ου, vel ο sequitur ο, fit contractio in ου.

Si quævis alia sequatur vocalis, fit contractio in οι, nisi in infinitivo, qui contrahitur in οῦν, ut χρυσόειν, χρυσοῦν.

Para-

Paradigma Conjugationis primæ Verborum circumflexorum.

Verbum Activum. Præsens Indicativi.

S. φιλέω, φιλῶ, *amo.* φιλέεις, φιλεῖς, φιλέει, φιλεῖ.
D. φιλέετον, φιλεῖτον, φιλέετον, φιλεῖτον.
P. φιλέομεν, φιλοῦμεν, φιλέετε, φιλεῖτε, φιλέουσι, φιλοῦσι.

Imperfectum.

S. ἐφίλεον, ἐφίλουν, *amabam*, ἐφίλεες, ἐφίλεις, ἐφίλεε, ἐφίλει.
D. ἐφιλέετον, εῖτον, ἐφιλεέτην, είτην.
P. ἐφιλέομεν, οῦμεν, ἐφιλέετε, εῖτε, ἐφίλεον, ἐφίλουν.

Præteritum perfectum, πεφίληκα, *amavi*, ut τέτυφα.
Plusquam perfectum, ἐπεφιλήκειν, *amaveram*, ut ἐτετύφειν.
Aoristus primus, ἐφίλησα, *amavi*, ut ἔτυψα.

Aoristus secundus.

S. ἔφιλον, *amavi*, ἔφιλες, ἔφιλε.
D. ἐφίλετον, ἐφιλέτην.
P. ἐφίλομεν, ἐφίλετε, ἔφιλον.

Futurum primum, φιλήσω, *amabo*, ut τύψω.

Futurum secundum.

S. φιλῶ, *amabo*, φιλεῖς, φιλεῖ.
D. φιλεῖτον, φιλεῖτον.
P. φιλοῦμεν, φιλεῖτε, φιλοῦσι.

Imperativus.

Præsens, & imperfectum.

S. φίλεε, φίλει, *ama*, φιλεέτω, φιλείτω.
D. φιλέετον, φιλεῖτον, φιλεέτων, φιλείτων.
P. φιλέετε, φιλεῖτε, φιλεέτωσαν, φιλείτωσαν.

Perfectum & plusquam perfectum, πεφίληκε, *amaveris.*
Aoristus primus, φίλησον, φιλησάτω, *amato tu.*
Aoristus secundus, φίλε, φιλέτω, *idem.*

Optativus.

Præsens, & imperfectum.

S. εἴθε φιλέοιμι, φιλοῖμι, φιλέοις, φιλοῖς, φιλέοι, φιλοῖ, *utinam amarem.*
D. φιλέοιτον, οῖτον, φιλεοίτην, οίτην.
P. φιλέοιμεν, οῖμεν, φιλέοιτε, οῖτε, φιλέοιεν, οῖεν.

Attici verò, & Æoles hoc modo inflectunt.

S. εἴθε φιλοίην, φιλοίης, φιλοίη.
D. φιλοίητον, φιλοιήτην.
P. φιλοίημεν, φιλοίητε, φιλοίησαν.

Dores verò hoc modo formant.

S. εἴθε φιλῴην, φιλῴης, φιλῴη.
D. φιλῴητον, φιλῳήτην.
P. φιλῴημεν, φιλῴητε, φιλῴησαν.

Perfectum, & plusquam perfectum, πεφιλήκοιμι, *utinam amaverim, vel amavissem.*
Aoristus primus, φιλήσαιμι, *utinam amaverim.*
Aoristus secundus, φίλοιμι, *idem.*
Futurum primum, φιλήσοιμι, *utinam amem.*
Futurum secundum, φιλοῖμι, *idem.*
Aoristus Æolicus, φιλήσεια, φιλήσειας.

Conjunctivus.

Præsens, & imperfectum.

S. ἐὰν φιλέω, φιλῶ, φιλέῃς, φιλῇς, φιλέῃ, φιλῇ, *si amem, vel amarem.*
D. φιλέητον, φιλῆτον, φιλέητον, φιλῆτον.
P. φιλέωμεν, ῶμεν, φιλέητε, ῆτε, φιλέωσι, ῶσι.

Per-

Perfectum, & plusquam perfectum, πεφιλήκω, *si amaverim, vel amavissem.*
Aoristus primus, φιλήσω, *si amaverim.*
Aoristus secundus, φίλω, *idem.*

Infinitivus.

Præsens, & imperfectum, φιλέειν, φιλεῖν, *amare.*
Perfectum, & plusquam perfectum, πεφιληκέναι, *amavisse.*
Aoristus primus, φιλῆσαι, *idem.*
Aoristus secundus, φιλεῖν, *idem.*
Futurum primum, φιλήσειν, *amaturum.*
Futurum secundum, φιλεῖν, *idem.*

Participium.

Præsens, & imperfectum.

S. φιλέων, φιλῶν, φιλέοντος, φιλοῦντος, *amans.*
D. φιλέουσα, φιλοῦσα, φιλεούσης, φιλούσης,
P. φιλέον, φιλοῦν, φιλέοντος, φιλοῦντος.

Perfectum, & plusquam perfectum, πεφιληκώς, πεφιληκυῖα, πεφιληκός, *qui amavit.*
Aoristus primus, φιλήσας, φιλήσασα, φιλῆσαν, *idem.*
Aoristus secundus, φιλών, φιλόντος, φιλοῦσα, φιλόν, *idem.*
Futurum primum, φιλήσων, φιλήσουσα, φιλῆσον, *amaturus.*
Futurum secundum, φιλῶν, φιλοῦντος, φιλοῦσα, φιλοῦν, *idem.*

Para-

Paradigma conjugationis secundæ circumflexorum.

Indicativus.

Præsens.

S. τιμάω, τιμῶ, τιμάεις, τιμᾷς, τιμάει, τιμᾷ, *honoro*,
D. τιμάετον, τιμᾶτον, τιμάετον, τιμᾶτον.
P. τιμάομεν, τιμῶμεν, τιμάετε, τιμᾶτε, τιμάουσι, τιμῶσι.

Imperfectum.

S. ἐτίμαον, ἐτίμων, ἐτίμαες, ἐτίμας, ἐτίμαε, ἐτίμα, *honorabam*.
D. ἐτιμάετον, ἐτιμᾶτον, ἐτιμαέτην, ἐτιμάτην.
P. ἐτιμάομεν, ῶμεν, ἐτιμάετε, ᾶτε, ἐτίμαον, ἐτίμων.

Perfectum, τετίμηκα, *honoravi*, ut τέτυφα.
Plusquam perfectum, ἐτετιμήκειν, *honoraveram*.
Aoristus primus, ἐτίμησα, *honoravi*.
Aoristus secundus, ἔτιμον, ἔτιμες, ἔτιμε, *idem*, ut ἔτυπον.
Futurum primum, τιμήσω, *honorabo*.
Futurum secundum, τιμῶ, *idem*.

Imperativus.

Præsens, & imperfectum.

S. τίμαε, τίμα, τιμαέτω, τιμάτω, *honora*.
D. τιμάετον, τιμᾶτον, τιμαέτων, τιμάτων.
P. τιμάετε, τιμᾶτε, τιμαέτωσαν, τιμάτωσαν.

Per-

Perfectum, & plusquam perfectum, τετίμηκε, *honoraveris*.
Aoristus primus, τίμησον, *honora, vel honoraveris*.
Aoristus secundus, τίμε, τιμέτω, &c. *idem*.

Optativus.

Præsens, & imperfectum.

S. εἴθε τιμάοιμι, ῷμι, τιμάοις ῷς, τιμάοι, ῷ, *utinam honorarem*,
D. τιμάοιτον, ῷτον, τιμαοίτην, ῴτην.
P. τιμάοιμεν, ῷμεν, τιμάοιτε, ῷτε, τιμάοιεν, ῷεν.

Atticè.

S. εἴθε τιμῴην, τιμῴης, τιμῴη.
D. τιμῴητον, τιμῳήτην,
P. τιμῴημεν, τιμῴητε, τιμῴησαν.

Perfectum, & plusquam perfectum, τετιμήκοιμι, *utinam honoraverim, vel honoravissem*.
Aoristus primus, τιμήσαιμι, *utinam honoraverim*.
Aoristus secundus, τίμοιμι, τίμοις, τίμοι, *idem*.
Futurum primum, τιμήσοιμι, *utinam honorarem*.
Futurum secundum, τιμοῖμι, τιμοῖς, τιμοῖ, *idem*, ut τυποῖμι.
Aoristus Æolicus, τιμήσεια, τιμήσειας, τιμήσειε.

Co-

Conjunctivus.

Præsens, & imperfectum.

S. ἐὰν τιμάω, τιμῶ, τιμάῃς, ᾷς, τιμάῃ, τιμᾷ, *si honorem, vel honorarem.*
D. τιμάητον ᾶτον, τιμάητον ᾶτον.
P. τιμάωμεν ῶμεν, τιμάητε ᾶτε, τιμάωσι, ῶσι.

Perfectum, & plusquam perfectum, ἐὰν τετιμήκω, *si honoraverim, vel honoravissem.*
Aoristus primus, ἐὰν τιμήσω, *si honoravero.*
Aoristus secundus, ἐὰν τίμω, *idem.*

Infinitivus.

Præsens, & imperfectum, τιμάειν, τιμᾷν. Alii τιμᾶν *honorare.*
Perfectum, & plusquam perfectum, τετιμηκέναι, *honoravisse.*
Aoristus primus, τιμῆσαι, *idem.*
Aoristus secundus, τιμεῖν, *idem.*
Futurum primum, τιμήσειν, *honoraturum.*
Futurum secundum, τιμεῖν, *idem.*

Participium.

Præsens, & imperfectum.

S. τιμάων, τιμῶν, τιμάοντος, ῶντος, *honorans.*
D. τιμάουσα, ῶσα, τιμαούσης, ώσης.
P. τιμάον, ῶν, τιμάοντος, ῶντος.

Per-

Perfectum, & plusquam perfectum, τετιμηκὼς, *qui honoravit.*
Aoristus primus, τιμήσας, τιμήσασα, τιμῆσαν, *idem.*
Aoristus secundus, τιμῶν, τιμῦσα, τιμὸν *idem.*
Futurum primum, τιμήσων, τιμήσουσα, τιμῆσον, *honoraturus.*
Futurum secundum, τιμῶν, τιμῦσα, τιμοῦν.

Pa-

Paradigma conjugationis tertiæ circumflexorum.

Verbum Activum.

Indicativi præsens.

Sing. Δηλόω, ῶ, δηλόεις, οῖς, δηλόει, οῖ; *declaro.*
Dual. Δηλόετον, οῦτον, δηλόετον, οῦτον.
Plur. Δηλόομεν, οῦμεν, δηλόετε, οῦτε, δηλόουσι, οῦσι.

Imperfectum.

Sing. ἐδήλοον, ουν, ἐδήλοες, ους, ἐδήλοε, ου. *declarabam.*
Dual. ἐδηλόετον, οῦτον, ἐδηλοέτην, ούτην.
Plur. ἐδηλόομεν, οῦμεν, ἐδηλόετε, οῦτε, ἐδήλοον, ουν.

Perfectum.

Δεδήλωκα, declaravi, ut τέτυφα.

Plusquam perfectum.

ἐδεδηλώκειν, declaraveram, ut ἐτετύφειν.

Aoristus primus.

ἐδήλωσα, declaravi, ut ἔτυψα.

Futurum primum.

δηλώσω, declarabo, ut τύψω.

Hæc Conjugatio omninò caret Aoristo secundo, Futuro secundo, Præterito medio.

Imperativi præsens, & imperfect.

Sing. Δήλοε, δήλου, δηλοέτω, δηλούτω. *declara.*
Dual. Δηλόετον, οῦτον, δηλοέτων, ούτων.
Plur. Δηλόετε, οῦτε, δηλοέτωσαν, ούτωσαν.

Per-

Perfectum, & plusquam perf.

Δεδήλωκε, declaraveris, ut τέτυφε.

Aoristus primus.

Δήλωσον, δηλωσάτω, declarato, *vel* declarabis, ut τύψον.

Optativi præsens, & imperfect.

Sing. εἴθε δηλόοιμι, οῖμι, δηλόοις, οῖς, δηλόοι, οῖ, utinam declarem.

Dual. Δηλόοιτον, οῖτον, δηλοοίτην, οίτην.

Plur. Δηλόοιμεν, οῖμεν, δηλόοιτε, οῖτε, δηλόοιεν, οῖεν.

Perfectum, & plusquam perfectum.

εἴθε δεδηλώκοιμι, utinam declaraverim, *vel* declaravissem, ut τετύφοιμι.

Aoristus primus.

εἴθε δηλώσαιμι, utinam declaraverim, ut τύψαιμι.

Futurum primum.

εἴθε δηλώσοιμι, utinam declarem, ut τύψοιμι.

Aoristus Æolicus.

εἴθε δηλώσεια, ας, ε, ut τύψεια.

Conjunctivi præsens, & imperfect.

Sing. ἐὰν δηλόω, ῶ, δηλόῃς, οῖς, δηλόῃ, οῖ, si declarem, *vel* declararem,

Dual. Δηλόητον, ῶτον, δηλόητον, ῶτον.

Plur. Δηλόωμεν, ῶμεν, δηλόητε, ῶτε, δηλόωσι, ῶσι.

Perfectum, & plusquam perfectum.

ἐὰν δεδηλώκω, si declaraverim, *vel* declaravissem, ut τετύφω.

Aoristus primus.

ἐὰν δηλώσω, si declaravero, ut τύψω.

Infinitivi præsens, & imperf.

Δηλόειν, δηλοῦν, declarare,

Præ-

Perfectum, & plusquam perfectum.

Δεδηλωκέναι, declarasse.

Aoristus primus.

Δηλῶσαι, idem.

Futurum primum.

Δηλώσειν, declaraturum esse.

Participii præsens, & imperf.

ὁ δηλόων, ῶν, τοῦ δηλόοντος, οῦντος, declarans.
ἡ δηλόουσα, οῦσα, τῆς δηλοούσης, ούσης.
τὸ δηλόον, οῦν, τοῦ δηλόοντος, οῦντος.

Perfectum, & Plusquam perfectum.

ὁ δεδηλωκὼς, ἡ δεδηλωκυῖα, τὸ δεδηλωκὸς, qui declaravit, ut τετυφώς.

Aoristus primus.

ὁ δηλώσας, ἡ δηλώσασα, τὸ δηλῶσαν, idem ut τύψας.

Futurum primum.

Δηλώσων, declaraturus, ut τύψων.

Paradigma Verbi Passivi primæ conjugationis Circumflexorum.

Indicativus.

Præsens.

S. φιλέομαι, φιλοῦμαι, *amor*, φιλέῃ, φιλῇ, φιλέεται, φιλεῖται.
D. φιλεόμεθον, φιλούμεθον, φιλέεσθον, εῖσθον, φιλέεσθον, εῖσθον.
P. φιλεόμεθα, ούμεθα, φιλέεσθε, εῖσθε, φιλέονται, οῦνται.

Imperfectum.

S. ἐφιλεόμην, ούμην, *amabar*, ἐφιλέου, οῦ, ἐφιλέετο, εῖτο.
D. ἐφιλεόμεθον, ούμεθον, ἐφιλέεσθον, εῖσθον, ἐφιλεέσθην, είσθην.
P. ἐφιλεόμεθα, ούμεθα, ἐφιλέεσθε, εῖσθε, ἐφιλέοντο, οῦντο.

Perfectum.

S. πεφίλημαι, *amatus sum, vel fui*, πεφίλησαι, πεφίληται.
D. πεφιλήμεθον, πεφίλησθον, πεφίλησθον.
P. πεφιλήμεθα, πεφίλησθε, πεφίληνται.

Plusquam perfectum.

S. ἐπεφιλήμην, *amatus eram, vel fueram*, ἐπεφίλησο, ἐπεφίλητο.
D. ἐπεφιλήμεθον, ἐπεφίλησθον, ἐπεφιλήσθην.
P. ἐπεφιλήμεθα, ἐπεφίλησθε, ἐπεφίληντο.

Aoristus primus, ἐφιλήθην, *amatus sum, vel fui.*
Aoristus secundus, ἐφίλην, *idem.*
Futurum primum, φιληθήσομαι, *amabor.*
Futurum secundum, φιλήσομαι, *idem.*
Paulò post futurum, πεφιλήσομαι, *paulò post amabor.*

Imperativus.

Præsens, & imperfectum.

S. φιλέου, φιλοῦ, *amare.* φιλεέσθω, φιλείσθω.
D. φιλέεσθον, φιλεῖσθον, φιλεέσθων, φιλείσθων.
P. φιλέεσθε, φιλεῖσθε, φιλεέσθωσαν, φιλείσθωσαν.

Perfectum, & plusquam perfectum.

S. πεφίλησο, *amatus esto, vel amator*, πεφιλήσθω.
D. πεφίλησθον, πεφιλήσθων.
P. πεφίλησθε, πεφιλήσθωσαν.

Aoristus primus, φιλήθητι, φιληθήτω.
Aoristus secundus, φίληθι, φιλήτω, ut τύπηθι.

Optativus.

Præsens, & imperfectum.

S. εἴθε φιλεοίμην, οίμην, *utinam amarer*, φιλέοιο, οῖο, φιλέοιτο, οῖτο.
D. φιλεοίμεθον, οίμεθον, φιλέοισθον, οῖσθον, φιλεοίσθην, οίσθην.
P. φιλεοίμεθα, οίμεθα, φιλέοισθε, οῖσθε, φιλέοιντο, οῖντο.

Perfectum, & plusquam.

S. πεφιλήμην, *utinam amatus sim, vel fuerim, essem, vel fuissem.* πεφιλῇο, πεφιλῇτο.
D. πεφιλήμεθον, πεφιλῆσθον, πεφιλήσθην.
P. πεφιλήμεθα, πεφιλῆσθε, πεφιλῆντο.

Aoristus primus, φιληθείην, *idem.*
Aoristus secundus, φιλείην, *idem.*
Futurum primum, φιληθησοίμην, *utinam amer.*
Futurum secundum, φιλησοίμην, *idem.*
Paulò post futurum, πεφιλησοίμην, *utinam mox amer.*

Conjunctivus.

Præsens, & imperfectnm.

S. ἐὰν φιλέωμαι, ῶμαι, *si amer, vel amarer*, φιλέῃ ῇ, φιλέηται, ῆται.
D. φιλεώμεθον, ώμεθον, φιλέησθον, ῆσθον, φιλέησθον ῆσθον.
P. φιλεώμεθα, ώμεθα, φιλέησθε, ῆσθαι, φιλέωνται, ῶνται.

Perfectum, & plusquam perfectum.

S. ἐὰν πεφιλῶμαι, *si amatus sim, vel fuerim*, πεφιλῇ, πεφιλῆται.
D. πεφιλώμεθον, πεφιλῆσθον, πεφιλῆσθον.
P. πεφιλώμεθα, πεφιλῆσθαι, πεφιλῶνται.

ANNOTAT.

Non circumloquimur hoc præteritum, ut nec præteritum optativi eo, quòd tertia singularis præteriti perfecti indicativi modi desinat in ται *purum, quod in verbis Barytonis quoq; accidere diximus c. cùm de optativo vocis passivè ageremus,*

Aoristus primus, ἐὰν φιληθῶ, si amatus fuero.
Aoristus secundus, ἐὰν φιλῶ, idem.

Infinitivus.

Præsens, & imperfectum, φιλέεσθαι, φιλεῖσθαι, amari.
Perfectum, & plusquam perfectum, πεφιλῆσθαι, amatum esse, vel fuisse.
Aoristus primus, φιληθῆναι, idem.
Aoristus secundus, φιλῆναι, idem.
Futurum primum, φιληθήσεσθαι, amatum iri.
Futurum secundum, φιλήσεσθαι, idem.
Paulò post futurum, πεφιλήσεσθαι, mox amatum iri.

Participium.

Præsens, & Imperfectum.

M. φιλεόμενος, ὅμενος, qui amatur, vel amabatur, φιλεομένου, ουμένου.
F. φιλεομένη, ουμένη, φιλεομένης, ουμένης.
N. φιλεόμενον, ούμενον, φιλεομένου, ουμένου.

Perfectum, & plusquam perfectum, πεφιλημένος, amatus.
Aoristus primus, φιληθεὶς, idem.
Aoristus secundus, φιλεὶς, idem.
Futurum primum, φιληθησόμενος, amandus.
Futurum secundum, φιλησόμενος, idem.
Paulò post futurum, πεφιλησόμενος, mox amandus.

Paradigma Verbi passivi secundæ Conjugationis Circumflexorum.

Indicativus Præsens.

Sing. Τιμάομαι, ῶμαι, *honoror*: τιμάῃ, τιμᾷ: τιμάεται, ᾶται.
Dual. Τιμαόμεθον, ώμεθον, τιμάεσθον, ᾶσθον, τιμάεσθον, ᾶσθον.
Dual. Τιμαόμεθα, ώμεθα, τιμάεσθε, ᾶσθε: τιμάονται, τιμῶνται.

Imperfectum.

Sing. ἐτιμαόμην, ώμην, *honorabar*, ἐτιμάου ῶ: ἐτιμάετο, ᾶτο.
Dual. ἐτιμαόμεθον, ώμεθον: ἐτιμάεσθον, ᾶσθον: ἐτιμαέσθην, άσθην.
Plur. ἐτιμαόμεθα, ώμεθα: ἐτιμάεσθε, ᾶσθε: ἐτιμάοντο, ῶντο.

Perfectum.

Sing. Τετίμημαι, *honoratus sum*, τετίμησαι, τετίμηται.
Dual. Τετιμήμεθον, τετίμησθον, τετίμησθον.
Plur. Τετιμήμεθα, τετίμησθε, τετίμηνται.

Plusquam perfectum.

Sing. ἐτετιμήμην, *honoratus eram, vel fueram*, ἐτετίμησο, ἐτετίμητο.
Dual. ἐτετιμήμεθον, ἐτετίμησθον, ἐτετιμήσθην.
Plur. ἐτετιμήμεθα, ἐτετίμησθε, ἐτετίμηντο.

Aoristus primus.

ἐτιμήθην, *honoratus sum, vel fui*.

Aoristus secundus.

ἐτίμην, *idem*.

Futurum primum.

Τιμηθήσομαι, *honorabor*.

Futurum secundum.

Τιμήσομαι, *idem*.

Paulò post futurum.

Τετιμήσομαι, *mox honorabor*.

Imperativi præsens, & imperfect.

Sing. Τιμάου, τιμῶ: *honorare tu*, τιμαέσθω, άσθω.

Dual. Τιμάεσθον, ᾶσθον; τιμαέσθων, άσθων.

Plur. Τιμάεσθε, ᾶσθε: τιμαέσθωσαν, άσθωσαν.

Perfectum, & plusquam perf.

Τετίμησο, *honoratus esto*, τετιμήσθω.

Aoristus primus.

Τιμήθητι; *honorator tu*: *vel honoraberis*.

Aoristus secundus.

Τίμηθι, τιμήτω, *idem*.

Optativi præsens, & imperf.

Sing. εἴθε τιμαοίμην, ῴμην; *utinam honorarer*; τιμάοιο, ῷο; τιμάοιτο, ῷτο.

Dual. Τιμαοίμεθον, ῴμεθον, τιμάοισθον, ῷσθον, τιμαοίσθην, ῴσθην.

Plur. Τιμαοίμεθα, ῴμεθα, τιμάοισθε, ῷσθε, τιμάοιντο, ῷντο.

Perfectum, & plusquam perfectum.

Sing. εἴθε τετιμήμην; *utinam honoratus sim*, *vel fuerim*, *essem*, *vel fuissem* τετιμῇο, τετιμῆτο,

Dual. Τετιμήμεθον, τετιμῆσθον, τετιμήσθην.

Plur. Τετιμήμεθα, τετιμῆσθε, τετιμῆντο.

Aoristus primus.

εἴθε τιμηθείην, *utinam honoratus sim*, *vel fuerim*.

Aoristus secundus.

εἴθε τιμείην, *idem*.

Futurum primum.

εἴθε τιμηθησοίμην: *utinam honorer*.

Futurum secundum.

εἴθε τιμησοίμην. *idem*.

Paulò post futurum.

εἴθε τετιμησοίμην, *utinam mox honorer*.

Con-

Conjunctivi præsens, & imperfect.

Sing. ἐὰν τιμάωμαι, ῶμαι: τιμάῃ, ᾷ; τιμάηται, ᾶται, *si honorer, vel honorarer.*

Dual. Τιμαώμεθον, ώμεθον: τιμάησθον, ᾶσθον: τιμάησθον, ᾶσθον.

Plur. Τιμαώμεθα, ώμεθα, τιμάησθε, ᾶσθε, τιμάωνται, ῶνται.

Perfectum, & Plusquam perfectum.

ἐὰν τετιμῶμαι, τετιμῇ, τετιμῆται, *si honoratus sim, vel fuerim: essem, vel fuissem.*

Dual. Τετιμώμεθον, τετιμῆσθον, τετιμῆσθον.

Plur. Τετιμώμεθα, τετιμῆσθε, τετιμῶνται.

Aoristus primus.

ἐὰν τιμηθῶ, *si honoratus ero, vel fuero.*

Aoristus secundus.

ἐὰν Τιμῶ, *idem.*

Infinitivi præsens, & imperfectum.

Τιμάεσθαι, τιμᾶσθαι, *honorari.*

Perfectum, & plusquam perfectum.

Τετιμῆσθαι, *honoratum esse, vel fuisse.*

Aoristus primus.

Τιμηθῆναι, *idem.*

Aoristus secundus.

Τιμῆναι, *idem.*

Futurum primum.

Τιμήθησεσθαι, *honoratum iri.*

Futurum secundum.

μήσεσθαι, *idem.*

Paulò post futurum.

Τετιμήσεσθαι, *mox honoratum iri.*

Participii præsens, & imperf.

ὁ Τιμαόμενος, ώμενος, τοῦ τιμαομένου, ωμένου, *qui honoratur, vel honorabatur.*

ἡ τιμαομένη, ωμένη; τῆς τιμαομένης, ωμένης, *quæ honoratur.*

τὸ τιμαόμενον, ούμενον; τοῦ τιμαομένου, ωμένου, *quod honoratur.*

Perfectum, & plusquam perfectum.

Τετιμημένος, *honoratus.*

Aoristus primus.

Τιμηθεὶς, *honoratus, ut* Τυφθείς.

Aoristus secundus.

Τιμεὶς, *idem, ut* Τυπείς.

Futurum primum.

Τιμηθησόμενος, *honorandus, ut* τυφθησόμενος.

Futurum secundum.

Τιμησόμενος, *idem, ut* τυπησόμενος.

Paulò post futurum.

Τετιμησόμενος, *mox honorandus, ut* τετυψόμενος.

Paradigma Passivum tertiae Conjugationis Circumflexorum.

Indicativus praesens.

Sing. Δηλόομαι, οῦμαι, *declaror*, δηλόῃ, οῖ, δηλέεται, οῦται.

Dual. Δηλοόμεθον οὑμεθον, δηλόεσθον, οῦσθον, δηλόεσθον οῦσθον.

Plur. Δηλοόμεθα, ούμεθα, δηλόεσθε, οῦσθε, δηλόονται, οῦνται.

Imperfectum.

Sing. ἐδηλοόμην, ούμην, *declarabar*, ἐδηλόου, οῦ, ἐδηλόετο, οῦτο.

Dual. ἐδηλοόμεθον, ούμεθον, ἐδηλόεσθον, οῦσθον, ἐδηλοέσθην, ούσθην.

Plur. ἐδηλοόμεθα, ούμεθα, ἐδηλόεσθε, οῦσθε, ἐδηλόοντο, οῦντο.

Perfectum.

Sing. Δεδήλωμαι, *declaratus sum*, δεδήλωσαι, δεδήλωται.

Dual. Δεδηλώμεθον, δεδήλωσθον, δεδήλωσθον.

Plur. Δεδηλώμεθα, δεδήλωσθε, δεδήλωνται.

Plusquam perfectum.

Sing. ἐδεδηλώμην, *declaratus eram, vel fueram*, ἐδεδήλωσο, ἐδεδήλωτο.

Dual. ἐδεδηλώμεθον, ἐδεδήλωσθον, ἐδεδηλώσθην.

Plur. ἐδεδηλώμεθα, ἐδεδήλωσθε, ἐδεδήλωνται.

Aoristus primus.

ἐδηλώθην, *declaratus fui*.

Futurum primum.

Δηλωθήσομαι, *declarabor*, *ut* Τυφθήσομαι.

Paulò post Futurum.

Δεδηλώσομαι, *mox declarabor*.

Imperativi præsens, & imperfectum.

Sing. Δηλόου, δηλοῦ, *declarare*, δηλοέσθω, ούσθω.

Dual. Δηλοέσθον, οῦσθον, δηλοέσθων, ούσθων.

Plur. Δηλόεσθε, οῦσθε, δηλοέσθωσαν, ούσθωσαν.

Perfectum, & plusquam perf.

Sing. Δεδήλωσο, *declarare*; *vel esto declaratus*, δεδηλώσθω.

Dual. Δεδήλωσθον, δεδηλώσθων.

Plur. Δεδήλωσθε, δεδηλώσθωσαν.

Aoristus primus.

Δηλώθητι, *declaratus sis, vel fueris*, δηλωθήτω.

Optativi præsens, & imperfectum.

Sing. εἴθε δηλοοίμην, οίμην. *utinam declararer*, δηλόοιο, οῖο, δηλόοιτο, οῖτο.

Dual. Δηλοοίμεθον, οίμεθον, δηλόοισθον, οῖσθον, δηλοοίσθην, οίσθην.

Plur. Δηλοοίμεθα, οίμεθα, δηλόοισθε, οῖσθε, δηλόοιντο, οἶντο.

Perfectum, & plusquam perfectum.

Sing. εἴθε δεδηλώμην, *utinam declaratus sim, vel fuerim, essem, vel fuissem*, δεδηλῷο, δεδηλῷτο.

Dual. Δεδηλώμεθον, δεδηλῷσθον, δεδηλώσθην.

Plur. Δεδηλώμεθα, δεδηλῷσθε, δεδηλῷντο.

Aoristus primus.

εἴθε δηλωθείην, *idem, ut* τυφθείην.

Futurum primum.

εἴθε δηλωθησοίμην, *utinam declarer, ut* τυφθησοίμην.

Paulò post futurum.

εἴθε δεδηλωσοίμην. *utinam mox declarer, ut* τετυψοίμην.

Conjunctivi præsens, & imperfect.

Sing. ἐὰν δηλόωμαι, ῶμαι, *si declarer, vel declararer*, δηλόῃ, οῖ, δηλόηται, ῶται.

Dual. Δηλοώμεθον, ώμεθον, δηλόησθον, ῶσθον, δηλόησθον, ῶσθον.

Plur. Δηλοόμεθα, ώμεθα, δηλόησθε, ῶσθε, δηλόονται, ῶνται.

Perfectum, & plusquam perfectum.

Sing. ἐὰν δεδηλῶμαι, δεδηλῷ, δεδηλῶται. *si declaratus sim, vel fuerim: essem, vel fuissem.*

Dual. Δεδηλώμεθον, δεδηλῶσθον, δεδηλῶσθον.

Plur. Δεδηλώμεθα, δεδηλῶσθε, δεδηλῶνται.

ADNOTATIO.

Quidam censent Atticè ita flecti, scilicet, ω ubique retento. Communiter tamen retineri η in secunda, & tertia persona singulari, & duali, & in secunda plurali, ut δεδηλῇ, ῆται, ῆσθον, ῆσθον, ῆσθε: sed vix ullo Scriptoris veteris testimonio quicquam probari potest. Lascaris certè, & alii Grammatici ω ubique retinendum esse significant.

Aoristus primus.

ἐὰν δηλωθῶ, &c. *si declaratus ero, vel fuero.*

Infinitivi præsens, & Imperfectum.

Δηλόεσθαι, οῦσθαι, *declarari.*

Perfectum, & plusquam perfectum.

Δεδηλῶσθαι, *declaratum esse.*

Aoristus primus.

Δηλωθῆναι, *declaratum fuisse.*

Fururum primum.

Δηλωθήσεσθαι, *declaratum iri.*

Paulò post Futurum.

Δεδηλώσεσθαι, *mox declaratum iri.*

Participii præsens, & imperfectum.

ὁ δηλοόμενος, ούμενος, τοῦ δηλοομένου, ουμένου, *qui declaratur, vel declarabitur.*

ἡ δηλοομένη, ουμένη, τῆς δηλοομένης, ουμένης, *quæ declaratur.*

Δηλοόμενον, ούμενον, τοῦ δηλοομένου, ουμένου, *quod declaratur.*

Perfectum, & plusquam perfectum.

ὁ Δεδηλωμένος, ut τετυμμένος, *declaratus.*

Aoristus primus.

ὁ δηλωθεὶς, *idem*, *ut* τυφθεὶς.

Futurum primum.

ὁ δηλωθησόμενος, *declarandus, ut* τυφθησόμενος.

Paulò post Futurum.

Δεδηλωσόμενος, ut τετυψόμενος.

Para-

Paradigma passivum primæ Conjugationis Circumflexorum:

Indicativus:

Præsens, & imperfectum idem est, ac passivum in omnibus modis, & participio:

Præteritum perfectum.

S. πέφιλα, *amavi*, πέφιλας, πέφιλε.
D. πεφίλατον, πεφίλατον.
P. πεφίλαμεν, πεφίλατε, πεφίλασι.

Perfectum, & plusquam perfectum:

S. ἐπεφίλειν, *amaveram*, ἐπεφίλεις, ἐπεφίλει, ut ἐτετύπειν.

Aoristus primus, ἐφιλησάμην, *amavi*.
Aoristus secundus, ἐφιλόμην, *idem*, ut ἐτυπόμην.
Futurum primum, φιλήσομαι, *amabo*.
Futurum secundum, φιλοῦμαι, *idem*, ut τυποῦμαι.

Imperativus:

Perfectum, *& plusquam perfectum*, πέφιλε, *amaveris*, ut τέτυπε.
Aoristus primus, φίλησαι, φιλησάσθω, *ama*.
Aoristus secundus, φιλοῦ, φιλέσθω, *idem*, ut τυποῦ, τυπέσθω.

Opta-

Optativus.

Perfectum, & plusquam perfectum, πεφίλοιμι, *utinam amaverim, vel amavissem*, ut τετύποιμι.
Aoristus primus, φιλησαίμην, *idem*.
Aoristus secundus, φιλοίμην, φίλοιο, φίλοιτο, *idem*.
Futurum primum, φιλησοίμην, *utinam amem*.
Futurum secundum, φιλοίμην, φιλοῖο, φιλοῖτο, *idem*.

Conjunctivus.

Perfectum, & plusquam perfectum, ἐὰν πεφίλω, *si amaverim, vel amavissem*, ut τετύπω.
Aoristus primus, ἐὰν φιλήσωμαι, *si amaverim, vel amavero*.
Aoristus secundus, ἐὰν φίλωμαι, *idem*.

Infinitivus.

Perfectum, & plusquam perfectum, πεφιλέναι, *amavisse*.
Aoristus primus, φιλήσασθαι, *idem*.
Aoristus secundus, φιλέσθαι, *idem*.
Futurum primum, φιλήσεσθαι, *amaturum*.
Futurum secundum, φιλεῖσθαι, *idem*.

Participium.

Perfectum, & plusquam perfectum, πεφιλὼς, πεφιλυῖα, πεφιλὸς, *qui amavit*, ut τετυπώς.
Aoristus primus, φιλησάμενος, *idem*.
Aoristus secundus, φιλόμενος, *idem*.
Futurum primum, φιλησόμενος, *amaturus*.
Futurum secundum, φιλούμενος, *idem*.

Pa-

Paradigma Verbi Medii Conjugationis secundæ Circumflexorum.

Præsens, & imperfectum idem est cum passivo in omnibus modis, & participio.

Præteritum perfectum.

S. τέτιμα, *honoravi*, τέτιμας, τέτιμε.
D. τετίματον, τετίματον.
P. τετίμαμεν, τετίματε, τετίμασι.

Perfectum, & plusquam perfectum, ἐτετίμειν, *honoraveram*, ἐτετίμεις, ἐτετίμει, ut ἐτετύπειν.
Aoristus primus, ἐτιμησάμην, *honoravi*.
Aoristus secundus, ἐτιμόμην. *idem*, ut ἐτυπόμην.
Futurum primum, τιμήσομαι, *honorabo*.
Futurum secundum, τιμοῦμαι, *idem*, ut τυποῦμαι.

Imperativus.

Perfectum, & plusquam perfectum, τέτιμε, *honoraveris*, ut τέτυπε.
Aoristus primus, τίμησαι, *honorato tu*, *vel honorabis*, τιμησάσθω.
Aoristus secundus, τιμοῦ, τιμέσθω, *idem*.

Opta-

Optativus.

Perfectum, & plusquam perfectum, τετιμοίμι, *utinam honoraverim, vel honoravissem*; ut τετύποιμι.
Aoristus 1. τιμήσαίμην, *utinam honoraverim.*
Aoristus 2. τιμοίμην, τίμοιο, τίμοιτο, *idem.*
Futurum 1. τιμησοίμην, *utinam honorem.*
Futurum 2. τιμοίμην, τιμοῖο, τιμοῖτο, *idem.*

Conjunctivus.

Perfectum, & plusquam perfectum; ἐὰν τετιμῶ *si honoraverim; vel honoravissem*, ut τετύπω.
Aoristus primus, ἐὰν τιμήσωμαι, *si honoravero.*
Aoristus secundus, ἐὰν τίμωμαι, *idem.*

Infinitivus.

Perfectum, & plusquam perfectum; τετιμέναι *honorasse.*
Aoristus primus, τιμήσασθαι, *idem.*
Aoristus secundus, τιμέσθαι, *idem.*
Futurum primum, τιμήσεσθαι, *honoraturum.*
Futurum secundum τιμεῖσθαι, *idem.*

Participium.

Perfectum, & plusquam perfectum, τετιμὼς, τετιμυῖα, τετιμὸς, *qui honoravit.*
Aoristus primus, τιμησάμενος, *idem.*
Aoristus secundus, τιμόμενος, *idem.*
Futurum primum, τιμησόμενος, *honoraturus.*
Futurum secundum, τιμούμενος, *idem.*

Verbum Medium tertiæ conjugationis nihil habet peculiare præter Aoristum 1. & futurum 1.

Aoristus α. ἐδηλωσάμην, *declaravi*, ut ἐτυψάμην.
Fut. α. δηλώσομαι, *declarabo*, ut τύψομαι.
Utrumque inflectitur juxta regulas Barytonorum.

Verba in μι.

Quatuor sunt conjugationes verborum in μι, quæ profluunt è verbis sextæ conjugationis in { έω, άω, όω, ύω } ut à { θέω, τίθημι, pono. στάω, ἵστημι, statuo. δόω, δίδωμι, do. ζευγνύω, ζεύγνυμι, jungo.

Fiunt verba in μι {
mutando ω ultimam syllabam in μι.
vertendo penultimam in suam longam, si sit mutabilis, ut θέω, τίθημι.
præponendo reduplicationem. }

Reduplicatio est duplex {
Propria, cùm vel { repetitur prima consonans thematis cum ι, ut δίδωμι. tenuis pro aspirata ponitur, ut θέω, τίθημι. }
Impropria, cùm ι tantùm præfigitur, idque fit, vel { cùm verbum incipit à σ, ut στάω, ἵστημι. cùm verbum incipit à vocali, ut ἕω, ἵημι. } }

Æoles mutant η in ε, geminato μ, ut τίθεμμι, pro τίθημι. Bœoti mutant η in ει, facta reduplicatione per ε, πεφίλειμι.

In quarta conjugatione nulla est reduplicatio, sed tantùm ω mutatur in μι.

Quædam alia sunt etiam sine reduplicatione, ut φῆμι, βῆμι, γνῶμι, ἄλωμι, σβῆμι, &c.

Destituuntur Verba in μι Futuro secundo, Præterito Medio, Aoristo secundo Passivo.

Peculiarem habent inflexionem Præsens, Imperfectum, & Aoristus secundus.

Verba quartæ conjugationis, si dissyllaba sunt, Futurum habent, & Aoristum secundum; si trissyllaba, non ultra Imperfectum flectuntur. Carent etiam Modo Optativo, & Conjunctivo.

Pa-

Paradigma Verborum in μι.

Indicativi Præsens.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	τίθημι	ης	ησι	ετον				ε͂ι	
2	ἵστημι	ης	ησι	ατον	τον	μεν	τε	ᾶ	σι
3	δίδωμι	ως	ωσι	οτον				ο͂υ	
4	ζεύγνυμι	υς	υσι	υτον				ῦ	

Imperfectum.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ἐτίθην	ης	η	ε				
2	ἵστην	ης	η	α				
3	ἐδίδων	ως	ω	ο	τον,	την	μεν,	τε,	σαν.
4	ἐζεύγνυν	υς	υ	υ				

Perfectum.

1 τέθεικα pro τέθηκα, Bœoticè.
2 ἕστακα pro ἕστηκα, à futuro στήσω, ad differentiam, ἕστηκα præteriti Medii, ab ἑστήκω.
3 δέδωκα.

Plusquam perf.

1 ἐτεθείκειν. 2 ἑστάκειν. 3 ἐδεδώκειν.

Aoristus α.

1 ἔθηκα. 2 ἔστασα. 3 ἔδωκα.

Aoristus β.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ἔθην	ἔθης	ἔθη	ετον	έτην	εμεν	ετε	εσαν
2	ἔστην	ἔστης	ἔστη	ητον	ήτην	ημεν	ητε	ησαν
3	ἔδων	ἔδως	ἔδω	οτον	ότην	ομεν	οτε	οσαν

Aoristus secundus similis est Imperfecto in omnibus, excepto, quòd in plurali, ac Duali vocalem retinet longam: præter ἔθην, ἔδων, & ἧν à verbo ἵημι, mitto.

Imperativus.

Præsens.

1 τίθετι έ 2 ἵσαθι ά 3 δίδοθι ό 4 ζεύγνυθι ύ	τω	τον, των,	τε, τωσαν.

Aoristus secundus.

1 θὲς, θέτω. 2 στῆθι, στήτω. 3 δὸς, δότω.

Optativus.

Præsens.

1 τιθείην 2 ἱσαίην, ης, η, 3 διδοίην	ητον, ήτην	ημεν, ητε, ησαν, &	εῖ. αῖ εν. οῖ.

Aoristus β.

1 θείην. 2 σταίην. 3 δοίην.

Subjunctivus.

Præsens.

Sing.		Dual.	Plural.
1 τιθῶ, ῇς, ῇ ἱςῶ, ᾷς, ᾷ 3 διδῶ, ῷς, ῷ	τον, τον	ῶμεν	ῆ ᾶ, τε, ῶσι. ῶ

Aoristus β.

1 θῶ, θῇς, θῇ, 2 στῶ, στῇς, στῇ. 3 δῶ, δῷς, δῷ.

In-

Infinitivus.

Præsens.

1 τιθέναι. 2 ἱστάναι. 3 διδόναι. 4 ζευγνύναι.

Aoriſtus β.

1 θεῖναι. 2 στῆναι. 3 δοῦναι.

Participia.

Præſens.			Aor. β.
1 τιθεὶς	εῖσα	έν	1 θεὶς, θεῖσα, θέν.
2 ἱστὰς	ᾶσα	άν	2 στὰς, στᾶσα, στάν.
3 διδοὺς	οῦσα	όν	3 δοὺς, δοῦσα, δόν.
4 ζευγνὺς	ῦσα	ύν	

Vox passiva.

Sing.		Dual.	Plur.
1 τίθεμαι			
2 ἵσταμαι			
3 δίδομαι	σαι, ται	μεθον, σθον, σθον.	μεθα, σθε, νται.
4 ζεύγνυμαι			

Imperfectum.

Sing.		Dual.	Plur.
1 ἐτιθέμην			
2 ἱστάμην			
3 ἐδιδόμην	σο, το	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.
4 ἐζευγνύμην			

Præteritum.

1 τέθειμαι. 2 ἕσταμαι. 3 δέδομαι.

Plusquam perf.

1 ἐτεθείμην. 2 ἑστάμην. 3 ἐδεδόμην.

Aorist. α.

1 ἐτέθην. 2 ἐστάθην. 3 ἐδόθην.

Futurum α.

1 τεθήσομαι. 2 σταθήσομαι. 3 δοθήσομαι.

Paulò post Futurum.

1 τεθείσομαι. 2 ἑστάσομαι. 3 δεδόσομαι.

Imperativus.

Sing.		Dual.	Plur.
1 τίθεσο 2 ἵστασο 3 δίδοσο 4 ζεύγνυσο	σθω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν.

Perf. & plusq. δέδοσο.

Optativus præsens.

Sing.		Dual.	Plur.
1 τιθείμην 2 ἱσταίμην 3 διδοίμην	εῖ αῖ, ο, το οῖ,	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.

Præteritum.

Sing.		Dual.	Plur.
1 τεθείμην 2 ἑσταίμην 3 δεδοίμην	εῖ αῖ, ο, το οῖ	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.

Subjun-

Subjunctivus.

Præsens.

1 τιθῶ ῇ, ῆ 2 ἱςῶμαι ᾷ, ᾶ 3 διδῶ ῷ, ῶ	ται	ώμεθον, σθον, σθον	μεθα, σθε, νται.

Perfectum.

1 τεθῶ ῇ, ῆ 2 ἑςῶμαι ᾷ, ᾶ 3 δεδῶ ῷ, ῶ	ται	ἦσθον ώμεθον, ᾶσθον, σθον ῶσθον	ἦσθε ώμεθα, ᾶσθε, ῶνται. ῶσθε

Infinitivus. *Participium.*

Præsens.

1 τίθεσθαι 2 ἵςασθαι 3 δίδοσθαι 4 ζεύγνυσθαι	1 τιθέμενος 2 ἱςάμενος 3 διδόμενος 4 ζευγνύμενος	νη, νον.

Conjugatio Verbi Medii.

In Indicativo.

Aoristus α.

1 ἐθηκάμην. 2 ἐςησάμην. 3 ἐδωκάμην.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plur.
1 ἐθέ 2 ἐςάμην, σο, το 3 ἐδό	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.

In Imperativo.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plur.
1 θέ 2 στά, σο, ϑω, 3 δό.	ϑον, σϑων	ϑε, ϑωσαν.

In Optativo.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plur.
1 θεί εῖ 2 σταί, μην, αῖ, ο, π 3 δοί οῖ	μεϑον, ϑον, ϑην	μεϑα, σθε, ντο.

In Subjunctivo.

Aoristus secundus.

Sing.	Dual.	Plur.
1 θῶ ῇ, ῇ 2 στῶ, μαι, ᾶ, ᾶ, ται 3 δῶ ῷ, ῶ	ώμεϑον, ϑον, ϑον	ώμεϑα, ϑε, ῶνται.

In Infinitivo. — *Participia.*

Aor. β.		Aor. β.
1 θέ 2 στά σθαι 3 δό	1 θέ 2 στά 3 δό	μενος, μένη, μενον.

For-

Formatio temporum Verborum in μι.

De præsenti jam suprà dictum est.

Imperfectum

Formatur à præsenti mutando μι in ν, & præponendo augmentum, nisi verbum incipiat ab ι positione longa, ut τίθημι, ἐτίθην, sed ἵστημι, ἵστην.

Observatio.

Numerus singularis, & tertia pluralis contrahuntur in Imperfecto verborum in μι, ut ἐτίθεον, ἐτίθουν, ἐτίθεες, ἐτίθεις, ἐδίδοον, ἐδίδουν. Secundæ etiam personæ Imperativi sæpè contrahuntur, ut τίθει, ἵστα, δίδου, pro τίθετι, ἵσταθι, δίδοθι.

Aoristus secundus

Deducitur ab Imperfecto rejiciendo reduplicationem, & præponendo ε, ut ἐτίθην, ἔθην, sed ἵστην, ἔστην, quod ut præteritum ἕστακα (quod & ἕσταα) neutram, seu passivam habet significationem, scilicet, steti, jacui, vel positus sum.

Si verbum caret reduplicatione, idem est Imperfectum, & Aorist. β, ut σβῆμι, ἔσβην, extinguo.

Anomala in μι.

Verbum εἰμὶ, Sum. *Indicativus.*

	Sing.	Dual.	Plur.
Præs.	εἰμὶ, εἶς, vel εἶ, ἐστὶ ἐμμὶ D. ἔη, ἔει A. ἐντὶ D ἦμι Æ. ἐσσὶ P.	ἐστὸν, ἐστὸν	ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσὶ. εἰμὲς D. ἐστὲ P. ἔασι J. ἐμμὲν P. ἔνυτι Æ. εἶμεν P. ἐντὶ D. ἔασι P.

Imp. ἦν, ἦς, ἦ, vel, ἦν	ἦτον, ἤτην	ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.
ἔα J. ἦσθα Æ.	ἦστον, ἤστην	ἦμες D. ἔσαν.
ἦ A. ἔησθα P.	Pleon. Pleon.	Systol.
ἦα P. ἦες P. ἦε P.	ἔτον, ἔτην	ἔσσαν.
ἔην P. ἔης P. ἔην P.	Syst. Syst.	Poet.
ἔσκον P. ἔσκες P. ἔσκε P.	ἔστον P. ἔστην	ἦν Sync.
ἔον P. ἔες P. ἦς D.	Poet.	ἔσκον.
εἶν P. εἶς P. ἔη P.		Poet.
ἤην A. εἶς I. ἤην P.		

Plusq. ἤμην, ἦσο, ἦτο || ἤμεθον, ἦσθον, ἤσθην || ἤμεθα, ἦσθε, ἦντο.
Fut. ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται || ἐσόμεθον, ἔσεσθον, σθον || όμεθα, εσθε, ονται.
ἔσσομαι P. ἔσσῃ P. ἔσσεται P. ἔσσονται P.
ἐσοῦμαι D. ἔσει A. ἔσται Sync.
ἐσεῦμαι D. ἐσῇ D. ἐσεῖται D.
ἔσεαι J. ἐσσεῖται P.
ἔσσεαι P.

Imperativus.

Præs. ἴσθι, vel ἔσθι, vel ἔσο, ἔστω. | ἔστον, ἔστων || ἔστε, ἔστωσαν.
ἔσθι P. ἔσσο, ἔστω P. | ἔστων.
εἶ Craſ. Po. ἤτω D. | Atticè.

Optativus.

Præſ. εἴην, εἴης, εἴη || εἴητον, εἰήτην || εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.
ἔοιμι, ἔοις, ἔοι P. || || εἶμεν, εἶτε, εἶεν, εἶν Syn.
Fut. ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο || &c.

Sub-

Subjunctivus Præs. ἐὰν.

ὦ, ᾖς, ᾖ	ἦτον, ἦτον	ὦμεν, ἦτε, ὦσι.
εἴω P. εἴης P. εἴη P.	εἴητον P. &c.	εἴωμεν P. εἴητε P. εἴωσι A J.
ἔω J. ἔῃς J. ἔῃ J.	ἔητον J. &c.	εἴομεν Syst. εἴωσι P.
ᾖσθα Æ. ᾖσι J.		ἔωμεν J. ἔητε J.
ἔῃσι J.		ὦμες D.

Infinitivus.	*Participium.*
Præs. εἶναι Co. Fut. ἔσεσθαι.	Præs. ὤν, οὖσα, ὄν. F. ἐσόμενος.
ἔμεν J.	ἐὼν J. ἐοῦσα J. ἐὸν J. ἐσσόμενος P.
ἦμεν, & ἦμες D.	εἰς Æ. ἔασσα D. ἐν Æ.
ἔμμεναι A.	εἶσα Æ.
ἔμμεναι Æ.	
εἴμεναι P.	

Εἶμι, Eo, & Ibo.

Præs. εἶμι, εἶς, vel εἶ, εἶσι. || ἴτον, ἴτον· | ἴμεν, ἴτε, ἴσι.
εἶσθα Æ. ἴμες D. ἴασι J.

Imper. εἶν, εἶς, εἶ, vel ᾔ | ἴτον, ἴτην. || ἴμεν, ἴτε, ἴσαν.
ᾖον, ᾖες, ᾖε P. ἴμες D. ἔϊσαν P.

Perf. εἶκα.

Plusq. εἴκειν, & ᾔκειν Att. Aorist. α. εἶσα inusitatus, unde 3. Dual. εἰσάτην, & εἶσαν 3. Plural. inde verò ᾖσαν: & ᾔϊσαν, ἐεισάτην Att.

Præ. med. εἶα, εἶας, εἶε. | εἴατον, εἴατον. | εἴαμεν, εἴατε, εἴασι.
ᾖα, ᾖας, ᾖε &
ᾔια, ᾔϊας, ᾔϊε J.

Plusq. ᾔειν, ᾔεις, ᾔει | ᾔειτον ᾐείτην. | ᾔειμεν, ᾔειτε, ᾔεισαν.
ᾔεα J. ᾔεμεν, ᾔετε. ᾔεσαν At.

Aor.

Aor. β. ἴον, ἴες, ἴε | ἴετον, ἰέτην, | ἴεμεν, ἴετε· ἴον. ᾔιον.

Fut. α. εἴσομαι.

Imperativus.

Præs. Ἴθι, vel εἶ, ἴτω. | ἴτον, ἴτων. || ἴτε, ἴτωσαν.

Aor. β. ἴε, & Crass. εἶ, solummodò in compositis, ut ἔξει, δίει, exi, transi. Optativus, & Subjunctivus non sunt in usu.

Infinitivus.

Ἰναι, vel εἶν, & ἰέναι in compositis.

Ἴμεν J. Ἴμεναι, D. A.

Ἴεμεν J. Ἰέμεναι A. & D.

Participium.

Ἰὼν, ἰοῦσα, ἰὸν, ut κιὼν, & ἐών.

Ἴημι, vado, eadem planè ratione declinatur. Ab Oratoribus tantùm usurpantur ἀπίασιν in Indicativo, ἀπιῶσιν in Subjunct. ἀπιέναι in Infinit.

Ἵημι, Mitto.

Indicativus.

Præs. Ἵημι, ἵης, ἵησι, || ἵετον, ἵετον. | ἵεμεν, ἵετε, ἱεῖσι.

ἱέασι J.

ἱᾶσι A.

In-

Imperf. Ἴην, ἴης, ἴη. || ἴετον. ἰέτην. | ἴεμεν, ἴετε, ἴεσαν.
Ἴεον, ἴουν, ἴεις, ἴει, contracta. ἴεν B.
Perfect. Εἶκα, εἶκας, εἶκε. B. Dicitur etiam ἕηκα Attic.
Aor. α. Ἧκα, ἧκας, ἧκε. Dicitur etiam ἕηκα.
ἕηκα A.
Aor. β. Ἧν, ἧς, ἧ. | ἕτον, ἕτην. | ἕμεν, ἕτε, ἕσαν.
Fut. α. ἥσω.

Imperativus.

Præs. Ἴεθι, ἰέτω; Aor. β. ἕς, ἕτω: Perf. εἶκε, εἰκέτω.

Optativus.

Præs. Ἰείην, ἰείης, ἰείη. Aorist. β. εἵην, εἵης, εἵη.

Subjunctivus.

Præs. Ἰῶ, ἰῇς, ἰῇ. Perf. εἵκω, εἵκῃς, εἵκῃ. Aor. β. ὧ, ἧς, ἧ.
ἕω, ἕῃς, ἕῃ J. &
P. εἵω, εἵῃς, εἵῃ.

Infinitivus.

Præs. Ἱέναι.
Ἱέμεναι D.
Ἱέμεν J.

Perf. εἱκέναι.

Aor. β. εἶναι.
ἕμεναι A. D.
ἕμεν. J.

Participium.

Præs. Ἱεὶς, ἱεῖσα, ἱὲν. Perf. εἱκὼς, υῖα, ὸς. Aor. β. εἷς, εἷσα, ἕν.

Vox Passiva. *Indicativus.*

Præs. Ιεμαι, ἵεσαι, ἵεται.
Imperf. Ἱέμην, ἵεσο, ἵετο. Aor. α. ἔθην, & εἴθην.
Perf. Εἷμαι, εἷσαι, εἷται, εἵμεθον, εἷσθον, σθον, εἵμεθα, εἷσθε, εἷνται.
ἕται ἕωνται A.
Plusq. Εἵμην, εἷσο, εἷτο *Imperativus.* Ἵεσο, ἱέσθω.
Infinit. εἷσθαι.

Vox media.

Aor. α. Ηκάμην, ἧκω, ἥκατο. Aor. β. Εμην, ἕσο. ἕο & ἕ, ἕτο.

Imperativus. *Optativus.*

Præs. Εσο, ἕσθω, &c. εἵμην, εἷσο, εἷτο.
ἕο J.
ἕ A.

Subjunctivus. *Infinitivus.* *Participium.*

Præs. ὧμαι, ᾗ, ᾗται | Ao. α. ἑθῆναι, & εἰθῆναι | Ao. α. ἑθείς.
Aor. β. ἕσθαι. Aor. β. ἕμενος.

Ιημι, Concupisco.

Eandem habet inflexionem, præterquam quòd format Aor. α. ἧσα, non ἧκα.

Ημαι, Sedeo.

Præs. Ημαι, ἧσαι, ἧται | ἥμεθον, ἧσθον, ἧσθον, | ἥμεθα, ἧσθε, ἧνται
ἕαται I.
ἥαται, & εἵαται P.

Im-

Imper. Ἤμην, ἧσο, ἧτο | ἥμεθον. ἧσθον, ἥσθην | ἥμεθα, ἧσθε, ἧντο.
P. ἧσο ἕατο Jon.
ἥατο, & εἵατο P.

Imperativus.

Præſ ἧσο, ἥσθω. *Infinitivus* ἧσθαι. *Participium* ἥμενος.
Inde Compoſitum Κάθημαι,.

Præſ. κάθημαι, κάθησαι, κάθηται. Imperf. ἐκαθήμην, unde
κάθηαι J. κάθητο, & κάθηστο.
κάθῃ, A.
Infinit. καθῆσθαι. *Particip.* καθήμενος.

Imperativus.

Præſ. κάθησο, καθήσθω, J. κάθηο, & κάθεο. Sync. Att. κάθου.

Κεῖμαι, jaceo.

Præſ. κεῖμαι, σαι, ται. | μεθον, σθον, σθον. | μεθα, σθε, κεῖνται.
κέαται J. κείαται P.
Imper. ἐκείμην, ἔκεισο, ἔκειτο. Fut. κείσομαι, σῃ, σεται.
3 Plur. κέατο J. κεισοῦμαι, & κεισεῖμαι D.
κείατο P.

Indicativus.

Præſ. ἵστημι, ἵστης, ἵστησι. ἵστατον, ἵστατον. ἵσταμεν. ἵστατε, ἵστασι.
ἵσταμι D. ἵστατι D. ἵστον, Sync. ἵσμεν Sync. ἵδμεν D.
Imp. ἵστην, ἵστης, ἵστη. ἵστατον, ἱστάτην. ἵσταμεν, ἵστατε, ἵστασαν.
ἵσαν Sync.

Im-

Imperativus.

Præs. ἵσαθι, ἱσάτω. | ἵσατον, ἱσάτων. | ἵσατε. ἱσάτωσαν
ἵσθι, ἵσω, &c. Sync. ἵσων A.

Infinitivus.

Præs. ἱσάναι, ἱσάμεναι, & ἵδμεν D. ἱσάμην I. ἴσμεν Sync.
Participium ἱσας, ἱσασα, ἱσαν.

Verbum passivum. *Indicativus.*

Præs. ἵσαμαι, & ἵσαμαι, σαι, ται. Comp. ἐπίσαμαι σαι, &c. ἐπίση A. ἐπίσηαι J.
Imper. ἱσάμην, ἵσασο, ἵσατο. Comp. ἐπισάμην, ἐπίσασο, ατο. ἠπισάμιν A. ἐπίσαο J. & ἐπίσω A.

Imperativus.

Ισάσο. Compositum ἐπίσασο, ἐπίσαο Jo. ἐπίσω Att.

Infinitivus.

Ισασθαι. Compositum ἐπίσασθαι. Part. ἐπισάμενος.

Εἷμαι. Indutus sum, ab Εω.
Perfect. Εἷμαι, εἷσαι, & ἕσσαι P. εἷται, & ἕσαι Tertia P. εἷαται.

Par-

Partcip. εἱσάμενος.

Plus. Εἵμην, εἵσο, & ἕσσο, εἷτο, & εἷσο, & ἕσο. Tert. pl. εἵατο.

Aor. α. act. Εἷσα, εἷσας, εἷσε.

ἕσσα, ἕσσας. ἕσσε.

Infinitivus. Εἷσαι, & ἕσσαι, quod etiam est collocare.

Aor. α. me. Εἱσάμην, & ἑσσάμην, & ἑεισάμην. Part. Εσσάμενος.

Φημὶ, Dico. *Indicativus.*

Præsens.	Φημὶ, φὴς, φησὶ	φατὸν, φατὸν	φαμὲν, φατὲ, φασὶ.
	Φαμὶ D. φατὶ D.		φαντὶ, & φατὶ D.
Imperf.	Εφην, ἔφης, ἔφη	ἔφατον, την	ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασαν.
Aor. β.	Εφην, ἔφης, ἔφη	ἔφητον, την	ἔφημεν, ἔφητε, ἔφησαν.
	φῆσθα Æ.		ἔφαν, & φάν B.

Φῶ, φῇς, φῇ, & ῶ, ῇς, ῇ P.

Futurum Φήσω, φήσεις, φήσει. Aor. α. ἔφησα. *Imperat.* Φάθι.

Φασῶ, φασεῖς, φασεῖ D.

Optativus.

Præsens. Φαίην. Aorist. α. φήσαιμι. Fut. α. φησοίμην.

Subjunct. ἐὰν φῶ, φῇς, φῇ. *Infinit.* φάναι, nam φᾶναι est apparuisse.

Participium. Φάς, φᾶσα, φάν.

Verbum Medium.

Præs. Φάμαι. Imperf. ἐφάμην. *Participium* φάμενος.

Im-

VERBALIA.

Verbalia omnia ferè deducuntur vel

- A prima persona præteriti Passivi in
  - μα, ut γράμμα, litera.
  - μος, ut δεσμὸς, vinculum.
  - μη, ut γραμμὴ, linea.
  - μων, ut νοημὼν, intelligens.
- A secũda persona præteriti Passivi in
  - ις, ut ποίησις, poesis.
  - ια, ut δοκιμασία, probatio.
- A tertia persona præteriti passivi
  - Masculina in
    - της, Ποιητὴς, Poeta.
    - τος, ἀκουστὸς, audibilis.
    - τηρ, χαρακτὴρ, character.
    - τωρ, κοσμήτωρ, princeps.
    - κος, κριτικὸς, judicalis.
  - Fœminina in
    - τις, πίστις, fides.
    - τυς, ὀρχηστὺς, saltator.
    - τρια, ὀρχήστρια, saltatrix.
    - τρα, ὀρχήστρα, illa Theatri pars, in qua chorus saltabat.
  - Neutra in
    - τηριον, ποτήριον, poculum.
    - τρον, δίδακτρον, minerval.
  - Adverbia positionis in έος, έα, έον, ut γραπτέος, γραπτέα, γραπτέον.
- A præterito Medio in
  - ος, λόγος, sermo.
  - η, ἐπιστολὴ, epistola.
  - ιον, λόγιον, oraculum.
  - ευς, τομεὺς, sector.

Paucula quædam descendunt ab ipso themate, ut λευκὸς, candidus, à λεύσσω, video, & ab Aoristo secundo, φυγὴ, fuga, ab ἔφυγον.

Im-

Imperſonalia.

Ἀνήκει, & προσήκει convenit, ἀνῆκε, & προσῆκε conveniebat. Ἀρέσκει placet, ἤρεσκε placebat, ἀρέσει placebit, ἤρεσε placuit. Δεῖ oportet, ἔδει oportebat, δεήσει oportebit, ἐδέησε oportuit. Infinit. Δεῖν oportere. Particip. Δέον quod oportet.

Δοκεῖ videtur, ἐδόκει videbatur, δόξει videbitur, ἔδοξε viſum eſt.

Μέλει curæ eſt, ἔμελε curæ erat, μελήσει curæ erit, ἐμέλησε curæ fuit.

Χρὴ oportet, ἐχρῆν oprtebat, χρήσει oportebit, χρῆναι oportere.

Compoſitum ἀπόχρη ſufficit, ἀπέχρη ſufficiebat, Fut. ἀποχρήσει ſufficiet. Aor. 1. ἀπέχρησε, ſuffecit. Infi. ἀποχρῆν ſufficere.

Paſſiva imperſonalia ſunt, ἐνδέχεται accidit, εἵμαρται, & πέπρωται, in fatis eſt, à πεπρωτόω definio.

Verba defectiva.

Verba defectiva ſunt, quæ ſolùm uſque ad præteritum imperfectum communiter conjugantur, &, ſi quæ tempora habent præter ea, mutuantur illa à verbis aliis, quorum præſens non eſt in uſu.

Illa autem ſunt in βω gravitona, quæ penultimam habent vel in ε ſolum, vel cum immutabili: ut ῥέμβω, φέρβω, σέβω.

In άνω, gravitona, λαμβάνω.

In σκω, γινώσκω, preter θνήσκω, quod facit θνήξω, & ἀλύσκω, ἀλύξω.

In άθω, ut κιάθω; έθω, ut τελέθω; ύθω, ut μινύθω; θω cum implicatione conſonantis, ut ἄχθομαι.

Είνω hyperdiſſyllaba ut φαείνω; ύω hyperdiſſyllaba facientia verba in μι, ut κεραννύω, ῥηγνύω, σβεννύω, στρωννύω, στορεννύω.

Item quæ ante ω duas habent consonantes, quarum altera est liquida, ut δάκνω.

Quæ in ω purum desinunt, præcedente υ diphthongo, ut ἀγυίω.

Quæ in δω, si præcedat ν, vel λ, ut σπένδω, μέλδω.

Item in είω, derivata à præsenti, vel futuro: ut à τελέω, τελείω, ἐτέλειον; γαμέω, γαμήσω, γαμησείω; à βρόω, βρόσω, βροσείω; ὄπτω, ὄψω, ὀψείω; πολεμέω, πολεμήσω, πολεμησείω, quæ appetentiam connotant, edere, cernere, cupio, nupturio, bellaturio.

Sic quæ ex contractis Atticis fecerunt incontracta, αὐξέω, αὐξῶ, αὔξω, ἦυξον, ἀλεξέω, ἀλεξῶ, ἀλέξω; ἑψέω, ἑψῶ, ἕψω; quæ à circumflexis suis reliqua tempora mutuantur, αὐξήσω, ἀλεξήσω, ἑψήσω.

Si quæ propter consonantem aliquam injectam ε mutarunt in ι, ut μένω, μίμνω, ἔμιμνον; τέκω, τίκτω; ἐνέπω, ἐνίσπω; γίνομαι, γίγνομαι; at ἕπω, ἕσπω, ἕπομαι, ἕσπομαι, ε non mutant; amittunt tamen illud subinde, ut σπέτε pro ἕσπετε, σπέσθαι pro ἕσπεσθαι, σπόμενος pro ἑσπόμενος.

Verba Anomala.

A

Miror Ἄγαμαι, futur. ἀγάσομαι ab ἀγάζω, Aorist. ἠγάσθην. Aoristus α. med. ἠγασάμην.

Ago Ἄγω, futurum ἄξω, præteritum ἦχα, Atticè ἀγήοχα Aoristus 2. ἦγον, Atticè, ἤγαγον.

Sicco Ἄζω, Aor. 1. ἄσθην, & ἀάσθην.

Frango Ἄγνυμι, fut. ἄξω, præt. ἶκα, Aor. 1. ἦξα, & ἔαξα, unde κατέαξα, præt. med. ἦγα, inusitatum, unde ἔαγα, Atticè: & κατέαγα.

Dico Ἀγορεύω, fut. ἀγορεύσω, Aor. 1. ἠγόρευσα, præt. εἴρηκα ab εἴρω.

Ca-

Cano Ἄδω, futurum ᾄσω, Aoristus 1. ᾖσα.
Placeo Ἄδω præt. med. ἧδα, & ἕαδα.
Capio Αἱρῶ, fut. αἱρήσω, Aorist. 2. εἷλον ab ἕλω inusitato.
Eligo Αἱροῦμαι, fut. αἱρήσομαι, præt. ᾕρημαι, Aorist. 1. ἡρέθην, Aor. 2. med. εἱλόμην ab ἕλομαι, inusitato.
Sentio Αἰσθάνομαι, fut. αἰσθήσομαι, præt. ᾔσθημαι, Aorist. 2. med. ᾐσθόμην ab αἰσθέομαι, αἰσθοῦμαι, inusitato.
Arceo Ἀλέξω, fut. ἀλεξήσω ab ἀλεξέω, ἀλεξῶ, inusitato.
Erro Ἀλάλημαι ab ἀλάω, ἄλημι, ἄλημαι, cum reduplicatione ἀλάλημαι.
Tollo Αἴρω, fut. ἀρῶ, Aor. 1. ἦρα, vel ἦρα, Aor. 2 ἦρον, præt. ἦρκα.
Capior Ἁλίσκομαι, fut. ἁλώσομαι, Aor. 2. ἥλων, ἥλως, ἥλω, & ἑάλων, Attic. ab ἁλόω, ἁλῶ, ἅλωμι, unde participum, ὁ ἁλοὺς, τοῦ ἁλόντος.
Pecco Ἁμαρτάνω, fut. ἁμαρτήσω, præt. ἡμάρτηκα. Aor. 2. ἥμαρτον ab ἁμαρτέω, inusitato.
Induo Ἀμφιέννυμι, futur. ἀμφιέσω; præt. ἠμφίεσμαι.
Renuo Ἀναίνομαι, præt. ἀνήνημαι, Aorist. 1. med. ἠνηνάμην.
Consumo Ἀναλίσκω, futur. ἀναλώσω, præteritum ἀνήλωκα, & ἀνάλωκα, & in passivo ἀνήλωμαι.
Aperio Ἀνοίγω, fut. ἀνοίξω. Aor. 1. ἀνέῳξα, præt. med. ἀνέῳγα, pass. ἀνέῳγμαι, Aor. 1. ἀνεῴχθην.
Lego Ἀναγινώσκω, imperf. ἀνεγίνωσκον, fut. ἀναγνώσομαι, præt. ἀνέγνωκα. Aor. 2. ἀνέγνων, ab ἀναγνόω, ῶ, & ἀνάγνωμι inusitato.
Odio sum Ἀπεχθάνομαι, fut. ἀπεχθήσομαι, præt. ἀπήχθημαι, Aor. 2. med. ἀπεχθόμην ab ἀπεχθέομαι, οῦμαι, inusitato.
Admoneo Ἀναμιμνήσκω, fut. ἀναμιμνήσω, Aor. 1. ἐμνήσθην.

Renuo	Ἀπαναίνομαι, Aor. 1. ἀπηνηνάμην.
Perdo	Ἀπολλύω, & ἀπόλλυμι, fut. ἀπολῶ, & ἀπολέσω, illud ab ἀπόλλω, hoc ab ἀπολέω, præt. ἀπώλεκα, & Atticè ἀπολώλεκα, & Præt. med. Att. ἀπόλωλα.
Indurui	Ἀπέσκληκα, ἀπεσκληκὼς, ἀπεσκληκέναι, ab inusitato ἀποσκλάω. Optat. ἀποσκλαίην, ab ἀπόσκλημι, præteritum simplex est ἔσκληκα, Aor. 2. ἔσκλην à σκλῆμι. Thema usitatum est σκέλλω, seu σκάλλω, exsicco, arefacio, Fut. σκαλῶ. Aor. 1. ἔσκαλα, & ἔσκηλα. Hinc Aoristus Æolicus σκήλαια, σκήλαις, σκήλαιε, arefecerim, induruerim.
Privo	Ἀπαυράω, ῶ, Aor. 1. ἀπηῦρα.
Placeo	Ἀρέσκομαι, fut. ἀρέσομαι.
Inhonoro	Ἀτίζω, fut. ἀτίξω.
Augeo	Αὐξάνω, & αὔξω, fut. αὐξήσω. Aor. 1. ηὔξησα.
Ægrè fero	Ἄχθομαι, fut. ἀχθήσομαι, & ἀχθέσομαι. Aor. 1. ἠχθέσθην.
Tristor	Ἄχω, præt. ἤκαχεν.

B

Mitto	Βάλλω. fut. βαλῶ, præt. βέβληκα, Aor. 2. ἔβαλον, & à βλῶ, βλήσω, & βαλλήσω, quasi à βαλλέω.
Vado	Βαίνω, fut. βήσομαι, Aor. 2. ἔβην à βῆμι inusitato.
Germino	Βλαστάνω, fut. βλαστήσω, Aorist. 2. ἔβλαστον.
Vivo	Βιόω, fut. βιώσω, Aor. 2. ἐβίων, ἐβίως, ἐβίω; particip. ὁ βιὺς, à βίωμι.
Edo	Βιβρώσκω, fut. βρώσω, Aor. 1. ἔβρωσα,
Volo	Βούλομαι, fut. βουλήσομαι, præt. βεβούλημαι, plusq. ἐβεβουλήμην, & Aor. 1. ἐβουλήθην.
Comedo	Βρώσκω, fut. βρώσω.

Duco

Γ

Duco uxorem	Γαμέω, ῶ fut. γαμήσω, Aor. α. ἔγημα, & ἐγάμησα.
Gigno	Γείνομαι, fut. γενοῦμαι Aor. 1. med. ἐγεινάμην.
Lætor	Γήθω, fut. γήσω præt. med. γέγηθα, & γηθέω, ῶ, γηθήσω.
Senesco	Γηράσκω, fut. γηράσω, à γηράω, γηρῶ.
Fio, sum	Γίνομαι, & γίγνομαι, fut. γενήσομαι, præt. γεγένημαι, Aor. 1. med. ἐγενησάμην, Aor. 2. med. ἐγενόμην, à γενάομαι, inusit. præt. med. γέγονα à γείνω, & γενάω, ῶ.
Cognosco	Γινώσκω, ἐγίνωσκον, fut. γνώσομαι, Aor. 1. ἔγνωσα, præt. ἔγνωκα, Aor. 2. ἔγνων à γνόω, γνῶμι, unde & præt. med. γέγωνα, exauditus sum, pro γέγνωα, per Metath. Eustath.
Vigilo	Γρηγορέω fut. γρηγορήσω, præt. med. ἐγρήγορα, plusq. ἐγρηγόρειν.

Δ

Scio	Δαίω, fut. δαήσω à δαέω, præt. med. δέδηα, & δέδαα, Aor. 2. pass. ἐδάην, unde δαῆναι, & δαήμεναι.
Divido	Δαΐζω, futur. δαΐξω, & δαΐσω, præt. pass. δέδασμαι, & δεδαΐγμαι, Aor. 2. ἐδάην.
Mordeo	Δάκνω, ἔδακνον, fut. δήξω, vel potiùs δήξομαι, Aor. 2. ἔδακον à δήκω.
Oportet	Δεῖ, fut. δεήσει, Aor. 1. ἐδέησε, imperf. ἔδει, vel εἶδει, infinit. δεῖν.
Timeo	Δείδω, fut. δείσω, præt. δέδεικα, med. δέδοικα, Jonicè δέδια. Poet. δείδια plusq. ἐδεδίειν, Imperat. δέδιθι, ab inusitat. δέδιμι.
Rogo	Δέομαι, fut. δεήσομαι, præt. δεδέημαι, Aor. 1. ἐδεήθην à δεέομαι, δεοῦμαι.

Suscipio Δέχομαι, fut. δέξομαι, præt. δέδεγμαι, Aor. 1. Med. ἐδεξάμην.
Ligo Δέω, δήσω, δέδεκα, Aor. 1. ἔδησα, præt. pass. δέδεμαι.
Doceo Διδάσκω, ἐδίδασκον, fut. διδάξω à διδάχω, Aor. 1. ἐδίδαξα.
Aufugio Διδράσκω, & διαδιδράσκω, Aor. 2. διέδραν, & ἀπέδραν, pro διέδρην, fut. διδράσω, à διδράω.
Existimo Δοκέω, ῶ, fut. δόξω à δόκω, Aor. 1. ἔδοξα, præt. δεδόκηκα à δοκέω, δοκήσω.
Facio Δράω, ῶ, fut. Δράσω, præt. δέδρακα, Aorist. 1. ἔδρασα.
Subeo Δύω, & δύω, & δῦμι, fut. δύσω, Aor. 2. ἔδυν, unde κατέδυν, & ἀνέδυν.
Possum Δύναμαι, δύνασαι, & δύνῃ, imperf. ἐδυνάμην, Attic. ἠδυνάμην, præt. pass. δεδύνημαι, Aorist. 1. ἐδυνάσθην, seu ἠδυνάσθην, potui, valui, à δυνάζω, ἐδυνήθην, seu ἠδυνήθην, à δυνάω.

E

Sino Εάω, ῶ, fut. ἐάσω, Aor. 1. εἴασα.
Cucurri Ε῎δραμον, à τρέχω, δραμοῦμαι, Aor. 2. ἔδραμον, à δρέμω.
Edo Εδω, vel ἐσθίω, præ. ἦκα, Att. ἔδηκα, & ple. ἐδήδοκα.
Volo Εθέλω, fut. ἐθελήσω, ab ἐθελέω.
Solitus sũ Εθω, præt. med. εἴωθα, pro εἶθα, per pleonasm. ω.
Excito Εγείρω, fut. ἐγερῶ, Aorist. 1. ἤγειρα.
Infundo Εγχέω, ῶ, fut. ἐγχεύσω, ab ἐγχεύω, Aor. 1. ἐνέχεα, & ἐνέχευα Æolicè.
Polliceor Εγγυάω, ῶ fut. ἐγγυήσω, Aorist. 1. ἐγγύησα, præt. ἐγγεγύηκα.
Scio Εἴδω, fut. εἴσω, & εἰδήσω, præt. med. οἶδα,

præt.

præt. infinit. εἰδέναι, particip. εἰδὼς pro εἰδηκέναι, & εἰδηκώς.

Dixi Εἶπα, Aorist. 1. & εἶπον Aor. 2. ab inusitato ἔπω.

Abigo Ελαύνω, fut. ἐλάσω ab ἐλάω, præt. ἤλακα, At. ἐλήλακα, Aorist. 1. ἤλασα, perf. pass. ἤλαμαι, At. ἐλήλαμαι, Aor. 1. ἠλάθην, particip. ἐλαθείς.

Venio Ερχομαι, vel ἐλεύθω inusit. fut. ἐλεύσομαι, præt. med. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα, & ἐλήλυκα, Aor. 2. ἤλυθον, & ἦλθον, ἦλθες, ἦλθε, per Sync.

Operor Εργάζομαι, perf. pass. εἴργασμαι, part. εἰργασμένος, Aor. 1. εἰργάσθην, futur. 1. medium ἐργάσομαι, Aor. 1. εἰργασάμην.

Facio Εργω, præt. med. ἔργα, & ἔοργα, plusq. ἐόργειν.

Facio Ερδω, fut. ἔρξω, vide ῥέξω.

Dico Ερέω, absolutum futur. ἐρήσω, perf. εἴρηκα, pass. εἴρημαι, Aor. 1. pass. ἐῤῥήθην, particip. ῥηθείς, imperfectum Activum, εἶρον.

Interrogo Ερομαι, fut. ἐρήσομαι, Aor. 2. ἠρόμην.

Sortitus sum Εμμορα, præt. med. à μείρω, μερῶ, μέμορα, & ἔμμορα.

Incendo Εμπίμπρημι, fut. ἐμπρήσω.

Curo Εμπάζω, fut. ἐμπάσω.

Vado Εἴω, & ἔω fut. εἴσω, præt. εἶκα, præt. med. εἶα, Att. ᾖα, plusq. ᾔειν.

Speravi Εολπα ab ἔλπω, præt. med. ἦλπα, & ἔολπα.

Pereo Εῤῥω, fut. ἐῤῥήσω.

Inveni Ευρίσκω, fut. εὑρήσω. præter. εὕρηκα, Aorist. 2. εὗρον ab εὑρέω, εὑρῶ.

Habeo Εχω, fut. ἕξω, & σχήσω, præt. ἔσχηκα, aor. 2. ἔσχον à σχέω, ῶ, inusit. imperfect. εἶχον.

Z

Jungo	Ζεύγνυμι, & ζεύγνύω, fut. ζεύξω à ζεύγω, præ. ἔζευχα.
Vivo	Ζάω, ζῶ, fut. ζήσω, tert. sing. ζῇ pro ζᾷ.
Cingo	Ζωννύω, ζώννυμι, fut. ζώσω, ab antiquo ζώω, perf. ἔζωκα, perf. pass. ἔζωμαι, & ἔζωσμαι.

H

Lætor	Ηδομαι. fut. ἥσομαι, perf. ἧσμαι, Aor. 1. ἥσθην, med. ἡσάμην.
Iveram	Ηειν, ἤεις, ἤει, præt. plusq. ab εἴω.
Tristavit	Ηκαχεν, ab ἄχω.
Inclino	Ημύω, fut. ἠμύσω.

Θ

Sepelio	Θάπτω, fut. θάψω, perf. τέταφα, Aor. 1. ἔθαψα, perf.. pass. τέθαμμαι, Aorist. 2, ἐτάφην à τάφω, fut. 1. ταφθήσομαι.
Volo	Θέλω, fut. θελήσω, à θελέω, Aorist. 1. ἐθέλησα, Att. ἠθέλησα.
Morior	Θνήσκω, ἔθνησκον, fut. θανοῦμαι, perf. τέθνηκα à θνάω, θνῶ, Jon. τέθναα, Bœot. τέθνεικα, & τέθνεια, ex quo τεθνεὼς, τεθνειὼς, & τεθνηὼς, P. pro τεθνηκὼς, Infinit. τεθνάναι, Aor. 2. ἔθανον.

I

Pervenio	Ικνέομαι, οῦμαι, fut ἵξομαι, Aor. 2. ἱκόμην ab ἵκομαι, perf. ἷγμαι.
Placo	Ιλάσκομαι, fut. ἱλάσομαι ab ἱλάομαι.

Volo

Volo — Ἵπταμαι, fut. πτήσομαι, præt. πέπταμαι, Aor. 2. ἔπτην ab ἵπτημι, med. ἐπτάμην, & ἐπτόμην, Infin. πτάσθαι, & πτέσθαι, particip. πτάμενος.

Eundum — Ἰτέον, & Pleonafmo ἰτητέον, ab εἶμι, vado, præt. act. effet εἶκα, paff. εἶμαι, εἶσαι, εἶται, unde ειτέον, & ε ablato, ἰτέον.

K

Sedeo — Καθέζω, καθέζομαι, fut. 2. καθεδοῦμαι.

Sedeo — Κάθημαι, fut. καθήσομαι.

Demitto — Καθίημι, Aor. 1. καθῆκα.

Purgo — Καθαίρω, Aorift. ἐκάθηρα.

Voco — Καλέω, fut. καλέσω, & καλήσω, perf. κέκληκα, Sync. pro κεκάληκα.

Laboro — Κάμνω, & κάμω, fut. καμοῦμαι, Aor. 2. ἔκαμον, perf. κέκμηκα.

Tondeo — Κείρω, fut. κερῶ, Aor. 1. ἔκειρα, perf. κέκαρκα.

Mifceo — Κεραννύω, & κεράννυμι, futur. κεράσω, & Sync. κράσω, perfect. κέκρακα, Infinit. κεκρᾶσθαι, per Sync.

Clango — Κλάζω, fut. κλάγξω, à κλάγγω, Poet. κεκλάξω, Aor. 1. ἔκλαγξα, perf. κέκλαγχα, Aor. 2. ἔκλαγον, præt. med. κέκληγα à κλήγω.

Fleo — Κλέω, vel κλάω, fut. κλαύσω à κλαύω, & κλαιήσω à κλαιέω inufitato, Aor. 1. ἔκλαυσα. perf. κέκλαυμαι

Audio — Κλῦμι à κλύω, fut. κλύσω, perf. κέκλυκα, imperf. & Aorift. 2. ἔκλυν, imperf. κλῦθι, particip. κλύς, κλυῶτος.

Saturo — Κορεννύω, & κορέννυμι, fut. κορέσω, & κορήσω, Aor. 1. ἐκόρεσα, perf. κεκόρηκα à κορέω, perf. med. κέκορα.

Clamo — Κράζω. fut. κράξω, perf. κέκρακα, Aor. 1. ἔκραξα

ξα, Attic. ἐκέκραξα, fut. 2. κραγῶ, Aor. 2 ἔκραγον, perf. med. κέκραγα.

Suspendo Κρεμάζω, fut. κρεμάσω, à κρεμάω, perf. κεκρέμακα, pass. κεκρέμασμαι.

Pendeo Κρέμαμαι, fut. κρεμάσομαι.

Dormio Καταδαρθάνω, fut. καταδαρθήσομαι, Aor. 2. κατέδαρθον, à καταδάρθω.

Abscondo Κρύπτω, fut. κρύψω, perf. κέκρυφα, Aor. 2. ἔκρυβον, pass. ἐκρύβην.

Sum Κύρω, fut. κύρσω, Aor. 1. ἔκυρσα, particip. κύρσας, Æolica sunt: est quoque κυρέω, futur. κυρήσω, Aor. 1. ἐκύρησα, infinit. κυρῆσαι.

Λ

Sortior Λαγχάνω, fut. κληρώσομαι, à κληρόω, ῶ, perf. med. λέλογχα, præt. act. λέληκα, Atticè εἴληχα, Aor. 2. ἔλαχον, à λήχω, fut. λήξω.

Capio Λαμβάνω, fut. λήψομαι à λήβω, unde. Aor. 2. ἔλαβον, perf. λέληφα, Att. εἴληφα.

Lateo Λανθάνω, fut. λήσομαι à λήθω. perf. med. λέληθα, Aor. 2. ἔλαθον, perf. λέλησμαι, Aor. 2. med. ἐλαθόμην.

Linquo Λείπω, fut. λείψω, Aor. 2. ἔλιπον.

Μ

Insanio Μαίνομαι, fut. μανοῦμαι, præt. med. μέμηνα, Aor. 2. ἐμάνην.

Disco Μανθάνω, fut. μαθήσομαι à μαθέω, perf. μεμάθηκα, Aor. 2. ἔμαθον à μήθω.

Pugno Μάχομαι, fut. μαχοῦμαι, & μαχέσομαι, & μαχήσομαι, à μαχέομαι inusitato, Aor. 1. med. ἐμαχεσάμην, præt. pass. μεμάχημαι.

Curo

Curo Μέλω, fut. μελήσω, à μέλει, Aor. 2. ἔμελον, perf. med. μέμηλα, poeticum.

Recordor Μιμνήσκω, fut. μνήσομαι, præt. μέμνημαι à μνάω, plusq. ἐμεμνήμην, Aor. 1. ἐμνήσθην.

Maneo Μένω, fut. μενῶ, Aor. 1. ἔμεινα. perf. μεμένηκα, à μενέω inusitato.

Misceo Μιγνύω & μίγνυμι, fut. μίξω, Aor. 2. ἐμίγην à μίγω inusitato.

Abstergo Μοργνύω. fut. μόρξω.

N

Nuo Νέω, fut. νεύσω.
Pasco Νέμω, fut. νεμῶ, perf. νενέμηκα, Aor. 1. ἔνειμα.

Ξ

Lacero Ξαίνω, fut. ξανῶ.
Intelligo Ξυνίημι, fut. Ξυνήσω, Aor. 1. συνῆκα, & ξυνέηκα, Atticè.

O

Oleo Ὄζω, fut. ὄσω, præt. med. ὦδα, & Att. ὄδωδα.
Eo Οἴχομαι fut. οἰχήσομαι, Aor. 2. med. ᾠχόμην.
Puto Οἴομαι, & οἶμαι, οἴει, οἴεται, imp. ᾠόμην, Sync. ᾤμην. fut. οἰήσομαι, Aor. 1. ᾠήθην, ab οἰέομαι.
Juro Ὀμνύω, & ὄμνυμι, & ὀμόω, futur. ὀμόσω, & ὀμοῦμαι, perf. ὤμοκα, Atticè ὀμώμοκα.
Ululo Ὀλολύζω, fut. ὀλολύξω.
Abstergo Ὀμόργνυμι, fut. ὀμόρξω.
Debeo Ὀφείλω, & ὄφλω, fut. ὀφειλήσω, & ὀφλήσω, perf. ὠφλήκα, Aor. 2. ὤφελον, Sync. ὦφλον.
Inquino Ὀνόω, fut. ὀνόσω.

Per-

Perdo, vel Pereo — Ὀλλύω, sive ὄλλυμι, perf. Med. ὦλα, Att. ὄλωλα, Aorist. 2. ὦλον, med. ὠλόμην.

Video — Ὁράω, fut. ὄψομαι, præt. ἑώρακα.

Moveo — Ὄρω, fut. ὀρῶ, Æol. ὄρσω, præt. med. ὦρα, Att. ὄρωρα.

Π

Patior — Πάσχω, fut. πείσομαι, à πήθω, perf. med. πέπονθα, aor. 2. ἔπαθον, à πήθω.

Acquiro — Πάομαι, ῶμαι, fut. πάσομαι, perf. πέπαμαι.

Populor — Πέρθω, Aor. 2. ἔπαρθον, & ἔπραθον.

Sum, vel fio — Πέλω, verb. poet. imperf. ἔπελον, in 3. pers. ἔπλε, per Sync. & aug. remoto, πέλεν, & πέλε, Io. πέλεσκον, imperf. pass. ἐπελόμην, ἐπέλου, & Ion. ἐπελέω, Sync. ἔπλου, & ἔπλεο, Dor. ἔπλευ, eras, tertia persona ἐπέλετο, Sync. ἔπλετο, & detracto aug. πλέτο, erat, à πέλομαι, πέλη, πέλεται.

Extendo — Πεταννύω, fut. πετάσω, præt. πεπέτακα, & per Sync. πέπτακα, unde pass. præt. πέπταμαι à πετάω, inusit.

Coquo — Πέπτω, fut. πέψω, verbum poeticum.

Figo — Πήγνυμι, & πηγνύω, fut. πήξω, Aor. 2. pass. ἐπάγην à πήγω.

Bibo — Πίνω, ἔπινον, fut. πώσω, præt. πέπωκα, passivum πέπωμαι à πόω, πῶμι inusit. aor. 2. ἔπιον.

Incendo — Πίμπρημι, fut. πρήσω.

Cado — Πίπτω, fut. πεσοῦμαι, præt. πέπτωκα, ab antiquo πτόω, Aor. 2. ἔπεσον, præt. part. per sync. πεπτώς.

Fingo — Πλάττω, fut. πλάσω, præt. πέπλακα.

Percutio — Πλήττω Aor. 2. ἔπληγον, cùm ad corpus, ἔπλαγον, cùm ad animum refertur.

Vendo — Πράττω, fut. πράσω, præt. πέπρακα, nam

πράττω, ξω, facio.

Projicio	Προΐεμαι, Aorist. 1. med. προηκάμην.
Volo	Πτάω, Aorist. 1. med. ἐπτάμην.
Interrogo	Πυνθάνομαι, fut. πεύσομαι à πεύθομαι, præt. πέπυσμαι, Aorist. 2. med. ἐπυθόμην.

P

Facio	Ῥέζω, vel ἔρδω, fut. ῥέξω, & per Metath. ἔρξω, Aor. 1. ἔρξα,
Fluo	Ῥέω, fut. ῥεύσω, & ῥυήσω, præt. ἐῤῥύηκα, Aorist. 2. act. ἔῤῥυον; pass. ἐῤῥύην à ῥυέω.
Rumpo	Ῥηγνύω, & ῥήγνυμι, fut. ῥήξω, præt. med. ἔῤῥωγα, pro ἔῤῥηγα, Aorist. 2. pass. ἐῤῥάγην.
Roboro	Ῥώννυμι, fut. ῥώσω.
Valeo	Ῥωννύομαι, fut. ῥώσομαι, præt. ἔῤῥωμαι, Imperat. ἔῤῥωσο.

Σ

Extinguo	Σβεννύω, & σβέννυμι, fut. 1. σβέσω, & σβέσομαι, Aor. 2. ἔσβην à σβῆμι inusitato.
Concitor	Σεύω, Aor. 1. ἔσευα, pass. σεύομαι, præt. σέσυμαι, & ἔσσυμαι, Aor. 1. pass. ἐσύθην, & ἐσσύθην.
Putresco	Σήπομαι, fut. σήψομαι, Aor. 2. pass. ἐσάπην.
Vello	Σπάω, fut, σπάσω, præt. ἔσπακα.
Libo	Σπένδω, fut. σπείσω à σπείδω inusitato, Aor. 1. ἔσπεισα.
Stillo	Στύζω, & σαλάζω, fut. στάξω, & σαλάξω.
Gemo	Στένω, & στενάζω, fut. στενάξω.
Pungo	Στίζω, fut στίξω.
Privo	Στερίσκω, fut. στερήσω, præt. ἐστέρηκα à στερέω.
Sterno	Στορεννύω, & στορέννυμι, fut. στορέσω, Aor. 1. ἐστόρεσα à στορέω.

Ster-

Sterno Στρωννύω, & σρώννυμι fut. σρώσω, Aor. 1. ἔσρωσα.
Cohibeo Σχέω, fut. σχήσω, Aor. 2. ἔσχον, unde impera. σχὲς, σχέτω à σχῆμι.

T

Extendo Τανύω, fut. τάσω, præter. τέτακα.
Seco Τέμνω, fut. τεμῶ, & τμήξω, Aor. 2. ἔταμον.
Fabrico Τεύχω, Aor. 2. ἔτυχον.
Liquefacio Τήκω, fut. Τήξω, præt. τέτηχα.
Pario Τίκτω, fut. τέξω, Aor. 1. ἔτεκον, præt. med. τέτοκα.
Solvo Τίνω, vel τίω, fut. τίσω.
Vulnero Τιτρώσκω, ἐτίτρωσκον, fut. τρώσω, Aor. 1. ἔτρωσα, præt. τέτρωκα à τρόω, ῶ.
Perforo Τιτράω, fut. τρήσω à τράω.
Tolero Τλάω, fut. τλήσω, Aoristus 2. ἔτλην à τλῆμι.
Nutrio Τρέφω, fut. θρέψω, Aor. 1. ἔθρεψα, præt. med. τέτροφα, paſſ. τέτραμμαι, Aor. 2. ἐτράφην.
Curro Τρέχω, fut. θρέξω, præt. δεδράμηκα, à δραμέω, Aor. 2. ἔδραμον ab antiquo δρέμω.
Timeo Τρέω, fut. τρέσω.
Comedo Τρώγω, fut. φάγομαι, Aor. 2. ἔφαγον, à φήγω.
Sum, Sortior, Nanciſcor Τυγχάνω, ἐτύγχανον, fut. τεύξομαι à τεύχω, præt. τετύχηκα, à τυχέω, Aoriſtus 2. ἔτυχον.

Υ

Pluit Ὕει, fut. ὕσει, Aor. 1. ὗσεν.
Suſtineo Ὑπέχω, fut. ὑφέξω, prǽt. ὑπέσχηκα, Aor. 2. ὑπέσχον.
Promitto Ὑπισχνοῦμαι, fut. ὑποσχήσομαι, præt. ὑπέσχημαι, Aor. 2. med. ὑπεσχόμην.
Dormito Ὑπνώττω, fut. ὑπνώσω.

Φ

Dico	Φάσκω imperf. ἔφασκον, cæteris caret.
Fero	Φέρω, fut. οἴσω ab οἴω, præt. ἐνήνοχα, Aor. 1. ἤνεγκα, Aor. 2. ἤνεγκον ab ἐνέγκω.
Fugio	Φεύγω, fut. φεύξομαι, & ῦμαι, præt. med. πέφευγα, Aorist. 2. ἔφυγον.
Ajo	Φημὶ, fut. φήσω, aorist. 1. ἔφησα, aorist 2. ἔφην, Infinit. φάναι.
Prævenio	Φθάνω, ἔφθανον, fut. φθάσω à φθάω, præt. ἔφθακα, aorist. 1. ἔφθασα, & aorist. 2. ἔφθην, à φθῆμι, participium φθάς.
Tabesco	Φθίνω, fut. φθίσω à φθίω.
Corrumpo	Φθείρω, fut. φθερῶ, præt. med. ἔφθορα.
Cruento	Φοινίκω, & φοινίζω, fut. φοινίξω.
Horreo	Φρίττω, fut. φρύξω, præt. πέφρικα.
Produco	Φύω, fut. φύσω, præt. πέφυκα, aorist. 2. ἔφυν à φῦμι.

X

Gaudeo	Χαίρω, futur. χαρήσομαι, aorist. 2. ἐχάρην.
Sævio	Χαλεπαίνω, fut. χαλεπανῶ, aor. 1. ἐχαλέπηνα.
Dehisco	Χάσκω, fut. χανῦμαι, præt. med. κέχηνα, aor. 2. ἔχανον à χαίνω.
Fundo	Χέω, fut. χεύσω à χεύω, aor. 1. ἔχεα, Infin. χέαι.
Coloro	Χρωννύω, & χρώννυμι, fut. χρώσω, præt. pass. κέχρωσμαι.
Fundo	Χωύω, à χύω, fut.. χύσω.
Obruo aggere	Χωννύω, & χώννυμι, fut. χώσω, à χώω inusitato.

Pel-

Ω

Pello	Ὠθέω, fut. ὤσω, & ὠθήσω; aor. 1. ἔωσα, præt. ἔωσμαι, ab ὤθω.
Emo	Ὠνέομαι, fut. ὠνήσομαι, præt. ὤνημαι, & ἐώνημαι, Atticè, unde ἐωνημένος.
Concitavi	Ὦρσα ab ὀρέω, fut. ὠρέσω, aorist. 1. ὤρεσα, & per Sync. ὦρσα, vel ὄρω, ὄρσω, ὦρσα, Æolicè.

DE ADVERBIIS.

Adverbium eſt aut primarium, ut νῦν, nunc, τότε tunc: aut derivativum in στι, ut ἑλληνιστὶ Græcè, ῥωμαϊστὶ Latinè: item in δον, ut κυνηδὸν, caninè: in ην, ut κρύβδην ſecretò: in ει, ut πανσυδεὶ, omninò, prorsùs.

A genitivo plurali nominis adjectivi ducitur adverbium in ως, ut τῶν ἀληθῶν, ἀληθῶς, verè: τῶν ὀξέων, ὀξέως acutè.

Porrò δε, σε, ζε, adjectiones ſyllabicæ, notæ ſunt ad locum; θεν, θε, de loco; θι, σι, χοῦ, χῆ, in loco: ut οὐρανόδε ad cœlum; οὐρανόθε de cœlo; πάντοθι, πανταχοῦ, πανταχῆ, ubique, ubivis, ἀρι, ἐρι, ἀγα, βρι. δα, ζα, βου, λα, λι, aliis præfixæ dictionibus, earum adaugent ſignificata, ut δῆλος manifeſtus, ἀρίδηλος, vel ἐρίδηλος valde manifeſtus: νη, & νε in compoſitione privant, εὐ facilitatem, δυς difficultatem, ſeu malignitatem indicat.

2 Adverbia maximè loci, ac temporis regunt genitivum, ut Ἔξω βελῶν, *Extra teli jactum*. Μεταξὺ λόγων, *Inter Verba*, ideſt, *Inter dicendum*. Sic & multa alia, ut Ἅλις δρυὸς, *Satis quercus*. Ἅπαξ τῆς ἡμέρας, *Semel in die*, &c.

Genitivus nonnunquam mutatur interpoſita præpoſitione, ut Ἄχρι πρὸς τὴν πόλιν, *Uſque ad urbem*. Ἄχρι πρὸς ἑσπέραν, *Uſque ad Veſperam*.

2 Qualitatis in ως fermè habent caſum ſui nominis, ut Ἀξίως τῶν προγόνων, *Pro dignitate majorum*. Ὁμοίως τοῖς ἄλλοις, *Similiter aliis*, ideſt, *Eodem modo quo alii*, &c.

3 Congregandi ἅμα, & ὁμοῦ, *Simul*, *Cum*, &c. dativum regunt, ut Ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, *Prima luce*. Ὁμοῦ τοῖς ἄλλοις, *Cum cæteris*.

Hoc fermè locum, illud tempus ſignificat.

4 Jurandi cum accuſativo ponuntur, ut Νὴ δία, vel

Ναὶ μὰ δία, *Per Jovem*. Μὰ δία, *Idem*: sed illud affirmat, hoc negat.

Huc addi potest ὡς, pro πρὸς, ut Ὡς τὸν ὅμοιον, *Ad similem*.

5 Vocandi adverbium ὦ cum vocativis ponitur, ut ὦ δημόται, *O populares*.

Adverbium vestitum articulo fit nomen. ut χθὲς, *heri*: ὁ χθὲς, *hesternus*, &c.

Adverbium aliquandò adhæret adverbio. ut Μέχρι πῦ, & Μέχρι πότε; *Quousque?* &c. Fit hoc etiam, cùm idem significant, ut quatuor simul juncta apud Aristoph. εἶτ' αὖ πάλιν αὖθις. *Deindè rursùm*.

DE CONJUNCTIONE.

In Conjunctionibus observentur præcipuè hæc, quæ sequuntur.

Disjunctivæ: εἴτε, &c. vide infrà Conditionalis,

Explicativæ: ἂν sæpè numero efficit modum potentialem. ut Ἔγραφον ἂν, vel γράφοιμ' ἂν, & γράψαιμ' ἂν, *scriberem*. Sic in infinito, Οἶμαι σε γράφειν ἂν, vel γράψαι ἂν, *Puto te scripturum*. Δοκῶ εἰπεῖν ἂν, *Videor dicturus*.

Utimur & futuro cum ἡγῦμαι, νομίζω, οἶμαι, ὑπολαμβάνω, *puto*: ἐλπίζω, *spero*: προσδοκῶ, *expecto*: φημὶ, *ajo*: ac fermè tùm, cùm de præterito est sermo. ut, Ἐνόμιζεν δὲ δοκιμήσειν ἂν, *Putabat se laudem consecuturum*.

Item ἔγραψα ἂν, vel ἐγεγράφειν, ἂν, *Scripsissem*. εἶπον ἂν, εἰ ἠκηκόειν, *Dixissem, si audivissem*. Sic in infinito, Ἡγῦμαι πάντας ἂν εἰπεῖν, idest, ὅτι πάντες ἂν εἶπον, *Puto omnes dicturos fuisse*.

Manet hæc vis potentialis etiam in participio, ut ab ἔλεγον ἂν, *Dicerem* λέγων ἂν, *Dicturus*: ab εἶπον ἂν, *Dixissem*: εἰπὼν ἂν, *Dicturus*.

Causales, ὅπως ἂν δυνῶιο, *Ut possis*.

Ἵνα,

Ἵνα, ὡς ὅπως ἴδω. *Ut videam.* ἵνα μὴ ὁρῶ, vel ἴδω, *Ut ne videam.* ἵνα, ὡς, ὅπως ὁρῴην, vel ἴδοιμι, *ut viderem.* Item ἵν', ἑώρων, *idem.* ὡς, vel ὅπως ὄψομαι, *Ut videam*, vel, *ut viderem.* ἐφ' ᾧ, vel ἐφ' ᾧτε ποιεῖν: item ἐφ' ᾧτε ποιήσωσιν, *Ut faciant*, vel, *Ut facerent.* Ἐληλύθειν. ὡς, vel ὥστε οἰκεῖν, vel οἰκῆσαι παρ' αὐτῷ, *Veneram, ut apud ipſum habitarem.* ſic Μή. ut Δέδοικα, μὴ λέγῃς, μὴ εἴπῃς, *Vereor, ne dicas.* & μὴ ἡμαρτήκαμεν, *ne erraverimus.* Ὡς ἂν μὴ εὐθὺς ἀποπνιγείη, *Ut ne ſtatim ſuffocetur*, vel *ſuffocaretur.*

Adverſativæ: Καίπερ ἀκούσας, *Quamvis audiverim*, vel *audiviſſem.* Sic interdum, & καίτοι.

Amplificativæ: ὡς, & ὥστε cum infinito: Lucian. Εἶχον οὕτως, ὥστε ἀποκτενεῖν με, *Animus erat interficere me.* Item Ὥστε οὐκ ἴσασι, *Ut neſciant.* Item ὥστε ἄριστ' ἂν διδάξητε. *Ut optimè docere poſſitis.*

Conditionalis εἰ rectiùs indicativo, & optativo: ἤν, ἄν, ἐάν ſubjunctivo, & optativo. Sic & eorum compoſita.

Quod Latinè per ſubjunctivum dicimus, *Si verberarem*, id Græcè frequenter per indicativum, Εἰ ἔτυπτον, *Si verberaviſſem.* Εἰ ἔτυψα, vel Εἰ ἐτετύφειν. Utimur & optativo, maximè cùm de præterito eſt ſermo.

Definitionis, ὡς, & ὅτι, *Quòd.* Οἶδ', ὅτι πιστεύεις, *Scio, quòd credis*, ideſt, *Scio te credere*, &c.

Dubitationes Πότερον ἔχεις, Εἰ ἔχεις, *Habeas ne, an habeas.* Utimur hìc ſæpiſſimè indicativo, etiam cùm de præterito eſt ſermo. ut Ἠρόμην, εἰ ἔνδον ἐστὶ, vel εἴη, *Quærebam, eſſetne intùs.* Εἰ λέγει, *an diceret.* Εἰ ἔλεξεν, *an dixiſſet.* Εἰ λέξει, *an dicturus eſſet.*

DE PRÆPOSITIONE.

Εν δέοντι, *In loco*.
Εἰς ἅπαντα, *Ad omnia*.
Εκ νέων, *Ab adolescentia*. Εξ ἁπαλῶν ὀνύχων, *A teneris unguiculis*.
Πρὸ θυρῶν, *Pro foribus* ideſt, *Ante fores*.
Πρὸς ἐμοῦ, *A me*, Πρὸς τῷ τείχει, *Ad mœnia*, ideſt; *Apud*.
Πρὸς βασιλέα, *Ad regem*.
Σὺν αὐτῷ, *Cum eo*. Σὺν θεῷ, *Favente Deo*.
Quandò ἐν, & εἰς reperiuntur cum genitivo, ſubauditur caſus proprius. ut Εν Διονύσου, ſ. ἑορτῇ, *Bacchanalibus*. Εν ᾅδου, ſ. οἰκίᾳ, *Apud inferos*. Εἰς ᾅδου. ſ. οἰκίαν. *Ad inferos*. Sic Φοιτᾷν τοῦ διδασκάλου; *Frequentare ludum*, quod & φοιτᾷν εἰς τὸ διδασκαλεῖον.
Ανὰ τέσσαρας, *Quaterni*. Poet. cum dativo.
Διὰ βίου, *Per totam vitam*. Διὰ σὲ, *Propter te*.
Καθ' ἡμῶν, *Contra nos*. Κατὰ τοὺς σοφοὺς, *Secundum ſapientes, ut ſapientes volunt, ſapientum temporibus, ſapientum ætate*.
Μετ' ἐμοῦ, *Mecum*. Μετ' ἐμὲ, *Poſt me*. Poeticè cum dativo.
Παρὰ σοῦ. *Abs te*. Παρὰ σοὶ, *Apud te*. Παρὰ σὲ, *Ad te*.
Αντὶ τούτου, *Pro hoc, hujus loco*.
Αμφὶ, rectiùs περὶ. vide infrà.
Επὶ τῆς γῆς, *In terra, Super terram*. Επὶ τούτοις. *Hac conditione*. Επὶ προσευχὴν, *ad orationem*.
Περὶ βασιλείας, *De regno*. Περὶ βασιλείᾳ, *Pro regno*, Περὶ βασιλείαν, *Circa regnum*.
Αφ' ἵππων, *Ab equis*.
Υπὸ cum genitivo, dativo, accuſativo. *Sub*. Item *Ab*, &

& *Præ*, sed cum genitivo. ut ὑπὸ φθόνου, &c.

Ὑπὲρ cum genitivo, *Pro*, *De*, *Super*, *Causa*, *Gratia*: cum accusativo, *Supra*, *Ultra*.

1 Præpositio cum suo casu frequenter pro adverbio ponitur. ut Ἐν μέρει, *Vicissim*, ἐν τούτῳ. *Intereà*. πρὸς ὀργὴν, *Iracundè*, *cum ira*, &c.

2 Præpositio cum suo casu, si ante se habeat articulum præpositivum, tunc subauditur commodum aliquod nomen, aut participium, ut Τὰ πρὸς βίον. s. ἀναγκαῖα, vel ἐπιτήδεια, *Vitæ necessaria*. Ο ἐν οὐρανοῖς s. ὢν, vel οἰκῶν, *Qui in cœlis est*, &c.

3 Præpositio ἀμφὶ, vel περὶ, cum proprio personæ, si ante se habet articulum οἱ, vel αἱ, ponitur pro ipso proprio, ut Οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα, *Plato*. Οἱ περὶ Σωκράτην, *Socrates*. Sic in fœm. Jo. Euang. cap. 11. ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν, καὶ Μαρίαν, *Venerant ad Martham, & Mariam*.

α *In hac loquendi formula verbum potest esse, vel singulari, eo quòd singuli significantur, vel plurale propter articulum pluralem, ut* Οἱ περὶ Ἀρίστιππον λέγει, *vel* λέγουσι, Aristippus dicit.

β *Quòd dixi addi posse verbum etiam singulare, id intelligendum, cum significatur nomen proprium. Cùm enim aliud quippiam, alia ratio est, ut* Οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα, *vel* Οἱ περὶ Πλάτωνα, Platonis familiares, sodales, comites, &c. *Nunc enim plurale verbum postulat etiam plurale.*

SYNTAXIS.

DE CONCORDANTIIS.

Concordantiæ apud Græcos eædem fermè, quæ apud Latinos: sed observanda sunt hæc, quæ sequuntur.

1 Adjectivum cum substantivo non semper concordat in casu. Sæpe .n. substantivum transit in genitivum, assumpto articulo, ut τὰ καλὰ ζῶα, *pulchra animalia*, τὰ καλὰ τῶν ζώων.

Hoc cùm fit, tunc ipsa adiectiva dicuntur poni partitivè, ut apud Latinos, Ovorum oblonga, Lanarum nigræ. *Basilius etiam sine partitione dixit*, τὰ σύμπαντα τῶν τῇδε καλῶν, universa hujus mundi bona.

2 Quandò inter adjectivum, & substantivum intercedit verbum substantivum, aut simile, tunc sæpè substantivo masculino, aut fœminino subjungitur adjectivum neutrum, ut ἡ ἀρετὴ λυσιτελές ἐστι, *virtus est utile* .i. *utilis*, vel *res utilis*, ut apud Latinos, *Triste lupus stabulis*.

3 Adjectivum aliquandò ponitur solum, subaudito substantivo, ut τῇ προτεραίᾳ, τῇ ὑστεραίᾳ, &c. s. ἡμέρᾳ, *pridie, postridie*, &c. εἰς τὴν αὔριον, *in crastinum*. καθ' ἑκάστην, *quotidie*.

1 Relativum poni potest in eodem casu cum antecedente, ut ἐκ τούτων, ὧν ἔχω, *ex iis, quæ habeo*. Et ipsum antecedens haud raró omittitur, ut ἐξ ὧν ἔχω. Sic ἐξ ὧν ἐπέστειλας, *ex iis, quæ scripsisti* .i. *ex tuis literis*.

2 Quædam dictiones relativæ interdum vacant, ut μηδένα ὅντινα, *nullum*, apud Hermogenem. οἷος ἁβρότατος, *delicatissimus*, πάντες ὅσοι, *omnes*, μυρία ὅσα, *sexcenta*.

3 Relativum οἷος aliquandò ponitur cum infinito, ut τοιοῦτός ἐστιν, οἷος μὴ ψεύδεσθαι, *is est, qui non mentiatur*, vel *talis, ut*, &c.

4 Pro relativo *qui*, sequente verbo finito, adhiberi potest articulus præpositivus sequente participio; ut *qui dicit*, vel, *is, qui dicit*, ὁ λέγων, &c.

5 Dictiones relativæ multæ eleganter ponuntur, præcedente verbo substantivo, ἐστὶ. Vide infrà.

1 Nominativus, & verbum frequentissimè numero discrepant. Partitiva enim singularia nonnulla admittunt verbum plurale, ut ἕκαστος λέγει, vel λέγουσι, *unusquisque dicit*. Sic & collectiva, ut ἡ πόλις θαυμάζει, vel θαυμάζουσι, *civitas admiratur*. neutra pluralia gaudent verbo singulari, ut ταῦτα ἐπαινεῖται, *hæc laudantur*.

2 Verbo substantivo ἐστὶ, sequente relativo, eleganter interdum deest nominativus, ut ἔστιν ὅς, ἔστιν οὗ, &c. *est qui*, &c. vel *aliquis*, *alicujus*, &c. Item pluraliter, ἔστιν οἵ, ἔστιν ὧν, &c. Sic addito τις, ut ἔστιν ὅστις, &c. pluraliter ἔστιν οἵτινες, quod & εἰσὶν οἵτινες, vel εἰσίτινες, οἵ, &c.

Item in adverbiis. ἔστιν οὗ, vel ὅπου, *alicubi*. ἔστιν ὅτε, vel, ὁπότε, *aliquandò*. ἔστιν ὡς, vel, ὅπως, *aliquo modo*, ἔστιν ὃν τρόπον. Vel sic. ἔσθ' ὅς, ἔσθ' οὗ, &c.

DE REGIMINE.

In regimine eundem servabimus ordinem partium, quem suprà secuti sumus. Primùm igitur de articulo.

DE ARTICULO.

Articulus præpositivus hæc fermè habet, quæ observanda sunt.

1 Præponitur omnibus orationis partibus, ut ὁ λόγος; ὁ αὐτὸς, τὸ λέγειν, ὁ λέγων, ὁ χθὲς, ὁ μὲν, &c. ὁ ἐν οὐρανῷ.

2 Nominibus propriis nunc additur, sed rariùs; nunc non additur, ut Πλάτων, & ὁ Πλάτων; *Plato*: proprii vim habet Θεὸς, quandò de uno, ac vero Deo loquimur. Dicimus igitur Θεὸς, vel ὁ Θεὸς.

3 Cum nominibus appellativis significat, vel rem certam, & jam cognitam, ut ἀπόδος μοι τὸ βιβλίον, *redde mihi librum*: vel excellentiam, ut ὁ ποιητὴς, *Poeta*, pro Homero.

4 Dictioni suæ postpositus nunc distinguit, ut ὁ λαγὼς ὁ θαλάσσιος, *lepus marinus*: nunc explicat, ut ἡμεῖς οἱ Θρᾶκες, *nos Thraces*.

5 Dictioni suæ postpositus ita, ut sequatur genitivus idem valet, quod Latinè *filius*, ut Πτολεμαῖος ὁ Λάγου, *Ptolemæus Lagi filius*. Sic & simpliciter ante genitivum. ὁ Κλεινίου, *Cliniæ filius*.

6 Neutrum, τὸ, vel τὰ, genitivo substantivi, ponitur pro ipso substantivo, ut τὸ τῆς τύχης, vel τὰ τῆς τύχης, *fortuna*. Sic apud Latinos *ratio officii* .i. *officium*, *ratio itinerum* .i. *itinera*. Interdum alio sensu, ut τὰ τοῦ Πλάτωνος, *Plato* .i. *opera Platonis*, & similia.

7 Inter articulum, & dictionem regentem eleganter aliquid interponitur, quod ab iis pendeat, ut οἱ τῶν φίλων παῖδες, *amicorum liberi*.

8 De articulo cum pronomine, cæterisque partibus, vide suo loco.

9 Ar-

9 Articulus præpoſitivus ſervit diviſioni, ut ὁ μὲν, ὁ δὲ, *hic*, *ille*. Interdum & ſubjunctivus, ſed rariùs. 1. ad Cor. 11. ὃς μὲν πεινᾷ, ὃς δὲ μεθύει, *Alius quidem eſurit, alius autem ebrius eſt.*

1 Articulus ſubjunctivus idem valet, quod relativum apud Latinos, ut ὃς, ὅςις, ὅσπερ; *qui.*

2 Poni poteſt in eodem caſu cum antecedente. Vide ſuprà de concordantiis.

3 Eleganter adhæret verbo ſubſtantivo ἐστὶ. Vide ſuprà de concordantiis.

4 Servit interdum diviſioni, vide art. præpoſ.

DE NOMINE.

1 Subſtantivis adduntur ſubſtantiva fermè in genitivo, ut θέλημα Θεοῦ, *voluntas Dei.*

2 Cùm quippiam alicui tribuimus, id eleganter effertur per genitivum ad hunc modum; Ανὴρ δὲ ἔχων τῆς παιδείας, *vir magna eruditione.* Sic παιδείας ἀποχρώντως ἔχειν, *benè*, vel *ſatis inſtructum eſſe literis.* Δεξιῶς ἔχων τῆς φύσεως, *bona indole*, vel *felici ingenio.* Εὖ ἥκων σοφίας, *eximia ſapientia.* Πόῤῥω ἐλαυνων, vel ἐληλακὼς τῆς ἡλικίας, *magno natu*: aut ſimili aliquo modò. Item per accuſativum interveniente nomine adjectivo, ut νεανίας δεξιὸς τὴν φύσιν, *adoleſcens bonæ indolis.* Vide adjectiva.

3 Subſtantivum ſequitur dativus, ut κριθαὶ τῷ ὄνῳ, Lucian. *hordeum aſino.* Item εἰς τὸν ὄνον.

4 Interdum additur accuſativus, ubi Latinè eſt ablativus, nullo accedente adjectivo, ut ῥήτωρ τὴν τέχνην, *profeſſione Rhetor.*

5 Subſtantivum etiam ſequitur præpoſitio cum ſuo caſu, ut ὁ ὀπίσοι πόθος, *tui deſiderium.* ἔχθρα εἰς Θεὸν, *in-*

fensus Deo animus. ἡ ἐμȣ̃ εἰς πάντας εὔνοια, *mea in omnes benevolentia.* Sic ἡ πρὸς αὐτὸν φιλία, κοινωνία, ὁμοιότης, &c.

6 Substantiva interdum fiunt adverbia, ut σπȣδῇ, *celeriter*, &c.

Adjectiva ante se habent quædam adverbia, ut λίαν ȣ̃τω, πολὺ, &c. *nimis, ita multum*, &c.

Comparativa etiam, & superlativa quasdam habent particulas. Xen. παιδ. α. ὅτι πλείω, *Plura.* Sic ὡς πλεῖστα, ὅτι πλεῖστα, ὡς ὅτι πλεῖστα, *quàm plurima*, post se quid habeant, vide in sequentibus.

Adjectiva hæc sequentia ponuntur cum genitivo.

1 Copiæ, & inopiæ, ut μεστὸς, πλήρης, ἔμπλεως, ἀνάπλεως, *plenus*: κενὸς, *vacuus*: γυμνὸς, *nudus*: ἔρημος, *destitutus, nudus*, &c.

2 Communionis, κοινωνὸς, *consors*, μέτοχος, *particeps*: ἀμέτοχος, *expers.* Item κοινωνὸς αὐτῷ τῶν πόνων, *socius ipsi in laboribus.* Sed hæc inter substantiva poni videntur posse.

3 Scientiæ, ac memoriæ, ut ἔμπειρος, *peritus*, ἄπειρος, *rudis, imperitus*: ἐθὰς, *assuetus.*

4 Partitiva, ut ἕκαστος ἡμῶν, *unusquisque nostrum*; & partitivè posita, ut οἱ ἀγαθοὶ τῶν φίλων, *boni amicorum*, idest, *boni amici.*

5 Verbalia in κος, ut ποριστικὸς τῶν ἐπιτηδείων, *qui facilè comparat, aut suppeditat vitæ necessaria.* Item verbalia in τος privantia, activè sumpta, ut ἄγευστος, *qui non gustavit*, ἀθέατος, *qui nunquam vidit*, &c.

6 Multa ἐλλειπτικῶς, deficiente ἕνεκα, ut μακάριος εἶ τῆς θέας, *beatus es, qui videris.*

7 Quædam significantia diversitatem, & alienationem, ut ἄλλοι τῶν σοφῶν, *alii à sapientibus*, διάφορος τȣ́των, *ab his discrepans.* ἕτερον τȣ̃ ἀγαθȣ̃, *diversum à summo bono.*

8 A-

8 Α῎ξιος, *dignus*: ἀνάξιος, *indignus*, ἐγκρατὴς, *compos, qui coercere scit, ac regere*, ἀκρατὴς, ideſt, ἥττων, *qui vincitur, qui ſuccumbit*. Sic multa alia.

9 Comparativa, & ſuperlativa, ut Κροίσου πλουσιώτερος, *Crœſo ditior*. Σοφώτατος ἁπάντων, *omnium ſapientiſſimus*.

Huc pertinent ea, quæ ſuperlativorum vim habent, ut ἐξαίρετος, *eximius*, ἔξοχος, *idem*, κορυφαῖος, *princeps*, & ſimilia.

Cum dativo junguntur hæc.

1 Æqualitatis, ac ſimilitudinis, & contraria, ut ἴσος, *æqualis*, ἄνισος, *inæqualis*: ὅμοιος, *ſimilis*. παρόμοιος, *aſſimilis* ἀνόμοιος, *diſſimilis*.

2 Ε᾿πιτήδειος, *idoneus*, ἀναγκαῖος, *neceſſarius*, πιστὸς, *fidelis*: & ſimilia. Item quæ affectionem aliquam ſignificant, ut εὔνους, *benevolus*: κακόνους, *malevolus*, &c.

3 Commodi, & incommodi, ut λυσιτελὴς, σύμφορος, ὠφέλιμος, ἐπωφελὴς, χρήσιμος, *utilis*, ἀλυσιτελὴς, ἀσύμφορος, ἀνωφελὴς, ἄχρηστος, *inutilis*.

4 Compoſita à σὺν, & ὁμοῦ. ut σύσκηνος τῷ πατρὶ, *contubernalis patri*, ὁμόψηφος ἐμοὶ, *mecum ſentiens*. Item cum genitivo, ὁμοτράπεζος τοῦ βασιλέως, *eadem cum rege Menſa utens*.

5 Verbalia paſſivè ſumpta, ut ἄγνωστον τοῖς πολλοῖς, *vulgo ignotum*, ζηλωτὸς τοῖς ἄλλοις, & apud Iſocr. ὑπὸ τῶν ἄλλων, *aliorum opinione beatus*.

6 Variantia quædam. γείτων τούτῳ, vel τούτου, *vicinus huic*, vel *hujus*. Sic φίλος, *amicus*, ἐχθρὸς, *inimicus*, ἴδιος, *proprius*, κοινὸς, *communis*, ἐναντίος, *contrarius*, & ſimilia.

Cum Accuſativo ponuntur multa per ſynecdochen, ſubaudito κατὰ, ut λευκὸς τοὺς ὀδόντας, *albus dentes*, i. *albis dentibus*. Interdum accuſativus tranſit in dativum, ut ἁπλοῦς τῷ τρόπῳ, *ſimplex moribus*. Accuſativus hujuſmodi

modi etiam substantivis additur, ut Σύρος, καὶ τοὔνομα καὶ τὴν πατρίδα, *Syrus & nomine, & patria*. Vide substantiva.

2 Accusativus interdum redundat, ut δέκα τὸν ἀριθμὸν, *decem numero*. τοσοῦτοι τὸ πλῆθος, *tàm multi*, τηλικοῦτοι τὸ μέγεθος, *tàm magni*.

3 Quædam accusativo gaudent interveniente præpositione, ut πρόθυμος εἰς ταῦτα, *promptus ad hæc*, ὀκνηρὸς εἰς ἅπαντα, *piger ad omnia*, *timidè accedens ad omnia*.

1 Adjectivis junguntur etiam verba infinita, participia, præpositiones, particulæ.

Verba infinita sæpissimè. Vide in fin.

Participia minùs sæpè, sed junguntur tamen his, & similibus, δῆλος, καταφανής, *&c. ut* δῆλός ἐστι παίζων, *quod, &* φαίνεται παίζων, manifestus est jocans, i. manifestum est, *vel* apparet, eum jocari.

Præpositiones etiam cum suis casibus adhærent adjectivis: ut ἀνήμερος ἐπὶ τῶν ἄλλων, *vel* εἰς ἄλλους, inhumanus in alios. πρόθυμος εἰς ταῦτα, promptus ad hæc. ὀκνηρὸς εἰς ἅπαντα, *vel* περὶ ἅπαντα, piger ad omnia, timidè accedens ad omnia, φρόνιμος περὶ τούτων, *idest*, σοφὸς τούτων, peritus harum rerum.

Particulæ adhærent comparativis, ut πλουσιώτερος ἢ Κροῖσος, ditior, quàm Crœsus. *Reperiuntur & cum positivis, ut* οὐδὲν ἄλλο ἢ τοῦτο, nihil aliud, quàm hoc.

2 Adjectiva neutro genere fiunt substantiva, ut τὸ διάφορον, idest, ἡ διαφορά, *differentia*, &c.

Item in aliis generibus, & quidem in ἀλλήλων *semper, ut* ἐφίλουν ἀλλήλους, amabant inter se; *in quibusdam non semper, ut* πάντες, πολλοὶ, ὀλίγοι, ὁ γείτων, οἱ προσήκοντες, ὅμοιος, *&c. Ex hoc genere est* ἕκαστος, *quod &* αὐτὸς ἕκαστος, *&* ἕκαστός τις, *&c.*

3 Adjectiva neutra in singulari, & plurali fiunt adverbia, ut πότερον, & πότερα, *utrum*.

Item in aliis generibus. ut δρομαῖος ἦλθεν, currens venit. i. curriculo, *vel* cursim. *sic* ταχὺς, *&c. Eleganter hoc fit in iis, quæ significant tempus, ut* τριταῖος, tertianus, *idest*, tertio die, *&c.*

DE PRONOMINE.

1 Possessivorum loco sæpiùs utimur genitivis primitivorum, ut ὁ ἐμὸς, ὁ ἐμοῦ, vel ὁ ἐμαυτοῦ, *meus*, &c.

Possessivum σφέτερος cum genitivo relativi, ut τὰ σφέτερα αὐτῶν, *sua*, sic, & τὰ ἴδια αὐτῶν.

2 Demonstrativum οὗτος, ad hunc modum αὕτη ἡ ἀρχὴ τῶν κακῶν, τὸ μὴ θέλειν, &c., sic Demostenes, vel τοῦτο ἡ ἀρχὴ τῶν, &c. *hoc est principium malorum, nolle*, &c.

3 Relativum αὐτὸς, *ipse*: sed præposito articulo ὁ αὐτὸς, *idem*. Atque hoc in dativo ponitur, ut γινώσκει τὸ αὐτὸ ἡμῖν. Idem sentit, quod nos.

Pro dativo interdum aliæ dictiones, ut Chrysost. Ταυτὸν ποιήσεις ὥσπερ ἂν, εἰ τὸν ἰχθὺν ἐκ τοῦ ὕδατος ἐξῆγες, idem feceris, ac si piscem ex aqua extraxeris.

4 Dativus relativi αὐτὸς interdum ita ponitur, ut subaudiatur σὺν, ut εἷλε τὴν ναῦν αὐτοῖς τοῖς ἐπιβάταις, *navem cepit unà cum ipsis vectoribus.*

DE VERBO.

Verborum genera constituemus tria, activum, passivum, neutrum. In activis ponentur ea, quæ quacunque terminatione accusativum habent patientem: in passivis, quæ genitivum agentem: in neutris, quæ neutrum.

DE ACTIVIS.

Activa, ut apud Latinos, sic & apud Græcos, nunc cum solo ponuntur accusativo, ut ἀσκεῖν τὴν ἀρετὴν, *virtutem colere*: nunc præter accusativum habent & alium casum; genitivum videlicet in Possessivis, dativum in Acquisitivis, accusativum in Transitivis.

1 Possessiva sunt primùm verba commonefaciendi, ut ἀναμιμνήσκω, vel ὑπομιμνήσκω σε τοῦ ὅρκου, *admoneo te jurisjurandi*.

Hic genitivus aliquandò transit in accusativum, ut ταῦθ' ὑμᾶς νῦν ὑπέμνησα, *hæc vobis nunc in memoriam redegi*.

2 Accusandi, damnandi, absolvendi. Cum his enim, & similibus crimen fermè ponitur in genitivo, ut αἰτιῶμαι, ἐπαιτιῶμαι: διώκω, διωκάθω, κατηγορῶ, γράφομαι reperitur & γράφω τὸν ἀδελφὸν προδοσίας, *accuso fratrem proditionis*.

Hic genitivus criminis & manet in passivis, ut διώκομαι, κατηγοροῦμαι προδοσίας, accusor proditionis; *& reperitur in neutris, ut* ἐπεξέρχομαι σοι φόνου, arcesso te cædis.

Crimen sæpè in accusativo, maximè si persona in alio ponatur casu, ut κατηγορῶ σου κλοπὴν, atque hoc rectius, quàm κατηγορῶ σε κλοπῆς, *accuso te furti*. καταψηφίζομαι σου κλοπὴν, *condemno te furti*.

Pœna eodem modo frequentissimè in accusativo, ut καταγινώσκω, κατακρίνω, καταψηφίζομαι σου θάνατον, τιμῶμαι σοι θάνατον: *damno te capite*: rarò in genitivo; tùm videlicet, cùm persona ponitur in accusativo, ut καταγινώσκω σε θανάτου.

Verbum ζημιῶ valdè variat. Dicimus enim ζημιῶ σε χρημάτων, χρήμασι, χρήματα, & εἰς χρήματα, *mulcto te pecunia*. Usitatissimus autem hìc est dativus, uti & in passi-

passivo, ut ζημιοῦμαι θανάτῳ, φυγῇ, &c. *mulctor morte, exilio*, &c.

Ad hanc regulam pertinent verba laudandi, probandi, admirandi, & contraria, ut μακαρίζω σε τῆς ἀρετῆς, *beatum te prædico ob istam virtutem*. ζηλῶ, *idem*. ἐπαινῶ, *laudo*: ἀποδέχομαι, *probo*, θαυμάζω, *admiror*, &c. Item permutatis inter se casibus, μακαρίζω σου τὴν ἀρετὴν, &c.

Item pro casu rei aliud quippiam, ut θαυμάζω σου, ὅπως οὐ λέγεις, *&c. Isocr.* miror te non dicere, *vel*, qui non dicas, &c.

Æstimandi. Hìc pretium ponitur in genitivo, ut πολλοῦ τιμῶμαι ταῦτα, *magni hæc æstimo*. πλείονος, vel μείζονος, *pluris*, πλείστου, *plurimi*, vel *maximi*.

Item addita præpositione, πρὸ, vel ἀντὶ, ut πρὸ παντὸς, vel, ἀντὶ παντὸς τιμῶμαι, *maximi æstimo*, vel, *nihil est, quod malim, nihil est, quod æquè cupiam, nihil est omnium rerum, quod non minoris putem*.

Ποιοῦμαι fermè cum περὶ, ut περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι τὴν εἰρήνην, *pacem magnifacio*. περὶ πλείονος, *pluris*, &c. ut suprà. περὶ ὀλίγου, *parvi*. περὶ ἐλάττονος, *minoris*, περὶ οὐδενὸς, *nihili*, οὐδὲν τίθεμαι, vel παρ' οὐδὲν τίθεμαι τὰ ἐπὶ γῆς; *ea, quæ in terris sunt, nihili facio*. Sic μηδὲν τίθεσθαι, apud eundem Basilium reperitur, & hoc modo, ἐν μεγάλῳ τίθεμαι, vel ποιοῦμαι, *magnifacio*.

Hùc referri potest ἀξιῶ, *æstimo*. ut πόσου ἀξιοῖς ταῦτα, *quanti hæc æstimas?* Item *dignum puto*, ut κοινῆς τραπέζης ἀξιώσας αὐτὸν, *communi eum dignatus mensa*.

Quædam genitivum habent pro Latinorum ablativo. Ea sunt hæc sequentia,

1 Verba implendi, onerandi, & contraria, ut γεμίζω τὴν φιάλην οἴνου, *impleo phialam vino*, πίμπλημι, *impleo*, πληρόω, *idem*, κενόω, *evacuo*.

Apud Diodorum pro genitivo reperitur, & dativus cum verbo πληρόω.

Ad

Ad implendi verba referri potest γεύωσε τῶν θείων, *gustum do tibi rerum divinarum*.

2 Liberandi, ut ἀπαλλάττω σε τῶν κακῶν, *libero te malis*. λύσω σε τῶν δεσμῶν, *solvam te vinculis*. ἔπαυσε με τῆς ἀνίας, *finem dolori meo attulit*.

Item cum præpositione, ut ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ, *libera nos à malo*. Sic ῥύεσθαι, vel σώζειν τινὰ ἐκ τῶν κινδύνων, ἐκ τοῦ θανάτου, &c. *liberare, eripere aliquem è periculis, morte*, &c.

3 Privandi, ut γυμνῶ σε πάντων τῶν ἀγαθῶν, *spolio te omnibus bonis*.

4 Pellendi, prohibendi, removendi, ac separandi, ut διώκω, ἐλαύνω, ἐκβάλλω σε τῆς οἰκίας, *ejicio te domo*, εἴργω, κωλύω τὸν πατέρα φόνου, *prohibeo patrem cæde*, idest, *impedio, quominus cædem faciat*. ἐχώρισέ με τῶν ἄλλων, *segregavit me ab aliis*.

Item addita præpositione, quandò accusativus est rei, ut Chrysostomus, τὸν τοῦ θεοῦ φόβον ἐκ τῆς ψυχῆς ἐξελάσαι, *Dei timorem ex animo expellere*.

5 Multis additur genitivus significans partem, ut λύκον τῶν ὤτων κρατῶ, *lupum auribus teneo*.

Quæ apud Latinos cum separativis in ablativo interveniente A, ab, abs, De, e, ex, ea apud Græcos haud raro ponuntur in genitivo interveniente ἀπὸ, παρὰ ἐκ, aut simili.

Cum hujusmodi igitur verbis in genitivo pones primùm id, à quo aliquid accipitur, emitur, &c. Secundò, à quo aliquid auditur, discitur, intelligitur. Tertiò, à quo aliquid petitur, ut αἰτοῦμαι τοῦτο παρὰ Θεοῦ, *hoc à Deo peto*.

Sic & neutrum δέομαι *cum hujusmodi genitivo, ut* τίνος δέῃ παρ' ἐμοῦ; quid est, quod à me petis? *Item sine præpositione, sed cum accusativo rei, ut jam sit activum*. Xenoph. ὅτι δέοιτο αὐτοῦ Κῦρος, quod ab eo peteret Cyrus.

Acqui-

Acquisitiva fermè eadem, quæ apud Latinos, δέδωκεν ἑαυτὸν τῷ Θεῷ, *dedit se Deo*. ὁμολογῶ σοι χάριν, vel χαριστήρια τῆς φυλαχθείσης πίστεως, *ago tibi gratias de servata fide*, vel *quòd manseris in fide*. ἔγνων, ἔχω, μέμνημαι, οἶδα, ὀφείλω σοι χάριν, *habeo tibi gratiam*. πολλὴν ἔχω σοι χάριν, *magnam habeo tibi gratiam, multùm te amo*. χάριν οἶδά σοι τούτου, *hujus rei habeo tibi gratiam*. χάριν ἴσθι, *beneficii loco pone*. χάριν σοι προσθήσουσι, Thucyd. *id gratiæ apponent tibi*.

Ἀποδίδωμι, ἀπονέμω, ἀπομνημονεύω, ἐκτίνω σοι χάριν, *refero tibi gratiam*. ἀπεμνήσατο χάριν, *gratiam retulit*. sic χάριν, vel χάριτας ἀνταποδιδόναι, Bud. in epist. χάριτας ὁμοίας ἀνταποδιδόναι, Æsch. *parem gratiam referre*. Is, cui gratia refertur, dicitur χάριν ἀπολαμβάνειν.

Multa apud Græcos sunt Acquisitiva, quæ apud Latinos Effectiva, vel potiùs Affectiva. In dativo enim ponitur. Primò id, quo aliquem armamus, munimus, vestimus. Secundò, quo alimus, ac nutrimus. Tertiò quo implicamus, impedimus, & contrà. Quartò, quo ornamus, corroboramus, & contrà, ut ἐτείχισεν ἑαυτὸν οὐχ ὅπλοις, ἀλλ᾽ εὐχαῖς, *non armis, sed orationibus se munivit*.

Multa sunt composita cum præpositione, ut περιβάλλειν τινὰ μεγάλαις συμφοραῖς, *conjicere aliquem in magnas calamitates*, &c.

Quædam Acquisitiva apud Latinos Transitiva sunt apud Græcos, ut οὐ πείθω σε ταῦτα, *Non possum tibi hoc persuadere*.

Transitiva sunt hæc, quæ sequuntur:

1 Αἰτῶ, *flagito, peto*. ἀπαιτῶ, *posco, reposco, exigo*. ἐκλέγω, πράττομαι, εἰσπράττομαι, & εἰσπράττω, *exigo*, ut Πράττομαί σε μνᾶν, *minam abs te exigo*.

2 Διδάσκω, *doceo*, ἀναμιμνήσκω, & ὑπομιμνήσκω, *admoneo, commonefacio*. Duo ultima etiam inter Possessiva posuimus.

De πείθω σε ταῦτα vide paulò suprà.

3 Quædam beneficii verba, & contraria, ut Εὖ δρῶ, καὶ ποιῶ, εὐεργετῶσε μεγάλα, *Magnis te afficio beneficiis*. Κακὸν ἐμὲ ἐργάζεται. *Dabit mihi malum*. Τί ἂν ἐργάσαιο τοῦτον, ἢ δρῴης; ἢ ποιοίης; *Quid hoc homine facias?* Βλάπτω σε μεγάλα, *Magna tibi affero detrimenta*. Ἀδικεῖ με πολλά, *Multis me onerat injuriis*.

De Ἀδικῶ σε ἀδικίαν vide casus communes.

Si accusativus rei detrahatur, erunt activa simplicia, ut Εὐλογῶ σε, *Benedico tibi*, &c.

Quædam Atticè sunt transitiva, quæ alioqui possessiva, ut Ἀφαιροῦμαί σε τὰ χρήματα, *Spolio te pecunia*. pro Ἀφαιροῦμαί σε τῶν χρημάτων, vel, σου τὰ χρήματα. sic Καὶ τὰ ἡμέτερα ἡμᾶς ἀποστερεῖ, *Etiam ea, quæ nostra sunt, nobis eripit*.

Geminus accusativus additur etiam verbis vocandi, ut Τοῦτο καλοῦσί με. *Ita me appellant*.

Item aliis multis, ut Ποιῶ, ἀποδείκνυμι, ἀποφαίνω, καθίστημι, ἀπεργάζομαι αὐτὸν εὐδαίμονα, *Reddo eum felicem*. Χειροτονοῦσιν αὐτὸν ὕπατον. *Creant eum Consulem*. In his, & similibus uterque accusativus fermè ad eandem rem pertinet.

Quædam activa etiam ad alia pertinent genera. Vide infrà in fine neutrorum.

Ab Activis in ω, & μι descendunt passiva, de quibus infrà: sed non ab omnibus, πάσχω enim non facit πάσχομαι, &c.

Ab Activis in μαι non formantur passiva. Quædam tamen ex hujusmodi activis aliquandò etiam passivè usurpantur, ut Πολλὰ εἴργασται κακὰ, *Multa perpetrata sunt mala*, &c.

DE

DE PASSIVIS.

Passivis additur genitivus agentis accedente præpositione ὑπὸ, παρὰ, πρὸς, & interdùm ἐκ, ut Τύπτομαι ὑπὸ τοῦ διδασκάλου, *Vapulo à præceptore.* Interdùm dativus absque præpositione, ut apud Latinos,

Nominativus, qui verbo præponitur, in Simplicibus fit ex accusativo, ut Τύπτω τὸν μαθητὴν, Ὁ μαθητὴς τύπτεται, *Verbero discipulum, Discipulus verberatur.*

Ante Possessiva hic nominativus nunc est personæ, sequente vel crimine in genitivo, ut Κατηγοροῦμαι κλοπῆς: vel pœna in genitivo, dativo, accusativo, ut Κατεψηφίσθην φυγῆς, *Exilio damnatus sum.* Ἐζημιώθην χρήμασι, *Mulctatus sum pecunia.* Κατεκρίθην θάνατον, *Damnatus sum capite*: nunc verò rei, ut Κατεψήφισαι, κατακέκριται, κατεγνωσαίμου θάνατος, *Damnatus sum capite.*

Pro genitivo pœna reperitur, & verbum infinitum, ut Lucian. in Asino. Κατεκέκριτο θηρίοις ἀποθανεῖν, Damnatus erat ab bestias.

In Acquisitivis non semper accusativus transit in nominativum, manente dativo, ut Προστάττω τοῖς ἐμοῖς πολλά. πολλὰ τοῖς ἐμοῖς προστάττεται, *Impero meis multa*, &c. sed interdùm dativus, manente accusativo, ut Ἐπιτρέπω αὐτοῖς τὴν δίαιταν. Αὐτοὶ ἐπιτρέπονται τὴν δίαιταν, *Permitto ipsis arbitrium*, &c. Ἐπίστευεν ἐμοὶ τὴν βασιλείαν. Ἐγὼ ἐπιστευόμην τὴν βασιλείαν. *Committebat mihi*, vel *Credebat mihi regnum*, &c.

In Transitivis persona fermè transit in nominativum, manente casu rei, ut Ἀπαιτοῦμαι ἰσχὺν *Postulantur à me vires.* Διδάσκομαι ὕμνους, *Doceor*, vel potiùs *disco hymnos*, &c.

Si uterque accusativus ad eandem rem pertineat, ambo transeunt in nominativum, Ἀναγορεύω Κικέρωνα ὕπατον,

Κικέρων ἀναγορδύεται ὕπατ☉, *Renuncio Ciceronem Consulem: Cicero renunciatur Consul.*

Quædam passiva etiam ad alia pertinent genera. Vide infrà in fine neutrorum.

Passiva formantur fermè ex activis. Vide suprà in fine activorum: rarò ex neutris. Vide infrà in fine neutrorum.

Passiva nonnunquam supplentur per activa, ut εὖ δρῶ, & εὖ ποιῶ, non formant passivum, sed ejus loco dicimus, εὖ πάσχω ὑπὸ Φιλίππε, *Beneficium accipio, beneficiis afficior à Philippo.* Μεγάλα ὑπὸ τέτε εὖ ἔπαθον, *Magna ab hoc beneficia accepi.* sic Κακῶς πάσχειν, *Malè accipi.* Atque hìc præpositio fermè est ὑπὸ. Quandò verò pro adverbio est nomen, ut ἀγαθὸν πάσχειν, κακὸν πάσχειν, &c. δίκαια πάσχειν, &c. tunc præpositio est vel πρὸς, vel ὑπὸ, ut ἀγαθὸν πάσχειν πρὸς τῶν φίλων, & Κακὸν πάσχειν ὑπὸ τῶν πολεμίων.

Ab activis ἀντευδρῶ, ἀντευποιῶ, *Beneficium repono, Beneficium reddo*, passivum erit ἀντευπάσχω, *Beneficium mihi redditur*: sed sine casu agentis.

Passiva supplentur & per neutra, ut Ἀπέθανον ὑπὸ τε Ἕκτορ☉, *Mortuus sum*, vel *interii*, idest, *Occisus sum ab Hectore.* Πίπτειν ὑπό τιν☉, *Cadere ab aliquo*, idest, *prosterni*, & Μεγάλαις συμφοραῖς ὑπὸ τέτε περιπέπτωκεν, *In Magnas ab hoc conjectus est calamitates.* Ὑφ' ὑμῶν ἀπολέσθαι, *à vobis interire*, idest, *interfici.*

DE NEUTRIS.

Neutra Similium copulativa sunt fermè hæc.

1 Verba substantiva, & eorum vim habentia, ut εἰμὶ, τυγχάνω, ὑπάρχω, *sum.* γίνομαι, *sum*, vel *fio.* πέφυκα, *natura sum.* ἀποβαίνω, *evado.* Πάντες ὑπῆρχον ἕτοιμοι, *Omnes erant parati.*

Poste-

Posterior nominativus interdùm est participium, ut τυγχάνω γράφων, *ideſt*, γράφω, Sum ſcribens, *ideſt*, ſcribo.

Pro εἰμὶ, *vel* τυγχάνω *eleganter dicimus* τυγχάνω ὤν.

2 Verba vocandi Paſſivè accepta, & eorum vim habentia, ut ὀνομάζομαι, καλοῦμαι, προσαγορεύομαι, &c. Ἐκεῖνος ἀκούει ποιητής. *Ille audit poeta*, ideſt, *vocatur*.

OBSERVATIONES.

1 Ex duobus caſibus, qui copulantur, poſterior interdùm tranſit in genitivum aſſumpto articulo, ut Σωκράτης ἐστὶ σοφὸς, vel τῶν σοφῶν, *Socrates eſt ſapiens*, vel *ex numero ſapientum*.

2 Verbum ſubſtantivum ſæpè omittitur, maximè ſi ex nominativis, qui copulantur, alter eſt nomen adjectivum neutrum, ut Αἰσχρὸν σιωπᾶν, *Turpe eſt tacere*.

3 Infinitum hujuſmodi neutrorum non ſolùm copulat nominativos, & accuſativos, ut apud Latinos, ſed etiam genitivos, ac dativos, ut Τῶν δοκούντων εἶναι ἀγαθῶν, *Eorum, qui videntur boni*. Ἔξεστιν ὑμῖν γενέσθαι μακαρίοις, *Licet vobis eſſe beatis*.

Poſſeſſiva ſunt multa, ut hìc ſequitur.

1 Verba Subſtantiva, ut Εἰμὶ τῶν φίλων, *Sum amicorum*, ideſt, *Sum in ære*, vel *numero amicorum*.

Ἔχομαι, *amplector, adhæreo*. ἀνέχομαι, *ſuſtineo* (ſed hoc ſæpiùs habet accuſativum) ἀπέχομαι, *abſtineo*. Item Σπλαγχνίζομαί σου, vel ἐπί σοι, *Miſereor tui*.

3 Ἀπολαύω, *fruor*. καθικνοῦμαι, *Cedo*. λαμβάνομαι, *prehendo, arripio, nanciſcor*. ἐπιλαμβάνομαι, *idem*. Εἰ τῶν οἴκοι ἐδράξατο, *Si ad ſuos rediiſſet*. πειρῶμαι, *periculum facio, tento* (reperitur & πειρῶμαι τ' ἀγαθά) συνίημι, *intelligo*. φείδομαι, *parco*.

4 Appetendi verba, ut ἐπιθυμῶ, *concupiſco*. γλίχομαι, ἐφίεμαι,

ἐφίεμαι, ὀρέγομαι, *appeto*. ἐρῶ, *amore teneor*. ἀντιποιοῦμαι, *mihi vindico, appeto*. στοχάζομαι, *tanquam propositum scopum peto*. Sed ποθῶ, *desidero, cupio, amo*, cum accusativo.

5 Assequendi, impetrandi, & contraria, ut Ἐφικέσθαι ἀρετῆς, *Virtutem assequi*: Συγγνώμης τυγχάνειν, *Veniam impetrare*. Ἁμαρτάνειν, διαμαρτάνειν, ἀποτυγχάνειν, *Non assequi*. Sic ἀτυχεῖν, πταίειν, σφάλλεσθαι, ψεύδεσθαι, pro eodem.

6 Copiæ, & inopiæ, ut εὐπορῶ, *abundo*. γέμω, *plenus sum*. πλουτέω, *dives sum, abundo*. ἀπορῶ, χρήζω, δέομαι, *egeo*. Sic καθαρεύω, *purus sum, vaco*.

Idem genitivus manet, cùm verborum vis explicatur periphrasi, ut ὧν χρείαν ἔχω. Quibus egeo. ὧν αὐτοὶ ἐνδεεῖς εἰσί. Quarum rerum ipsi inopia laborant.

Sed λείπομαι cum dativo apud Aristotelem 3. Ethic. cap. 8. Ὁπόταν λείπονται τοῖς πλήθεσι, καὶ ταῖς παρασκευαῖς, *Cùm destituuntur multitudine, & apparatu*. Item βρύω, *scateo, abundo*, cum dativo, & cum accusativo.

7 Communionis, ut μετέχω, μεταλαμβάνω, κοινωνέω, *particeps sum, socius sum*. κληρονομῶ, *hæres sum*. Additur præterea interdùm etiam dativus personæ, vide infrà.

8 Curæ, & negligentiæ. ut φροντίζω, μέλομαι, ἐπιμέλομαι, ἐπιμελέομαι, κήδομαι, *curo*. ἀμελῶ, παραμελῶ, ἀφυλακτῶ, *negligo*. ὀλιγωρῶ, *parùm curo*.

Sic Οὐ φροντίζω, οὐδὲν φροντίζω, τοσοῦτον φροντίζω τῶν φίλων. *Item cum accusativo*. Τοὺς φροντίζοντας τὰ τοιαῦτα.

Item cum præpositione. Φροντίζω ὑπὲρ σωτηρίας. Φροντίζω περὶ τῶν ἐνθάδε, *vel* περὶ τὰ ἐνθάδε. Φρόντιζε, ὅπως ποιήσεις, Οὐ φροντίζω, εἴτε χεῖρον, εἴτε βέλτιον βιωσόμεθα.

9 Differentiæ, ac distantiæ, ut διαφέρω, vel διενήνοχα, διίσαμαι, vel διέστηκα, *differo*. ἀπέχω, *absum*. Πολὺ διαμαρτάνεις τῆς ἀληθείας, *Longè à veritate aberras*.

Item

Item cum infinito Ὀλίγον ἐδέησαν ἀποκτεῖναι, *Parùm aberat, quin interficerent.*

10 Dominationis, ut ἄρχω, *impero.* δεσπόζω, κρατέω, κυριεύω, τυραννέω, *dominor.* βασιλεύω, *regnum obtineo.* δυναστεύω, *principatum gero.* sic ἐπιστατῶ, προστατῶ, προστατεύω, *præsum, tueor.* Item ἡγοῦμαι, sed vel cum genitivo, vel cum dativo. ut Ἡγοῦμαί σου, *Præsum tibi,* vel *duco te.* ἡγοῦμαί σοι, *Dux sum tibi, præeo.*

11 Excellentiæ, ac præstantiæ, ut προφέρω, προέχω, ὑπερέχω, *præsto,* διαφέρω, *excello.* Item contraria. ἀπολείπομαι, ἡττῶμαι, νικῶμαι, *cedo, vincor,* &c. Reperitur cum duobus ultimis etiam dativus. Habent & constructionem passivam.

Interdùm hujus ordinis verba habent accusativum virtute præpositionis, cum qua componuntur, ut ὑπερβάλλω σε, &c.

12 Incipiendi, ac desinendi, ut ἄρχομαι, *incipio.* παύομαι, λήγω, ἀφίσαμαι, *desino, desisto.* Huc pertinet Ἄρχειν ἀδίκων χειρῶν, pro quo & ὑπάρχειν ἀδικίας, *Injuria lacessere, Priorem esse in inferenda injuria.* Sic βίας, &c.

13 Memoriæ, & oblivionis, ut μέμνημαι, *memini.* λανθάνομαι, & sæpiùs ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor,* ἀμνημονῶ, *non recordor.* Reperitur & accusativus. Demosth. Οὐδ' ἀμνημονεῖ τοὺς λόγους. Xenophon Ἐπελάθου τι ὧν ἐβούλου εἰπεῖν.

Genitivus interdùm habet præpositionem. Lucian. περὶ τοῦ ποδὸς ἀναμνησθείς.

14 Verba sensuum, excepto visu, ut ἀκούω, *audio.* ὀσφραίνομαι, *olfacio.* γεύομαι, *gusto.* ἅπτομαι, θίγω, ψαύω, *tango.* αἰσθάνομαι, *sentio.* At videndi verba accusativum habent, ut interdùm & alia.

15 Verba quædam absoluta fiunt possessiva virtute præpositionis, cum qua componuntur, ut Ἐκπίπτειν τῶν φρε-

φρενῶν, *A mente discedere.*

Acquisitiva multa sunt, & ipsa:

1 Verba Substantiva. Ὑπάρχει μοι χρήματα, *Sunt mihi numi*, &c. Ipsum verbum ἐστὶ cum duobus dativis interdùm ponitur, ut ἂν βουλομένοις ἡμῖν ᾖ, quod Macrobius dixit. *Si vobis volentibus erit.*

2 Auxilii nonnulla, ut βοηθῶ, *opitulor.* ἀμύνω, *idem.* συνηγορῶ, & συναγορεύω, *patrocinor.*

3 Colloquii, & consuetudinis, ut Διαλέγεσθαι, ἐντυγχάνειν, λαλεῖν, ὁμιλεῖν τῷ θεῷ, *Cum Deo colloqui.* Sic ἐγγίζειν, *accedere.* θαμίζειν, *frequenter accedere*, vel *audire.* Huc refer εὔχομαι, & προσεύχομαι, *precor.*

4 Commodi, & contr. λυσιτελέω, συμφέρω, *prosum.* λυμαίνομαι, *noceo.* Sed βλάπτω, *lædo, noceo.* ὠφελέω, *juvo, prosum.* κακουργέω, *infesto*, activa sunt.

5 Convenientiæ, ut ἁρμόζειν, vel ἁρμόττειν, πρέπειν, προσήκειν, *convenire.* Ex his primum etiam sequente præpositione, ut Ἁρμόττει πρὸς ταῦτα, vel εἰς ταῦτα.

6 Eventus, ut Πολλά μοι ἐγένετο, συνέβη, &c. *Multa mihi acciderunt.*

7 Favoris, aut studii, ut εὐνοέω, *benè volo.* χαρίζομαι, *gratificor.* φθονέω, *invideo.*

8 Fidei, ut πιστεύω, *credo, confido.* πείθομαι, *idem.* πέποιθα, *confido, nitor.* θαῤῥῶ, *idem.* Item Θαῤῥῶ ποιεῖν, *Audeo facere.*

9 Imperandi, ut Παρήγγειλεν αὐτοῖς, ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, *Præcepit iis, ab Hierosolymis ne discederent.* Παραινῶ σοι γράφειν. Sic Παρακελεύω, ὑποτίθεμαι. Sed κελεύω σε ποιεῖν, cum accusativo.

10 Iræ. ὀργίζομαι, χαλεπαίνω, *irascor.* Huc referri possunt ἐπιτιμῶ, ἐπιπλήττω, *increpo, objurgo.* μέμφομαι, *reprehendo* (quod & cum accusativo) λοιδοροῦμαι, *convicior*,

11 Obsequii. Δουλεύω, λατρεύω, *servio.* ὑπηρετέω, *ministro*,

nistro, famulor. πείθομαι, πειθαρχέω, *obtempero.* ὑπακούω, *obedio.* εἴκω, *cedo.* συμφέρομαι, *consentio.* ὁμογνωμονέω, *idem.*

12 Repugnantiæ. ἐρίζω, φιλονεικέω, *contendo.* διαφέρομαι, *dissideo.* μάχομαι, *pugno.* ἀνθίσαμαι, *obsisto,* ἀντιλέγω, *contradico.* παλαίω, *luctor.* ἀμφισβητέω, *dissentio.*

13 Sequendi. ἀκολουθέω, ἕπομαι, παρομαρτέω, *sequor.* At διώκω, *persequor, consector,* &c. cum accusativo.

14 Vicinitatis, & consuetudinis, ut γειτνιάζω, *vicinus sum.* ἐγγίζω, πλησιάζω, *appropinquo.*

15 Utendi, ut χρῶμαι, *utor.* καταχρῶμαι, *abutor.* παραχρῶμαι, *Idem.* Item Α᾽σθενεστέρῳ ἂν ἐχρώμεθα Φιλίππῳ, *Infirmiore uteremur Philippo,* idest, *Infirmiorem haberemus Philippum.*

16 Mixta quædam, ut ἀρέσκειν, *placere.* ἀπαρέσκειν, *displicere.* ἀπεχθάνεσθαι, *in odium incurrere.* ἀρκεῖν, *satis esse.* ἐοικέναι, ὁμοιοῦσθαι, *similem esse.* ἥδεσθαι, *delectari.* κολλᾶσθαι, *affixum esse, adhærere.* περιπίπτειν, *incidere.* χαίρειν, *gaudere.* ἄχθεσθαι, *dolere.*

Huc pertinent ἀγαπῶ, ἀρέσκομαι, ἀρκῶ, στέργω, *boni consulo, contentus sum.* Sed vel cum dativo, vel cum accusativo. *Item* Α᾽γαπῶ ἔχων, *idest,* Α᾽γαπητόν ἐστί μοι ἔχειν, Satis est mihi habere.

Quædam dativum habent personæ, & genitivum rei. συγγινώσκω, *ignosco.* μέμφομαι, *reprehendo.* βασκαίνω, *invideo.* μετέχω, μεταλαμβάνω, κοινωνέω, *socius,* vel *particeps sum.* μεταδίδωμι, *communico.* Α᾽μφισβητῶ σοι τούτων. *In his abs te dissentio. Hæc tibi non concedo.*

Neutra interdùm habent constructionem passivorum.

Ex Neutris interdùm formantur passiva; sed raro; ut Α᾽μελῶ σου, *Negligo te.* Α᾽μελοῦμαι ὑπό σου. *Negligor abs te.* πολεμῶ, *bellum gero.* πολεμοῦμαι, *bello petor,* aut *vexor.*

Non-

Nonnulla verba ad plura pertinent genera, ut Φεύγω τοὺς κακοὺς, *fugio improbos*, Φεύγω ὑπὸ τῶν κακῶν, *accusor (& in exilium agor) ab improbis*, & φεύγω absolutè, *fugio, reus sum, exulo*. Ἐγκαλῶ σοι ἀδικίαν, Ἐγκαλῶ σοι ἀδικίας, *Accuso te injuriæ*. Ἔχομαι ὑπὸ τῆς Λαΐδος, *Habeor à laide*. Ἔχομαι τῆς ἐλευθερίας, *Amplector*, vel *tueor libertatem*.

DE IMPERSONALIBUS.

Impersonalia construuntur his fermè modis.

1 Absolutè, ut συννέφει, *Cælum obductum est nubibus*, ὕει, *pluit*. ἀστράπτει, *fulgurat*. βροντᾷ, *tonat*.

2 Cum solo genitivo, ut Τί χρὴ φίλων; *Quid opus est amicis?*

3 Cum dativo, & genitivo, ut δεῖ, ἐνδεῖ, προσδεῖ, *opus est*. μέλει, *curæ est*. μεταμέλει, *pœnitet*. διαφέρει, *interest*. Μέτεστί μοι κινδύνων, idest, μετέχω. Sic δεῖ μοι. idest δέομαι, &c. Item cum particula, ut Arist. 4. Eth. cap. 3. Οὔτε γὰρ, ἵνα ἐπαινῆται, μέλει αὐτῷ, οὐθ᾽ ὅπως οἱ ἄλλοι ψέγωνται.

4 Cum solo infinito. ἐνδέχεται, ἐστὶ, *Copia est, licet*, χρὴ, δεῖ, *oportet*. ἁρμόζει, πρέπει, προσήκει, *decet, convenit*. συμβαίνει, *contingit, accidit*. ut Ἔστι νυνὶ ἐντυχεῖν τῷ διδασκάλῳ; *Licet ne nunc convenire preceptorem?*

5 Cum dativo, & infinito. ἀρέσκει, *placet*. ἀπαρέσκει, *displicet*. δοκεῖ, *videtur*. ἔξεστι, *licet*. περίεστι, *datur, contingit*. συμφέρει, *conducit*. πρέπει, προσήκει, συμβαίνει, ut suprà. ἐπέρχεται, *in mentem venit*. Ἐπῄει μοι γελᾷν, *Risus mihi oboriebatur*. Sic ἀρκεῖ, ἐξαρκεῖ, ἀπόχρη. Reperitur & ἀποχρᾷ apud Herodotum, & ἐκχρᾷ, & καταχρᾷ, *satis est, sufficit*. Item ἀποχρέεται apud eundem Herodotum, pro eodem.

6 Cum accusativo, & infinito. χρὴ, δεῖ, ἐστὶ. ut

Χρὴ ἐμὲ σιγᾶν, *Oportet me tacere*, &c.

7 Cum dativo, vel accusativo, & infinito, ut Διαφέρει, συμφέρει, πρέπει ἡμῖν, vel ἡμᾶς, εὐσεβεῖν, *Colenda nobis est pietas*. sic προσήκει. sic συμβαίνει.

Quædam ex his variis modis construuntur, quæ paulatim poterunt observari.

Impersonalia passivæ vocis apud Græcos reperiuntur pauca, ex quorum numero sunt hæc, Ἱκανῶς εἴρηται, *Satis dictum est*. Ἱκανῶς ἤδη τεθρήνηται, *Satis jam lamenti*, Νενόμισαι. *Lege cautum est*, vel, *In more positum est*. Πέπρακται: *Actum est*, *Conclamatum est*.

Additur interdum casus. Ἀπείρηταί σοι μὴ ποιεῖν, *Interdictum est tibi, ne facias*. Εἵμαρταί σοι νικᾶν, *In fatis est tibi, ut vincas*. Κινδυνεύεταί μοι διαφθαρῆναι, idest, κινδυνεύω. sic ἦυκταί μοι, ἠγωνίσθη μοι, &c. Item accusativus. Γυμνοὺς εἰσιέναι νομίζεται, *Nudos ingredi mos est*.

DE CASIBUS COMMUNIBUS.

In Genitivo ponuntur fermè hæc.

1 Materia, ut Πεποίηται χρυσοῦ, *Ex auro factum est*. Addi potest & præpositio ἐκ, vel ἐξ.

2 Ea res, quæ non tota patitur, ut Πίνειν ὕδατος, quod & πίνειν ὕδωρ, *Aquam bibere*. Item pars illa, quæ maximè patitur, ut Κρέμαμαι τῶν ὤτων, *Auribus suspensus sum*, vel *pendeo*. τῆς ῥινὸς ἕλκειν τινά, *Naso aliquem trahere*. *Sic* Κατέαγα τοῦ κρανίου, *vel* τῆς κεφαλῆς, *per synecdochem*, *Comminutum est mihi caput*. Nonnunquam additur præpositio ἐκ, *ut* Τοῦτον ἐκτέμωμεν ἐκ τῆς γαστρὸς, huic secemus ventrem. Κρεμάσαι ἑαυτὸν ἐκ τοῦ τραχήλου. Sic & post nomen adjectivum, *ut* Ἄχρηστον ἐκ τῆς ὁπλῆς.

3 Pretium, ut Οὐκ ὠνοῦμαι τοσούτου μετάνοιαν, *Non emo tanti pœnitentiam*. πέντε δραχμῶν ἐπριάμην, *Quinque drachmis emi*. Genitivo additur nonnunquam præpositio,

tio, sed rarò. Joel. Καὶ τὰ κοράσια ἐπώλουν ἀντὶ τοῦ οἴνου, *Et puellas vendebant vino*.

Sic Epictetus Enchir. cap. 30. Μὴ προϊέμενος ταῦτα, ἀνθ' ὧν ἐκεῖνα πιπράσκεται. Non relictis, vel non neglectis iis, quibus illa venduntur.

Reperitur pretium & in dativo, &c. ut ἰδίῳ αἵματι. Etiam hìc addi potest præpositio ἐπὶ, ut ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάττω σε τῶν δεινῶν.

4 Species temporis, ut Νυκτὸς ἦλθε, *Nocte venit*. vide infrà.

5 Participia absolutè sumpta. vide Participia.

In Dativo ponuntur hæc sequentia.

1 Instrumentum, ut Χειρὶ αὐτὸν ἐπάταξεν, *Manu eum cecidit*.

2 Causa, ut Φθόνῳ τοῦτο ποιεῖ, *Ex invidia hoc facit*.

Explicatur causa etiam per præpositionem cum suo casu, ut ὑπὸ φθόνου, *vel* διὰ φθόνον. *Sic* Οὐκοῦν δεῖ ἐπὶ γένει, ἐπαίρεσθαι ἐπὶ πλούτῳ· φυσᾶσθαι ἐπὶ δυνάμει, οὐδενὶ θέμις ἐστὶ, *Xenoph.*

Item per participium, ut Πάντα ὑπομένει δόξης ὀρεγόμενος, *Omnia sustinet gloriæ cupiditate*.

3 Modus, ut Τίνι τρόπῳ γράφεις; *Quomodò scribis?* Πορεύου ἀγαθῇ τύχῃ, *Proficiscere bonis avibus*.

Modus effertur etiam per διὰ cum genitivo. Demosth. Διὰ καρτερίας οὐδὲν ἀνάλωτον πέφυκε. Item per accusativum sine præpositione, ut τοῦτον τὸν τρόπον, *Hoc modo*. ὃν τρόπον, *Quomodò*, &c.

4 Excessus, idest, illud, quo excessus, differentia, ac similia significantur, ut Ἁπάντων διαφέρεις τῇ σοφίᾳ, *Omnes antecellis sapientia*.

Excessus effertur etiam per κατὰ cum accusativo, ut Κατὰ σύνεσιν, ἢ ἄλλό τι προέχειν.

5 Quantitas, seu modus excessus, ut Τοσούτῳ προέχει τῶν ἄλλων, *Tantò præstat cæteris*.

Hoc

Hoc & in accusativo, ut τοσȣ̃το, πολὺ, &c.

6 In Dativo ponitur etiam ea persona, in cujus gratiam, commodum, aut incommodum aliquid fit, ut παιδεύω σοι τὸν ὑιὸν, *Instituo tibi filium*.

In Accusativo ponitur spatium loci, & temporis, de quo infrà.

Eleganter apud Græcos multa verba admittunt accusativum nominis significantis eundem actum, ut Α᾿δικῶ σε ἀδικίαν. Γράφομαί σε γραφὴν. sic Διώσκω σε γραφὴν. Κρατῶ μάχην. Βαδίζω ὁδὸν, & similia.

Multis verbis additur accusativus per enallagen, ut Μανικὸν βλέπειν, &c.

Item per synecdochen in pass. ut Κείρομαι τὸ ἧπαρ, *Tondeor jecur*, idest, *Tondetur mihi jecur*, & in neutris, ut Α᾿λγῶ τὴν κεφαλὴν, *Doleo caput*, idest, *Dolet mihi caput*, *Laboro ex capite*.

Verbis compositis frequenter additur casus virtute præpositionis, ut Υ᾿περίσαμαι ἐκείνȣ, *Pro illo sto*. Ε᾿μμένειν τοῖς εἰρημένοις, *Stare promissis*, *Servare pacta*. Παρέπλευσαν ταῦτα τὰ χωρία, *Præternavigarunt hæc loca*.

L O C U S.

Status in loco Πȣ̃; *Ubi?* Ε᾿πὶ βαβυλῶνος; *Babylone*. Ε᾿π᾿ ἀγρȣ̃, *Ruri*. Ε᾿ν ᾅδȣ, *Apud inferos*.

Ε᾿ν Ρ᾿ώμῃ, *Romæ*. Ε᾿ν ἀγορᾷ, *In foro*. Πρὸς τῇ πόλει, *Ad urbem*. Παρ᾿ Η᾿σιόδω, *Apud Hesiodum*.

Ε᾿ς᾿ Υ῞πατα οἰκεῖν, *Habitare Hypatis*. Κατ᾿ ἐρημίαν, *In solitudine*.

Motus de loco. Πόθεν; *Unde?* Ε᾿κ Ρ᾿ώμης, pro quo, & Α᾿πὸ Ρ᾿ώμης, *Roma*. Ε᾿ξ ἀγρȣ̃, *Rure*. Παρὰ Σωκράτȣ, *A Socrate*.

Motus ad locum. Ποῖ; *Quo?* Ε᾿π᾿ οἴκȣ, *Domum*. Γενέσθαι πρὸς τῇ γῇ, *Ad terram appellere*. Ε᾿πὶ τὴν πόλιν, *Ad urbem*.

bem. Εἰς, vel ἐς πόλεμον, *In bellum*. Πρὸς τοὺς φίλους, quod & ὡς, vel παρὰ τοὺς φίλους, *Ad amicos*.

Motus per locum Πῆ; *Qua?* Διὰ τῶν ὀρῶν, *per montes*. Τῇ κλίμακι, *per scalas*. Παρὰ τὰ τείχη, *Præter mœnia*.

Spatium loci ponitur in accusativo, ut Ἀπέχει τῆς πόλεως ἑκατὸν στάδια, vel σταδίους, *Abest ab urbe centum stadia*.

TEMPUS.

Species temporis. Πότε, *Quando?* Νυκτὸς, *Nocte*. sic Πολλοῦ, Ἐκ πολλοῦ, *Dudum*. Τρίτον ἔτος τουτὶ, vel Τρίτον ἤδη ἔτος, *Abhinc triennium*, vel *triennio*; quæ responderi possunt ad interrogationem factam per *Quandudum?* vel *quampridem?*

Ἀφίξομαι δεῦρο μεταξὺ τριῶν, ἢ τεττάρων ἡμερῶν. *Revertar huc triduo, aut quatriduo*, vel *intra tres, aut quatuor dies*.

Spatium temporis. Πόσον χρόνον; *Quandiu?* Πολὺν, vel συχνὸν χρόνον, *Diu*. Τρία ἔτη, *Tres annos*. Item Τρισὶν ἔτεσι, *Tribus annis*.

DE VERBO INFINITO.

Infinitum ante se habet accusativum, ut apud Latinos, ut Οἶδα πολλοὺς ἐλπίζειν, *Scio multos sperare*, idest, Οἶδα πολλοὺς, ὅτι ἐλπίζουσι, sæpius, Οἶδα, ὅτι πολλοὶ ἐλπίζουσι.

Accusativus ante infinitum potest omitti, si verbum finitum, & infinitum referuntur ad eandem personam, ut Ἐπαγγέλλομαι ἥξειν, *Polliceor me venturum*.

3 Pro accusativo sæpissime est nominativus, ut Φησὶν αὐτὸς αἴτιος γεγενῆσθαι, *Dicit se auctorem fuisse*.

1 Infinitum haud rarò adhæret verbo neutro finito sine ullo casu; ut Αἰσχύνομαι γράφειν, *Pudet me scribere*.

Ele-

Eleganter ponitur cum Μέλλω. ut Μέλλω ποιεῖν, vel ποιήσειν, *sum facturus*. Reperitur & cum aoristo.

2 Interdùm adhæret nomini substantivo, ut Καιρὸς ὐκέτι μέλλειν. *Tempus est jam non ampliùs cunctandi*. Sæpissimè adjectivo, ut Δεινὸς λέγειν, *Eloquens*. Δεινὸς πράττειν, *Efficax*, *Acer rebus gerendis*. Ἄξιος, ἐπιτήδειος τυχεῖν, *Dignus*, *idoneus*, *qui impetret*, &c.

3 Adhæret quibusdam adverbiis, ut ὡς, ὥστε, *Ut*, ἐπειδὴ, *Postquam*. πρὶν, *Antequam*, &c.

4 Redundat aliquandò, ut Τὸ νῦν εἶναι, *Nunc*. Ἑκὼν εἶναι, *Lubens*.

5 Ponitur absolutè, ut Συνελόντι φάναι, *Ut summatim dicam*. ὡς εἰπεῖν, *Ut ita dicam*, *Penè dixerim*. ὡς ἔπος εἰπεῖν, &c.

Dependet à verbo subaudito, maximè in salutationibus epistolarum, ut Βασίλειος Λιβανίῳ εὖ πράττειν, *Basilius Libanio S.* Sic χαίρειν, & ὑγιαίνειν. Sed hoc posterius rarissimum. Subauditur autem verbum προστάττει.

7 Præposito articulo fit nomen, ut τὸ μετανοεῖν, vel μετανοῆσαι, idest, ἡ μετάνοια, *Pœnitentia*.

8 Reperitur positum pro finito post dictionem relativam, ut Ὅσον κἀμὲ εἰδέναι, *Quod quidam ego sciam*.

9 Supplet gerundia, ac supina. vide paulò infrà.

10 Infiniti loco sæpè utimur participio. Vide infrà de participio.

DE GERUNDIIS, AC SUPINIS,

Gerundiis Græci carent: sed commodè ea supplent præposito articulo τοῦ, τῷ, τὸ, ut Ἕνεκα τοῦ γράφειν, *Causa scribendi*. Ἐν τῷ γράφειν, *In scribendo*. Πρὸς τὸ γράφειν, *Ad scribendum*.

Gerundia in *dum* cum verbo substantivo *Est*, exprimuntur per verbalia in έον. Γραπτέον ἐμοὶ (vel ἐμὲ) ἐπιστολήν.

ςολλώ, *Scribendum est mihi epistolam*, ideſt, *Scribenda est mihi epistola*, quod & hoc modo, Γραπτέον ἐμοὶ ἐπιςολή: ut γραπτέος-έα-έον, reſpondeat Latinorum gerundivo in *dus, da, dum*.

Item Gerundivā per Græcorum infinita: Luc. Εἶχε κῆπον λαβὼν γεωργεῖν, *Erat illi hortus, quem acceperat colendum*.

Supina item exprimuntur per infinitā, ut Οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, *Non veni ſolvere*, ideſt, *ſolutum*. Καλὸς ἰδεῖν, *Pulcher viſu*.

DE PARTICIPIO.

1 Participium cujuſcunque caſus veſtitum articulo præpoſitivo, exponi poteſt per verbum finitum veſtitum articulo ſubjunctivo, ut τοὺς λέγοντας, ideſt, οἵ, vel ὅσοι λέγουσι, ἐκείνους οἳ λέγουσι, *Qui dicunt*, vel *Eos, qui dicunt*.

2 Adhæret quibuſdam adverbiis, & conjunctionibus, ut Μεταξὺ καθεύδων, *Inter dormiendum*, vel *Dum dormio, is, it*, &c. *Dum dormiebam*, vel *dormirem*, &c. Καίπερ εἰδὼς, *Quamvis ſciam*, &c. ſic interdùm, & καί τοι.

3 Interdùm pro adverbio ponitur, ut Τελευτῶν, ῶσα, ὂν, *Tandem*. τελευτῶντες ἀπῆλθον, *Tandem abierunt*. Non ita diſſimiliter & ἀρχόμενος, *Incipiens*, ut Ἔλεγε τοῦτο ἀρχόμενος τοῦ λόγου, *In initio orationis hoc dicebat*. Sic Λέγε ἀνύσας, *Dic citò*.

4 Nonnunquam vacat, ut Ληρεῖς ἔχων, *Nugaris*.

5 Reperitur pro verbo finito, ut Iſocr. Ἢν σεαυτὸν ὡς ἄνθρωπος ὢν ὑπομιμνήσκῃς, *Si te hominem eſſe memineris*. Luc. Οὐκ ᾔδεις, ὡς κομίζειν δέον; *An neſciebas afferendum eſſe?* Hujus vim habet χρεὼν, *Oportet* (quod & χρεών ἐστι) pro χρή.

6 Sæpè adhibetur pro infinito, maximè cum verbis perſeverandi, intelligendi, & contrariis, ut Διατελῶ

ποιῶν.

ποιῶν. *Persevero faciens*, ideſt, *perpetuò facio*. Παύομαι ὀργιζόμενος, *Desino irasci*. Συνίημι προκόπτων. *Intelligo me proficere*. Αἰσθάνομαι ἁμαρτών. *Sentio me erraſſe*. Μέμνημαι ἀκούσας, &c. *Memini me audiſſe*. Σύνοιδα ἐμαυτῷ ἀσεβήσας, vel ἀσεβήσαντι, *Conſcius mihi ſum impiè me feciſſe*, ideſt, ἀσεβῆσαι, vel ὅτι ἠσέβησα.

7 Participia aliquandò ſignificant cauſam efficientem, cauſam finalem, conditionem, conjunctionem adverſativam, modum, tempus.

Quædam participia cum certis verbis eleganter junguntur, etiamſi propemodùm vacare videantur, ut ἀπιών, ἀποπλέων, *proficiſcens* ἀποπλεύσας, *profectus*, & ſimilia, cum οἴχομαι, *abeo*, ut ᾤχετο ἀπιών, *abiit*. Sic ὤν cum τυγχάνω, ut τυγχάνομεν ὄντες, *Sumus*, &c.

Interdùm participium ita jungitur cum verbo ſubſtantivo, ut non vacet, ſed utrunque ſimul ſumptum unius verbi habeat vim, ut Ἦν ὁ θεράπων λέξας τύχῃ, ideſt, λέξῃ, *Si ſervus dixerit*, vel *Si fortè dixerit*.

Genitivi participiorum ponuntur abſolutè, ut Ἐμοῦ καθεύδοντος, *Me dormiente*.

Rarò nominativi, rarò etiam accuſativi, niſi cum ὡς, vel ὥσπερ.

Peculiare eſt illud. Ταῦτα δόξαν, Cùm hæc ita placuiſſent.

In Imperſonalibus abſolutè ponuntur potiùs nominativus, vel accuſativus, ut δέον, *Cùm oporteat*, vel *Cùm oporteret*. ἐξόν, *Cùm liceat*, vel *liceret*, &c.

Reperitur tamen & genitivus, ut Πολὺ ὕσαντος, apud Theophr. & πολλῷ ὕοντος, apud Xenoph. Magnis imbribus. Niſi fortè hìc ſubaudiatur genitivus Διός.

DE PRÆPOSITIONIBUS.

Præpoſitiones ſunt { Sex monoſyllabæ, Duodecim diſſyllabæ, } quæ ſerviunt Genitivo, vel Dativo, vel Accuſativo.

Ἐν ſoli dativo jungitur, ut ἐν οἴκῳ, *in domo*. Sed per Eclipſin genitivo, ἐν ᾅδου, ſubaudi οἴκῳ, *in domo Plutonis*.

Compoſita *in* ſignificat, ut ἐμβάλλω, *injicio*.

Εἰς, & ἐς Atticè Accuſativo *in*, ut εἰς ὕδωρ γράφω, *in aquam ſcribo*.

Compoſita *in*, cùm accuſativi ſignificationem habet, ut εἰσάλλομαι, *inſilio*.

Ἐξ ſequenti vocali, ſed ἐκ ſequente conſonante, genitivo gaudet: ἐξ ἀπραξίας πράγματα, *ex ctio ncgotium*.

Compoſita auget; ἐκπίνω, *ebibo*, & idem ſignificat, quod ἔξω, *extra*, ut ἐκβάλλω, *ejicio*.

Σὺν, & ξὺν Atticè, ſemper cum Dativo, σὺν Θεῷ, *cum Deo*.

Compoſita conjungit, ut συμβάλλω, *conjicio*.

Πρὸς cum genitivo *à*, ut πρὸς Θεοῦ, *à Deo: officium*, οὐ πρὸς φιλοσόφου, *non eſt Philoſophi*; *coram*, πρὸς ἐπισκόπου; jurandi quoque eſt nota, ut πρὸς χαρίτων, *per gratias*.

Cum accuſativo *ad*, ut πρὸς γυμνάσιον, *ad ſcholam*, & *adverſum*, ut πρὸς Ῥωμαίους, *contra Romanos*.

Compoſita ſignificat *ad*, ut προσκαλῶ, *advoco*.

Πρὸ *ante*, ſoli genitivo, ut πρὸ θυρῶν, *præ foribus*.

Compoſita *præ* ſignificat, ut προβάλλω, *præpono*.

De Præpoſitionibus Diſſyllabis.

Παρὰ cum genitivo *à*, ut παρὰ κυρίου, *à Domino* : *excellentiam*, παρὰ πάντων τυγχάνει, *omnes excellit*. *Contra-*

tra-

trarium, παρὰ λόγȣ, *contra rationem*.

Dativo juncta *prope*, vel *juxta*, παρὰ τῷ κυρίῳ ἔλεϙ.

Cum accusativo *motum ad rem*, ut παρά σε: *immorationem in aliqua re*, παρὰ τὰ μαθηματικά, *in studiis mathematicis*. Item *præter*, παρὰ πρέπον, *præter decorum*.

Composita *minuit*, παράσημϙ ῥήτωρ, *malæ monetæ*, idest, *adulterinus orator*. Significat & *comparationem*, παραβάλλω, *confero*. Contrarium quoque παράνομϙ, *iniquus*. Et *prope*, παρακολȣθῶ, *proximè sequor*.

Ἀνὰ *per*, cum solo accusativo, ut ἀνὰ στρατὸν, *per exercitum*. Sed poeticè cum dativo.

Composita *re* significat, ut ἀνατρέχω, *recurro*.

Διὰ cum genitivo *per*, ut διὰ βίȣ, *per vitam*: *cum*, ut διὰ μαχαιρῶν, *cum gladiis*. *Potentiam*, ut δι' ἑαυτῶν, *suis viribus*.

Accusativo juncta *propter*, ut διὰ φόβον, *propter timorem*.

Composita *dis* significat, ut διαρπᾶν, *dividere*.

Κατὰ cum genitivo *contra*, ut κατὰ χριστιανῶν, *contra christianos*: *de*, ut κατὰ σπȣδαίων, *de studiosis*: *per* in jurando, ut κατὰ Θεῶν, *per deos*: *præ*, ut κατὰ χειρῶν, *præ manibus*: *suprà*, ut κατὰ πετρῶν, *supra petras*.

Accusativo *secundum*, ut κατὰ τύπον, *ad exemplar*: *pro*, ut κατὰ δύναμιν, *pro viribus*.

Composita *deorsum* significat, ut καταβαίνω, *descendo*.

Μετὰ cum genitivo *cum*, ut μετὰ φίλων, *cum amicis*; cum dativo poeticè *inter*, μετὰ πρώτοισι, *inter primos*.

Accusativo *post*, ut μετὰ τὸν πόλεμον συμμαχία, *post bellum auxilium*.

Composita *mutationem* significat, ut μεταφέρω, *transfero*.

Ἀντὶ cum genitivo *pro*, ut ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόναι κακὰ, *mala pro bonis reddere*.

Composita *contra* significat, ut ἀντιστρέφω, *inverto*.

Περὶ cum genitivo *de*, ut περὶ ψυχῆς, *de anima*; *præ*, περὶ ἁπάντων, *præ omnibus*.

Accusativo *circa*, περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία, *Fortitudo est circa terribilia*.

Dativo *ex*, ὃν περὶ κηρὶ φιλῶ, *quem ex animo amo*; Homer.

Composita *circum* significat, ut περιπατέω, *obambulo*. Item *excellentiam*, ut περικαλλὴς, *admodùm venustus*; περιγίνομαι, *præsto*.

Ἐπὶ cum genitivo *in*, vel *circa*, ut βοῦς ἐπὶ γλώττης, *os in lingua*; *super*, ut ἐφ' ἵππου, *super equo*.

Cum dativo *propter*, ut ἐπὶ τῷ κέρδει, *propter lucrum*; *in*, ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, *in regis potestate*; *super*, ἐπὶ τῷ θεμελίῳ, *super fundamentum*; *post*, ut ἐπὶ τούτοις, *post hæc*.

Accusativo *ad*, ut ἐπὶ τοὺς διδασκάλους, *ad præceptores*; *propter*, ἐπὶ τοῦτο: *contra*, ἐπ' ἐμὲ, *adversus me*.

Composita *in*, seu *super* significat, ut ἐπιγράφω, *inscribo*; item *serò*, ut ἐπιμυθέομαι, *post factum consulo*.

Ἀμφὶ cum genitivo *de*, ut ἀμφὶ ἀστέρων, *de astris*.

Cum dativo *pro*, poeticè significat, ut ἀμφὶ Ὀδυσῆι, *pro Ulysse*.

Cum accusativo *circa*, ut ἀμφὶ τὸ λυκαυγὲς, *circa diluculum*.

Composita *circum* significat, ut ἀμφιβάλλω, *circumjicio*.

Ἀπὸ cum genitivo *à*, ut ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, *à capite*; ἀπ' ἀρχῆς, *ab initio*.

Composita *auget*, ut ἀποτείνω, *extendo*. *Contrarium significat*, ut εὔχομαι, *precor*, ἀπεύχομαι, *imprecor*: *Exemplum etiam significat* ἀπὸ, ut ἀπογράφω, *describo*.

Ὑπὸ cum genitivo *sub*, ὑπὸ κόλπου, *sub sinu*: *propter*, ὑπὸ αἰδοῦς, *propter pudorem*.

Dativo *sub*, ὑπὸ τῇ λεοντῇ γελοῖόν τινα πίθηκον περιστέλλει, *sub pelle leonina simiam ridiculam tegit*.

Accu-

Accuſativo *ſubter*, ut ὑπὸ γῆν *ſubter terram.*

Compoſita *diminutionem* notat, ut ὑποδείδω, *ſubvereor*: *Improbitatem materiæ*, ut ὑπόχρυσος, *aurum nequam.*

Ὑπὲρ cum genitivo *pro*, ut ὑπὲρ ἡμῶν, *pro nobis*: *de*, ut ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς, *de umbra aſini*: *ſuprà*, ὑπὲρ κήπων ὄρος κεῖται *ſupra hortos mons eſt.*

Accuſativo *ſupra*, ut ὑπὲρ ἄνθρωπον φρονεῖ, *ſupra hominem ſapit*: *præter*, ut ὑπὲρ μοῖραν, *præter fatum.*

Compoſita ſignificat *defenſionem*, ut ὑπερασπίζω, *defendo*: *Augmentum*, ut ὑπερμαίνομαι, *nimis inſanio.*

Præpoſitiones aliquandò ſuis caſibus poſtponuntur, ut εἰρήνης πέρι, *tonuſque retrahitur, diciturque* εἰρήνης πέρι.

Tranſlato accentu, præpoſitiones fiunt verba, ut ἔνι pro ἔνεστι, *licet*, ἔπι pro ἔπεστι; *ineſt*, *adeſt*; πέρι pro περίεστι, *ſupra modum*, *ſupereſt*; ſic ἄνα, *ſurge*, pro ἀνάστηθι.

Poetæ ſæpè præpoſitiones per Tmeſin diſſolvunt, ut κατὰ γαῖα ἐκάλυψε, pro κατεκάλυψε.

DE FIGURATA CONSTRUCTIONE.

Figuræ conſtructionis communes ſunt Græcis cum Latinis, ſed uſitatiſſima eſt in Græca lingua Enallage, qua una pars cum alia, modus cum modo, tempus cum tempore, itemque genus cum genere, caſus cum caſu, numerus cum numero permutatur.

Infinitivus ſæpiſſimè loco imperativi uſurpatur per Enallagen modi, ut.

Αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων.

Semper optimè te gerere in bello, & eſto aliis præſtantior.

DE ACCENTIBUS.

Si ultima ſyllaba ſit brevis, accentus erit in antepenultima, ut φιλάνθρωπος.

Si ultima fuerit longa, acutus erit in penultima, ut μισανθρώπου.

Excipiuntur Attica, participia præteriti passivi, verbalia in έος, & composita cum nomine à præterito medio, &c. Sed composita à κτείνω, & τρέφω, si activè capiuntur, acuunt penultimam, ut μητροκτόνος, matricida: si passivè, antepenultimam μητρόκτονος, à matre occisus. Longa natura ante finalem brevem, si tonum habuerit, circumflectitur, ut σῶμα.

In contractione ex acuto, & gravi fit circumflexus, ut ποιέεις, ποιεῖς.

Ex gravi, & acuto fit acutus, ut ποιεέτω, ποιείτω.

Αι, & οι diphthongi in fine dictionis in ratione accentuum pro brevibus habentur.

Adverbium οἴκοι domi, excipitur, nam οἶκοι, sunt ædes ab οἶκος.

In tribus prioribus declinationibus nominum simplicium:

- Si acutus sit in ultima syllaba,
  - Genitivus, & dativus circumflectitur in omnibus numeris, ut θεός, θεοῦ, θεῷ, θεῶν, θεοῖς.
  - Acutus in reliquis casibus manet, ut θεόν, θεοί, θεούς.
- Si accentus erit in penultima, ubique manebit, ut λόγος, λόγου, λόγω.
- Si circumflexus fuerit in penultima, mutatur in acutum, quoties ultima sit longa, ut οἶκος, οἴκου, οἴκω.
- Acutus in antepenultima transfertur in penultimam, cùm ultima sit longa, ut ἄνθρωπος, ἀνθρώπου.

Genitivus pluralis primæ, & secundæ declinationis in ultima circumflectitur, nisi in genitivis fœmininis adjectivorum, quæ descendunt à masculinis tertiæ declinationis, ut μακάριος, μακαρίων.

In quinta declinatione

Acutus in ultima recti, erit in penultima obliquorum, ut τελάς, τελάδος, τελάδι: sin penultima fuerit longa natura, circumflectitur, quoties ultima sit brevis, aut anceps, ut σωτήρ, σωτῆρος.

Acutus, vel circumflexus in penultima recti, transfertur in antepenultimam obliquorum, cùm ultima sit brevis, ut βῆμα, βήματος, μάρτυρ, μάρτυρος.

Acutus in antepenultima recti, permanet, quoties ultima sit brevis, vel anceps, ut ἐπίγραμμα, ἐπιγράμματος, sed, cùm ultima sit longa, accentus occupabit penultimam, ut ἐπιγραμμάτων.

Monosyllaba quintæ declinationis acuuntur in genitivo, dativo singulari, & dativo plurali in ultima, ut τῆς χειρὸς, τῇ χειρὶ, ταῖς χερσί.

In genitivo plurali, & genitivo, & dativo duali, in ultima circumflectitur, ut χειροῖν, χειρῶν.

In accusativo singulari, in nominativo, accusativo, vocativo duali, & plurali penultima circumflectitur, si sit natura longa, χεῖρα, χεῖρε, χεῖρες, χεῖρας.

Excipe participia θείς, θέντος, θέντι. ὤν, ὄντος, ὄντι. *Item genitivos*, παίδων, τρώων, πάντων, δάδων, δμώων, φώτων, *luminum. Nam monosyllaba circumflexa retinent tonum in priore. Sic* πᾶσι *à* πᾶν, *item* τίς *interrogativum tonum habet in priore per omnes casus; sed* τὶς *indefinitum, & encliticum tonum habet semper in posteriori syllaba, præterquam ubi amittit eum ratione inclinationis.*

Nullo accentu notantur, ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, εἰς, ἐς, ἐν, ἐκ, ἐξ, οὐ, οὐκ, εἰ, ὡς.

DE ENCLITICIS DICTIONIBUS.

Enclitica dictio est, quæ proprium accentum transfert in dictionis præcedentis finalem syllabam, eam acuens, ut ἤκουσά τινος.

Dictiones encliticæ sunt in

- Nomine τὶς *quidam* indefinitum, sed interrogativum acuitur in prima.
- Pronomine encliticæ sunt μοῦ, μοὶ, μὲ: σοῦ, σοὶ, σὲ: οὗ, οἷ, ἕ. *Post præpositiones autem* ἕνεκα, *vel* εἵνεκα, *& disjunctionem* ἢ *non inclinant.*
- Verbis εἰμὶ, & φημὶ in omnibus personis indicativi præsentis, excepta secunda singulari.
- Adverbiis ποτὲ, ποθὲ, πού, πω, πως, πῃ *indefinita habentia accentum in ultima. Hæc interrogativa in penultima habent accentum, & non inclinant.*
- Conjunctiones duæ copulativæ, κε, τε, expletivæ innumeræ; ρα, γε, νυ, περ, τοι, &c.

Inclinant, idest transferunt accentum suum in dictionem præcedentem, quandò præcedens dictio habet vel

- Acutum in antepenultima, ut ἄνθρωπός τις.
- Circumflexum in penultima, ultima existente brevi, ut σῶμά τι.

Amittunt verò accentum encliticæ dictiones, cùm præcedens habet vel

- Acutum in penultima, ut λόγος σου.
  Hæc regula valet in Encliticis monosyllabis, nam in dissyllabis non amittitur accentus, ut λόγος τινὸς, non λόγος τίνος.
- Circumflexum in ultima, ut ὁρῶ σε.
- Acutum in ultima, ut ἀγαθόν τι.

ver-

Verbum ἐστὶ

- Habet acutum in prima, quandò est initium orationis, vel postponitur immediatè adverbiis, οὐκ, ὡς, καὶ, εἰ, ἀλλὰ, & τοῦτο.
- Amittit accentum post dictionem, quæ vel acuitur, vel circumflectitur in ultima, ut ἑρμῆς ἐστι.
- Retinet tonum in ultima, quandò dictio præcedens habet acutum in penultima, vel circumflectitur in penultima, cujus ultima positione longa, ut λόγος ἐστὶ, φοῖνιξ ἐστὶ.
- Inclinat accentum, si præcedens dictio sit circumflexa in penultima, ultima existente brevi, ut φαῦλός ἐστι, vel acutus in antepenultima, ut ἄνθρωπός ἐστι.

Cùm plura Enclitica concurrunt, prius recipit accentum posterioris, ut τύπτουσί τινές με.

DE FIGURIS DICTIONIS.

Prothesis.

Prothesis est litera, vel syllaba principio dictionis addita, ut τετύγων pro τύγων, à τύζω, *apprehendo*, σμικρὸς, *parvus*, pro μικρὸς.

Aphæresis.

Aphæresis est, cùm litera, vel syllaba principio dictionis subtrahitur, ὀρτὴ pro ἑορτὴ, *festum*: ἱρὸς pro ἱερὸς, *sanctus*.

Syncope.

Syncope literam, vel syllabam è medio dictionis subtrahit, ut εὕραμεν pro εὑρήσαμεν, *inveni*: ἐγένατο pro ἐγενήσατο, *natus est*.

Epenthesis.

Epenthesis est, cùm medio dictionis litera, aut syllaba interseritur, ἔλλαβε pro ἔλαβε, ὁππότερος pro ὁπότερος, *uter*.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, δῶ pro δῶμα, *domus*; ποσειδῶ pro ποσειδῶνα, *Neptunus*; βρῖ pro βρίαροι.

Para-

Paragoge.

Paragoge est, cùm extremæ syllabæ aliquid adjungitur, ut ἦσθα pro ἦς, *eras*; τύπτεσκε pro ἔτυπτε, *verberabat*.

Metaplasmus.

Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut κλάδι pro κλάδῳ, *ramus*. Metaplasmus verò generis est quævis mutatio in dictione per Poeticam licentiam.

Antithesis.

Antithesis (nonnulli ἀντίστοιχον vocant) est literæ commutatio, ut πόρσω pro πόῤῥω, *procul*; θάλαττα pro θάλασσα, *mare*.

Metathesis.

Metathesis est literarum ordo immutatus; ἔρξω, *faciam*. pro ῥέξω, ἔπραθον, pro ἔπαρθον, à πέρθω, *vasto*; ἔδρακον, pro ἔδαρκον, à δρέκω *video*; καρτερὸς, pro κρατερὸς, *fortis*; κάρτος, pro κράτος, *robur*.

Synalœpha.

Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus, ut τὰ μὰ pro τὰ ἐμὰ, *mea*; τοὔνομα pro τὸ ὄνομα; θοἰμάτιον pro τὸ ἱμάτιον, *vestimentum*, ὦτυν pro ὦ ἔτυν, ab ἔτης, *O amice*, vel *amici*.

Anadiplosis.

Anadiplosis, idest, reduplicatio est primarum, vel secundarum syllabarum repetitio, ut κεκάμωσι pro κάμωσι, ἀταρτηρὸς pro ἀτηρὸς; ἐτήτυμον pro ἔτυμον.

TABELLÆ

DIALECTORUM.

QUatuor numerantur Græcæ linguæ Dialecti, sive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græciæ gentium, quæ à lingua communi in nonnullis variant, nimirum, Attica, Jonica, Dorica, Æolica. Præter quas suam Dialectum, & Idioma in quibusdam habuerunt Poetæ; quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis spectat, sequentibus tabellis subjiciuntur. In reliquis verò, cùm tanta sit varietas, ut regulis comprehendi vix possit, singularum proprietates insigniores breviter proponere sufficiat.

Attici mutant { σ in ξ, ut ξωὸ pro σωὸ; σσ in ττ, ut θάλαττα pro θάλασσα; σ in ρ, ut ἄῤῥην pro ἄρσην, *vir*: & contradictionibus inprimis gaudent.

Jones ponunt { η pro α, φιλίη pro φιλία, *amicitia*. ε pro α γελέω pro γελάω, *rideo*. Et contra α, pro ε, τάμνω pro τέμνω, *seco*.

Ex consonantibus κ pro π, ut κῶς pro πῶς, π pro φ, ut ἀπαιρεῦμαι pro ἀφαιρεῦμαι: contractionibus abstinent, & diphthongos resolvunt.

Dores usurpant
- α
  - pro η, φάμα pro φήμη, *fama*.
  - pro ε, ut πιάζω pro πιέζω, *premo*: γα pro γε, ut ἔγωγα pro ἔγωγε.
  - pro ω, ut μυσᾶν pro μυσῶν, *musarum*. πρᾶτος pro πρῶτος *primus*.
  - pro ει, ut κλᾶδας pro κλεῖδας, *claves*.
- η pro α, ut ζῆν pro ζᾶν; & pro ει, ut κοσμῆν pro κοσμεῖν.
- ω pro ου, ut μῶσα pro μοῦσα, *musa*, & pro ε, ut ὥνεκα pro ἕνεκα, *propterea*.
- αι pro ει, ut αἴθε pro εἴθε, *utinam*.
- ᾳ pro ου, ut ἀλεῦμαι pro ἀλοῦμαι, *saliam*.
- οι pro ου, ut τύπτοισα pro τύπτουσα.

Ex consonantibus σδ pro ζ, ut συρίσδω pro συρίζω: σ pro θ, σεὸς, vel σιὸς pro θεὸς: κ pro τ, ut πόκα, ὄκα, vel ὄκκα pro ποτὲ, & ὅτε, *aliquandò*, & contrà τ pro κ, ut τῆνος pro κεῖνος, *ille*.

Æoles utuntur
- ω pro ο, ut κῶρος pro κόρος, *puellula*.
- Et contrà ο pro ω, ut ἔρος pro ἔρως, *amor*.
- ε pro α, ut θέρσος pro θάρσος, *audacia*.
- αις pro ας, ut καλαῖς pro καλᾶς, *bonas*.

Ex consonantibus ππ pro μμ, ut ὄππατα pro ὄμματα, *oculi*; & β ante ρ, ut βράκος pro ῥάκος *tento*.

Accentum in priores syllabas retrahunt, ut κάλος pro καλὸς, & aspirationem rejiciunt, ut ἤλιος pro ἥλιος: atque pro ι consonantem sequentem geminant, ut σπέρρω pro σπείρω, χέρρες pro χεῖρες.

Poetæ non solùm peculiarem in quibusdam habent Dialectum, sed etiam dialectos commiscent; Homerus Jonica, qua maximè utitur, reliquas admiscet; Pindarus Doricis alias etiam dialectos adjungit; Aristophanes Atticis, ut etiam Euripides, Sophocles, & Eschylus, in choris, & cantilenis subinde sunt Dorici.

Va-

Varietas Dialectorum in terminationibus.

Articulus præpositivus.

Nom.Gen.Dat.Ac.	Nom.Gen.Voc.	Nom.Gen.Dat.Ac.
Com. ὁ, τοῦ, τῷ, τὸν.	τὼ, τοῖν, τὼ.	οἱ, τῶν, τοῖς, τοὺς.
τοῖο Jon. & Att.	τοῖϊν Jon.	τοὶ Dor. τοῖσι J. A. P.
τῶ, & τεῦ Dor.		τῶς Dor.
τέω Poet.		
Com. ἡ, τῆς, τῇ, τὴν.	τὰ, ταῖν, τὰ.	αἱ, τῶν, ταῖς, τὰς.
ἁ, τᾶς, τᾶ, τάν, Dor.		ταὶ, τᾶν, Dor.
		τάων Æ. τῇς & τῇσι J.
		ταῖσι A. J. Æ.
Com. τὸ, τοῦ, τῷ, τὸ,	τὼ, τοῖν, τὼ.	τὰ, τῶν, τοῖς, τὰ.
τοῖο Jon. & Att.	τοῖϊν Jon.	τάων Æ. τοῖσι J. A. P.
τῶ, & τεῦ Dor.		
τέω Poet.		

Articulus Subjunctivus.

N. G. D. A.	N. G.	N. G. D. A.
Com. ὅς, οὗ, ᾧ, ὅν.	ὥ, οἷν.	οἵ, ὧν, οἷς, οὕς.
ὃ P. ὅτου, ὅτῳ. A.		ὁτέων, ὁτέοισι, Jo.
ὅττεο D. ὅτεο, P.		
ὁτέω, Jon.		
ὁττέο, Æol.		
τοῦ, τῷ, τὸν, J. D.		
Com. ἥ, ἧς, ᾗ, ἥν.	ἅ, αἷν.	αἵ, ὧν, αἷς, ἅς.
τῆς, τῇ, τὴν, J.		
ἁ, τᾶς, τᾷ, τὰν, D.		

Pri-

Prima Declinatio.

Sing.	Dual.	Plural.
N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com. ας, ου, ᾳ, αν, α;	α. αιν.	αι, ῶν, αις, ας, αι.
ης, ου, ῃ, ην, η;		

ης, εω, ῳ, ην, & εα
ας, α, ᾳ, αν,
αο Æ. ας A.
ω per Crasin ex εω Poet.

έων, ης, & ῃσι, εας, J.
ᾶν, αῖσι, Dor.
άων Æ.

Secunda declinatio.

N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com. α, ης, ῃ, αν, α,	α, αιν.	αι, ῶν, αις, ας, αι.
η, ης, ῃ, ην, η,		

η, ης, ῃ, ην.
α, ας, ᾳ, αν.

έων, ης, & ῃσι. J.P.
ᾶν, αισι Dor.
άων, Æ.

Tertia declinatio.

N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com. ος, ου, ῳ, ον, ε.	ω, οιν.	οι, ων, οις, ους, οι.
ον, ου, ῳ, ον, ον.		α, ων, οις, α, α.

οιο, Jon. ος, At.
ω Dor.

οῖιν Poet.

οισι Jon.
ως, & ος Dor.

Quar-

Quarta Declinatio.

N.G.D.A.V.	N.	G.	N.	G.	D.	A.	V.
Com. ως, ως,	ω.	ων,	ῳ,	ῳν,	ῳς,	ως,	ῳ.
ων, ω, ῳ, ων, ων,			ω			ω,	ω.

ῶ,& ῳο, Poet.

Quinta Declinatio simplicium.

N. G. D. A.	N.	G.	N.	G.	D.	A.	V.
Com. α, ι, υ,							
ω, ν, ρ, ος, ι, α,	ε,	οιν,	ες,	ων,	σι,	ας,	ες.
σ, ξ, ψ, ν,			α,		ξι,	α,	α.
					ψι.		
					εσσι, & εσι, Poet.		

ευς in Masc. in ας, Æ.

Prima Declinatio Contractorum.

Sing. N.G.D.A.V.	Dual. N.G.D.A.V.	Plural. N.	G.	D.	A.	V.
Com. ης, εος, εϊ, εα, ες.	εε, έοιν, εε,	εες,	έων,	εσι,	εας,	εες.
ης, ους, ει, η, ες.	η, οῖν, η.	εις,	ων,		εις,	εις.
ος, ος, ος.		εα,			εα,	εα.
		η,			η,	η.

ᾶς Æ. & D. ῆν At. ης At. εσσι J.P.

Secunda Declinatio.

N.G.D.A.V.	N.A.G.D.V.	N.	G.	D.	A.	V.
Com. ις, ιος, ιϊ, ιν, ι.	ιε, ίοιν, ιε.	ιες,	ίων,	ισι,	ιας,	ιες.
Neu. ι, ι, ι, ι.		ια,			ια,	ια.
					έως,	

εος, εϊ, J. ει, A. εε, έοιν, εε, εες, εας, εες, J.
ηος, ηϊ Poet. η, η, εις, εων, εσι, εις, εις, A.

ι, Att. εως, εϊ, ιε, έων, ιε, ια, ια, ια.
ει, η, η, ι, ι, ι.
εα, εα, εα, A.
η, η, η. A.

Tertia Declinatio.

N. G. D. A. V.	N.A.G.D.V.	N. G. D. A. V.
Com. ὰς, έως, έϊ, έα, εῦ. ει	έε, έοιν, έε.	έες, έων, εῦσι, έας, έες. εῖς, σει, εῖς.

ὰς, Æ. έως, At. εὺς, At.
ῆος, ῆι, ῆα, ῆε, ήοιν, ῆε, ῆες, ήων, ήεσσι, ῆας, ῆες, J.
εῖος, Jon. ῆσι.
εῦς, Dor. ῆ, Poet
ηος Æ. ειος Æ. ιος B. έσι, Poet.

Quarta Declinatio.

N. G. D. A. V.	N.A.G.D.V.	N. G. D. A. V.
Com. ώ, όος, όϊ, όα, οῖ. ὼς, ȣ̃ς, οῖ, ὼ.	ω, ῷν, ὼ.	οὶ, ῶν, οῖς, ȣ̀ς, οί.

ῶς, Æol. ῶν, Æol.
ῶν, Jon. ες, *Metapl. apud Poet.*
ὼ, A.

Quinta Declinatio.

N. G. D. A. V.	N.G.D.A.V.	N. G. D. A. V.
Com. ας, τος, ατι, ας, ας,	ατε, άτοιν, ατε.	ατα, άτων, ασι, ατα, ατα.

αος, αϊ, αε, άοιν, αε, αα, άων αα, αα.
ως, α α, ῷν, α, α, ῶν α, α, α.

Sing.

	Sing.				Dual.		Plural.			
	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N. A.	G. D.	Nom.	Gen.	Dat.	Accus.
Com.	ἐγὼ per Aph.	ἐμοῦ μοῦ	ἐμοὶ μοὶ	ἐμὲ μὲ	νῷ	νῷν	ὑμεῖς	ὑμῶν	ἡμῖν	ἡμᾶς
Att.	ἔγωγε	ἐμέθεν ἐμέθεν ἐμοῖο	ἔμοιγε						ἧμιν	
Dor.	ἐγώνη ἐγὼν ἐγώνγα	ἐμεῦ ἐμῶ	ἐμὶν		ἄμμε		ἄμες ἄμμες	ἁμῶν ἁμέων	ἁμῖν	ἁμᾶς
Æol.	ὤν	ἐμεῦ			ἄμμε		ἄμμες	ἄμμων ἀμμέων	ἄμμιν ἄμμι	ἄμμας
Jon.		ἐμέο					ἡμέες	ἡμέων		ἡμέας
Poet.		ἐμεῖο			νῶϊ			ἡμείων	ἡμὶν	
Beot.	ἰώγα ἰώνγα									

	cng.				Dual.		Plural.			
	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N. A.	G. D.	Nom.	Gen.	Dat.	Accus.
Com.	Σὺ	σοῦ	σοὶ	σὲ	σφὼ	σφῶν	ὑμεῖς	ὑμῶν	ὑμῖν	ὑμᾶς.
Dor.	Τὺ Τύ[illegible] Τύνη	σεῦ τοῦ τεοῖο	τοὶ	τὲ	ὔμμε		ὔμμες		ὔμμιν ὔμμι	ὔμμας
Æol.		σεῦ τεῦ			ὔμμε		ὔμμες	ὑμμῶν ὑμμέων	ὔμμιν ὔμμι	ὔμμας
Ion.		σεῖο σέο					ὑμέες	ὑμέων		ὑμέας
Poet.		σεῖο σέοθεν σέθεν	τὶν, τεὶν		σφῶϊ	σφῶϊν	ὑμεῖες	ὑμείων	ὑμὶν	

Com.

	Sing.				Dual.		Plural.			
Com.	Nom.	Gen. οὗ	Dat. οἷ	Accus. ἕ	N. A. σφὲ	G. D. σφὶν	Nom. σφεῖς	Gen. σφῶν	Dat. σφίσι	Accus. σφᾶς
Dor.		εὗ		*μὶν νὶν			σφὲς			ψὲ
Æol.		εὗ								
Jon.		ἕο		ἕε			σφέες	σφέων	σφὶν	σφέας
Poet.		εἷο ἕθεν ἕθεν			σφωὲ σφεὲ	σφωῒν		σφείων	σφὶ σφὶν φὶν	σφὲ
Att.		ἕοθεν ἕθεν		*μὶν pro *ejus, ipsius, vel illius indeclinabile, & significat ipsum, ipsam, ipsos, ipsas.*						

Com.	Masc.	Fœm.	Neut.
	Σὸς	σὴ	σὸν.
Dor.	τεὸς	τεὰ	τεὸν.
Com.	ὃς	ἣ	ὃν.
Poet.	ἑὸς,	ἑὴ	ἑὸν.
τῆνος pro ἐκεῖνος D.			

A plurali, ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον, Dor. ἁμὸς, ἁμὰ, Poet. ἀμὰ, ἀμὸν; ὑμὸς, ὑμὴ, seu ὑμὰ, ὑμὸν, pro ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον; σφὸς, σφὴ, seu σφὰ, σφὸν pro σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον, ὗτος, & ἐκεῖνος, κῆνος, Æol.

Attici, cùm rem præsentem quasi digito indicant, addunt ι in fine, ut ὑτοσὶ, τουτουῒ, τουτωῒ, τουτονὶ, in neutro verò τουτοῒ, & sæpiùs τουτοὶ, in plurali pro ταῦτα, ταυτὶ, sic ἐκείνοσι, ἐκεινουῒ, &c. Jones ante vocales longas ultimæ syllabæ horum pronominum interponunt ε, ut ὗτος, τουτέου, τουτέῳ, Duali, τουτέω, τουτέοιν, Genitivo plurali, τουτέων, τουτέοισι, τουτέους, sic αὐτέη, ταυτέης, sic αὐτὸς, αὐτέου, αὐτέῳ. Et etiam in pronominibus compositis, ut ἐμαυτέου, ἐμαυτέῳ, & ἐμωϋτέου, ἐμωϋτέῳ; σεωυτέου, σεωϋτέῳ, ἑωϋτέῳ.

DIALECTI VERBI ACTIVI.

Modus Indicativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præsens.	ω, εις, ει	ετον, ετον.	ομεν, ετε, ουσι.
	ης, η, Æol.		
	ες, ε.		ομες, οντι, Dor.
	Sing.	Dual.	Plural.
Impef. &	ον, ες, ε.	ετον, έτην.	ομεν, ετε, ον.
Aorist. β.	σκον, σκες, σκε, sine augmento, J. & P. τύπτον, & τύπτεσκον, &c.		σκομεν, σκον, Jon. & P.
			οσαν, Bœot.
	Sing.	Dual.	Plural.
Futur. α.	ω, εις, ει.	ετον, ετον.	ομεν, ετε, ουσι.

ιῶ, ιεῖς, ιεῖ. | ιεῖτον, ιεῖτον. | ιοῦμεν, ιεῖτε, ιοῦσι, At. à verbis in ίζω, plusquam dissyllabis.

ῶ, εῖς, εῖ, εῖτον, εῖτον, {οῦμες / εῦμες} εῖτε {οῦντι / εῦντι} D.

έω, έεις, έει, Jon. & Poet. in verbis quintæ conjugationis.

	Sing.	Dual.	Plural.
Aorist. α.	α, ας, ε.	ατον, άτην.	αμεν, ατε, αν.
	ασκον, ασκες, ασκε. J. P. Æ.		αμες, Dor. ασκον, Jon. ασαν, Bœot.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præter.	α, ας, ε.	ατον, ατον.	αμεν, ατε, ασι.
			αμες, αντι, Dor. αν. Bœot.
	αα, αας, αε.	άατον, άατον.	άαμεν, άατε, άασι. J. in quibusd.

	Sing.	Dual.	Plural.
Plusq.	ειν, εις, ει.	ειτον, είτην.	ειμεν, ειτε, εισαν.
	η, η, Att. & Dor. εα, εε, Jon.		ειμες, D. εσαν, A. & J.

	Sing.	Dual.	Plural.
Futur. α.	ῶ, εῖς, εῖ.	εῖτον, εῖτον.	οῦμεν, εῖτε, οῦσι.
			οῦμες, οῦντι, εῦντι, Dor.
	έω, έεις, έει.	έετον, έετον.	έομεν, έετε, έουσι. Jon.

Modus Imperativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
præs. & Præt.	ε, έτω.	ετον, έτων.	ετε, έτωσαν.
			όντων, At.
Aorist. α.	ον, άτω.	ατον, άτων.	ατε, άτωσαν.
			άντων, At.

Aorist. β.	ε, έτω. ον, Jon.	ετον, έτων.	ετε, έτωσαν.

Modus Optativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præs. præ. Aor. β. fut.	οιμι, οις, οι.	οιτον, οίτην.	οιμεν, οιτε, οιεν. οιμες, Dor.
α. & β. Aor. α.	αιμι, αις, αι.	αιτον, αίτην.	αιμεν, αιτε, αιεν.
	εια, ειας, ειε	είατον, ειάτην	είαμεν, είατε, ειαν. Æ. αιμες, Dor.

Modus Subjunctivus.

In omnibus temporibus.

Sing,	Dual.	Plural
ω, ῃς, ῃ. ησι J.	ητον, ητον.	ωμεν, ητε, ωσι. ωμές, ωντι D.

Modus Infinitivus.

Præs. Aor. ειν. Perf. έναι. Aor. α. αι. Fut. β. ειν.
β' & Fut. α. ειμεν J. εμεν J. αιμεν J. έειν, εμεν J.
έμεναι A.D. έμεναι D.& A. άμεναι A.D. έμεναι A.D.
εν D. εν D.
έμεναι P.

Participia.

Præsens. ων, ουσα, ον. Perf. ώς, υῖα, ός.
οισα D. ων Æ. ut ειρήκων pro ειρηκώς.
ώς, ῶσα, ώς A.
Aorist. α. ας, ασα, αν. Fut. β. ῶν, οῦσα, οῦν.
αις, αισα, αιν. Æ. έων, έουσα, εον J.

Aorist. β. ὼν, ȣ̃σα, ὸν. Fut. α. ῶν, ȣσα, ον.
οῖσα D. οισα D.

Dialecti in voce Passiva.

Præsens. ομαι, ῃ, εται. | όμεθον, εσθον, εσθον, | όμεθα, εσθε, ονται.
εαι J. & ει A. όμεσθα D. J.
όμεθεν Æ.
Imperf. όμην, ȣ, ετο. | όμεθον, εσθον, έσθην. | όμεθα, εσθε, οντο.
εο J. όμεσθα D.
ευ D.
σκȣ, σκετο. σκοντο P. Æ.
Arist. β. ην, ης, η. | ητον, ήτην. | ημεν, ητε, ησαν.
Fut. β. & εν B.
pau. p. Fut. ομαι, ῃ, εται. | όμεθον, εσθον, εσθον. | όμεθα, εσθε, ονται.
εαι J. όμεσθα D.
Præ. p. μαι, σαι, ται | μεθον, θον, θον | μεθα, θε, ται, vel μένοι εἰσί.
μεσθα D. αται Jon.
Plusq. μην, σο, το | μεθον, θον, θην, | μεθα, θε, το, vel μένοι ἦσαν.
μεσθα Dor. ατο Jon.
Aorist. α. θην, θης, θη. | θητον, θήτην | θημεν, θητε, θησαν,
θεν B.
Fut. α. θήσομαι, θήσῃ, θήσεται. | θησόμεθον, θήσεσθον, σθων. | θησόμεθα, εσθε, σονται,
θήσεαι. Jon. μεσθα, D.

Imperativus.

Præsens. ȣ, έσθω. | εσθον, έσθων. | εσθε, έσθωσαν.
εο, Jon. έσθων, At.
ευ, Dor. Cætera tempora nulla Dialecto variantur.

Optativus.

Præſ. Fut.
α. Fut. β. & οίμην, οιο, οιτο | οίμεθον, οίσθον, σθην | οίμεθα, σθε, οιντο
Pau. p. Fut. οίμεσθα, D. οἰάτο, J. & P.
Aor. α. θείην, θείης, θείη. | θείητον, ήτην. | θείημεν, ητε, ησαν
θείημεν, θεῖτε, θεῖεν, Sync.
θεῖμες, D

Subjunctivus.

Præſens. ωμαι, η, ηται. | ώμεθον, ησθον, ησθον. | ώμεθα, ησθε, ωνται.
ηαι, J. ώμεσθα, Dor.
Aor. α. & β. ῶ, ῇς, ῇ. | ῆτον, ῆτον. | ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
ῶμες, Dor. ῶντι, Dor.
έω, έῃς, έῃσι. | έητον, έητον. | έωμεν, έητε, έωσι, J.

Infinitivus.

Aor. α. & β. ῆναι, ήμεναι Dor. ῆμεν Jon.

Dialecti in voce media.

Aoriſt. α. άμην, ω, ατο. | άμεθον, ασθον, άσθην. | άμεθα, ασθε, αντο.
αο Jon. μεσθα Dor.
α Dor.
Aoriſt. β. όμην, ου, ετο. | όμεθον, εσθον, έσθην. | όμεθα, εσθε, οντο.
εο Jon. μεσθα Dor.
Fut. α. ομαι, ῃ, εται. | όμεθον, εσθον, εσθον. | όμεσθα, εσθε, ονται.
οῦμαι, ῇ, εῖται D.
εῦμαι, D. εαι Jon.
Fut. β. οῦμαι, ῇ, εῖται. | ούμεθον, εῖσθον, εῖσθον. | ούμεθα, εῖσθε, οῦνται.
ηαι Jon.
Par. Fut. β. τυπούμενος, τυπεύμενος, D. & J.

Impe-

Imperativus.

Aor. α. αι, άϑω. | αϑον, άϑων. | αϑε, άϑωσαν.
άϑων At.

In cæteris habent Dialectos communes cum Activis, & Passivis.

Dialecti Verborum Contractorum.

Præs. 1. έω, ῶ, εῖς, εῖ. | εῖτον, εῖτον. | ȣ̃μεν, εῖτε, ȣ̃σι.
conjug. εῦμες, D. εῦντι, & ȣ̃ντι, D. εῦντι, Æ.
Præs. 2. άω, ῶ, ᾷς, ᾷ. | ᾶτον, ᾶτον. | ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
ῶ, ῇς, ῇ. ῆτον, ῆτον. ῶμες, ῆτε, ῶντι, Dor.
όω, άᾳς, άᾳ, όωμεν, άατε, όωσι, P.
έω, έεις, έει, &c. Jon.
Præs. 3. όω, ῶ, οῖς, οῖ. | ȣ̃τον, ȣ̃τον. | ȣ̃μεν, ȣ̃τε, ȣ̃σι.
ȣ̃μες, ȣ̃ντι, D.
Imperf. 1. ȣν, εις, ει. | εῖτον, είτην, | ȣ̃μεν, εῖτε, ȣ̃ν.
εσκον, εσκες, εσκε, P. J. ᾶν, Dor.
Imperf. 2. ων, ας, α. | ᾶτον, άτην, | ῶμεν, ᾶτε, ων.
ης, η. ῆτον, ήτην, Dor.
ασκον, &c. J.
αα, P.
Imperf. 3. ȣν. ȣς, ȣ. | ȣ̃τον, ȣ́την. | ȣ̃μεν, ȣ̃τε, ȣ̃ν.
σκον, σκες, σκε, Jon.

Imperativus.

Præs. 1. ει, είτω, | εῖτον, είτων. | εῖτε, είτωσαν.
ȣ́ντων, Att.
Præs. 2. α, άτω, | ᾶτον, άτων, | ᾶτε, άτωσαν.
αα, Poet. άντων, Att.
Præs. 3. ȣ, ȣ́τω, | ȣ̃τον, ȣ́των. | ȣ̃τε, ȣ́τωσαν.

Optativus.

Præs. 1. οῖμι, οῖς, οῖ. | οῖτον, οίτην, | οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
οίην, οίης, οίη, οίητον, οιήτην, οίημεν, οίητε, οίησαν, A.
ῴην, ῴης, ῴη, &c. Dor.
Præs. 2. ῷμι, ῷς, ῷ, | ῷτον, ῴτην. | ῷμεν, ῶτε, ῶεν.
ῴην, ῴης, ῴη, ῴητον, ῳήτην, ῴημεν, ῴητε, ῴησαν. Dor.
Præs. 3. οῖμι, οῖς, οῖ. | οῖτον, οίτην. | οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
οίην, οίης, οίη, οίητον, οιήτην, οίημεν, οίητε, οίησαν. A.
ῴην, ῴης, ῴη. D.

Subjunctivus.

Præs. 1. ῶ, ῇς, ῇ. | ῆτον, ῆτον. | ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
ῇσι, Jon. ῶντι, Dor.
Præs. 2. ῶ, ᾷς, ᾷ. | ᾶτον, ᾶτον. | ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
ῇς, ῇ. ῆτον, ῆτον. | ῆτε, ῶντι, Dor.
Præs. 3. ῶ, οῖς, οῖ. | ῶτον, ῶτον. | ῶμεν, ῶτε, ῶσι.

Infinitivus.

Præs. 1. εῖν, έμεναι, At. εν, Dor. ην, & εις, Æol. ήμεναι, Poet.
Præs. 2. ᾶν, άμεναι, At. ην, Dor. αις, Æol. ααν, Po. ήμεναι, Po.
Præs. 3. ῦν, ήμεναι, At. οῖς, & οῖν, Æol. εῦν, Dor. όμμεναι, Po.
Desunt voces Passiva, & Media.

Dialecti Verborum in μι.

Præs. 1. ημι, ης, ησι, | ετον, ετον. | εμέν, ετέ, εῖσι.
Conjug. ητι, Dor. έαμεν, Jon. εντι, Dor.
έασι, Jon.
ητον, ητον. ημεν, ητε, εντι, D.
Præs. 2. ημι, ης, ησι, | ατον, ατον. | αμεν, ατε, ασι.
ατι D. αντι D.
έασι J.

Præs.

Præſ. 3. ωμι, ως, ωσι. | οτον, οτον. | ομεν, οτε, ουσι.
ωτι, D. όαμεν J. οθι D.
όασι J.

Præſ. 4. υμι, υς, υσι. | υτον, υτον. | υμεν, υτε, ῦσι.
ύαμεν J. ῦντι D.
ύασι J.

Imperf. & ην, ης, η. | ετον, έτην. | εμεν, ετε, εσαν.
Aor. β. 1. εα J. εε J. εν B.
ουν, εις, ει.
σκον, σκες, σκε, P. & J.

Imperf. & ην, ης, η. | ατον, άτην. | αμεν, ατε, ασαν.
Aor. β. 2. ασκον, σκες, σκε P. & J. αν B.
ων, ας, α, At.

Imperf. & ον, ως, ω. | οτον, ότην. | ομεν, οτε, οσαν.
Aor. β. 3. σκον, σκες, σκε, P. & J. ον B.
ουν, ους, ου.

Imper. & υν, υς, υ. | υτον, ύτην. | υμεν, υτε, υσαν.
Aor. β. 4. & υσκον, &c. Jon.
Perf. 2. ἕστακα, ἕσταα, J.
Aor. β. 2. ἕστην, ης, η. | ητον, ήτην. | ημεν, ητε, ησαν.
ασκον J. ἕσταν B.
Fut. α. 2. στήσω, στάσῶ D.

Imperativus.

Præſ. 1. ετι, vel εθι, vel ες, έτω. | ετον, έτων. | ετε, έτωσαν.
α D.
η Æ. P.
ει, είτω A.

Præſ. 2. αθι, άτω. | ατον, άτων, | ατε, άτωσαν.
η A. α. D.

Præſ. 3. οθι, vel ος, ότω. | οτον, ότων. | οτε, ότωσαν.
ου A. contract. ωθι P.
οι D.

Præſ. 4. υθι, ύτω. | υτον, ύτων | υτε, ύτωσαν.

Opta-

Optativus.

Ind. 1. εἴην, εἴης, εἴη. | εἴητον, εἰήτην. | εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.
& per Sync. εἶμεν, εἶτε, εἶεν.
In. 2. αἵην, αἵης, αἵη. | αἵητον, αἱήτην. | αἵημεν, αἵητε, αἵησαν.
ἥην, ἥης, ἥη P. αἷμεν, αἷτε, αἷεν, per Sync.
In. 3. οἵην, οἵης, οἵη,
ᾡήν, ᾡῆς, ᾡῆ Att. οἷμεν, οἷτε, οἷεν, per Sync.

Subjunctivus.

Præs. 1. ὦ, ᾗς, ᾗ. | ἧτον, ἧτον. | ὦμεν, ἧτε, ὦσι.
ἑω, ἑῃς, ἑῃσι, &c. Jon.
Præs. 2. ὦ, ᾧς, ᾧ. | ὦτον, ὦτον. | ὦμεν, ὦτε, ὦσι.
ἑω, ἑῃς, &c. Jon.
Præs. 3. ὦ, ᾧς, ᾧ. ὦτον, ὦτον. | ὦμεν, ὦτε, ὦσι.
ὦσι Jon.
ὡω, ὡῃς, ὡῃ P.

Infinitivus.

Præs. 1. ἑναι. Aorist. 2. 1. εἷναι.
ἕμεναι D. ἕμεναι D.
ἕμεν Jon. ἕμεν Jon.
Præs. 2. ἁναι. Aorist. 2. 2. ἧναι, ἥμεναι D. ἧμεν Jon.
ἁμεναι D. ἁμεν Jon.
Perf. ἑστάναι pro ἑστακέναι per Sync.
Præs. 3. ὁναι. Aorist. 2. 3. οὗναι.
ὁμεναι A. & D. ὁμεναι A. D.
ὁμεν Jon. ὁμεν Jon.
Præs. 4. ὑναι.
ὑμεναι A. D.
ὑμεν Jon.

Diale-

Dialecti vocis paſſivæ verborum in μι.

Præſ. 1. εμαι, εσαι, εται.
conjug. η Att.
εαι Jon.
Præſ. in 2. αμαι, ασαι, αται | άμεθον, ασθον, ασθον, | άμεθα, ασθε, ανται.
conjug. η Att.
εαι J. ἑαται J.
Imperf. 1. έμην, εσο, ετο.
ήμην, &c. Æ. εο J.
ευ D.
ου A.
Imperf. 2. άμην, ασο, ατο. 3. Plur. ἱστέατο J.
αο J.
ω A.
Imperf. 3. όμην, οσο, οτο.
ου A.

Imperativus.

Præſ. in 1. εσο, εσθω. Præſ. in 2. ασο, άσθω.
ου A. ω A.
εο J. αο J.
ευ D.
Præſ. in 3. οσο, vel ου Att. όσθω.
οι D.

Dialecti vocis Mediæ.

Aor. β. 1. έμην, εσο, ετο. Ao. β. 3. όμην, οσο, οτο.
εο J. ου A.
ου A.
ευ D.
Fut. α. 2. στήσομαι, στασεῦμαι D.

Im-

Imperativus.

Aorist. β. 1. εσο, έϑω. ‖ Aor. β. 3. οσο, όϑω.
ɛο J. ‖ ȣ A.
ȣ A.
ᾶ D.

Dialecti anomalorum in μι suprà suo loco adnotantur.

In Adverbii, & Conjunctionis terminationibus paucæ observantur Dialecti, scilicet ϑεν, & ϑε pro ϑεν, & ϑε in Adverbiis localibus, ut ȣρανόϑεν, *de cælo*; βαβαίαξ, *papæ* pro βαβαὶ: μόγις *vix*, pro μόλις: δὴ pro δὲ, Atticè; ἐνϑαῦτα pro ἐνταῦϑα, *hic*; ἀληϑέως pro ἀληϑῶς, &c. Jonicè; πόκα pro ποτὲ, *quandò*; ὄκα, & ὄκκα pro ὅτε, *aliquandò*; μὲς pro μὲν, *quidem*; αἰὲς pro αἰεὶ, *semper*; ἐδὲ, pro ἔνδον, *intus*; κάλως pro καλῶς; εἰκὰ pro εἴκεν, *si*; ὄπιϑεν pro ὄπισϑεν; ἔμπροϑεν pro ἔμπροσϑεν; ἄλλοτα pro ἄλλοτε, Doricè.

In præpositione inveniuntur, ἐνὶ, ἔνι, εἰν pro ἐν: ἀπαὶ pro ἀπὸ: παραὶ pro παρὰ; καταὶ pro κατὰ, ὑπαὶ pro ὑπὸ Poeticè; πότι pro πρὸς, πὰρ pro παρὰ Doricè; ἀμπὶ pro ἀμφὶ, ζὰ pro διὰ in compositione, ut ζαβάλλειν pro διαβάλλειν, *calumniari*, Æolicè.

Huc minimè pertinent (cùm varietas non sit in terminatione) illa, πώμαλα pro ȣδαμῶς, *nequaquam*; ἀμηγέπη, *quodammodò*, quæ sunt propriæ voces Atticorum, ut κάρτα, *admodùm*. ἀνακῶς, *sedulò*, ἐπιςρεφέως, *dolosè*, ἐκτοπέως, *absurdè*, sunt Jonum; ἦμος, & τῆμος, cùm, & tùm Doricorum; τόφρα, ὄφρα, *tamdiù*, *quamdiù*, ἄλλη, *alibi*, pro ἀλλαχȣ, ἀλλαχόσε, ἄντα *contra*, pro ἐναντίον: ἄντην, *coram* pro ἐνώπιον: πάρος *ante* pro ἔμπροσϑεν: ἀντικρὺ *è regione* pro ἀπαντικρὺ, & καταντικρὺ, atque ejusmodi alia, quæ sunt Poetica.

De Prosodia, sive carminum ratione.

QUid sit pes, quid tempus, quid syllaba, quid scansio, præterimus tamquam nota ex Prosodia Latina. Hìc tantùm meminerint pueri, ε, ο, breves esse; η, ω, cum diphthongis omnibus longas esse natura; & α, ι, υ, ancipites, quòd modò producantur, modò corripiantur, interdùm in eadem dictione, sæpiùs in diversis.

Scansioni accidunt apud Græcos Apostrophus, Synecphonesis, Diæresis, & Cæsura.

Apostrophus est, cùm eliduntur α, ε, ι, ο, αι, οι, sequente dictione à vocali, vel diphthongo incipiente. Sed hoc pro carminis ratione vel observant, vel omittunt Græci, ut Homerus.

Ω' γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες,
O mulier, maximè hoc verbum dixisti verum.

Sæpè etiam ante consonantes abjiciuntur vocales, & diphthongi, ut

Παρ' μὲν οἱ ὥρια κεῖται, ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντι.
Adsunt ei fructus, quotquot tempestivè ferunt arbores.

Aliquandò eliditur prima vocalis sequentis dictionis: ὦ' γαθὲ, *O bone*, ὦ' ναξ; *O rex*, ὦ' νθρωπος, *O homo*, pro ὦ ἄνθρωπος.

Συνίζησις / Συζεῦξις { Synecphonesis est duarum syllabarum in unam contractio, ut Homer.

Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ καὶ ἐλίσσετο πάντας Α'χαιούς.
Cum aureo sceptro supplicavit omnibus Achivis.

Diæresis est, ubi ex una syllaba dissecta fiunt duæ, ut πάϊς pro παῖς, ἔϋφρον pro εὔφρον.

Cæsura est, cùm post pedem absolutum, syllaba brevis in fine dictionis extenditur, eaque fit apud Græcos post primum, secundum, tertium, quartum, & etiam quintum pedem.

De Vocalibus longis, & brevibus.

Quia fieri potest, ut vocales breves longæ fiant, & longæ vocales unà cum diphthongis corripiantur, ideò dicendum est, quibus modis id accidat; antequam ad tradendas de ancipitibus regulas veniamus.

Vocalis brevis ante duas consonantes, vel unam duplicem ejusdem dictionis longa est, ut τόξον, ζέμμα, *arcus*, *corona*.

Si altera consonans fuerit in fine præcedentis, & altera initio sequentis dictionis, vocalis brevis longa fit, ut Hom.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων.

Hunc autem respondens allocutus est Rex Agamemnon.

σ tamen aliquandò eliditur nulla positione facta, *Aratus*.

Ὥρῃ ἑσπερίῃ κρώζει πολύφωνος κορώνη.

Hora vespertina crocitat clamosa cornix.

Quidam tamen legunt apud Aratum; πολύφανα κορώνη.

Et nonnunquam apud Latinos, ut Cicero in Aratum.

Delphinus jacet haud nimio lustratus nitore.

Si utraque consonans, aut duplex sit in principio dictionis sequentis, vocalis præcedens producitur, ut Hom.

ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ.

Dejecit humi sceptrum.

Quod aliquandò & latinis usitatum; hinc Juve. Sat. 8,

Occulta spolia, & plures de pace triumphos.

Interdùm vocalis præcedens brevis corripitur, sequentibus dictis duabus consonantibus, vel una duplici initio dictionis sequentis, ut Hom.

Οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον: *Quique Zacynthum habitant.*

Vocalis brevis ante mutam sequente liquida communis redditur, ut ante πλ, κτ, μν, & nonnunquam ante solam liquidam, ut apud Homerum.

Αὐτὸς

Αὐτὺς δ' ἑλώρια τεῦχε κυνέσσι.

Fecit ipsos escas canibus.

Idem quandoque contingit, licèt liquida sit in principio dictionis sequentis, ut Hom.

πολλὰ λισσομένω, ὁ δ' ἔκτορι θυμὸν ἔπειθον,

Multa precantes, neque Hectori animum flectebant.

Vocalis ante vocalem.

Vocales longæ, & diphthongi breves esse possunt pro arbitrio, si modò subsequens dictio à vocali, aut diphthongo incipiat.

Vocalis brevis ante longam, vel diphthongum corripitur, nisi producatur licentia Poetica.

Ancipitum vocalium quantitas decem modis cognoscitur.

Positione.	Derivatione.
Vocali ante vocalem.	Compositione.
Accentu.	Incremento.
Contractione.	Regula.
Dialecto.	Exemplo, seu auctoritate.

Positio.

Anceps eodem modo producitur ante duas consonantes, vel duplicem, quo breves diximus produci.

Vocalis ante vocalem.

Vocalis anceps ante aliam vocalem, sive brevem, sive longam, vel diphthongum non corripitur necessariò, ut apud latinos.

Accentus.

Ultima brevis est, quandò penultima circumflectitur, ut *μοῦσα*; modò non obstet positio, ut *φοῖνιξ*, cùm penultima natura longa accentum acutum habeat, anceps, quæ est in ultima, producitur, ut *ἡ ὥρα*, *hora*; quandò masculinum habet accentum in antepenultima in ρος, & ος purum, fœmininum ejus, si sit paroxytonum, longum est in ultima, ut *ἅγιος*, *ἁγία*.

N Anceps

Anceps nominis Paroxytoni brevis est, si ultima quoque sit brevis, ut ξύλον.

Omnis syllaba circumflexa longa est natura, ut πῦρ, *ignis*.

Contractio.

Omnis syllaba ex contractione facta longa est, ut ἐβόαε, ἐβόα. Videntur tamen Poetæ non semper hanc regulam observare.

Dialectus.

A {
- Doricum natum ex η, longum est.
- Æolicum breve est, ut νύμφα pro νύμφη.
- Æoles quoque α, aliàs longum corripiunt in accusat. plur. 1. & 2. declin. simplicium, & in participiis in ας, ut Theocrit. ἁ πενία, Διόφαντε, μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει. *Paupertas, ô Diophante, sola excitat artes.*
- Jonicum breve est in penultimis præteritorum Jonicorum, ut γέγαα, & in tertiis personis pluralibus passivis, τετύφαται.

Verùm α Jonicè interpositis verbis in αω, brevi syllaba præcedente, corripitur, ut ἀντιαᾷν, longa verò syllaba antecedente, producitur, uti etiam in tertiis personis Jonicis verborum in μι, ut τιθέασι.

Derivatio.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerumque sortiuntur, ut νικάω, *vinco*, νίκη, *victoria*, ὁ νικητὴς, *victor*. in quibus omnibus ι, est longum. Sed producuntur ὁ, καὶ ἡ ἀΐδιος, *æternus*, & ὁ, καὶ ἡ ἀέναος, *perennis*, ab ἀεὶ semper prima brevi.

Compositio.

Composita simplicium quantitatem ferè sequuntur, ut ἡ τιμὴ, *honor*, ὁ, καὶ ἡ ἄτιμος, *inhonorus*.

A privativa particula in compositione corripitur, ut ἄτιμος, *inhonorus*. ἀκλεὴς, *inglorius*. Particulæ etiam

ζα,

ζα, ἀει, ἐει, βει, δυς, in compositione repertæ corripiuntur, ut ζάθε☉, *divinus*.

Incrementum nominum.

A Incrementum Æolicum genitivorum 1. & 2. simplicium longum est, ut Αἰνείαο, Μυσάων.

A Incrementum quintæ declinationis breve est in
- Neutris in α, ας, αρ, ut σῶμα, *corpus*, κρέας, *caro*, νέκταρ, *nectar*; excipe ψάρ, ψαρὸς, *sturnus*, & κάρ, καρὸς, *ex Caria*.
- Fœmininis, & masculinis in ας, ut ἡ Παλλὰς, *Pallas*; ὁ μέλας, *niger*; excipe ἡ κρὰς, τῆς κρατὸς, *caput*; in nominibus in ψ, ut Α῎ραψ, β☉; & plurimis in ξ, ut κόλαξ, κ☉, *adulator*.
- Masculinis, & fœmininis in αρ, & λς, ut ὁ μάκαρ, *beatus*; ἡ ἅλς, *mare*.

Genitivus in αν☉ longus est, quod plerumque patet ex accentu; ut Τιτὰν, πτᾶν☉, præter τάλαν☉, & μέλαν☉.

Genitivus in α☉, à nominibus in αυς, brevis est, ut ναῦς, *navis*, ναὸς, sicut & incrementum nominum, quæ Syncopen patiuntur, ut πατράσι, ἀνδράσι, μητράσι, breve est.

Incrementum.

I Incrementum
- breve est in
  - Nominibus neutrius generis, ut τὸ μέλι, μέλιτ☉, *mel*.
  - Fœmininis, & masculinis Barytonis, in ι☉, ιδ☉; & ιτ☉, ut ἔρις, ἔριδ☉, *contentio*; Itemque τὶς τίν☉, tàm interrogativum, quàm indefinitum, cum suis compositis.
  - Feminінis accutionis in ίδ☉, ut ἡ πατρὶς, πατρίδ☉.
- longū est in
  - Fœmininis, & masculinis, quæ duas habent terminationes in recto, ut δελφὶς, δελφῖνος, ἀκτὶς, ἀκτῖν☉.
  - Monosyllabis, sive unius, sive duarum ter-

minationum in recto, ut ὁ vel ἡ θὶν, θινὸς, littus; ἡ ῥὶν, nasus; ἡ ἶν, vel ἶς, fibra; ὁ λῖς, vel λῖν, Gen. λιὸς, leo; λῖς, λιτὸς, pannus, sed Δὶς, Διὸς, Jupiter corripitur. Item ὄρνις, ὄρνιθος, avis, penultima longa, & μέρμις, μέρμιδος, funiculus, & ἐϋκνήμιδες benè creati, passim apud Homer.

I incrementum nominum in ιξ, & ιψ, in quamplurimis breve est, ut θρὶξ, τριχὸς, capillus; ὁ χέρνιψ, χέρνιβος, pollubrum.

Excipiuntur tamen non pauca, quæ ι habent longum.

Υ incrementum.

Υ incrementum breve est à
- Nominibus monosyllabis in υς, ὁ μῦς, mus, μυὸς.
- Neutris in υ, τὸ γόνυ, γόνυος, genu.
- Paroxytonis, oxytonis, & circumflexis in υς, & υρ, ὁ νέκυς, νέκυος, mortuus, ὁ μάρτυρ, μάρτυρος, testis,

Nomina in ων, quæ etiam in υς desinunt, producuntur, ut φόρκυς, & φόρκυν, φόρκυνος, Phorcys.

Nomina in ξ, & ψ, ferè habent breve incrementum, ut ὁ ὄνυξ, ὄνυχος, unguis; ὁ χάλυψ, χάλυβος, Chalybs.

Excipiuntur γρὺψ, γρυπὸς, gryps; γὺψ, γυπὸς, vultur, quorum υ, longum est, & βέβρυξ, βέβρυχος, bebryx, cujus υ anceps est.

Quantitas verborum in præsenti, & imperfecto.

Mutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in imperfecto tàm activo, quàm passivo omnium modorum, etiam in participiis, quam habet in præsenti, ut κρίνω, judico, ἔκρινον, κρίνομαι, ἐκρινόμην, κρινόμενος, syllaba κρι ubique longa.

Verba in ύνω, producunt penultimam in præsenti, & imperfecto, ut μολύνω, contamino.

Verba in άνω penultimam corripiunt, nisi formetur à futu-

futuro, ut αὐξάνω, ab αὐξήσω.

Verba in ύω, & ίω quodammodò in penultima sunt communia, ut θύω, *sacrifico*, κωλίω, *volvo*.

Quantitas in Futuris, & Aoristis.

Quantitas Futurorum, & Aoristorum ex Verborum formatione satis constat. Nonnulli tamen observant Aoristi primi in quarta conjugatione penultimam, α, ι, vel υ esse breves, cùm sint breves in futuro. Idem volunt in verbis in αω, nisi ρ, vel vocalis præcedit α, tunc enim α longum erit. Poetæ in his aoristis σ interdùm geminant, ut penultima producatur, ut ἐγέλασσα pro ἐγέλασα.

Quantitas in Præteritis.

Si anceps sit brevis in Futuro, vel Aoristo primo, brevis quoque est in præterito perfecto activo, & passivo, & in Aoristo, & in Futuro primo passivo omnium modorum, ut γελάω, γελάσω, γεγέλακα, *rideo*.

Tertia persona pluralis præteriti in ασι semper longa est, ut Mimnermus.

Οὐκ ἀγαθὸν· κῆρες δὲ παρεστήκασι μέλαιναι.

Non bonum: Parcæ autem nigræ nobis astant.

Participium fœmininum Aor. α. in ασα longum est.

Quantitas verborum in μι.

Propria reduplicatio verborum in μι, nisi obstet positio, brevis est, ut ἐτίθην, ἐδίδων.

A secundæ conjugationis corripitur in duali, & plurali activæ vocis ubique, & in singulari imperativi, & in passivo tàm in singulari, quàm in plurali, exceptis tamen personis in ασι, ut ἵςατον, ἱςάτην, ἵςασαν, ἵςαμαι, ἕςαμαι, ἑςάθην, ςαθεὶς.

In imperativo singulari corripitur υ in polysyllabis, in dissyllabis producitur, ut κλῦθί μευ ἀργυρότοξε, *Audi me Apollo.* Hom. Iliad. 1.

Regulæ de primis, & mediis syllabis nominum.

Anceps vocalis ante aliam, sive brevem, sive longam,

anceps remanet, ut dictum est prius.

A in superlativo semper corripitur, ut σοφώτατος.

Nomina in ια paroxytona, quæ habent ultimam longam, penultimam corripiunt, ut σοφία, Μαρία.

Excipe *ἀνία, tristitia; κονία, pulvis; καλιά, nidus; ὀρμιά, linea piscatoris.*

I breve est in
- Diminutivis in ιον, ut κοράσιον, *puella*.
- Comparativis neutris, ut ἥδιον, *suavius*.
- Multis adjectivis in ιος, ut ἄξιος, *dignus*.
- Multis substantivis, ut βίος, βίοτος, *vita*.
- Nominibus possessivis, & materialibus in ινος, ut ἀνθρώπινος, *humanus*; λίθινος, *lapideus*.
- Illis item, quæ tempus significant, ut ἐαρινὸς, *vernus*; θερινὸς, *æstivus*.

Υ in pronominibus producitur, ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

In nominibus polysyllabis in σύνη, & ύτης, υ corripitur, ut γηθοσύνη, *gaudium*; βραδύτης, *tarditas*; γλυκύτης, *dulcedo*.

Exemplum, seu auctoritas.

Ultima ratio cognoscendæ quantitatis syllabæ est exemplum, seu auctoritas, eademque optima, certissima, & facillima, quam Poëtarum lectio multò faciliùs, quàm regularum multitudo, suppeditabit.

De ultimis syllabis.

A finita corripiuntur, ut ἡ τράπεζα, *mensa*; item μαῖα, *obstetrix*; μοῖρα, *fatum*; τύψασα *illa, quæ percussit*; τέτυφα, *percussi*; ἵνα, *ut*.

Producuntur
- Nomina in εα, ut θέα, *spectaculum*; in δα, θα, & εία, à verbis in εύω, ut προφητεία, & in ια, præter Δία, μία, πότνια.
- Polysyllaba in αια, ut σεληναία, cum Adjectivis in εῖα.
- Nomina in ρα non præcedente diphthongo, ut χαρὰ, *gaudium*.
- Articuli fœminini numeri dualis, ut τὰ.
- Vocativus nom. in ας primæ declinationis, ut ὦ Αἰνεία.

At

At vocativi in α, nominum compositorum à μετρῶ, πωλῶ, τρίβω, item desinentes in τα, πα, θα, aliique, qui contra communem regulam in α, exeunt, breves sunt.
Dualis primæ, & secundæ declinationis.
Vocativi Poetici, ut ὦ πολυδάμας.
A Doricum in Genitivo, ut τῶ Αἰνεία pro Αἰνείου.

Αν finita corripiuntur, ut τράπεζαν, ἔτυψαν, μέλαν.

Excipiuntur:
Πᾶν, nisi in compositis, nomina masculina in ᾶν, ut Τιτὰν, & Adverbia, ut πέραν, *ultra*, λίαν, *valdè*.
Αν primæ, ut Αἰνείαν, & secundæ declinationis, si habet acutum in penultima, ut φιλίαν.

Αρ finita corripiuntur, ut νέκταρ, ὄναρ, αὐτὰρ, *cæterùm*, ἄφαρ, *statim*.

Monosyllaba κάρ, ψάρ, producuntur, κὰρ tamen corripitur.

Ας finita producuntur: ut Αἰνείας, τὰς μούσας, ὁ Αἴας, τύψας.

Corripiuntur:
Fœminina in ας, ut λαμπάς; masculina, ut ὁ μέλας, μέγας; neutra, ut τὸ σέλας, *lumen*.
Item Adverbia, ut ἑκὰς, ἀτρέμας.
Item accusativi plurales quintæ declinationis simplicium, ut Τιτᾶνας, & ἡμέας, ὑμέας, σφέας.

Ι finita brevia sunt, ut μέλι, ὅτι, βίηφι, νὶ.

Producuntur:
Adverbia, & pronomina aucta per paragogen, ut νυνὶ, ὁυτοσὶ.
Item ι ab Atticis ex ε factum, ut ὁδὶ pro ὅδε, ταυτὶ pro ταῦτα.
Item nomina literarum, ut ξῖ, πῖ.

Ιν finita corripiuntur, ut πρὶν, πάλιν, ἔριν, μὶν, νὶν, τὶν, τεῒν, & syllabæ, quibus ν additur, ut τύπτουσιν, ἐστὶν.

Nomina duarum terminationum, ut ῥὶν, λὶν, δελφὶν, ἀκτὶν, producuntur.

Ις finita corripiuntur, ut πόλις, ἔρις, ἔριδος, τυραννὶς,

τυραννίδος, δὶς, τρὶς, cum ejusmodi adverbiis.

Producuntur { Quorum augmentum est longum, qualia sunt, εἷς, δελφὶς, ὄρνις, κνημὶς, σφραγὶς, & κλεὶς. Item monosyllaba, præter τὶς indefinitum.

Υ finita corripiuntur, σὺ, δάκρυ, γλυκὺ, licèt σὺ, & Doricum τὺ aliquandò producantur.

Producuntur { Τὺ, & adverbia fictitia, ῦ, ῦ, & χρύ. Nomina literarum, ut μῦ, νῦ. Tertiæ personæ singularis quartæ conjugationis in μι, in Imperfecto, & Aoristo secundo, ut ἔδυ, ἔφυ.

Υν finita corripiuntur, ut πολλυν, βραδυν, συν, τοίνυν, conjunctiones.

Producuntur { Circumflexa; νῦν, *nunc*, &c. Dicatalecta, quæ duas habent terminationes in recto. Item, quæ υς in nominat. habent longum, ut ἰλὺς, *limus*; ἰχθὺς, *piscis*. Primæ personæ verborum in μι, ut ἐζεύγνυν.

Υρ finita longa sunt, ut ὁ ψίθυρ, *susurrus*; τὸ πῦρ, *ignis*, quod tamen in obliquis breve; Μάρτυρ tamen corripitur à Bione Idyll. 4.

In υς desinentia corripiuntur, ut βαθὺς, *profundus*; βαρὺς, *gravis*; κορὺς, *galea*.

Producuntur { Κῶμυς, κώμυθος, *fasciculus*, ἄρκυς, ἄγλυς, & monosyllaba, ut μῦς. Participia in υς, ut ζευγνὺς. Oxytona, quæ declinantur per ος purum, ut ἰλὺς, sed in ἰχθὺς υ est anceps.

Poetica Licentia.

Hæ sunt regulæ observatione dignissimæ de syllabarum quantitate, sed quodammodò infinita est Poetarum licentia, qui interdùm longas corripiunt, aut breves producunt,

me-

metri necessitate coacti, ut, cùm tres, vel plures breves concurrant in aliquo vocabulo, ut in his ἀθάνατος, πριαμίδης, primam syllabam, quæ per se brevis est, extendant. Ad hæc, ancipitem in eadem dictione, in eodem versu, & producunt, & corripiunt, ut

Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιβλῆτα.

Mars, Mars, homicida, sanguinarie, mœnium subversor.

Figuræ Poeticæ.

Systole (idest, contractio, vel correptio) cùm syllaba longa corripitur, ut

Φαιήκων μηδ' ἔτω φίλων Διῒ πατρὶ γένοιτο.

Ectasis (idest extensio) quæ syllabam brevem producit, ut Δὸς μὴ ὀδυσῆα πολί πορθον οἴκαδ' ἵκεσθαι.

Synecphonesis, de qua suprà in scansione.

Catalexis (idest terminatio) qua syllaba terminalis ad justam metri perfectionem desideratur; hujus usus est in Jambicis, & Trochaicis, sicut & sequentium duarum, ut μάρτυρες σοφώτατοι, Pindar.

Brachycatalexis, quà syllabæ finales duæ, hoc est integer pes, desiderantur, ut

Ζεῦ, τεαὶ γὰρ ὧραι, Pindar.

Hypercatalexis (idest superabundans terminatio) quâ syllaba super justàm dispositionem superabundat, ut Ἐν ἀμέρᾳ φαεινὸν ἄστρον.

Enallage, quà pes pro pede ponitur, ut cùm spondeus in quinto loco constituitur, cujusmodi versus Spondaici vocantur, ut Ἀμφότερον βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής.

Dialysis (idest dissolutio) quà dictio in fine posita ita distrahitur, ut una pars in præcedente sit versu, altera in principio sequentis, ut οὐδ' ἐπίθησένιν ἀλ-
λ' ἥρως ἐπ' ἀκταῖσι θορᾶν.

FINIS.

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ.

ΕΥΧΗ ΚΥΡΙΑΚΗ.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν Οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν. Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Ἀσπασμὸς τοῦ Ἀγγέλου πρὸς τὴν Ἁγιωτάτην ΠΑΡΘΕΝΟΝ.

Χαῖρε Μαρία κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Εὐλογημένη σὺ ἐν Γυναιξὶ, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἰησοῦς. Ἁγία Μαρία Μῆτερ Θεοῦ, προσεύχου ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, νῦν, καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου ἡμῶν. Ἀμήν.

Σύμβολον τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Πιστεύω εἰς τὸν Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν Οὐρανοῦ, καὶ Γῆς.
Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, ἕνα μόνον Κύριον ἡμῶν.
Συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου.
Παθόντα ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, σταυρωθέντα, θανόντα, καὶ ταφέντα.
Κατελθόντα εἰς Ἅδην, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν.
Ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, καθεζόμενον ἐν δεξιᾷ Θεοῦ Πατρὸς τοῦ παντοκράτορος.
Ὅθεν μέλλει ἔρχεσθαι κρῖναι ζῶντας, καὶ νεκρούς.
Πιστεύω εἰς Πνεῦμα Ἅγιον.
Ἁγίαν Ἐκκλησίαν Καθολικὴν, Ἁγίων κοινωνίαν.
Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Σαρκὸς ἀνάστασιν.
Καὶ ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ὕμνος πρὸς τὴν Ἁγιωτάτην Παρθένον ΜΑΡΙ'ΑΝ.

Χαῖρε Δέσποινα, Μῆτερ ἐλέους, ζωή, γλυκύτης, καὶ ἐλπὶς ἡμῶν χαῖρε. Πρὸς σὲ βοῶμεν οἱ τῆς Εὔας ἐξόριστοι παῖδες. Πρὸς σὲ ἀτενίζομεν στενάζοντες, καὶ θρηνοῦντες ἐν τῇδε τῇ τοῦ κλαυθμῶνος κοιλάδι. Ἄγε δή, Συνήγορε ἡμῶν, τοὺς εὐσπλάγχνους σου ὀφθαλμοὺς ἐφ' ἡμᾶς ἐπίστρεψον. καὶ Ἰησοῦν τὸν εὐλογημένον καρπὸν τῆς κοιλίας σου, μετὰ τὴν ὑπερορίαν ταύτην, ἡμῖν ἀνάδειξον, ὦ ἐπιεικής, ὦ εὔσπλαγχνε, ὦ ἡδεῖα Παρθένε Μαρία.

Δεκάλογος, ἢ δέκα Ἐντολαὶ τοῦ Θεοῦ.

α'. Ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, οὐκ ἔσονταί σοι Θεοὶ ἕτεροι, πλὴν ἐμοῦ. Οὐ ποιήσεις ἑαυτῷ εἴδωλον, οὐ προσκυνήσεις αὐτῷ.

β'. Οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ. οὐ γὰρ μὴ καθαρίσῃ ὁ Κύριος τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ.

γ'. Μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν Σαββάτων ἁγιάζειν.

δ'. Τίμα τὸν Πατέρα σου, καὶ τὴν Μητέρα σου, ἵνα γένῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.

ε'. Οὐ φονεύσεις.

ϛ'. Οὐ μοιχεύσεις.

ζ'. Οὐ κλέψεις.

η'. Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ.

θ'. Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου.

ι'. Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν, οὔτε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, οὔτε τὸν παῖδα αὐτοῦ, οὔτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὔτε τὸν βόα αὐτοῦ, οὔτε τὸ ὑποζύγιον αὐτοῦ, οὔτε, ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστίν.

Ἑπτὰ Μυστήρια τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας.

Βαπτισμός, Σφραγισμός, Εὐχαριστία, Μετάνοια, Τελευταία χρῖσις, Χειροτονία, Συζυγία.

Ἀρεταὶ Θεολογικαί.

Πίστις, Ἐλπίς, καὶ Ἀγάπη.

Ἀρεταὶ

Ἀρεταὶ Πρωτεύουσαι.

Φρόνησις, Σωφροσύνη, Δικαιοσύνη, καὶ Ἀνδρεία.

Δῶρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Σοφία, Σύνεσις, Βουλὴ, Ἰσχὺς, Γνῶσις, Εὐσέβεια, καὶ Φόβος τοῦ Κυρίου.

Καρποὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἀγάπη, Χαρὰ, Εἰρήνη, Ὑπομονὴ, Χρηστότης, Ἀγαθωσύνη, Μακροθυμία, Πραότης, Πίστις, Ἐπιείκεια, Ἐγκράτεια, Ἁγνεία.

ἘΝΤΟΛΑΊ
τῆς Ἀγάπης.

Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου.

Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

ἘΝΤΟΛΑΊ
τῆς Ἐκκλησίας.

α΄. Τὰς τεταγμένας Ἑορτὰς τῆς Ἐκκλησίας, τῷ ἀπέρχεσθαι τῶν ἔργων τῶν λατρευτῶν, ἑορτάζειν.

β΄. Τὴν Ἁγίαν Λειτουργίαν ἐν ταῖς Ἑορταῖς εὐλαβῶς ἀκούειν.

γ΄. Τῇ τεσσαρακοστῇ, τοῖς τοῦ Ἔτους χρόνοις τέσσαρσι, καὶ τοῖς Προεορτίοις, κατὰ τὸ τῆς Ἐκκλησίας ἔθος, νηστεύειν, καὶ τῇ ἕκτῃ, καὶ τῷ Σαββάτῳ τῶν κρεῶν ἀπέχειν.

δ΄. Τὰς ἁμαρτίας τῷ Ἱερεῖ ἐγκριθέντι ἐξομολογεῖσθαι, καὶ τὴν Ἁγιωτάτην Εὐχαριστίαν περὶ τὴν τοῦ Πάσχα Ἑορτὴν λαμβάνειν. καὶ τόδε τοὐλάχιστον ἅπαξ ἐν ἔτει.

ε΄. Ταῖς ἡμέραις ταῖς ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ἀπηγορευμέναις τοὺς γάμους μὴ συντελέσαι.

FINIS.

SYN-

SYNTAXIS RESTRICTIOR.

De Convenientia Nominativi, & Verbi.

VErbum cohæret cum Nominativo numero, & persona, ut πολλάκις τοι καὶ μωρὸς ἀνὴρ κατακαίριον εἶπε, *sæpè etiam stultus opportuna loquitur.*

Exceptio.

Neutra Pluralia gaudent Verbo Singulari, aliquandò etiam Masculina, & Fœminina. Τῷ ἀργυρίῳ ὑποτάσσεται πάντα, *pecuniæ obediunt omnia.*

Α῎μφω, & δύω, sæpè junguntur Plurali: Aristoph. ἐξ ἀμφοῖν ψευδῶν, *ex utrisque falsis.* Isoc. δύω ποίει καιροὺς τοῦ λέγειν, *duo loquendi tempora constitue.*

Genitivus per Antiptosin ponitur loco Nominativi, ut εἴθε μοι τούτου γένοιτο pro τοῦτο, *utinam illud fiat.*

Convenientia Substantivi, & Adjectivi.

Substantivum, & Adjectivum Casu, Genere, & Numero consentiunt, ut κόσμιος γυνή, *ornata mulier.*

Observatio.

Adjectiva composita, & derivata, in ος desinentia ferè communiter accipiuntur, ut τιμωρία ἀδικίας ἀκόλουθος, *pœna injustitiæ comes est.*

Adjectiva sæpè permutant suum substantivum in Genitivum, ut pro οἱ φαῦλοι ἄνθρωποι, οἱ φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων, assumpto semper articulo, *impii homines.*

Sæpè

Sepè usurpatur Substativa pro Adjectivis, ut μάγος τέχνη, *ars magica*. Ἑλλάδα φωνὴν ἐξέμαθον, *Græcam linguam didici*.

Convenientia Relativi, & Antecedentis.

Relativum cum Antecedente concordat Genere, Numero, & Persona, ut χάριν οἶδα τῆς τιμῆς, ἧς με τιμᾶτε, *gratias ago pro honore, quo me honoratis*. Halicar.

Atticè eodem casu ponuntur, ut χρῶμαι βιβλίοις, οἷς ἔχω, *utor libris, quos habeo*.

Syntaxis Substantivi.

Ponitur Genitivus sæpè per Eclipsin in Nominibus propriis; Νηλεὺς ὁ Κόρδου, subaudi υἱός· εἰς ᾅδου, subaudi οἶκον, & per defectum vocis ἕνεκα, ut μακάριος τῆς πίστεως, *beatus propter fidem*.

Genitivus per se positus est abominantis, ut τῆς ἀναιδείας, *ò impudentiam!* item etiam cum Adverbio vocandi ὦ, ut ὦ τῆς ἀλογίας, *ò dementiam!*

Adjectiva.

Adjectiva neutralia non raro fiunt Adverbia, ut ὀξὺ, *celeriter*, καλά, *pulchrè*, &c.

Genitivus post Adjectiva.

Adjectiva, quæ desiderium, notitiam, ignorantiam, copiam, inopiam, dignitatem, &c. denotant, Genitivum adsciscunt, ut δυσέρως τῆς δόξης, *gloria perditè cupidus*; ἄπειρος πράξεων, *rerum imperitus*.

Nomina partitiva, infinita, interrogativa, & numeralia: item Comparativa, & Superlativa Genitivo gaudent, ut ἕκαστον τῶν ζώων, *unumquodque animalium*.

Comparativa, cùm exponuntur per quàm, Genitivum adsciscunt, ut τῆς πολυπραγμοσύνης οὐδὲν κενότερον ἄλλο, *curiositate nihil vanius*.

Nomi-

Nomina etiam, quæ Superlativorum naturam induunt, gaudent Genitivo, ut ἔξοχος πάντων, *præcipuus omnium*; Δῖα θεάων, *Diva Dearum*.

De Adjectivis.

Adjectiva, quibus commodum, incommodum, similitudo, dissimilitudo, contrarietas, &c. significantur, in Dativum transeunt, ut φίλος σοι, *amicus tibi*; ἐναντίος νόμῳ, *contrarius legi*.

Huc referuntur Adjectiva ex σὺν, & ὁμοῦ composita, ut σύντροφος, *una educatus*, ὁμόγλωσσος, *qui eadem lingua utitur*.

Quædam, quæ similitudinem significant, etiam Genitivo gaudent, ut ὅμοιος ἀνθρώπου, *similis homini*.

Accusativus post adjectiva.

Adjectiva, si subintelligitur κατὰ, Accusativum regunt, ut Πατρίδα Ῥωμαῖος, *Patria Romanus*; οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφὸς, *nemo hominum in omnibus sapiens est*.

Constructio Pronominis.

Genitivus pronominis primitivi loco possessivi ponitur, ut Πατήρ μου, pro Πατὴρ ἐμὸς, *Pater meus*.

Pronomina quandoque construuntur loco adverbiorum, ut ταῦτά τοι, ταῦτ' ἄρα; *proinde*, ταύτῃ, *hoc pacto*, ταύτῃ τοι, itaque.

Nominativus post Verbum.

Verba substantiva, τυγχάνω, εἰμὶ, ὑπάρχω, γίγνομαι, & alia Poetica, πέλω, πέλομαι, τελέθω, κύω, *sum*, Nominativum habent post Verbum.

Item verba vocandi Passiva, & verba gestus: utrinque Nominativum expetunt. Κακῶν ἐπικάλυμμά ἐστιν ὁ πλοῦτος, *malorum operculum sunt divitiæ*.

Obser-

Observatio.

Verbo τυγχάνω eleganter postponitur Participium ὢν, cum alio Nominativo, ut Σωκράτης τυγχάνει ὢν σοφὸς, *Socrates est sapiens*: Sin Participium sequitur, omittitur ὢν, ut Σωκράτης τυγχάνει περιπατῶν, *Socrates ambulat*.

Observatio secunda.

Nominativus post Verbum mutari potest in genitivum, ut Κροῖσός ἐστι τῶν πλουσίων, *Cræsus est dives*.

Genitivus post Verbum.

Verba incipiendi, desinendi, appetendi, amandi, participandi, admirandi, accusandi, parcendi, privandi, abstinendi, contemnendi, imperandi, fruendi, egendi, consequendi, implendi, differendi, excellendi, vendendi, Genitivo gaudent, ut τοῦ ζῆν ἀπὸ λύπης ἀρχόμεθα, *à dolore vitam auspicamur*.

Verba sensus gaudent Genitivo, præter illa, quę ad visum pertinent: Atticè verò omnia verba sensus Accusativum regunt.

Quibuslibet verbis additur Genitivus absolutè sumptus, ut ἐμοῦ διδάσκοντος, *me docente*, & Atticè accusativus.

Dativus post Verbum.

Verba Acquisitivè posita, item sequendi, certandi, precandi, utendi, gaudendi, juvandi, dandi, reprehendendi, exprobrandi, conveniendi, colloquendi, Dativum exigunt, ut ἕπομαι τοῖς παλαιοῖς, *veteres sequor*.

Quodvis etiam Verbum admittit Dativum significantem causam, aut instrumentum, aut modum actionis, ut ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου, καὶ πάντα κρατήσεις, *argenteis pugna telis, ac omnia vinces*.

Accusativus post Verbum.

Accusativus sequitur verba Activa, & eorum significationem habentia, ut νεκρὸν ἰατρεύειν, καὶ γέροντα νουθετεῖν ταὐτό ἐστι, *mortuo mederi, & senem commonefacere, idem est.*

Hæc variam habent constructionem, ut ἐπιλείπει μοι, καί με τόδε, *hoc mihi deest*· ἄρχει τῆς πόλεως, καὶ τῇ πόλει, *præest civitati*· λοιδορῶ σοι, καὶ σὲ, *convicior tibi*· προσκυνῶ τῷ Θεῷ, καὶ τὸν Θεὸν, *adoro Deum*, cum multis aliis.

Verborum passivorum Constructio.

Passiva exigunt Genitivum cum præpositione ὑπὸ, ἀπὸ, παρὰ, πρὸς, ut ὁ νοῦς ὑπὸ οἴνου διαφθείρεται, *mens à vino corrumpitur*, hic Genitivus aliquandò transit in Dativum, ut πεποίηταί μοι, *factum est à me.*

Per Syncopen Passiva junguntur Accusativo, ut πλήττομαι τὴν κεφαλὴν, *percutior capite.*

Passiva regunt Accusativum Activorum suorum, ut μωρὸς οὐ πιστεύεται τὴν ἀρχὴν, quia dicimus, μωρῷ οὐ πιστεύομεν τὴν ἀρχὴν, *stulto imperium non committimus.*

Plurima Activa Passivè sæpè significant, & Passivam habent constructionem, ut ἀπαλλάττω ἀπὸ σοῦ, *liberor à te*: sic τελῶ, *censeor*· ἀναλαμβάνω, *recreor*· ἀνακάμπτω, *reflector*· ῥίπτω, *jactor*· συνάπτω, *conjungor*· ἀσκῶ, *exerceor*· κρύπτω, *occultor.*

Impersonalia.

Impersonalia exigunt

- Genitivum, δεῖ, δεῖται, προσδεῖ, *opus est.*
- Genitivum, & Dativum, δοκεῖ, μέλει, μεταμέλει, προσήκει, διαφέρει, μέτεστι, ἐνδέχεται, *fieri oportet.*
- Dativum, δοκεῖ, συμβαίνει, ἔξεστι, πρόσεστι, γίγνεται, πρέπει.
- Accusativum cum infinito, χρὴ, πρέπει, δεῖ, *oportet.*

Gerundia, & Supina.

Pro Gerundiis, & Supinis usurpant Græci Infinitivum cum Articulo, vel sine Articulo, ut λέγειν ἀγαθὸς, *dicendi peritus*, καιρὸς τοῦ βοηθεῖν, *opportunitas auxiliandi*· ἐν τῷ σπουδάζειν, *in sedulò agendo*, πρὸς τὸ παρακαλεῖν, *ad hortandum*.

Cùm significatur necessitas, utuntur Græci Adverbiis positionis, quæ regunt plerunque Dativum, vel Accusativum, ut ἰτέον μοι, *eundum est mihi*.

Sępè regunt casus suorum verborum, ut μνημονευτέον Θεοῦ, *de Deo cogitandum*.

Participia.

Participia regunt casus suorum Verborum, ut ὀλιγορῶν τῆς παιδείας, *contemnens disciplinam*.

Participia ponuntur loco nominum, ut τόξων εὖ εἰδὼς, *arcuum peritus*.

Nonnunquam Participia vice Verbi Infiniti ponuntur; plerunque verò in verbis perseverandi, & desistendi, ut ἀγαπῶν με διατέλει, *perge me amare*· οὐ παύσομαι γράφων, *non cessabo scribere*· μέμνημαι ἰδὼν, *memini vidisse*.

De Articulo Præpositivo.

Articulo præpositivo utimur, in

- Exponendo, ut ὁ Κύριος Ἰησοῦς, *Dominus ille Jesus*.
- Demonstrando, ut ὁ Ποιητὴς, *summus Poeta pro Homero*.
- Distinguendo, ut κύων ὁ Οὐρανοῦ, οὐχ ὁ γῆς, *Canis ille cœlestis, non terrestris*.

Articulus, si præponitur Infinito, pro nomine sumitur in omni casu, ut τὸ φρονεῖν, *sapientia*, τοῦ φρονεῖν, ἐν τῷ φρονεῖν.

Item adverbium cum Articulo fit Adjectivum, ut τὰ ἔξω, *extrema*, οἱ πέλας, *vicini*· τῷ πλησίον, *vicino*.

Articulus cum περὶ, ἀμφὶ, κατὰ, πρὸ, & similibus, vel cum nomine proprio idem significat, quod nomen ipsum, vel comitatum, ut οἱ περὶ Ἱερὰ, *Sacerdotes*, οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα, *Plato*·

Plato. οἱ μετὰ Ἀχιλλέως, *Socii Achillis.*

Ponitur Articulus Præpositivus pro Subjunctivo, ut τὸ ῥᾷστον, ἁπάντων pro ὃ ῥᾷστον, *quod factu facillimum.*

Articulus cum Genitivo Substantivi significat possessionem, ut τὰ Μητρὸς, *facultates Matris*· τὰ Πλάτωνος, *opera Platonis.*

Articulus cum Conjunctionibus μὲν, & δὲ, habet locum in divisionibus, ut οἱ μὲν καλοὶ, οἱ δὲ κακοὶ, *illi boni, hi mali.*

Item adverbialiter, ut τῇ μὲν, τῇ δὲ, *partim.*

Articulus neutrius generis præponitur quibuscunque dictionibus τεχνικῶς, ideſt pro *ſe ipſis acceptis*, ut τὸ ἄνθρωπος, ideſt hæc dictio, ἄνθρωπος· τὸ φωνὴ, hæc vox, φωνή.

Quoniam verò falli plerique ſolent in Articulorum uſu, cùm plerunque aut nullum apponant, aut certè malè, ea erit optima regula, ad Idiomata Italicum, & Gallicum reſpicere, & ad eorumdem Articulorum normam Græcos conformare. Ex. gr. dicunt Itali, *l'Amore della Virtù*, non verò *Amore Virtù*, ita etiam Græcè optimè dicitur, ὁ τῆς ἀρετῆς ἔρως, non autem ἔρως ἀρετῆς, *Amor Virtutis.*

De Loco.

Greci ſæpiſſimè in locis deſignandis utuntur proprio nomine loci cum præpoſitione, ut ἐξ Ἀθηνῶν, εἰς Βριταννίαν, *Athenis, in Britanniam.*

Aliquandò uſurpant Adverbia:
- In θι, & σι, pro in loco, ut Οὐρανόθι, *in Cælo.* Ἀθήνησι, *Athenis.*
- In χοῦ, & χῆ, ut πανταχοῦ, *ubique*, πανταχῆ, *ubi vis.*
- In δε, σε, & ζε, pro ad locum, ut οἴκαδε, *domum*· Οὐρανόσε, *in Cælum*, Ἀθήναζε, *Athenas.*
- In θεν, pro de loco, ut οἴκοθεν, *domo.*

De Tempore.

Quæ significant partem temporis, usurpantur frequentiùs in Genitivo, nonnunquam in Dativo, & Accusativo, ut νυκτὸς, καὶ ἡμέρας, *nocte, dieque*, εἴκοσιν ὅλοις ἔτεσιν, *viginti totis annis*, ὅλην ἡμέραν, *tota die.*

Adverbia.

Adverbia loci, Temporis, numerandi, separandi, ordinis, causæ, comparationis, & Indignationis genitivum post se recipiunt.

Α῎μα, & ὁμοῦ, gaudent Dativo: μὰ, & νὴ jurandi, Accusativo, μὰ Δία, *non per Jovem*, νὴ Δία, *ita per Jovem.*

Ὦ dolentis, seu admirantis solum respuit Dativum.

Ὦ circumflexum vocantis, seu exclamantis construitur cum Nominativo, aliquandò solus ponitur Genitivus, τῆς τύχης, pro ὦ τύχης, *ò fortunam.*

Duæ negativæ plerunque vehementiùs negant.

Οὕτω ante consonantes, οὕτως, & οὑτωσὶ, ante vocales locum habent.

Optandi particulæ, αἴθε, εἴθε, & ὡς, præponuntur præter. Imperfecto ὤφειλον, seu ὄφειλον: & Aorist. 2. ὤφελον, sive ὄφελον, sequente Infinitivo, ut ἤλυθες ἐκ πολέμου, ὡς ὤφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι, *venisti ex pugna, utinam ibi periisses.*

Ἕως, pro quàmdiù, gaudet omnibus modis, præterquàm Imperativo.

Ὅταν Subjunctivo, ὁπόταν Optativo gaudet.

Multa Adjectiva Fœminina Adverbiorum naturam induunt, ut ἰδίᾳ, *privatè*, δημοσίᾳ, *publicè*, sic ἀρχὴν, & τὴν ἀρχὴν, *principio.*

Conjunctio.

Subjunctivo junguntur ἐὰν, ἐπειδὰν, ἵνα, ὄφρα, ὅπως, ὅταν, ὁπόταν, κἂν, & δὴ, pro *licèt*: ὅπως, pro πῶς,

Indicativo; ὅτι. *quod*, Indicativo, & aliquandò Optativo, & Subjunctivo. Sic διότι, καθότι.

Ἐπεὶ, & ἐπειδὴ gaudent Indicativo, & Infinitivo.

Ἐφ' ᾧ, *ob quod, propter quod*, Indicativo, & infinitivo.

Ὡς, & ὥστε, Subjunctivis, & Infinitivis inſerviunt.

Εἰ, præcipuè Indicativi Præteritis, aliquandò ſubjunctivo annectitur.

Ἂν poteſt præponi, & poſtponi, cùm accipitur { Δυνητικῶς, *potentialiter*, omnibus modis inſervit, niſi Imperativo. Indefinitè Subjunctivo conſtruitur, aliquandò Optativo. }

Ἂν Sæpiſſime redundat, aliquandò deeſt.

Ἂν Præteritis perfectis nunquam adjungitur.

De Præpoſitionibus vide in Grammatica pag. 147.

ΤΟΥ

ΤΟΥ͂ ἉΓΙ΄ΟΥ
ΓΡΗΓΟΡΙ΄ΟΥ ΤΟΥ͂ ΘΕΟΛΟ΄ΓΟΥ
ΕἸ΄Σ ΤΟ΄Ν
ΜΕ΄ΓΑΝ ΒΑΣΙ΄ΛΕΙΟΝ
Ε΄ΠΙΚΗ΄ΔΙΑ, ΕἼΤΕ Ε΄ΠΙΤΑ΄ΦΙΑ.

ΣΩ͂ΜΑ δίχα ψυχῆς ζώειν πάρος, ἢ ἐμὲ σεῖο,
Βασίλιε Χριστοῦ λάτρι φίλ' ᾠόμην.
Ἀλλ' ἔτλην, καὶ ἔμεινα· τί μέλλομεν; οὔ μ' ἀναείρας,
Θήσεις ἐς μακάρων σύν τε χοροστασίην;
Μή με λίπῃς, μὴ (τύμβον ἐπόμνυμι) οὔποτε σεῖο
Λήσομαι, οὐδ' ἐθέλων· Γρηγορίοιο λόγος.
Ἡνίκα Βασιλείοιο θεόφρονος ἥρπασε πνεῦμα
Ἡ τριὰς, ἀσπασίως ἔνθεν ἐπειγομένου;
Πᾶσα μὲν Οὐρανίη στρατιὴ γήθησεν ἰόντος,
Πᾶσα δὲ Καππαδοκῶν ἐστονάχησε πόλις,
Οὐκ οἶον, κόσμος δὲ μέγ' ἴαχεν, ὤλετο κῆρυξ
Ὤλετο εἰρήνης δεσμὸς ἀριπρεπέος.
Κόσμος ὅλος μύθοισιν ὑπ' ἀντιπάλοισιν ἀεικῶς
Σείεται, ὁ τριάδος κλῆρος ὁμοσθενέος.
Αἲ αἲ Βασιλείου δὲ μεμυκότα χείλεα σιγῇ.
Ἔγρεο, καὶ στήτω σοῖσι λόγοισι σάλος
Σαῖς τε θυηπολίῃσι· σὺ γὰρ μόνος ἶσον ἔφηνας
Καὶ βίοτον μύθῳ, καὶ βιοτῆτι λόγον.
Εἷς Θεὸς ὑψιμέδων, ἕνα δ' ἄξιον ἀρχιερῆα
Ἡμετέρη γενεὴ εἶδέ σε Βασίλιε,
Ἄγγελον ἀτρεκίης ἐριηχέα, ὄμμα φαεινὸν
Χριστιανοῖς, ψυχῆς κάλλεσι λαμπόμενον.

Πόντου Καππαδοκῶν τε μέα κλέος, εἰσέτι καὶ νῦν.
Λίσσομ' ὑπὲρ κόσμου ἵστασο δῶρ' ἀνάγων.
Ἐνθάδε Βασιλείοιο Βασίλειον ἀρχιερῆα
Θέντο με Καισαρέες, Γρηγορίοιο φίλον,
Ὃν περὶ κῆρι φίλησα, Θεὸς δέ οἱ ὄλβια δοίη.
Ἄλλα τε, καὶ ζωῆς ὡς τάχος ἀντιάσαι
Ἡμετέρης· τί δ' ὄνειαρ ἐπὶ χθονὶ δηθύνοντα
Τήκεσθ', Οὐρανίης μνωομένους φιλίης;
Τυτθὸν ἔτι πνείεσκες ἐπὶ χθονὶ, πάντα δὲ Χριστῷ
Δῶκας ἄγων, ψυχὴν, σῶμα, λόγον, παλάμας,
Βασίλειε Χριστοῖο μέγα κλέος, ἕρμ' ἱερήων,
Ἕρμα πολυσχίστου νῦν πλέον ἀτρεκίης.
Ὦ λόγοι, ὦ ξυνὸς φιλίης δόμος, ὦ φίλ' ἀθῆναι
Ὦ θείου βιότου τηλόθι συνθεσίαι,
Ἴστε τόδ', ὡς Βασίλειος ἐς Οὐρανὸν, ὡς ποθέεσκε,
Γρηγόριος δ' ἐπὶ γῆς, χείλεσι δεσμὰ φέρων.
Καισαρέων μέγ' ἄεισμα· φαάντατε ὦ Βασίλειε,
Βροντὴ σεῖο λόγος, ἀστεροπὴ δὲ βίος.
Ἀλλὰ καὶ ὣς ἕδρην ἱερὴν λίπες· ἤθελεν οὕτω
Χριστὸς, ὅπως μίξῃ σ' ὡς τάχος Οὐρανίοις·
Βένθεα πάντ' ἐδάης τοῦ πνεύματος, ὅσσά τ' ἔασι
Τῆς χθονίης σοφίης, ἔμπνοον ἱρὸν ἔης,
Ὀκτωετῆ λαοῖο θεόφρονος ἡνία τείνας.
Τοῦτο μόνον τῶν σῶν Βασιλεῖ ὀλίγον.
Χαίροις ὦ Βασίλειε, καὶ εἰ λίπες ἡμέρας, ἔμπης.
Γρηγορίου τόδε σοι γράμμ' ἐπιτυμβίδιον,
Μῦθος ὅδ' ὃν φιλέεσκες, ἔχεις χρέος ὦ Βασίλειε
Τῆς φιλίης, καὶ σοι δῶρον ἀπευκτότατον.
Γρηγόριος Βασίλειε τεῇ κονίῃ ἀνέθηκα
Τῶν ἐπιγραμματίων τήνδε δυωδεκάδα.

ΤΟΥ͂ ΑΥ᾿ΤΟΥ͂ ΠΕΡῚ ΤΟΥ͂ ΠΡΌΣ

ΘΕΌΝ ΠΌΘΟΥ

ΜΗ͂ΤΕΡ ἐμή, τί μ' ἔτικτες, ἐπεὶ πολύμοχθον ἔτικτες;
Τί με τῷδε βίῳ δῶκας ἀκανθοφόρῳ,
Εἰ μὲν δὴ σὺ πέρησας ἀκηδέα ὥς τις ἄσαρκος,
Θαῦμα μέγ'· εἰ δ' ἐδάμης, οὐ φιλέουσα τέκες.
Ἄλλῳ μέν τ' ἄλλος τις ἀνὴρ βιότοιο κέλευθον
Τέμνει γειομόρος, αὐτὰρ ὁ ποντοπόρος·
Θηρολέτης ἄλλος τις, ὁ δ' ἔγχεϊ χεῖρα κορύσσων;
Καί τις ἀοιδοσύνης ἴδρις, ὁ δ' ἀθλοφόρος.
Αὐτὰρ ἐμοί, Θεός ἐστι λάχος, καὶ ἄλγεα πολλά,
Καὶ νούσῳ στυγερῇ τῇ δ' ὀλιγοδρανέειν.
Δάπτε με, δάπτε μ' ἀλιτρὲ πρὸς χθόνον, αὐτίκα γάρ σε
Λείψω σοῖς χαλεποῖς πήμασι γηθόσυνος.
Μῆτερ ἐμή, τί μ' ἔτικτες, ἐπεὶ Θεὸν οὔτε νοῆσαι
Οὔτε φράσαι δύναμαι τόσσον, ὅσον ποθέω;
Βαιὴ μέν τις ἔμοιγε νόου περίλαμψεν ὀπωπὰς
Ἰσοφαὴς Τριάδος λάμψις ἐπουρανίης.
Τὸ πλεῖον δ' ὑπάλυξεν, ἔχω δ' ἄχος, ὡς στεροπή τις
Πρίν με φάους κορέσαι, ὦκα περιπταμένη.
Εἰ δέ σε κεῖθεν ἕλοιμι φίλη Τριάς, οὐκέτι μητρὸς
Μέμψομ' ἐμῆς λαγόσιν. εἰς ἀγαθὸν γενόμην.
Ἀλλὰ σάω με, σάω με Θεοῦ λόγε· ἐκ δέ με πικρῆς
Ἰλύος ἐξερύσας, ἐς βίον ἄλλον ἄγοις.
Ἔνθα νόος καθαρός σε φαάντατον ἀμφιχορεύει,
Μηκέθ' ὑπὸ σκιερῆς κρυπτόμενος νεφέλης.

ΤΈΛΟΣ.